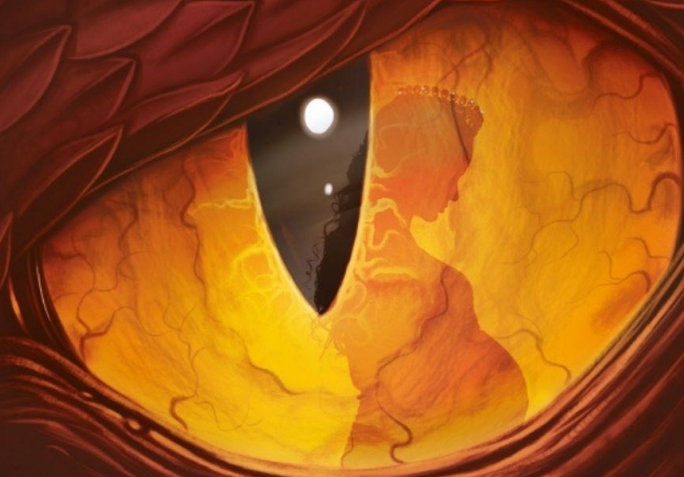

एड्रियन इबेन्स

ईश्वरीय
जोखिम

Fatheroflove.info

<https://LoveOfGod-Nepal.com/>

एड्रियन इबेन्स, २०२१

प्रतिलिपि अधिकार © २०२१, एड्रियन इबेन्स। सबै अधिकार सुरक्षित गरिएको छ। यस प्रकाशनको कुनै पनि अंश प्रकाशक र प्रतिलिपि अधिकार धारकहरूको पूर्व लिखित अनुमति बिना कुनै पनि माध्यमबाट इलेक्ट्रोनिक, मेकानिकल, फोटोकपी, रेकर्डिङ वा अन्य कुनै पनि रूपमा प्रसारित सहित व्यावसायिक लाभको लागि पुनः उत्पादन गर्न सकिँदैन। कृपया ध्यान दिनुहोस् कि लेखकले ती पदहरूबाट सङ्कलन गरिएको एक विशेष बिन्दुलाई जोड दिन बोल्डका साथ पदहरूको खण्डहरू हाइलाइट गरेका छन्। अन्यथा पहिचान नभएसम्म, धर्मशास्त्रका उद्धरणहरू न्यू किंग जेम्स संस्करणबाट लिइएको हो। थॉमस नेल्सन इंक द्वारा प्रतिलिपि अधिकार © 1982 अनुमति द्वारा प्रयोग गरिएको हो। NLT लाई एट्रिब्यूट गरिएको धर्मशास्त्र उद्धरणहरू पवित्र बाइबल, न्यू लिभिङ्ग अनुवाद, न्यू लिभिङ्ग अनुवाद प्रतिलिपि अधिकार © 1996, 2004, 2007, 2013 टिन्डेल हाउस फाउन्डेसनबाट हो। Tyndale House Publishers Inc. को अनुमति द्वारा प्रयोग गरिएको हो। NIV लाई एट्रिब्यूट गरिएको धर्मशास्त्र उद्धरणहरू पवित्र बाइबल, नयाँ अन्तर्राष्ट्रिय संस्करण, प्रतिलिपि अधिकार © 1973, 1978, 1984, 2011 Biblica, Inc.® द्वारा अनुमतिद्वारा प्रयोग गरिएको हो। NIV लाई एट्रिब्यूट गरिएको धर्मशास्त्र उद्धरणहरू होली बाइबल, नयाँ अन्तर्राष्ट्रिय पाठक संस्करण®, प्रतिलिपि अधिकार © 1995, 1996, 1998 Biblica द्वारा। सबै अधिकार सुरक्षित छ। सबै वेबसाइट लिङ्कहरू र उद्धृत सामग्रीहरू हालको रूपमा डिसेम्बर २०२० का छन्।

वर्ग कोष्ठकमा उद्धृत गरिएका संख्याहरू [] Strong's Concordance numbering system को सन्दर्भ हुन्। यो पुस्तक र अन्य सबै फादर अफ लभ प्रकाशनहरू हाम्रो वेबसाइट fatheroflove.info बाट उपलब्ध छन् थप प्रतिलिपिहरू अर्डर गर्न कृपया adrian@life-matters.org इमेल गर्नुहोस्

ISBN: 978-0-6488114-6-6

यो पुस्तक एड्रियन एबेन्स द्वारा लिखिएको हो।

Lorelle Ebens द्वारा पूफ्रीड शेन विनफिल्ड/एडभेन्ट डिजाइन द्वारा डिजाइन गरिएको आवरण

iStockphoto द्वारा कभर फोटो

Typeset 10.5/15 Palatino अस्ट्रेलियामा छापिएको छ

बिषय सूचि

अध्याय १: सर्वविज्ञान र सर्वशक्तिमानको दुविधा.....	5
अध्याय २: सुरुवातबाट अन्तको ज्ञान	11
अध्याय ३: मानव कार्यको लागि ईश्वरीय प्रतिक्रिया.....	20
अध्याय ४: ख्रीष्ट पिताको सत्य हुनुहुन्छ.....	30
अध्याय ५: हुर्केको बालक वा दक्ष वास्तुकार	40
अध्याय ६: अमरता, नैतिक कानून र स्वतन्त्र इच्छा	49
अध्याय ७: प्रार्थना गर्ने ठाउँ	58
अध्याय ८: वास्तवमा निः शुल्क.....	67
अध्याय ९: लुसिफरको पिंजरा	72
अध्याय १०: बीज सिद्धान्त	80
अध्याय ११: ईश्वरीय ढाँचा र यसको विरोध	90
अध्याय १२: न्याय र दयाको सद्भाव.....	94
अध्याय १३: मृत्युको प्रभुत्व.....	102
अध्याय १४: लुसिफर र उसका स्वर्गदूतहरूको पतन.....	113
अध्याय १५: अजिङ्गरले पृथ्वीमा आफ्नो आधार स्थापित गर्दछ.....	119
अध्याय १६: सृष्टि हसा भविष्यवाणी.....	129
अध्याय १७: परमेश्वरको छविमा बनाइएको	148
अध्याय १८: आदनको बगैँचाको प्रभुत्व	156

अध्याय १९: स्वर्ग हराएको	163
अध्याय २०: शारीरिक मन	176
अध्याय २१: अगापेको जोखिम	181
अध्याय २२: ईश्वरको कमजोरी	189
अध्याय २३: पितालाई छँडिएको	194
अध्याय २४: अन्धकारबाट बाहिर आउनुहोस्.....	199

अध्याय १: सर्वविज्ञान र सर्वशक्तिमानको दुविधा

बाइबलले हामीलाई यसको पहिलो पदमा बताउँछ कि "आदिमा परमेश्वरले आकाश र पृथ्वी सृष्टि गर्नुभयो," उत्पत्ति १:१। एउटा प्रश्न जुन धेरै मानिसहरूमा अन्याय छ, "के परमेश्वरलाई थाहा थियो कि आदम र हव्वाले पाप गर्नेछन्?"

क्रिस्चियन धर्म यस प्रश्नको हो जवाफ दिन धेरै छिटो छ। यहाँ केही उदाहरणहरू छन्।

परमेश्वर सर्वज्ञानी हुनुहुन्छ (भजन १३९:१-६), र उहाँलाई भविष्य थाहा छ। (यशैया ४६:१०)। त्यसैले आदम र हव्वाले पाप गर्नेछन् भनी उहाँलाई पक्कै थाहा थियो।

यदि परमेश्वरलाई थाहा थियो कि आदम र हव्वाले पाप गर्नेछन्, तब उहाँले तिनीहरूलाई किन सृष्टि गर्नुभयो? आदम र हव्वाको पापबाट प्रभु अचम्मित हुनुभएन, किनकि यसले येशूलाई पापीहरूको ठाउँमा मर्न र अनन्त जीवन प्रदान गर्न पुनरुत्थान गर्नको लागि प्रभुको योजनाको उद्देश्य पूरा गर्‍यो।

यो प्रश्न अझ रोचक हुन्छ जब हामी दण्डको विचार प्रस्तुत गर्छौं। यदि परमेश्वरले आदम र हव्वालाई सृष्टि गर्नुअघि नै तिनीहरूले पाप गर्नेछन् भनी जान्नुभएको थियो भने, उहाँले तिनीहरूलाई किन दण्ड दिनुभयो? के यो जायज हो? एउटा क्रिस्चियन प्रतिक्रियालाई सुन्नुहोस्।

आदम र हव्वाले पाप गर्नेछन् भनेर परमेश्वरलाई थाहा थियो भन्ने सोच्नु के यो ईश्वर निन्दा हो ... किनकि उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ र उहाँले तिनीहरूलाई दण्ड दिनुभयो?

यो एक राम्रो प्रश्न हो। यसको छोटो जवाफ हो **होइन**, आदम र हच्वाले पाप गर्नेछन् भन्ने परमेश्वरलाई थाहा थियो भन्ने सोच्नु निन्दाजनक होइन। हो, उहाँलाई थाहा थियो कि तिनीहरूले पाप गर्नेछन् र उहाँले तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहुनेछ। वास्तवमा, धर्मशास्त्रले स्पष्ट पार्छ कि परमेश्वरलाई थाहा थियो कि तिनीहरूले पाप गर्नेछन्।

एफेसी १:३-४ “हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका परमेश्वर र पिता धन्य होऊन्, जसले ख्रीष्टमा हामीलाई स्वर्गीय स्थानहरूमा सबै आत्मिक आशिषहरूले आशिषित पार्नुभएको छ; त्यसरी नै हामी उहाँको सामु प्रेममा पवित्र र निर्दोष होऔं भनेर उहाँले हामीलाई संसारको उत्पत्तिभन्दा पहिल्यै ख्रीष्टमा चुन्नुभयो;”

जस्तो कि यस खण्डले स्पष्ट पारेको छ, परमेश्वरले आफ्ना पुत्रमा विश्वास गर्ने र मुक्ति पाउनेहरूलाई चुन्नु भयो (पद ४)। उहाँले हामीलाई संसारको सृष्टि गर्नुभन्दा पहिले नै चुन्नुभएको हुनाले, यसको मतलब हामी पापी हुनेछौं र मुक्ति प्रदान गर्नको लागि परमेश्वरले आफ्नो पुत्र पठाउनुपर्नेछ भनी परमेश्वरलाई थाहा थियो।

यसको मतलब आदम र हच्वाले पाप गर्नेछन् भनी उहाँलाई थाहा थियो, किनकि आदमको अपराधको कारण हामी पापी छौं।

२०१८ र २०१९ मा दुईवटा छुट्टाछुट्टै घटनामा दुई ७३७ म्याक्स विमान अचानक दुर्घटनाग्रस्त हुँदा कुल ३४६ जनाको मृत्यु भएको थियो। अनुसन्धानमा विमानको डिजाइनमा गडबडी रहेको पाइएको थियो । यो पनि पत्ता लाग्यो कि बोइङले पाइलट र नियामकहरूबाट डिजाइन त्रुटिहरू लुकाएको थियो। यी विमान दुर्घटनाको जिम्मेवारी कसलाई लिनुपर्छ ? पाइलटहरू वा डिजाइनरहरू?

यदि परमेश्वर मानव जातिको रचनाकार र सृष्टिकर्ता हुनुहुन्थ्यो र उहाँले सृष्टि गर्नुभएको व्यवस्थाले अरबौं मानिसहरूको मृत्यु हुनेछ भनी निश्चित रूपमा जान्नुहुन्थ्यो भने, को जिम्मेवार छ? मानिस वा परमेश्वर? यदि परमेश्वरले मानव जातिको सृष्टि गर्नुभन्दा पहिले नै यी कुराहरू जान्नुहुन्थ्यो भने, यदि उहाँ

सर्वज्ञानी हुनुहुन्छ भने, उहाँले यो असफल नहुने डिजाइन किन बनाउन सक्नुभएन?

ईसाई धर्मले यो समस्यालाई अर्को शिक्षा मार्फत अझ थप गर्दछ। परमेश्वरलाई सर्वशक्तिमान भनिन्छ, जसको अर्थ उहाँ सबैभन्दा शक्तिशाली हुनुहुन्छ। यदि परमेश्वरले यो दुर्घटना हुनेछ भनेर थाहा पाएर यस प्रणालीको सृष्टि गर्नुभयो भने र उहाँसँग ती दुर्घटनाहरू हुनबाट रोक्ने शक्ति छ भने, उहाँले मानव जातिलाई दुर्घटना हुनबाट किन रोक्नुभएन? के यो जायज प्रश्न हो?

ग्रीक दार्शनिक एपिकुरस जो ख्रीष्ट आउनुभन्दा करिब ३०० वर्ष अघि बाँचेका थिए उनले त्यस समयमा परमेश्वरको बारेमा के बुझेका थिए भन्ने आधारमा निम्न निष्कर्षमा पुगेका थिए।

"के ईश्वर दुष्टलाई रोक्न इच्छुक हुनुहुन्छ, तर सक्षम हुनुहुन्छ? तब उहाँ सर्वशक्तिमान हुनुहुन्छ। के उहाँ सक्षम हुनुहुन्छ, तर इच्छुक हुनुहुन्छ? त्यसो भए उहाँ दुष्ट हुनुहुन्छ। के उहाँ सक्षम हुनुहुन्छ र इच्छुक हुनुहुन्छ? त्यसोभए खराबी कहाँबाट आउँछ? के उहाँ सक्षम हुनुहुन्छ वा इच्छुक हुनुहुन्छ? त्यसो भए उसलाई ईश्वर किन भनिन्छ ?" - एपिकुरस।

क्रिस्चियन आस्थाको दावीको जवाफमा अन्य असहमतिपूर्ण आवाजहरूसँगै उनका विचारहरूले गत १०० वर्षहरूमा धेरै आकर्षण प्राप्त गरेको छ। सर्वज्ञता र सर्वशक्तिमानताको दावीहरूले मानिसहरूमा विश्वासनियतालाई प्रेरित गर्ने मानिन्छ कि परमेश्वर नियन्त्रणमा हुनुहुन्छ र हामी उहाँमा भरोसा गर्न सक्छौं किनभने उहाँलाई के भइरहेको छ भन्ने कुरा थाहा छ।

यद्यपि यस्तो देखिन्छ कि धेरै मानिसहरूका लागि, सर्वज्ञता र सर्वशक्तिमानताका दुई शिक्षाहरू दुई सीडहरू भएका छन् जसमा ईसाई धर्मले आफैलाई समातेको छ। यदि तपाईंलाई निश्चित रूपमा थाहा छ कि तपाईं केहि सिर्जना गर्ने कार्यहरूको लागी अरबौं मानिसहरूको दुख र मृत्युको नेतृत्व गर्नुहुन्छ, तब यो दुखको लागी त्यो सृष्टिकर्तालाई जिम्मेवारी नदिने कसरी सम्भव छ?

येशू आफैले भन्नुभयो: “म तिमीहरूलाई एउटा कुरा सोध्नेछु, विश्रामदिनहरूमा भलाइ गर्नु उचित छ कि खराबी गर्नु, प्राण बचाउनु कि नष्ट गर्नु?” लूका ६:९

येशूले जीवन बचाउनुलाई असल र जीवनलाई नष्ट गर्नुलाई खराबी भन्नुहुन्छ। यदि परमेश्वरले संसारको सृष्टि गरेर यसले अरबौंको मृत्यु निम्त्याउनेछ भनी थाहा थियो भने, येशूको परिभाषा अनुसार यो दुष्ट होइन र? जेम्सको पुस्तकले हामीलाई बताउँछ:

यसकारण जसले भलाइ गर्न जान्दछ, तर गर्दैन, त्यसका निम्ति यो पाप हो। याकूब ४:१७

के अरबौं मानिसहरूले दुःख भोग्नु र मर्नु राम्रो हो भनेर मानिसहरूले साँच्चै विश्वास गर्छन्? कसैलाई यो विश्वास छ? यदि यो जीवन बचाउनु राम्रो हो र परमेश्वरलाई थाहा थियो कि यो संसार सृष्टि गरेर यसले जीवनलाई नष्ट गर्नेछ, तब यसै परिभाषा अनुसार परमेश्वर खराब हुनुहुन्छ।

तपाईंले यस दिशामा कुनै प्रश्न सोध्नुभयो भने धेरै इसाईहरू क्रोधित हुन्छन्। यो तिनीहरूको ईश्वरको अवधारणामा आक्रमण हो, र धेरै चाँडै तपाईंलाई भन्न सक्छन् कि यसरी तर्क गर्नु ईश्वरनिन्दा हो र यदि तपाईंले पश्चात्ताप गर्नुभएन भने तपाईंलाई नरकमा पठाइनेछ। यस प्रकारको सोचले यस्ता प्रतिक्रियाहरू निम्त्याएको छ।

"धर्म एक अधिनायकवादी विश्वास हो। यो दास बन्ने इच्छा हो। यो एक निश्चित, अपरिवर्तनीय, अत्याचारी अख्तियार हो जसले तपाईंलाई सुतिरहेको बेला विचार अपराधको दोषी ठहराउन सक्छ, जसले तपाईंलाई वरपर पूर्ण निगरानीको अधीनमा राख्न सक्छ। तपाईंको जीवनको हरेक उठ्ने र सुत्ने मिनेटको घडीमा, तपाईं जन्मनु अघि र अझ खराब र जब वास्तविक रमाइलो सुरु हुन्छ, तपाईं मरेपछि। एक आकाशीय उत्तर कोरिया। यो सत्य होस् भन्ने कसले चाहन्छ? एउटा दास बाहेक कसले यस्तो भयानक भाग्यको चाहना गर्छ? म उत्तर कोरिया गएको छु। यसको

अध्यक्षको रूपमा एक मृत व्यक्ति छ, किम जोड-उन २ मात्र पार्टीको प्रमुख र सेनाको प्रमुख हुन्। उनी राज्यको प्रमुख होइनन् । त्यो कार्यालय उनका मृतक पिता किम २ सडको हो। यो नेक्रोक्रेसी हो, थानातन्त्र हो।

मैले थप्नुपर्दा यो एक छोटकरीमा त्रिएकवाद हो। छोरा भनेको पिताको पुनर्जन्म हो।

यो एक सबैभन्दा विद्रोहपूर्ण र निरपेक्ष र हृदयविहीन अत्याचार हो जहाँ मानव प्रजातिको विकास भएको छ। तर कम्तिमा तपाईं #5% मर्न सक्नुहुन्छ र उत्तर कोरिया छोड्न सक्नुहुन्छ!" - क्रिस्टोफर हिचेन्स।

के क्रिस्टोफर हिचेन्समा केहि तथ्य थियो वा ऊ केवल एक दुष्ट नास्तिक थिए? के यो सम्भव छ कि ईसाई धर्मका केही आधारभूत विश्वासहरूले वास्तवमा उहाँ परमेश्वरलाई र उहाँको राज्यलाई यसरी देख्नमा योगदान पुऱ्यायो?

परमेश्वरले सबै कुरा जान्नुहुन्छ भन्ने विश्वास गर्दा तीतो चक्की हुन्छ जुन सबै विश्वासीहरूले निल्नुपर्छ। यसको मतलब तपाईंले स्वीकार गर्नुपर्छ कि परमेश्वरलाई यो सबै मृत्यु र विनाश हुन गइरहेको थियो भनेर थाह थियो, तर उहाँ अगाडि बढ्नुभयो र जसरी पनि यो गर्नुभयो। यो यस तथ्यले जोडिएको छ कि यदि तपाईंलाई शंका छ कि परमेश्वरले सबै कुरा जान्नुहुन्छ भन्ने, तब तपाईंले उहाँको ईश्वरत्वलाई अस्वीकार गर्ने जोखिममा बढ्दै हुनुहुन्छ र यसैले नरकमा फ्याँकिन सक्नुहुन्छ। त्यसैले, ख्रीष्टियनहरूका लागि यो प्रश्नलाई स्पष्ट रूपमा बुझ्न सजिलो छैन। धेरै जसो क्रिस्चियनहरू विश्वासको सारमा बन्द छन् जसले तपाईंलाई विश्वास गर्न बाध्य पार्दछ कि परमेश्वरले सबै कुरा जान्नुहुन्छ र प्रश्न गर्नु भनेको तपाईंको अनन्त जीवनलाई जोखिममा पार्नु हो।

सबै क्रिस्चियन समुदायहरूले यसरी काम गर्दैनन् तर धेरैले गर्छन् - धेरै क्रिस्चियन समुदायहरूमा, आन्दोलनको पूर्ण जगमाथि प्रश्न उठाउँदा तपाईंलाई बहिष्कृत, निर्वासित, वा मारिनेछ (यदि अनुयायीहरू आफैले नगरे, तब परमेश्वरद्वारा)। यी आधारहरूमा परमेश्वरले सबै कुरा जान्नुहुन्छ भन्ने विश्वास समावेश गर्दछ। के यो उत्तर कोरियासँग मिल्दोजुल्दो छैन?

परमेश्वरले उहाँ प्रेम हुनुहुन्छ भनी घोषणा गर्नुहुन्छ (१ यूहन्ना ४:८), र प्रेममा कुनै डर हुँदैन (१ यूहन्ना ४:१८)। उहाँ चाहनुहुन्छ कि हामीले उहाँलाई सारा हृदयले, आफ्नो सारा शक्तिले, आफ्नो सारा प्राणले, र हाम्रो सारा दिमागले उहाँको आराधना गरौं। र यसलाई सबैभन्दा ठूलो आज्ञा घोषणा गर्नुहुन्छ (लूका १०:२७)। यदि त्यसो हो भने, यो प्रश्नलाई सम्बोधन गर्ने र जवाफ दिनु हाम्रो कर्तव्य हो, आफ्नो लागि र अरूको लागि, किनकि हामी परमेश्वरलाई "हाम्रो सारा दिमागले" प्रेम गर्न सक्दैनौं, हाम्रो अवचेतनमा हाम्रो सृष्टिकर्ताको यस्तो गहिरो आलोचनाको साथ।

वास्तवमा के लेखिएको छ भनी हेर्न धर्मशास्त्रमा फर्को।

अध्याय २: सुरुवातबाट अन्तको ज्ञान

बाइबलले परमेश्वरको ज्ञानको बारेमा धेरै कथनहरू बनाउँछ। व्यक्तिगत स्तरमा हामीसँग यस्ता बहुमूल्य कथनहरू छन्।

हे परमप्रभु, तपाईंले मेरो जाँचपड़ताल गरेर मलाई जान्नुभएको छ। तपाईंले मेरो बसाइ र मेरो उठाइ जान्नुहुन्छ; तपाईंले टाढैबाट मेरो विचार बुझ्नुहुन्छ। मेरो हिँडाइ र मेरो सुताइ तपाईंले छानबिन गर्नुहुन्छ; अनि मेरा सबै चालचलनहरूसँग तपाईं सुपरिचित हुनुहुन्छ। किनभने मेरो जिब्रोमा कुनै शब्द आउन अघि नै हेर्नुहोस्, हे परमप्रभु, तपाईंले त्यसलाई पूरा रीतिले जान्नुहुन्छ। तपाईंले मलाई पछि र अघि घेर्नुभएको छ, र आफ्नो हात ममाथि राख्नुभएको छ। यस्तो ज्ञान मेरा लागि ज्यादै अचम्मको छ; यो अति उच्च छ, म त्यहाँसम्म पुग्नै सकिदैनँ। तपाईंको आत्मादेखि म कहाँ जाऊँ? अथवा तपाईंको उपस्थितिबाट म कहाँ भागूँ? म आकाशमा उक्लें भने तपाईं त्यहाँ हुनुहुन्छ; अनि मैले पातालमा आफ्नो ओछ्यान बनाएँ भने हेर्नुहोस्, त्यहाँ पनि तपाईं हुनुहुन्छ।

भ.सं. १३९:१-८

स्वर्गमा हुनुहुने हाम्रा पिताले हाम्रो बारेमा सबै कुरा जान्नुहुन्छ। उहाँलाई हाम्रो विचार र हामीले भन्ने कुराहरू थाहा छ।

उहाँको आत्माद्वारा हामी सधैं कहाँ छौं भनेर उहाँ जान्नुहुन्छ। परमेश्वर मायालु, दयालु र कृपालु हुनुहुन्छ भनी जान्नेहरूका लागि यो एउटा सान्त्वनादायी विचार हो।

के पाँचओटा भँगेरा दुई तामाको पैसामा बिक्री हुँदैनन् र? अनि तीमध्ये एउटा पनि परमेश्वरको सामु बिसिँएको छैन। तर तिमीहरूका शिरका केशहरूधरि सबै गन्ती गरिएका छन्; यसकारण नडराओ, तिमीहरू धेरै भँगेराहरूभन्दा बढी मूल्यका छौ। **लूका १२:६-७**

हाम्रो शिरमा कति कपाल छ, त्यो पितालाई थाहा छ। यसले यो पनि सुझाव दिन्छ कि हामीले हाम्रो बारेमा जति जान्दछौं त्यो भन्दा बढ्ता उहाँ हाम्रो बारेमा जान्नु हुन्छ।

“परमेश्वर, जसले संसार र त्यसमा भएका यावत् थोक बनाउनुभयो, उहाँ स्वर्ग र पृथ्वीका प्रभु भएका हुनाले हातले बनाएको मन्दिरमा वास गर्नुहुन्न, उहाँलाई कुनै थोकको खाँचो परेजस्तो गरी मान्छेको हातबाट उहाँको सेवा हुनुपर्छ भनी नसोच्नुहोस्। किनभने उहाँले नै सबैलाई जीवन, सास र सबै चीज दिनुहुन्छ। उहाँले एक जनाबाट समस्त पृथ्वीमा वास गर्न मानिसको प्रत्येक जाति बनाउनुभयो। तिनीहरूका निवासका अवधि र सीमा पनि तोकिदिनुभयो, तिनीहरूले परमेश्वरलाई खोज्नु, शायद तिनीहरूले छामछुम गरेर उहाँलाई भेट्टाउलान् कि भन्ने आशामा यसो गरियो। तर पनि उहाँ हामी हरेकबाट टाढा हुनुहुन्न। किनभने “हामी उहाँमा जिउँछौं, र उहाँमा चहलपहल गर्छौं र उहाँमा हाम्रो अस्तित्व छ।”

तपाईंहरूका आफ्नै कविहरूले पनि भनेका छन्, ‘हामी निश्चय उहाँकै सन्तान हौं।’ प्रेरित १७:२४-२८

हाम्रा पिता महान व्यक्तित्व हुनुहुन्छ। वर्तमानमा अबौंमा संख्यामा रहेका हरेक जीवहरूलाई उहाँले जीवन र सास दिनुहुन्छ। उहाँले प्रत्येक जीवित जीवको प्रत्येक कोशिकाको रेकर्ड राख्नुहुन्छ, र तिनीहरूको एकअर्कासँगको अन्तरक्रियालाई हेर्नुहुन्छ। एकै समयमा यति धेरै अबौं जीवित प्राणीहरूसँग कसरी एक प्राणी यति घनिष्ट रूपमा जोडिएको हुन्छ यो हाम्रो समझभन्दा बाहिर छ।

यस बाहेक, यसले बताउँछ कि परमेश्वरलाई पृथ्वीमा आउने प्रत्येक राष्ट्रको सिमाना र समय तिनीहरू आउनु अघि नै थाहा छ। यो पनि मानिसले बुझ्न असम्भव छ। यस कथनको सत्यता बाइबलमा दानियलको पुस्तक जस्ता ठाउँहरूमा भेट्टाउन सकिन्छ जहाँ उहाँको समयबाट राष्ट्रहरूको उदय भविष्यमा लामो समयसम्म प्रकट हुन्छ। बेबिलोनको राज्यमा रहँदा, त्यो समय पछि आउने मिडो-

पर्सिया र ग्रीसको राज्यहरूको उदयको बारेमा दानियललाई खुलासा गरिएको थियो।

तिमीले देखेको त्यस दुई सीडे भेडाले मादी र फारसका राजाहरूलाई जनाउँछ। त्यो रौंले ढाकेको बोकाचाहिँ ग्रीसको राजा हो, र त्यसका आँखाका बीचमा भएको ठूलो सीड त्यसको प्रथम राजा हो।

दानिएल ८:२०,२१

दानियलको पुस्तक ख्रीष्ट भन्दा पहिले ६ औं शताब्दीमा लेखिएको थियो। दानिएलको भविष्यवाणीको शुद्धताको कारण, धेरै मानिसहरूले निष्कर्ष निकालेका छन् कि यो पुस्तक त्यस समयमा लेखिएको थिएन र यो ग्रीसको राज्यको उदय पछिको मिति हो। डेड सी स्क्रोलको खोजले देखायो कि दानियलको पुस्तक हिब्रू भविष्यसूचक क्याननमा १५० ईसा पूर्व पहिले नै स्थान राखेको थियो, जसको अर्थ यो लेखिएको शताब्दीयौं बितिसकेको थियो।

हामी मध्ये जो बाइबललाई परमेश्वरको वचन हो भनेर विश्वास गर्छौं, हामी हाम्रा स्वर्गीय पिताको ज्ञान र भविष्यमा हेर्ने र के हुनेछ भनेर जान्न सक्ने क्षमताको अद्भुत प्रकाश देख्छौं। मानव जातिसँगको उहाँको व्यवहारमा, परमेश्वरले उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ भनी देखाउने विशिष्ट चिन्हको रूपमा भविष्य बताउन सक्ने उहाँको क्षमता प्रकट गर्नुभएको छ।

हुन लागेका कुरा बताओ, त्यसलाई प्रस्तुत गर। तिनीहरूले आपसमा सल्लाह गरून्। यो कुरा कसले धेरै वर्षअघि बतायो? उहिलेदेखि यो कसले बतायो? के म, परमप्रभुले होइन र? मबाहेक अरु कोही परमेश्वर छैन। धर्मी परमेश्वर र उद्धारक, मबाहेक अरु कोही छैन। **यशैया ४५:२१**

भजनसंग्रहमा पढ्दा हामी मसीहसँग सम्बन्धित धेरै अचम्मका भविष्यवाणीहरू पाउँछौं। भजन २२ मा हामीलाई क्रुसिकरण र ख्रीष्टको परीक्षणमा बोलिने शब्दहरू बारे भनिएको छ।

तर म त एउटा कीरा मात्र हुँ, मानिस होइनँ, मानिसहरूद्वारा उपेक्षित, र लोकद्वारा तुच्छ गनिएको। मलाई देख्नेहरू जति सबैले मेरो ठट्टा गर्छन्। तिनीहरू ओठ लेल्याउँछन्, र मुन्टो बटाउँ भन्छन्, “त्यसले परमप्रभुमाथि भरोसा गर्दछ, त्यसलाई उहाँले नै छुटाऊन्। उहाँले नै त्यसको उद्धार गरून्, किनकि त्यससँग उहाँ प्रसन्न हुनुहुन्छ।” तैपनि तपाईंले नै मलाई गर्भबाट निकालिल्याउनुभयो। मेरी आमाको काखैबाट तपाईंले मलाई तपाईंमाथि भरोसा राख्ने बनाउनुभयो। मेरो जन्मैदेखि म तपाईंमा अर्पण गरिएँ, मेरी आमाले मलाई जन्म दिएदेखि तपाईं मेरा परमेश्वर हुनुभएको छ। मबाट टाढा नहुनुहोस्, किनकि सङ्कष्ट नजिकै छ, र मलाई गोहार गर्ने कोही छैन।

धेरै साँढेहरूले मलाई घेरेका छन्, बाशानका बलिया साँढेहरू मेरो चारैपट्टि छन्। आफ्नो शिकार फहराउने भोकाएका गर्जने सिंहहरू मेरो विरुद्ध आफ्ना मुख बाउँछन्। म त पानीझैँ पोखिएको छु, र मेरा सारा हड्डीका जोर्नीहरू फुस्केका छन्। मेरो मुटु मैनजस्तै भइसकेको छ, मेरो छातीभित्र त्यो पगलेको छ। माटोको खपटोझैँ मेरो बल सुकिसकेको छ र मेरो जिब्रो मेरो तालुमा टाँसिएको छ। तपाईंले मलाई मृत्युको धूलोमा मिलाउनुभएको छ। कुकुरहरू मेरो चारैपट्टि छन्, कुकुरीहरूको समूहले मलाई घेरेको छ, तिनीहरूले मेरा हात र मेरा खुट्टा छेडेका छन्। मेरा सबै हाडहरू म गन्न सक्छु, मानिसहरू द्वेषसाथ मलाई एकटक लाएर हेर्छन्। तिनीहरू मेरा वस्त्रहरू आपसमा बाँड्छन्, र मेरो पोशाकको निम्ति तिनीहरूले चिट्ठा हाल्छन्। तर हे परमप्रभु, तपाईंचाहिँ टाढा नहुनुहोस्! हे मेरा बल, छिटो मेरो गुहार गर्नुहोस्! **भजनसंग्रह २२:६-१९ (NIV)**

यो स्त्रीष्टको समय भन्दा १००० वर्ष पहिले लेखिएको एउटा अचम्मको भविष्यवाणी हो। येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो कि उहाँको बारेमा भजनसंग्रह र अन्य पुरानो नियमका अगमवक्ताहरूमा धेरै कुराहरू लेखिएका छन्।

उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "तिमीहरूसँग हुँदा मैले बोलेका वचनहरू यी नै हुन्, अर्थात् मोशाको व्यवस्था, अगमवक्ता र भजनका पुस्तकमा मेरो विषयमा लेखिएका सबै कुरा पूरा हुनेपछि।" लूका २४:४४ (NIV)

भजन २२ मा भएको भविष्यवाणीमा येशूलाई गिल्ला गर्ने र मार्नेहरूले बोल्ने शब्दहरू पनि समावेश छन्: "उहाँले परमप्रभुमा भरोसा गर्नुहुन्छ, परमप्रभुले उहाँलाई छुटकारा दिनुहोस्।" बाइबल पढ्दा त्यहाँ कुनै प्रश्न छैन कि परमेश्वरसँग अविश्वसनीय ज्ञान छ। यो भजनसंग्रहमा यसरी व्यक्त गरिएको छ।

हाम्रा परमप्रभु महान् हुनुहुन्छ, सर्वशक्तिमान् र सर्वज्ञानी हुनुहुन्छ।
भजनसंग्रह १४७: ५

अंग्रेजी शब्द अनन्तको लागि हिब्रू अभिव्यक्ति "संख्याको रूपमा अवस्थित छैन।" अर्को शब्दमा, त्यहाँ कुनै संख्या छैन जसले परमेश्वरको ज्ञानलाई मापन गर्न सक्छ। हाम्रो धारणा अनुसार यसको मतलब सीमा बिना, वा अनुवादकहरूले यसलाई व्यक्त गरेका छन्, **असीम** भनेर। परमेश्वरलाई के थाहा छ भनी व्यक्त गर्न प्रयोग गरिने अर्को सामान्य रूपमा उद्धृत खण्ड यशैयामा पाइन्छ।

अघि-अधिका पुराना कुराहरूलाई सम्झ। म परमेश्वर हुँ, र अरु कोही छैन। म परमेश्वर हुँ, मजस्तै अरु कोही छैन। आदिदेखि अन्तसम्मको, र प्राचीन समयदेखि हुन आउनेसम्मको जानकारी म दिन्छु। म भन्छु: मेरो अभिप्राय ठहर्नेछ, र मैले चाहेको सबै पूरा गर्नेछु। **यशैया ४६:९-१०**

कुनै कुरा सुरु भइसकेपछि कता जान्छ भनी ठ्याक्कै भविष्यवाणी गर्ने क्षमता परमेश्वरसँग छ। यस पदको बारेमा चासोको कुरा यो हो कि यसले परमेश्वरले भविष्यका घटनाहरूको भविष्यवाणी गरिरहनुभएको छ जुन अघिल्लो घटनाहरूमा आधारित छ जसलाई यस पाठले शुरु भन्दछ। थप रूपमा, **प्राचीन समयमा** भन्ने शब्द अनुवाद गरिएको उत्पत्ति २ र ३ मा पहिलो पटक देखिन्छ।

परमेश्वरले पूर्वतिर अदनमा एउटा बगैँचा लगाउनुभयो, र उहाँले बनाउनुभएको मानिसलाई त्यहीँ राख्नुभयो। **उत्पत्ति २:८**

उहाँले मानिसलाई धपाइदिनुभएपछि जीवनको रूखतर्फको बाटो पहरा गर्नलाई उहाँले अदनका बगैंचाको पूर्वपट्टि करूबहरू र चारैतिर घुमिरहने ज्वालामय तरवार राखिदिनुभयो। **उत्पत्ति ३:२४**

परमेश्वरले इस्राएल राष्ट्रलाई पुराना कुराहरू र उहाँले तिनीहरूलाई मद्दत गर्नुभएको तरिकाहरू सम्झन भन्नुहुन्छ। त्यसपछि उहाँले यो हिब्रू शब्दलाई सन्दर्भ दिनुहुन्छ जुन प्राचिनलाई सन्दर्भ गर्न सक्छ तर भौगोलिक दिशाको सन्दर्भ पनि समावेश गर्दछ, अर्थात् पूर्व। त्यसोभए, यस पदमा कम्तिमा, ईश्वरको भविष्यवाणी गर्ने क्षमतालाई घटनाहरू र भूगोलसँग जोडिएको छ।

पूर्वको यो तिरछा सन्दर्भमा, के त्यहाँ परमेश्वरले हामीले बुझेको चाहनुहुन्छ? के यसको मतलब पुरातनताको बगैंचामा पहिलो पाप भएको बेला घटनाहरू कहाँ जान्छ भन्ने कुरा परमेश्वरलाई थाहा थियो, किनकि त्यहाँ मानिसको भविष्यका सबै कामहरूको बीउ रोपिएको थियो? यदि परमेश्वरले "अदनको पूर्व तर्फ" रहेको बगैंचामा, यस सुरुवाती बिन्दुबाट अन्त्य थाहा पाउनुभयो भनी भन्नुहुन्छ भने, के यसको मतलब आदम र हव्वाले कुन अन्त्य रोज्लान् भनेर उहाँलाई पहिले नै थाहा थिएन?

हामी यस प्रश्नमा धेरै पटक विचारका विभिन्न तहहरू मार्फत फर्कनेछौं। यो एक निर्णायक बिन्दु हो। के परमेश्वरलाई सुरुदेखि नै अन्त्य थाहा हुनुको अर्थ उहाँलाई सबै कुरा जान्नुहुन्छ भन्ने मात्र हो, वा यसको मतलब यो हो कि एकचोटि कुनै कुरा रोपेपछि वा सक्रिय गरिसकेपछि वा छनोट गरिसकेपछि, त्यसको अन्त्य कहाँ हुन्छ भन्ने कुरा उहाँलाई थाहा छ?

हामीले परमेश्वरको ज्ञानको विषयमा बाइबलका विद्यार्थीहरूले प्रस्तुत गरेका केही पदहरूलाई विचार गरेका छौं। एक क्रिस्चियनले, परमेश्वरको सर्वज्ञानको विषयको बारेमा लेख्दै, धर्मशास्त्रको आफ्नो अध्ययनबाट निम्न निष्कर्ष निकाले।

बाइबलले सिकाउँछ कि परमेश्वर सबै जान्ने वा सर्वज्ञानी हुनुहुन्छ। "सर्वज्ञानी" शब्द दुई ल्याटिन शब्दहरू omnis बाट आएको हो जसले सबैलाई बुझाउँछ, र scientia भनेको ज्ञानलाई बुझाउँछ। जब हामी भन्छौं कि ईश्वर सर्वज्ञ हुनुहुन्छ यसको मतलब उहाँसँग सबै चीजहरूको पूर्ण ज्ञान छ। उहाँले केहि सिक्नु पर्दैन र उहाँले केहि बिर्सनुभएको छैन। परमेश्वरले कुराहरूको तर्क गर्नु, कुराहरू पत्ता लगाउनु वा बिस्तारै सिक्नुपर्दैन। के भएको छ र हुने सबै कुरा उहाँलाई थाहा छ। हुन सक्ने हरेक सम्भावित कुरालाई पनि परमेश्वरले जान्नुहुन्छ। मानिसजातिले पत्ता लगाउन बाँकी रहेका कुराहरू पनि परमेश्वरलाई थाहा छ। यो ज्ञान निरपेक्ष र अपरिचित छ। ईश्वरको सर्वज्ञताको अर्थ उहाँसँग पूर्ण ज्ञान, पूर्ण समझ र ज्ञानलाई कसरी लागू गर्ने भन्ने बारे पूर्ण बुद्धि छ।

यो धर्मशास्त्रबाट एउटा रोचक निष्कर्ष हो। यदि परमेश्वरले हुनेवाला सबै कुरा जान्नुहुन्छ र कहिले पनि कुरा बाहिर तर्क गर्न आवश्यक छैन भने, तब मानिसहरूसँगको उहाँको अन्तरक्रिया प्रतिक्रियामा आधारित हुन सक्दैन। यो सबै पूर्वनिर्धारित हुनेछ। यो जोन क्यालिभनका शिक्षाहरू पछ्याउनेहरूको स्थिति हो। परमेश्वरको सार्वभौम इच्छाले सबै चीजहरू पूर्वनिर्धारित गरेको छ। मुक्ति पाउने र हराउनेहरूलाई उहाँले पहिल्यै नै निर्धारण गर्नुभएको छ। तपाईंले गर्नुभएका निर्णयहरूले कुनै पनि हिसाबले परमेश्वरले पहिले नै निर्धारण गर्नुभएको कुरालाई परिवर्तन गर्दैन।

पूर्वनिर्धारण, ईसाई धर्मशास्त्र विज्ञानमा, त्यस्तो सिद्धान्त हो कि जसले विश्वास गर्दछन कि सबै घटनाहरू ईश्वरद्वारा इच्छा गरिएको हो, सामान्यतया व्यक्तिगत तवरले अन्तिम भाग्यको सन्दर्भमा छ।

पूर्वनिर्धारणको व्याख्याले प्रायः "स्वतन्त्र इच्छाको विरोधाभास" लाई सम्बोधन गर्न खोज्छ, जहाँ ईश्वरको सर्वज्ञान मानव स्वतन्त्र इच्छासँग असंगत देखिन्छ। यस प्रयोगमा, पूर्वनिर्धारितलाई धार्मिक दृढतावादको रूपको रूपमा लिन सकिन्छ। र सामान्यतया पूर्वनिर्धारितवाद, जसलाई ईश्वरशास्त्रीयहरूले निर्धारणवाद पनि भन्छन्।

हामी पछिको अध्यायमा स्वतन्त्र इच्छा र परमेश्वरको सार्वभौमिकताको विरोधाभासको विषयलाई सम्बोधन गर्नेछौं। यहाँ हाम्रो उद्देश्य केवल पूर्ण ज्ञान भएको ईश्वरको विषयसँग सम्बन्धित मुद्दाहरूको दायरा परिचय गराउनु हो। आउनुहोस् अब हामी केही प्रसिद्ध बाइबल पदहरू प्रस्तुत गरौं जसले सम्भावित रूपमा भविष्यका सबै घटनाहरू पूर्व-निर्धारित गर्ने परमेश्वरको इच्छाको विचारलाई चुनौती दिन्छ।

“किनभने परमेश्वरले संसारलाई यस्तो प्रेम गर्नुभयो, कि उहाँले आफ्ना एकमात्र पुत्र दिनुभयो, ताकि उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नाश नहोस्, तर त्यसले अनन्त जीवन पाओस्। यूहन्ना ३:१६

बाइबलको सबैभन्दा प्रख्यात पाठले यो संकेत गर्छ कि कुनै व्यक्ति बचाइएको वा हराएको छ भन्ने कुरा मानिसको प्रतिक्रियाले निर्धारण गर्दछ। यदि परमेश्वरलाई यो पहिले नै थाहा थियो भने, यो पाठलाई यसरी पढ्नुपर्छ, "किनभने परमेश्वरले तिनीहरूलाई प्रेम गर्नुभयो जसलाई उहाँले पूर्वनिर्धारित गर्नुभएको थियो कि उहाँले आफ्नो एकमात्र जन्मेको पुत्र दिनुभयो कि जसलाई उहाँले चुन्नुभएको थियो तिनीहरूले अनन्त जीवन पाओस्।"

यो निम्न पाठहरू द्वारा थप जटिल बनेको छ:

आफ्नो प्रतिज्ञाको बारेमा प्रभु ढिलो गर्नुहुन्छ भन्ने कसै-कसैको भनाइ भए तापनि उहाँ ढिलो गर्नुहुन्छ, तर कोही पनि नष्ट नहोस्, तर सबै जनाले पश्चात्ताप गर्नु भन्ने इच्छा गरेर प्रभु तिमीहरूप्रति धैर्यवान् हुनुहुन्छ। २ पत्रुस ३:९

यहाँ हामीलाई भनिएको छ कि परमेश्वर कसैको नाश होस् भन्ने चाहानुहुन्न। यसको मतलब यो हो कि परमेश्वरको इच्छा सबैलाई बचाउनु हो। तर हामी जान्दछौं कि सबै बाँच्ने छैन।

किनभने जीवनमा पुग्याउने ढोका साँघुरो हुन्छ र बाटो कठिन हुन्छ, जसले चाहिँ जीवनमा पुग्याउँछ, र त्यो भेटाउने थोरै नै हुन्छन्।

मती ७:१४

यसको मतलब यो हो कि परमेश्वरको इच्छा, जुन सबैले मुक्ति पाओस् भन्ने हो, जुन मानव इच्छाद्वारा यसलाई बङ्ग्याउन सकिन्छ जसले मुक्तिको परमेश्वरको मायालु प्रस्तावलाई प्रतिक्रिया दिन अस्वीकार गर्दछ। येशूले यरूशलेममा बगाउनुभएको आँसुको वास्तविक गहिराइलाई के यसले व्याख्या गर्न सक्छ?

“ए यरूशलेम, ए यरूशलेम, तँ जसले अगमवक्ताहरूलाई मार्ने र तँकहाँ पठाइएकाहरूलाई ढुङ्गाले हान्ने! जसरी कुखुरीले आफ्ना चल्लाहरूलाई पखेटामुनि बटुल्छ, त्यसरी नै मैले धेरै पल्ट तेरा बालकहरूलाई बटुल्ने इच्छा गरें, तर तँले मानिनस्। हेर, तिमीहरूको घर उजाड छोडिएको छ।

मती २३: ३७-३८

यसले हामीलाई परमेश्वरको भावनाको सम्बन्धमा परमेश्वरको ज्ञानको विषयमा लैजान्छ। मैले धेरै अनुभवहरू पाएको छु जहाँ मलाई एक साथीले केही विशेष समाचारहरू लिएर सम्पर्क गर्नुभयो जुन अर्को व्यक्तिले मलाई पहिले नै सूचित गरिसकेको थियो। मैले पहिले नै समाचारको बारेमा थाहा पाएको हुनाले, मैले पहिलो प्रतिक्रिया दिन सकिन - समाचारको प्रभाव खासै भएन किनभने यो मेरो लागि नयाँ थिएन। यसले वास्तविकताको संकेत दिन्छ कि पूर्वज्ञानले भावनात्मक प्रतिक्रियाहरूलाई असर गर्छ।

परमेश्वरको पूर्वज्ञानका पक्षहरूमा प्रश्न उठाउन सक्ने थुप्रै कथाहरू हेर्नको लागि अब हामी बाइबललाई जाँच गरौं।

अध्याय ३: मानव कार्यको लागि ईश्वरीय प्रतिक्रिया

आदमको पतन पछि, मानव जाति बिस्तारै भ्रष्टतामा झर्‍यो। नूहको समयमा आइपुग्दा सवैकुरा निराशाजनक भइसकेका थिए।

पृथ्वीमा मानिसहरूको दुष्टता बढी भएको र तिनीहरूका हृदयका विचारको जुनसुकै पनि भावना निरन्तर खराबै मात्र भएको परमप्रभुले देख्नुभयो। **पृथ्वीमा मानिसलाई बनाउनुभएकोमा परमप्रभुले अफसोस गर्नुभयो**, र उहाँ मनमा साह्रै दुःखित हुनुभयो। त्यसकारण परमप्रभुले भन्नुभयो, “मैले सृष्टि गरेको मानिसलाई पृथ्वीबाट म मेटिदिनेछु— के मानिस, के घस्रने जन्तु, के आकाशका पक्षी सबैलाई— **किनभने ती बनाएकोमा मलाई दुःख लागेको छ।**” उत्पत्ति ६:५-७

के परमेश्वरले मानिस बनाउनुभएकोमा साँच्चै पछुताउनु भयो? के यो परमेश्वरले महसुस गरेको वास्तविक भावना थियो? उहाँले मानिसलाई पूर्वनिर्धारित सिद्धान्तमा पङ्क्तिबद्ध तुल्याउनुभएकोमा कसरी दुःख लाग्छ? **पछुतो**को लागि हिब्रू शब्दको अर्थ शर्ममा पर्नु हो। यसले निराशाको सुझाव दिन्छ।

नूहको कथामा जोन वेस्लीको टिप्पणी पढ्न रोचक छ:

कि उहाँले यस्तो महान शक्तिको प्राणी बनाउनुभएको थियो, र उसलाई यस पृथ्वीमा राखिएको थियो, जुन उसको लागि आरामदायी बासस्थानको रूपमा जसलाई उहाँले बनाउनुभयो र सुसज्जित पार्नुभयो; र यसले उहाँको हृदयलाई दुःखी बनायो। **यी मानिसहरूको शैली अनुसार अभिव्यक्तिहरू हुन्, र परमेश्वरको अपरिवर्तनीयता वा आनन्दलाई प्रतिबिम्बित गर्ने रूपमा बुझ्नुहुँदैन।** यसले ईश्वरमा कुनै जोश वा असहजताको बारेमा बोल्दैन, अनन्त दिमागमा कुनै पनि कुराले अशान्ति पैदा गर्न सक्दैन; तर यसले पाप र पापीहरू विरुद्ध उहाँको न्यायपूर्ण र पवित्र असन्तुष्टिको बारेमा बोल्छ: न त यसले परमेश्वरको दिमागमा कुनै परिवर्तनको बारेमा बोल्छ;

किनकि उहाँसँग कुनै परिवर्तनशीलता छैन। तर यसले उहाँको तरिका परिवर्तनको बारेमा बोल्छ। - जोन वेस्ली उत्पत्ति ६:६ मा

के वेस्लीले धर्मशास्त्रमा लेखिएको कुरालाई वास्तवमा परमेश्वरमा लागू हुने रूपमा लिन सकिँदैन भनी सुझाव दिन्छ? यसको मुख्य कारण ईश्वरको अपरिवर्तनीयतामा वेस्लीको विश्वास हो। यस शिक्षाले सुझाव दिन्छ कि ईश्वरमा भावनात्मक वा भावना छैन, किनकि यसले ईश्वरमा परिवर्तनशीलताको सुझाव दिन्छ। आफ्ना छोराछोरीहरूका लागि रुने हृदयविदारक बुबाको रूपमा यो पाठ पढ्नुको सट्टा यो पाप र पापीहरू विरुद्ध पवित्र असन्तुष्टिको अभिव्यक्ति बन्छ। के यो नै साँच्चै स्थिति हो?

के यहाँ नूहको कथामा उस्तै दुःख देख्न सम्भव छ जसरी हामी येरुशलेममा रोएको येशूमा देख्छौं? पिताले मानव जातिलाई बचाउन सक्दो प्रयास गर्नुभयो तर मानव जातिले ईश्वरलाई अस्वीकार गर्ने निर्णय गर्यो।

दुष्ट मानिसको पुरानो चालमा के तपाईं हिँड्नुहुन्छ? तिनीहरू आफ्नो समय अघि नै हटाइए, भलले तिनीहरूका जग नै बगाएर लग्यो। ती मानिसहरूले परमेश्वरलाई भने, 'हामीलाई छोडिदिनुहोस्, सर्वशक्तिमान्ले हामीलाई के गर्न सक्नुहुन्छ र?' तापनि उहाँले तिनीहरूका घरहरू असल-असल थोकहरूले भरिदिनुभएको थियो। यसर्थ म दुष्टको सल्लाहदेखि अलग बस्छु। **अय्यूब २२:१५-१८**

लगभग सारा संसारले ईश्वरलाई उनीहरूबाट टाढा जान भनेको थियो। तिनीहरूको मागलाई सम्मान गर्न र तिनीहरूले पृथ्वीमा रोपेका कुराहरू कटनी गर्न छोड्नुबाहेक उहाँसँग कुनै विकल्प बाँकी थिएन।

परमेश्वरको सबै-जान्ने क्षमतामा विश्वासले हामीलाई बताउनेछ कि परमेश्वरलाई वास्तवमा के हुनेछ भनेर थाहा थियो। मानिस बनाएकोमा दुःखको अनुभव गर्नुले परमेश्वरको पूर्वनिर्धारित परिणामको आधारलाई चुनौती दिन्छ। त्यो कर्मितामा पनि हो यदि हामीले बाइबलको अंशलाई यसलाई पढेको जस्तो रूपमा लिन्छौं

भने। फेरि, हामीलाई सम्झाइन्छ कि परमेश्वरले तिनीहरूमध्ये कोही पनि नाश होस् भन्ने चाहनुभएन तर सबै पश्चात्तापमा आउन भनेर चाहानु भयो।

यदि हामी यस अध्यायको सुरुमा फर्कियौं भने, हामीले एक मुख्य कुरा पत्ता लगाउँछौं जसले निश्चित शैलीमा समय अवधिको सुरुवात गर्छ। परमेश्वरका छोराहरू (सेतका विश्वासी छोराहरू) मानिसहरूका छोरीहरू (कयिनका अनाजाकारी छोरीहरू) सँग विवाह गर्न थाले। मानिसहरूका कार्यहरूबाट, परमेश्वरले के हुन लागेको थियो भनेर भविष्यवाणी गर्नुभयो।

जब मानिसहरूको संख्या पृथ्वीमा बढ्दैगयो र तिनीहरूका छोरीहरू जन्मे, तब परमेश्वरका छोराहरूले मानिसका छोरीहरूलाई सुन्दरी देखे, र आफ्ना रुचिका पत्नीहरू ल्याए। तब परमप्रभुले भन्नुभयो, “मेरो आत्माले मानिससँग सधैं संघर्ष गर्नेछैन, किनभने त्यो मरणशील हो। त्यसको उमेर एक सय बीस वर्षको हुनेछ।” उत्पत्ति ६:१-३

देख्नु, सुन्दर र लिनुका लागि तीन हिब्रू शब्दहरू ठीक र खराबको ज्ञानको रूपबाट हव्वालाई वर्णन गर्न प्रयोग गरिएका शब्दहरू जस्तै हुन्। यो कता जाँदैछ भनी परमेश्वरले बुझ्नुहुन्छ। मानिसको हृदयमा के छ भनेर उहाँलाई थाहा थियो र त्यसैले उहाँलाई थाहा थियो कि १२० वर्षमा मानिसहरूका संचित पापहरू विपत्तिमा परिणत हुनेछ। मूर्तिपूजामा समर्पित महिलाहरूसँग विवाह गर्ने पुरुषहरूको कार्यको जवाफमा बाइबलले किन समय सीमा प्रदान गर्दछ?

यस कथामा विचार गर्नका लागि धेरै पक्षहरू छन्, तर हामीले विचार गर्न चाहने मुख्य तत्व के हो भने हामीले पश्चात्तापको भाषा र ईश्वर भित्र वर्णन गरिएका गहिरा भावनाहरूलाई कसरी लेख्छौं? परमेश्वरले सबै कुरा जान्नुहुन्छ र अझै पनि, कसै-कसैले सुझाव दिएझैं, कुनै पनि कुरालाई तर्क र तौल गरिरहनु पर्दैन भन्ने धारणासँग हामीले यसलाई कसरी मिलाउने? अर्को कथा विचार गर्नुहोस्:

तब अब्राहामले आफ्नो छोरोलाई बलि गर्न छुरी उठाए। तर परमप्रभुका एक जना दूतले स्वर्गबाट तिनलाई हपारेर भने, “ए अब्राहाम, अब्राहाम!” तिनले भने, “म यहीं छु।” उनले भने, “तेरो हात त्यस केटामाथि नउठा”,

र “त्यसलाई केही नगर। अब मैले थाहा पाएँ तैले परमेश्वरको भय
मान्दोरहेछस्, किनकि तेरो छोरो, तेरो एकमात्र छोरोलाई पनि मबाट तैले
रोकेर राखिनस्।” उत्पत्ति २२:१०-१२

अब्राहामसँग बोल्ने मानिस प्रभुको दूत हो। अब्राहामको नाम दुई पटक दोहोऱ्याउँदा
येशूले मानिसहरूलाई इमानदार भएर बोल्नुहुने तरिकालाई प्रकट गर्छ। "सिमोन,
सिमोन..." (लूका २२:३१); "मार्था, मार्था..." (लूका १०:४१)। परमेश्वरको स्वर्गदूत
परमेश्वरको पुत्र बाहेक अरु कोही होइन र उहाँ आफ्नो पिताको प्रतिनिधिको रूपमा
बोल्नुहुन्छ।

अब्राहामले परमेश्वरको डर मान्थे भनी परमेश्वरलाई थाह थिएन भनी के यी
शब्दहरूलाई जस्ताको त्यस्तै लिन सम्भव छ? टिप्पणीकार जोन गिल यी
विचारहरू प्रदान गर्दछन्:

...तर यो मानिसहरूको शैली अनुसार भनिएको छ, जसले यी कुराहरू
निश्चित रूपमा जान्दछन् जब तिनीहरू पूरा हुन्छन्, र स्पष्ट देखिन्छन्:
वा * यो अनुमोदनको ज्ञानको रूपमा बुझ्न सकिन्छ, जुन प्रभुले अब
जान्नुभयो, र अनुमोदन गर्नुभयो। विश्वास, डर, प्रेम, र अब्राहामको
आज्ञाकारिता, जुन यस मामलामा धेरै स्पष्ट थियो। - उत्पत्ति २२:१२ मा
जोन गिल कमेन्टरी

र फेरि, जोन वेस्लीबाट:

अब मलाई थाहा छ कि तपाईं परमेश्वरसँग डराउनुहुन्छ - परमेश्वरलाई
यो पहिले थाहा थियो, तर अब अब्राहामले यसको अविस्मरणीय प्रमाण
दिएका थिए। उसलाई अरु केही गर्नु पर्दैन, उसले जे गरेको थियो त्यो नै
परमेश्वर र उहाँको अख्तियारप्रति रहेको धार्मिक सम्मान प्रमाणित गर्न
पर्याप्त थियो।

हाम्रो परमेश्वरको डरको सबैभन्दा राम्रो प्रमाण भनेको हामीलाई सबैभन्दा
प्यारो कुराको साथ उहाँलाई आदर गर्न इच्छुक हुनु हो, र उहाँलाई वा

उहाँको लागि सबैकुरामा उहाँलाई मान्नु हो। - उत्पत्ति २२:१२ मा जोन वेस्ली कमेन्टरी

हामी धर्मशास्त्रको यो अभिव्यक्ति र सर्वज्ञानी परमेश्वरलाई के बुझिन्छ भनेर त्यस बीचको द्वन्द्व देखौं। यदि परमेश्वरलाई पहिले नै थाहा थियो भने, "अब तपाईंले सत्य प्रकट गर्नुभयो जुन मलाई सुरुदेखि नै थाहा थियो कि तपाईं परमेश्वरसँग डराउनुहुन्छ" भन्नु राम्रो हुनेछैन र? त्यहाँ शाब्दिक पाठ र सबै चीजहरू परमेश्वरलाई थाहा छ भन्ने आधारको बीचमा तनाव छ। बाइबल टिप्पणीकारले यो मानिसहरूको अभिव्यक्ति हो भनी सङ्केत गरेर यसको व्याख्या गर्छन्, यसको अर्थ परमेश्वरले आफूले सोचेको कुरा वास्तवमा बोल्नु हुन्न। उहाँले हामीलाई मिलाउँदै र मान्छेको रूपमा बोलेको भनिन्छ। तर उहाँले यो किन गर्नुहुन्थ्यो? यी कुराहरू विचार गर्दा अर्को कथालाई विचार गरौं।

तब परमप्रभुको वचन दोस्रो पल्ट योनाकहाँ आयो: "त्यस ठूलो सहर निनवेमा जा, र म जे समाचार तँलाई दिन्छु, सो त्यहाँ घोषणा गर्।" योनाले परमप्रभुको वचन पालन गरेर निनवेमा गए। अब निनवे एक अत्यन्तै प्रख्यात सहर थियो। त्यो हेर्नलाई तीन दिन लाग्दथ्यो। पहिलो दिन योना सहरभित्र पसे। तिनले यसो भनेर घोषणा गरे, "अबको चालीस दिनमा निनवे नष्ट हुनेछ" **योना ३:१-४**

योनालाई गएर निनवे सहरलाई यो ४० दिनमा परास्त हुनेछ भनी बताउन निर्देशन दिइएको छ। त्यहाँ अरु कुनै सन्देश दिएको छैन। यो घटना हुन नदिने अवस्थाको बारेमा कुनै उल्लेख गरिएको छैन। निनवे सहरले आफ्ना पापहरूबाट पश्चात्ताप गरे र परमेश्वरको कृपामा आशा राखे।

तिनीहरूले के गरे र कसरी तिनीहरू आफ्ना कुमार्गबाट फर्केर आए भन्ने परमेश्वरले देख्नुभयो। तब उहाँलाई दया आयो, र तिनीहरूलाई सर्वनाश गर्छु भनी गर्नुभएको धम्कीअनुसार उहाँले गर्नुभएन। **योना ३:१०**

यस्तो देखिन्छ कि परमेश्वरले शहरका कार्यहरूमा प्रतिक्रिया दिनुहुन्छ। तिनीहरूले पश्चात्ताप गरे र त्यसैले परमेश्वरले क्षमा गर्नुभयो। यदि हामी भन्दछौं कि परमेश्वर

जान्नुहुन्छ कि उहाँले त्यसो गर्नुहुने छैन, तब योनालाई "म तिमी सहरलाई परास्त गर्नेछु" भन्ने परमेश्वरको भाषा वास्तवमा सत्य थिएन। यसले सत्य बोलीरहेको छैन। त्यसोभए, यहाँ के भइरहेको छ?

सहरलाई परास्त गर्ने परमेश्वरको प्रारम्भिक आदेशको बारेमा चाखलाग्दो कुरा के छ भने योना ३:४ मा परास्त गर्नु भन्ने हिब्रू शब्दको निम्न अर्थ हुन सक्छ:

[H2015] 1b) (निफाल)

1b1) आफैमा फर्काउन, फर्काउनु, पछाडि फर्कनु

1b2) आफैलाई परिवर्तन गर्नु

1b3) विकृत हुनु

1b4) फर्काउनु, उल्टो खनिनु, परिवर्तन हुनु, विरुद्धमा खनिनु

1b5) उल्टाउनु

1b6) उल्टाउनु, परास्त गर्नु

1b7) माथि थोपार्नु

उस्तै हिब्रू शब्द निफाललाई ईश्वरको हृदय र इजरायलप्रतिको उहाँका भावनाहरू वर्णन गर्न प्रयोग गरिएको छ। एफ्राइम, म तिमीलाई कसरी त्याग्न सक्छु? हे

इसाएल, म तिमीलाई कसरी सुम्पन सक्छु? म तिमीलाई कसरी Admah जस्तो बनाउन सक्छु? म तिमीलाई Zeboiim जस्तै कसरी सेट गर्न सक्छु? मेरो हृदय म भित्र [H2015] मंथन गर्छ; मेरो सहानुभूति उत्तेजित छ।
होशे ११:८

के यो सम्भव छ कि परमेश्वरले योनालाई के भन्नु भएको थियो त्यो उहाँले निनवे सहरका मानिसहरूको हृदयलाई 'उल्टाउनुहुनेछ'? – यसको अर्थ तिनीहरूलाई पश्चात्तापमा ल्याउन हो ? र के यो सम्भव छ कि योनाले आफ्नै पूर्वाग्रहको कारणले, सहरलाई बुझाउनको लागि परमेश्वरको वचनलाई उल्टाउने कुरा बुझेको थियो, सहरलाई र यसैले त्यहाँका मानिसहरूलाई उल्ट्याउने ?

के यो हुन सक्छ कि शहरलाई नष्ट गर्नुको सट्टा, परमेश्वरले ४० दिन भित्र मानिसहरूको हृदयलाई उल्टाइदिनुहुन्छ भनेर भन्नुभएको थियो? हामी धेरै पटक येशूका शिक्षाहरूलाई प्रतिक्रिया दिनेहरूसँग यस प्रकारको भ्रमको प्रमाण देखेका छौं। जब येशूले आफ्नो वरपरका मानिसहरूलाई मन्दिर भत्काउन भन्नुभयो (यूहन्ना २:१९)। उहाँका श्रोताहरूले सोचे कि उहाँ भौतिक मन्दिरको कुरा गर्दै हुनुहुन्छ, तर उहाँ आफ्नै बारेमा कुरा गर्दै हुनुहुन्थ्यो। यो याद गर्नु महत्त्वपूर्ण छ कि यो गलत बुझाइ थियो जुन येशूलाई मृत्युको निन्दा गर्न प्रयोग गरिएको थियो, यसो भन्दै उहाँ मन्दिरलाई नष्ट गर्न चाहनुहुन्छ भनि आरोप लगाउन। जब येशूले यूहन्ना ४ मा इनारमा रहेको आइमाईसँग पानीको बारेमा कुरा गर्नुभयो, उनिले सोचिन कि उहाँ भौतिक पानी हुनुहुन्छ तर उहाँ वास्तवमा आत्मिक पानी हुनुहुन्छ। जब येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई फरिसीहरूको खमिरबाट होसियार रहन भन्नुभयो, तिनीहरूले सोचे कि उहाँ भौतिक रोटीको बारेमा कुरा गर्दै हुनुहुन्छ तर उहाँ आत्मिक रोटीको कुरा गर्दै हुनुहुन्छ।

त्यसपछि हामीले योना ३:१० को भाषा कसरी बुझौं जहाँ यसले भन्छ कि परमेश्वरले उनीहरूमाथि ल्याउनुहुने प्रकोपबाट पछि हट्नुभयो र त्यसो गर्नुभएन। के यसले परमेश्वरले कसरी व्यवहार गरिरहनु भएको थियो भन्ने सन्दर्भमा बोल्दै थियो, वा मानिसहरूले घटनाहरूलाई कसरी व्याख्या गरे भन्ने सन्दर्भमा बोल्दै थिए? डन स्टीवर्ट, बाइबल धर्मशास्त्री र टिप्पणीकारले यस कथामा टिप्पणी गरेका छन्।

के परमेश्वरले निनवेका मानिसहरूलाई के गर्ने भनेर आफ्नो मन परिवर्तन गर्नुभयो?

योनाको पुस्तकमा निनवेका मानिसहरूले योनाको प्रचारमा पश्चात्ताप गरेको विवरण छ।

मानिसहरूको पश्चात्तापको जवाफमा बाइबलले भन्छ कि परमेश्वरले मानिसहरूलाई के गर्न लाग्नुभएको थियो भनेर पश्चात्ताप गर्नुभयो। मानिसहरूले आफूलाई नम्र बनाउने र उहाँसँग क्षमा माग्ने सन्दर्भमा परमेश्वरले आफ्नो मन परिवर्तन गर्ने

उत्कृष्ट उदाहरणको रूपमा यसलाई प्रयोग गरिएको छ। यो पनि मानिन्छ कि मानिसहरूको कार्यहरूको कारण परमेश्वरको योजनाहरू बदलिन्छ। निष्कर्ष यो छ कि भविष्य निर्धारित छैन। यो मानिसको व्यवहारको आधारमा परिवर्तन हुन सक्छ। यद्यपि यो खण्डलाई हेर्ने यो मात्र तरिका होइन। एउटा कुराको लागि, योनाको प्रचारमा पश्चात्तापको कुनै सन्देश थिएन। केहि पनि छैन!

तिनले निनवे सहरलाई ध्वस्त पारिने अवधि बताए। कुनै आशा प्रस्ताव गरिएको थिएन, कुनै माफी विस्तार गरिएको थिएन। आफ्नै रूपमा, निनवेका मानिसहरूले आफूलाई नम्र बनाए र परमेश्वरसँग क्षमा मागे। मानव दृष्टिकोणबाट परमेश्वरले आफ्नो मन परिवर्तन गर्नुभयो र

निनवेलाई नष्ट गर्नुभएन। तैपनि परमेश्वरले वास्तवमा आफ्नो योजना परिवर्तन गर्नुभयो भनी हामीले अनुमान गर्नुहुँदैन। उहाँलाई भविष्यको बारेमा पूर्ण रूपमा थाहा भएकोले, उहाँलाई थाहा थियो कि तिनीहरूले पश्चात्ताप गर्नेछन्। त्यसकारण, निनवेको विनाशको सन्देश परमेश्वरले घोषणा गर्नुभएको भन्ने कुरै थिएन।

हामी हेर्छौं कि इन स्टीवर्टले कसरी भविष्यको बारेमा पूर्ण रूपमा जान्नको लागि आफ्नो दिमागमा अचल विचारमा आधारित पाठको व्याख्या गर्दछन्। परमेश्वर दयालु हुनुहुन्थ्यो भनी योनालाई थाहा भएको सन्दर्भमा उसले राम्रो कुरा राख्छन्। योना मूलतः भन्छन् - "मलाई थाहा थियो कि तपाईंले यो गर्नुहुनेछ!"

तर यो कुरा योनालाई साह्रै नराम्रो लाग्यो, र उनी साह्रै रिसाए। अनि उनले परमप्रभुलाई प्रार्थना गरे, र भने: "हे परमप्रभु, म तपाईंलाई विन्ती गर्दछु, म आफ्नो देशमा छँदा के मेरो भनाइ यही थिएन र? यसैकारण म पहिले टार्शिशतिर भागें; किनकि तपाईं अनुग्रहकारी परमेश्वर हुनुहुन्छ, दयालु, रिसाउनमा ढिलो र अति करुणामय हुनुहुन्छ, अनि त्यस विपत्तिको विषयमा पछुताउनुहुन्छ भनी मैले जानेको थिएँ। योना ४:१-२ (KJV)

योनाले कसरी परमेश्वरको कृपालाई परमेश्वरले भन्दा राम्रो नतिजा निर्धारण गर्न सक्थे? त्यो असम्भव छ। परमेश्वरले मानिसको हृदय पढ्न सक्नुहुन्छ। उहाँलाई

थाहा छ मानिसको मनमा के छ। जसरी हामीले भजनसंग्रहमा पढ्छौं, मैले बोल्नु अघि नै मैले बोल्ने शब्दहरू परमेश्वरलाई थाहा छ। (भजन १३९:१-७)। भनिएको घटना हुनुभन्दा ४० दिन अघि निनवे सहरको नतिजा परमेश्वरलाई थाहा थिएन भन्ने कुराले परमेश्वरको बुद्धि र मानिसहरूको हृदय पढ्ने उहाँको क्षमतालाई कम गरेको देखिन्छ। यदि परमेश्वरले भजन २२ मा येशूलाई क्रुसमा टाँग्नेहरूको भविष्यमा १००० वर्षको भविष्यवाणी गर्न सक्नुहुन्थ्यो भने, निनवेवासीहरूले

भविष्यमा ४० दिनमा कस्तो प्रतिक्रिया दिनेछन् भनेर पक्कै पनि उहाँले जान्न सक्नुहुन्थ्यो। इन स्टीवर्टले शास्त्रीय सर्वविज्ञानको सर्तमा भविष्यलाई पूर्ण रूपमा जान्ने सन्दर्भको आधारमा मुद्दाको तर्क गर्छन्। यो अन्य मापदण्डहरूमा समान रूपमा तर्क हुन सक्छ जुन हामीले यस पुस्तकमा अन्वेषण गर्नेछौं। यस कथालाई उठाउनुमा मेरो विषय यो हो कि केही मानिसहरू जसले भविष्यमा सबै कुराहरू परमेश्वरलाई ठ्याक्कै थाहा छैन भनी वकालत गर्छन् उनीहरूले यो उदाहरणलाई बढ्दो प्रयोग गर्न सक्छन्। हामीले प्रमाणहरू सावधानीपूर्वक र विधिपूर्वक जाँच गर्नुपर्छ।

योनाको कथामा, मुद्दाहरू पहिले सोचेको भन्दा धेरै जटिल छन्। यदि परमेश्वरले योनालाई निनवेमा जान र तिनीहरूलाई "मलाई थाहा छ तिमीले पश्चाताप गर्नेछौ" भनी भन्नुभयो भने, यसले सही नतिजा ल्याउने थिएन। जसरी येशूले कनानी स्त्रीलाई भन्नुभयो, "बालबालिकाको रोटी लिएर साना कुकुरहरूलाई फाल्नु राम्रो होइन" (मती १५:२६), त्यसकारण परमेश्वरले योनालाई यो सहर फर्काउनु हुनेछ भनी सन्देश दिनुभयो। योनाले निनवेका मानिसहरूलाई मरोस भन्ने इच्छा गरेका थिए। परमेश्वरले योनालाई सन्देश दिनुभयो कि उहाँलाई थाहा थियो कि योनाले बोक्नेछन् किनभने योनाले यो गर्न अस्वीकार गर्न सक्थ्यो यदि परमेश्वरले यसलाई अर्कै तरिकाले भन्नुभएको थियो भने।

हामीले पत्ता लगाएको तरिकामा, हिब्रूमा ओभरथो [H2015] शब्दलाई दुई फरक तरिकाले बुझ्न सकिन्छ। जसरी येशूले स्त्रीलाई कुकुर भन्नुभएन तर कुकुरहरूलाई राम्रो खाना दिनु ठीक होइन भनेर मात्र भन्नुभयो, परमेश्वरले वास्तवमा उहाँले सहरलाई नष्ट गर्नुहुनेछ भन्नुभएन तर उहाँले एउटा शब्द प्रयोग गर्नुभयो जसको

अर्थ आध्यात्मिक रूपमा त्यो शारीरिक भन्दा फरक थियो। जसरी आइमाईले सोचे कि येशूले उसलाई कुकुर भन्नुभयो तर खुरुन्दार गरिन र मुक्तिको दावी

गरिन, त्यसरी नै निनवेवासीहरूले सोचे कि परमेश्वरले तिनीहरूलाई नष्ट गर्नुहुनेछ र पश्चात्ताप गरे र मुक्ति प्राप्त गरे।

यो सत्य हो कि यदि निनवेवासीहरूले पश्चात्ताप गरेनन् भने तिनीहरूको सहरले विपत्तिको सामना गर्नेछ, तर यसका विवरणहरू यस पुस्तकको वर्तमान दायराभन्दा बाहिर छन्।

यस अध्यायको उद्देश्य बाइबलको जाँच गर्नु र परमेश्वरको पूर्वज्ञान र मानिसहरूसँगको उहाँको अन्तरक्रिया र भावनात्मक प्रतिक्रियाहरू र उद्देश्यमा परिवर्तनहरू देखिने बीचमा धर्मशास्त्रमा रहेको तनावलाई प्रकट गर्नु थियो।

परमेश्वरको ज्ञानको यस प्रश्नमा हामीले थप्न चाहने अर्को तह हो येशूको व्यक्तित्व हो। आफ्ना चेलाहरूसँगको कुराकानीमा, येशूले यो गहिरो कथन गर्नुभयो:

येशूले तिनलाई भन्नुभयो: “बाटो, सत्य र जीवन म नै हुँ; मद्वारा बाहेक कोही पनि पिताकहाँ आउँदैन।” “तिमीहरूले मलाई चिनेका भए मेरा पितालाई पनि चिनेका हुन्थ्यौ; अनि अबदेखि उसो तिमीहरू उहाँलाई चिन्छौ, र उहाँलाई देखेका छौ।” **यूहन्ना १४:६-७**

पुत्रद्वारा पिताकहाँ आउनु भनेको येशूको बाटो, सत्य र जीवन हुनुको सन्दर्भ हो। येशू पिताको बारेमा सत्य हुनुहुन्छ र त्यसैले पिताको लागि एकमात्र बाटो हो। यी शब्दहरूको महत्त्व पितालाई प्रार्थना गर्ने क्षमताभन्दा धेरै गहिरो छ। यसमा हामीले परमेश्वरको बारेमा जान्न सक्ने सबै कुराहरू समावेश गर्दछ जसमा सर्वज्ञताको विषय समावेश छ।

अध्याय ४: ख्रीष्ट पिताको सत्य हुनुहुन्छ

परमेश्वरको बारेमा सत्यको खोजीमा हामीले केही महत्वपूर्ण कुराहरू सम्झनुपर्छ।

“किनकि मेरा विचारहरू तिमीहरूका विचार होइनन्, र तिमीहरूका चाल मेरा चाल होइनन्,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ। जसरी आकाश पृथ्वीभन्दा अलगो छ, त्यसरी नै मेरा चाल तिमीहरूका चालभन्दा र मेरा विचार तिमीहरूका विचारभन्दा अलग्ग छन्। यशैया ५५:८-९

जबकि परमेश्वरका विचारहरू हाम्रा होइनन्, त्यसैले उहाँको पुत्रको व्यक्तित्वभन्दा बाहिर परमेश्वरको बारेमा हामीले केही पनि कल्पना गर्न असम्भव छ। परमेश्वरको पुत्रको बारेमा बोल्दै, हिब्रूको पुस्तकले यसो भन्छ:

उहाँ नै परमेश्वरका महिमाको प्रतिबिम्ब र परमेश्वरकै स्वभावको वास्तविक प्रतिरूप हुनुहुन्छ, र सम्पूर्ण विश्वलाई आफ्नो शक्तिको वचनले सम्हाल्नुहुन्छ। पापको शुद्धि गर्नुभएपछि महिमित परमेश्वरको दाहिने बाहुलीपट्टि उच्च स्थानमा उहाँ विराजमान हुनुभयो। हिब्रू १:३

ख्रीष्ट पिताको अभिव्यक्त छवि वा पूर्ण प्रतिनिधित्व हुनुहुन्छ। उहाँ नै पिताको चरित्रको तेज र सुन्दरता हुनुहुन्छ। मानव स्वभावलाई ग्रहण गर्दै, ख्रीष्टले हाम्रो लागि पिताकहाँ आउन सक्ने एक मात्र पुल बनाउनुभयो।

यो पिता आउनु भनेको निकटता वा भूगोलसँग मात्र होइन, परमेश्वर को हुनुहुन्छ भन्ने हाम्रो धारणासँग पनि जोडिएको छ। मानिसको मन, पापको कारणले, परमेश्वरको बारेमा यति गहिरो अन्धकारमा छ कि येशू उहाँलाई हामीमा प्रकट गर्न आउनु पर्यो।

किनभने, पापमय स्वभावमा मन लगाउनुचाहिँ मृत्यु हो, तर पवित्र आत्मामा मन लगाउनु जीवन र शान्ति हो। किनभने पापमय शरीरतिर

लागेको मनचाहिँ परमेश्वरप्रति शत्रुता हो। परमेश्वरका व्यवस्थाको अधीनमा त्यो हुँदैन, न त त्यो कहिल्यै हुन सक्छ। **रोमी ८:६-७**

जब आदम र हव्वाले पाप गरे, तिनीहरूले मानव जातिलाई एक दिशामा व्यास गरे जुन परमेश्वरप्रति शत्रु थियो। हाम्रा दिमागहरू स्वाभाविक रूपमा परमेश्वर वा उहाँका मार्गहरूमा खुला छैनन्। उहाँप्रतिको हाम्रो जन्मजात अविश्वासले हामीलाई उहाँले भन्नुभएको कुनै पनि कुरामा विश्वास गर्न असमर्थ बनाउँछ। मौलिक रूपमा "हामी उज्यालो भन्दा अन्धकारलाई माया गर्छौं, किनकि हाम्रा कामहरू खराब छन्," यद्यपि हाम्रो शरीरको यो नियम विभिन्न तरिकामा प्रकट हुन्छ र सामान्यतया हामीलाई हाम्रो स्वभाव र कार्यहरूको पूर्ण सीमा थाहा हुँदैन (यूहन्ना ३:१९)।

धर्मशास्त्रले भन्दछ, "कोही धर्मी छैन - एक जना पनि छैन। कोही पनि साँच्चै बुद्धिमानी छैनन्; कसैले परमेश्वरलाई खोजेको छैन। सबै टाढा भएका छन्; सबै बेकार भएका छन्। कसैले राम्रो गर्दैन, एकले पनि गर्दैन।"

रोमी ३:१०-१२ (NLT)

बाइबलले हामीलाई बताउँछ कि हाम्रो प्राकृतिक पतन अवस्थामा हामी परमेश्वरको खोजी गर्दैनौं। यसको अर्थ येशू ख्रीष्ट मार्फत बाहेक हामी परमेश्वर को हुनुहुन्छ वा उहाँ कस्तो हुनुहुन्छ भनेर बुझ्न असम्भव छ। यसको मतलब यो हो कि हामीले बाइबलमा परमेश्वरको बारेमा पढेका सबै कुराहरू स्वचालित रूपमा मोडिनेछ र विकृत हुनेछ जसले परमेश्वरलाई आक्रमण गर्छ र हामीलाई अन्धकारमा राख्छ जबसम्म हामी ख्रीष्टमा आउँदैनौं र माथिबाट नयाँ गरी जन्म लिदैनौं।

उहाँ संसारमा हुनुहुन्थ्यो, संसार उहाँद्वारा बनियो, तापनि संसारले उहाँलाई चिनेन। उहाँ आफ्नै मानिसहरूकहाँ आउनुभयो, तर उहाँका आफ्ना मानिसहरूले उहाँलाई ग्रहण गरेनन्। तर जतिले उहाँलाई ग्रहण गरे र उहाँको नाउँमाथि विश्वास गरे, उहाँले तिनीहरूलाई परमेश्वरका सन्तान हुने अधिकार दिनुभयो। **यूहन्ना १:१०-१२**

ख्रीष्ट पृथ्वीमा आउँदा परमेश्वरका आफ्नै मानिसहरूले पनि उहाँलाई अस्विकार गरे, जसलाई परमेश्वरको बारेमा धेरै कुरा सिकाइएको थियो। जब उहाँ आउनुभयो तिनीहरूले उहाँलाई चिन्न सकेनन् किनभने सम्पूर्ण राष्ट्रले परमेश्वरले तिनीहरूलाई पठाउनुभएको अगमवक्ताहरूको वचनलाई मोडका थिए। येशूलाई मसीहको रूपमा स्वीकार गर्नुको सट्टा, तिनीहरूले उहाँलाई मार्नको लागि येशूका शब्दहरूलाई मोडे।

के हामी पुरानो इस्त्राएल भन्दा फरक छौं भनेर सोच्नु बुद्धिमानि हुनेछ? के हामी आफैँमा केही गुणहरू छन् जसले हामीलाई तिनीहरूसँग फरक व्यवहार गर्न सक्षम बनाउँछ? परमेश्वरलाई र उहाँ के जान्नुहुन्छ भनी चिन्ने हाम्रो खोजमा विचार गर्नुपर्ने यी महत्त्वपूर्ण कुराहरू हुन्।

तिमीहरूले यो जान भन्ने म चाहन्छु, कि कसरी तिमीहरू र लाउडिकियामा भएकाहरू, र मेरा मुखै नदेख्ने सबैका खातिर म कठोर परिश्रम गर्दछु, कि प्रेममा एकसाथ बाँधिेर तिनीहरूका हृदय प्रोत्साहित होऊन्, र पक्का समझका परिपूर्णताको सम्पत्ति र परमेश्वरका रहस्यको ज्ञान, अर्थात् ख्रीष्टलाई प्राप्त गरून्। उहाँमा नै ज्ञान र बुद्धिका सारा सम्पत्ति लुकेका छन्। कलस्सी २:१-३

प्रेरित पावलले हामीलाई बताउँछन् कि परमेश्वरको रहस्य, जसलाई उहाँले पिता र ख्रीष्टको अर्थमा विस्तार गर्नुहुन्छ, यसमा बुद्धि र ज्ञानका सबै खजानाहरू छन्। हामी पुष्टी गर्छौं कि अधिकांश मानिसहरूले विश्वास गर्छन् कि परमेश्वरमा बुद्धि र ज्ञानका सबै खजानाहरू छन्; तर पावलले बताउनुभएको कुरा यो हो कि पिता र पुत्र को हुनुहुन्छ र उनीहरूमा भएको प्रेमलाई थाहा पाउनु भनेको, हामीसँग बुझाईको पूर्ण निश्चयता हुनुको मुख्य कुञ्जी हुनु हो। र ख्रीष्ट पितालाई चिन्ने एक मात्र तरिका भएको हुनाले यसको मतलब यो हो कि जब हामी परमेश्वरको पुत्रको बारेमा सत्य जान्दछौं, तब हामीसँग बुद्धि र ज्ञानका खजानाहरू जान्नको लागि कुञ्जी छ।

हामी सम्झन्छौं कि येशूले उहाँसँग सत्य छ भनेर मात्र भन्नुभएन, बरु उहाँ सत्य हुनुहुन्छ। उहाँ जस्तो हुनुहुन्छ - उहाँलाई चिन्नुमा - हामीसँग परमेश्वरको बारेमा

सत्य जान्नको लागि कुञ्जी छ। यसमा परमेश्वरले जान्नुहुने कुराको सत्यता समावेश छ, किनकि येशू नै सबै कुराको सत्य हुनुहुन्छ।

तर ती बोलावट भएकाहरूका निम्ति, चाहे यहूदीहरू होऊन् वा ग्रीकहरू होऊन्, ख्रीष्ट नै परमेश्वरको शक्ति र बुद्धि हुनुहुन्छ। १ कोरिन्थी १:२४

यदि ख्रीष्ट परमेश्वरको बुद्धि हुनुहुन्छ भने, तब यो बुद्धि बुझ्ने एकमात्र तरिका परमेश्वरको पुत्रलाई चिन्नु हो।

उहाँको बारेमा जान्नु र वास्तवमा उहाँलाई जान्नुमा फरक छ। ख्रीष्टलाई चिन्ने एक मात्र तरिका उहाँको आत्माले भरिनु हो। यदि तपाईंमा उहाँको आत्मा बास गर्दैन भने तपाईंले उहाँलाई चिन्न सक्नुहुन्न, किनभने मानव हृदय स्वाभाविक रूपमा ख्रीष्टको विरुद्धमा हुन्छ र उहाँको बारेमा सबै कुरालाई झूटमा बदल्छ। केवल हृदयको आत्मसमर्पण द्वारा - हामी दुष्ट छौं र परमेश्वरको पुत्रको मृत्युको लागि दोषी छौं भन्ने स्वीकृति द्वारा मात्र, - हामीले उहाँको आत्मा प्राप्त गर्न सक्छौं र त्यसपछि उहाँलाई चिन्न सक्छौं। जब ख्रीष्टको आत्मा हामीमा वास गर्नुहुन्छ, हामी पावलसँग भन्न सक्छौं:

किनकि, "परमप्रभुको विचार कसले जान्न सक्छ? उहाँलाई सिकाउनको लागि कसले पर्याप्त जान्दछ?" तर हामी यी कुराहरू बुझ्छौं, किनकि हामीसँग ख्रीष्टको मन छ। १ कोरिन्थी २:१६ (NLT)

ख्रीष्टको मन भएको बेला प्रभुका विचारहरू जान्न पाउनु कति राम्रो कुरा हुन्छ! हामी यो अत्यावश्यक बिन्दु दोहोर्याउँछौं कि केवल परमेश्वरको पुत्रको साँचो पहिचान थाहा पाउँदा र एकै समयमा येशू - मानिसको पुत्रलाई अँगालेर - के हामी येशूको आत्मा प्राप्त गर्न सक्छौं र परमेश्वर को हुनुहुन्छ र उहाँका विचारहरू के हो भनेर जान्न सक्छौं। अब हामी अनन्त जीवनको बाइबल परिभाषामा आउँछौं।

अब अनन्त जीवन यही हो, कि तिनीहरूले तपाईं, एकमात्र सत्य परमेश्वरलाई चिन्नु, र तपाईंले पठाउनुभएको येशू ख्रीष्टलाई चिन्नु।
यूहन्ना १७:३

अनन्त जीवन भनेको एकमात्र साँचो परमेश्वरलाई जान्नु हो जो पिता हुनुहुन्छ र येशू ख्रीष्ट जसलाई पिताले हामीसँग पठाउनुभयो।

पितालाई चिन्ने एउटा मात्र उपाय हो जसलाई पिताले हामीकहाँ पठाउनुभएको छ। त्यसकारण, हामीले अनन्त जीवनको लागि स्वीकार गर्ने पर्ने पहिलो कुरा भनेको पिता एक मात्र साँचो परमेश्वर हुनुहुन्छ र परमेश्वरले उहाँको पुत्रलाई हामीकहाँ पठाउनुभयो भनी विश्वास गर्नु हो।

तर हाम्रा निम्ति त एउटै परमेश्वर पिता हुनुहुन्छ, जसबाट सबै थोक हुन आए, अनि उहाँकै निम्ति हामी जिउँदछौं— हाम्रा निम्ति एउटै प्रभु, येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, जसद्वारा सबै कुरा हुन आए, र जसद्वारा हामी जिउँदछौं।

१ कोरिन्थी ८:६

हामीले भर्खरै पढेका यो पदले हामीलाई पिता र पुत्रमा पाइने सबै बुद्धि र ज्ञानको खजानाको चाबी दिन्छ (कलस्सी २:२-३)। सबै कुराको स्रोत पिता हुनुहुन्छ र उहाँको पुत्र हुनुहुन्छ जसद्वारा हामीले पितासँग भएका सबै कुरा प्राप्त गर्छौं। यदि हामीले यसलाई स्वीकार गरेनौं भने हामीले पिताको बाटो पाउन सक्दैनौं र उहाँको सर्वज्ञान के हो भनेर बुझ्न सक्दैनौं। यस सिद्धान्तलाई बुझ्न गाह्रो हुनसक्ने हुनाले म यसलाई अलि अगाडि व्याख्या गर्छु।

तिमीहरूमा यस्तो मन होस्, जो ख्रीष्ट येशूमा पनि थियो। परमेश्वरको स्वरूपमा भएर पनि उहाँले परमेश्वरको बराबरी हुने कुरालाई एउटा पक्रिराख्ने वस्तुजस्तो ठान्नुभएन। तर आफैलाई रित्याईकन कमाराको रूप धारण गरेर, तथा मनुष्य भएर जन्मनुभयो। स्वरूपमा मानिसजस्तै भएर आफैलाई होच्याउनुभयो, र मृत्युसम्मै, अर्थात् क्रूसको मृत्युसम्मै आज्ञाकारी रहनुभयो।

त्यसैकारण परमेश्वरले उहाँलाई अति उच्च पार्नुभयो, र उहाँलाई त्यो नाउँ प्रदान गर्नुभयो, जो हरेक नाउँभन्दा उच्च छ, **फिलिप्पी २:५-९**

येशूले यो परमेश्वरको बराबरी हुनलाई चोरी ठान्नुभएन। सबै इसाई धर्मले ख्रीष्टलाई पिताको समान मान्दछ। महत्त्वपूर्ण बिन्दु के हो जसले पुत्रलाई पिताको बराबरी बनाउँछ? आउनुहोस् हामी प्रसिद्ध एथेनासियन धर्ममा फर्कीं र हेरीं कि यसले कसरी पिता र पुत्र र आत्माको समानता निर्धारण गर्दछ।

किनभने पिता एक व्यक्ति हुनुहुन्छ; छोरा अर्को; र पवित्र आत्मा अर्को। तर पिता, पुत्र र पवित्र आत्माको ईश्वरत्व सबै एउटै हुनुहुन्छ। **समान महिमा, महामहिम समकालीन।** पिता जस्तो हुनुहुन्छ; पुत्र त्यस्तो छ; र यस्तै हो पवित्र आत्मा पनि। **पिता सृष्टि भएको हैन; पुत्र सृष्टि नगरिएको; र पवित्र आत्मा सृष्टि भएको हैन । पिता असीमित; पुत्र असीमित; र पवित्र आत्मा असीमित। सनातन पिता; अनन्त पुत्र; र पवित्र आत्मा अनन्त।** र अझै पनि तिनीहरू तीन अनन्त छैनन्; तर एउटा अनन्त। त्यहाँ पनि तीन अपरिचित छैनन्; न त तीन अनन्त, तर एउटा अपरिचित; र एक अनन्त। त्यसरी नै **पिता सर्वशक्तिमान हुनुहुन्छ। पुत्र सर्वशक्तिमान; र पवित्र आत्मा सर्वशक्तिमान।** र अझै पनि तिनीहरू तीन सर्वशक्तिमान होइनन्; तर एक सर्वशक्तिमान। **त्यसैले पिता परमेश्वर हुनुहुन्छ। पुत्र परमेश्वर हुनुहुन्छ; र पवित्र आत्मा परमेश्वर हुनुहुन्छ।** र अझै पनि तिनीहरू तीन परमेश्वर होइनन्; तर एक परमेश्वर। त्यसरी नै पिता पनि प्रभु हुनुहुन्छ। पुत्र प्रभु; र पवित्र आत्मा प्रभु। र अझै तीन प्रभुहरू होइनन्; तर एक प्रभु। जस्तै हामी ईसाई सत्यता द्वारा बाध्य छाँ; प्रत्येक व्यक्ति आफैँ परमेश्वर र प्रभु भएको स्वीकार गर्न; त्यसोभए हामीलाई क्याथोलिक धर्मले निषेध गरेको छ;,

त्यहाँ तीन परमेश्वर, वा तीन परमेश्वर छन् भन्नको लागि। **पिता कसैबाट बनेका होइनन्। न सृष्टि गरिएको, न जन्मिएको। पुत्र मात्र पिताको हो। बनाइएको हैन, न त सिर्जना गरिएको हो; तर जन्मिएको।** पवित्र आत्मा पिता र पुत्रको हो; न बनाइएको, न सृष्टि गरिएको, न जन्मिएको; तर

अगाडि बढ्दै। त्यसैले एक पिता हुनुहुन्छ, तीन पिता होइन; एक छोरा, तीन छोरा होइन; एक पवित्र आत्मा, तीन पवित्र आत्मा होइन। र यस ट्रिनिटीमा कुनै पनि पहिले वा अर्को पछि छैन; कुनै पनि ठूलो, वा अर्को भन्दा कम छैन। तर पुरै तीन व्यक्तिहरू सह-शाश्वत, र एकसमान छन्। त्यसैले सबै कुराहरूमा, माथि उल्लेखित रूपमा; ट्रिनिटी मा एकता, र एकता मा ट्रिनिटी, को आराधना गर्नको लागि छ। त्यसकारण जसले मुक्ति पाउनेछ, उसले यसरी ट्रिनिटीको बारेमा सोचोस्। - एथेनाशियन पंथबाट अंश। (५ औं शताब्दी ईस्वी)

यस धर्मले पिता र पुत्रको समानतालाई यी शब्दहरूमा परिभाषित गर्दछ: महिमा, महिमा, बनाइएको हैन, असीमित, अनन्त, सर्वशक्तिमान, ईश्वर, प्रभु। न त पिता, पुत्र वा पवित्र आत्मा "अर्को भन्दा ठूला वा कम" होइनन्, बरु सबै "सह-समान र सह-अनन्त छन्।"

त्रिएकमा व्यक्त गरिएको समानता शक्ति, स्थिति, महिमाको समानता हो। यो निहित व्यक्तिगत गुणहरूको समानता हो। देवत्व शक्ति, प्रभुत्व, अनन्त युगको वंशावली मार्फत प्रदर्शन गरिएको छ।

यसको विपरीत, बाइबलमा जन्मेको पुत्रले समानताको फरक चित्रण प्रस्तुत गर्दछ। उहाँको साँचो पहिचान प्रकट गर्ने केही धर्मशास्त्रको जाँच गरौं।

जो उहाँको महिमाको चमक र उहाँको व्यक्तिको अभिव्यक्त छवि हुनुहुन्थ्यो... **हिब्रू १:३**

किनभने जुन वाणी तपाईंले मलाई दिनुभयो, मैले तिनीहरूलाई दिएको छु, र तिनीहरूले ती ग्रहण गरेका छन्। **म तपाईंबाट आएको हुँ भन्ने तिनीहरूले साँच्चै जानेका छन्**, अनि तपाईंले मलाई पठाउनुभएको हो भनी तिनीहरूले विश्वास गरेका छन्। **यूहन्ना १७:८**

“परमप्रभुले सृष्टिको प्रारम्भमा नै मलाई सृजनुभयो, उहाँका आदिका सबै कामहरूभन्दा पहिले नै। अनन्तदेखि नै मेरो नियुक्ति भएको थियो, सबैभन्दा पहिले, संसार सुरु हुनुभन्दा पनि पहिले नै। महासागर नहुँदै मेरो जन्म भएको थियो, पानीले भरिएका खोला-नालाहरू हुनुभन्दा अघि नै। हितोपदेश ८:२२-२४

परमप्रभुको यो आदेश म घोषणा गर्नेछु, उहाँले मलाई भन्नुभयो, ‘तिमी मेरा पुत्र हो, आज मैले तिमीलाई जन्माएको छु।’ भजनसंग्रह २:७

तर हे बेथलेहेम एफ्राताह, तिमी यहूदाका सबै मानिसहरूमाझ एउटा सानो गाउँ मात्र हो। तैपनि तँबाट इस्राएलका शासक आउनेछन्, जसको उत्पत्ति धेरै टाढाको हो। मीका ५:२ (NLT)

परमेश्वरको पुत्रको पहिचानको सत्यता यो हो कि उहाँ अनन्तकालमा पिताबाट जन्मनुभएको हो। उहाँ पिताबाट जन्मनुभएको हो र सदाकालदेखि स्थापित भएको हो। परमेश्वरको पुत्रले उहाँसँग भएका सबै कुरा उहाँको पिताबाट प्राप्त गर्नुभयो।

उहाँले आफ्नो पिताबाट सबै कुरा विरासतमा पाउनुभयो। यसैले उहाँलाई पिताको महिमाको तेज बनाउँछ। यो एथेनासियन धर्ममा उल्लेख गरिएको भन्दा पूर्ण रूपमा फरक पुत्र हो। एथेनासियन धर्मले बताउँछ कि ख्रीष्ट जन्मिएको हो, तर यो शक्ति, स्थिति र अनन्त युग मार्फत समानताको कथनमा हराएको छ। यो धर्मशास्त्रको सत्य बाहिर एक अगम्य रहस्य मा बाध्य छ।

साँचो जन्मेको पुत्रले उहाँको देवत्व विरासतमा पाएको छ र त्यसैले पिताको लागि उहाँको समानता पिताको उत्तराधिकारको उपहार र पिताको आदेशमा आधारित छ। यो पुत्रको शक्तिले पुत्रलाई बराबर बनाउँदैन, तर पिताको वचनले पुत्रलाई बराबर बनाउँछ।

तर पुत्रलाई [पिताले] भन्नुहुन्छ, हे परमेश्वर, तपाईंको सिंहासन सदासर्वदाको लागि छ: धार्मिकताको राजदण्ड तपाईंको राज्यको राजदण्ड हो। हिब्रू १:८ (KJV)

समानतामा भएको यो भिन्नता साँचो बाइबलीय सर्वज्ञान र झूटो बीचको भिन्नता बुझ्नको लागि कुञ्जी हो, जुन स्वर्गमा प्रक्षेपित गरिएको ज्ञानको मानिसको मूर्तिपूजा हो।

हामीले आराधना गर्ने परमेश्वरको पुत्रले योग्यताको मूल्याङ्कन गर्न प्रयोग गर्ने प्रणालीलाई परिभाषित गर्दछ। समानताको हाम्रो धारणाले हामीले राखेको मूल्य प्रणालीलाई उच्चतम महत्त्वको कुरालाई प्रकट गर्दछ। यदि येशूको समानता महिमा, शक्ति, महिमा र अनन्त युगमा आधारित छ भने, तपाइँ यी सबै विशेषताहरूलाई उच्चतम कल्पनायोग्य स्तरमा थिच्न र यो ईश्वरको लेबल लगाउन बाध्य हुनुहुन्छ। यस ढाँचामा, उहाँको पुत्रको मूल्यको बारेमा परमेश्वरको घोषणाहरू; परमेश्वरले आफ्नो छोरोलाई मायाले हुर्काउनुहुन्छ; परमेश्वरले उहाँको पुत्रलाई देवताको रूपमा घोषणा गर्नुहुन्छ किनभने उहाँको एक मात्र जन्मेको पुत्रले उहाँलाई चिन्नुहुन्छ।

यी सबै पुत्रलाई ईश्वरत्व दिनको लागि अपर्याप्त मानिन्छ, किनकि स्त्रीलाई पूर्ण रूपमा ईश्वरीय घोषणा गर्नको लागि पिताको मापदण्ड के हो भन्ने कुराले हामीलाई फरक पार्दैन, हामीसँग हाम्रो आफ्नै मापदण्ड छ र हामी येशूलाई त्यो मापदण्डमा स्थापित हुन माग गर्दछौं। यस त्रिएक ढाँचामा हामी समानताको मूल्य प्रणाली सिर्जना गर्छौं जसले तिनीहरूको ज्ञानलाई ईश्वरीय मान्नको लागि सबै कुरा हुन बाध्य पार्छ, र त्यसपछि हामी धर्मशास्त्रलाई यो प्रतिमान स्थापित गर्न बाध्य पार्छौं। हामीले ईश्वरलाई के हो भनेर परिभाषित गर्न दिनुको सट्टा ईश्वरीय के हो भनेर परिभाषित गर्छौं। देवत्व भनेको के हो भन्ने हाम्रो व्याख्याले दिव्यता के हो भन्ने उहाँको व्याख्यालाई अतिक्रमण गर्छ - ईसाई धर्ममा आएका धेरै पुरातन ग्रीक दार्शनिकहरूले एउटा गल्ती गरेका थिए, त्यसैले येशूको मृत्युको शताब्दीयौं पछि, त्रिएकलाई पहिलो स्थानमा व्यक्त गरिएको थियो। यस विषयमा अन्धकारबाट बाहिर आउन दैवी आँखा नक्षत्र बिना असम्भव छ। ईश्वरीय प्रकाशको वरदान प्राप्त गरेपछि, शैतानले क्रिश्चियन मनलाई त्रिएकको सिद्धान्तमा कैद गर्न प्रयोग गरेको छललाई बुझ्नको लागि केही प्रक्रियाहरू अपनाउँछ। यो एउटा ढाँचा हो जसले परमेश्वरको पुत्रको साँचो पहिचानलाई मेटाउँछ र हाम्रा विचारहरूलाई

परमेश्वरको विचार र हाम्रा मार्गहरू उहाँका मार्गहरू हुन असम्भव बनाउँछ। यही कारणले यूहन्ना भन्छन्:

जससँग पुत्र हुनुहुन्छ, त्यससँग जीवन छ, जससँग परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ, त्यससँग जीवन हुँदैन। † यूहन्ना ५: १२

पुत्रलाई इन्कार गर्ने कुनै मानिसमा पिता हुनुहुन्न। जसले पुत्रलाई स्वीकार गर्छ, त्यससँग पिता हुनुहुन्छ। † यूहन्ना २: २३

एकमात्र जन्मेको पुत्र पिताको लागि एक मात्र बाटो हो: किनकि येशूको साँचो पुत्रत्वलाई स्वीकार गर्दा हामीले शक्ति र पदको माध्यमबाट समानताको झूटलाई त्याग्न, र पिता र पुत्रको साँचो समानता सम्बन्धमा आफूलाई पुनर्स्थापित गर्ने मौका पाउँछौं।

त्रिएकले मानव दिमागलाई सर्वज्ञानको दृष्टिकोणलाई घेर्छ जुन निरपेक्ष छ र यसले भयानक नतिजाहरूको सम्पूर्ण दायरा सिर्जना गर्दछ, जसको मुख्य विश्वास हो कि परमेश्वरले तिनीहरूलाई सृष्टि गर्नु अघि मानव जाति पतन हुनेछ भनेर निश्चित रूपमा थाहा थियो। यस धारणालाई स्वीकार गरिसकेपछि, तर्कले हामीलाई या त यस संसारको सबै पापको लागि परमेश्वर जिम्मेवार हुनुहुन्छ भन्ने विश्वासमा डोर्‍याउँछ, वा अरबौंको दुःख र मृत्युले उहाँको बुद्धि र प्रेमलाई प्रकट गर्दछ। संसारका अधिकांशले यो विचारलाई किनिरहेका छैनन् भन्ने थाहा पाउँदा अचम्म लाग्छ?

पिताको सत्यता जान्नको लागि पुत्र नै हो। (यूहन्ना ३:१८)।

अध्याय ५: हुर्केको बालक वा दक्ष वास्तुकार

जन्मेका पुत्र र 'परमेश्वरका पुत्र' बीचको यो भिन्नतालाई हामी कसरी परमेश्वरमा पुग्छौं र उहाँको बारेमा के बुझ्छौं भन्ने सन्दर्भमा फरक पार्नु महत्त्वपूर्ण छ। यो अन्वेषण गर्न एक आकर्षक ठाउँ हितोपदेश ४ मा छ।

म बुद्धि हुँ, सावधानीसित म बसोबास गर्दछु, मसँग ज्ञान र विवेक छन्। परमेश्वरको भय मान्नु दुष्टतालाई घृणा गर्नु हो, अभिमान, अहङ्कार, खराब चालचलन र भड्काउने कुराहरू म घृणा गर्छु। सरसल्लाह र उचित फैसला मबाटै हुन्छन्, मसँग समझशक्ति र सामर्थ्य छन्। मद्वारा नै राजाहरू राज्य गर्छन्, र शासकहरू उचित कानून बनाउँछन्, मद्वारा नै राजकुमारहरू राज्यव्यवस्था चलाउँछन्, र सबै उच्च अख्तियारवालहरू पृथ्वीभरि शासन गर्दछन्। **हितोपदेश ८: १२-१६**

यो मान्छे को बोल्दै छ? पहिलेको अध्यायमा बुद्धिलाई नारी भनेर वर्णन गरिएको छ।

के बुद्धिले चर्को स्वरमा आह्वान गर्दैन र? के समझशक्तिले आफ्नो आवाज उच्च पाउँदैन र? बाटोका उच्च ठाउँहरूमा, चौबाटोमा त्यो खडा हुन्छ, सहरतिर जाने मूल ढोकाको छेउमा, प्रवेश-द्वारमा, त्यो चर्को स्वरले यसरी कराउँछ: **हितोपदेश ८: १-३**

यद्यपि अध्यायमा पछि पढ्दा, बुद्धिलाई पुरुषवाचकमा वर्णन गरिएको छ।

म एक **कारीगरझैं** उहाँको छेउमा थिएँ। म दिनहुँ हर्षले विभोर हुन्थेँ, उहाँको उपस्थितिमा निरन्तर आनन्दित भइरहन्थेँ। **हितोपदेश ८:३०**

मास्टर कारीगर माथि अनुवाद गरिएको शब्द पुरुषवाचक रूपमा छ र त्यसैले एक महिलाको सट्टा एक पुरुषको संकेत गर्दछ। बुद्धि भनिने यो व्यक्तित्व र येशू ख्रीष्ट बीचको सम्बन्ध छ कि छैन भन्ने बारेमा धेरै बहस भएको छ। सम्बन्धलाई

अस्वीकार गर्नेहरूले बुद्धि भनेको व्यक्तित्व मात्र हो भन्छन्। जडान स्वीकार गर्नेहरूले निम्न सन्दर्भहरू उल्लेख गर्छन्:

तर ती बोलावट भएकाहरूका निम्ति, चाहे यहूदीहरू होऊन् वा ग्रीकहरू होऊन्, ख्रीष्ट नै परमेश्वरको शक्ति र बुद्धि हुनुहुन्छ। 30 परमेश्वर नै ख्रीष्ट येशूमा तिमीहरूका जीवनको स्रोत हुनुहुन्छ, ख्रीष्टलाई नै उहाँले हाम्रा बुद्धि, हाम्रा धार्मिकता र पवित्रता र हाम्रा उद्धार बनाउनुभयो। १ कोरिन्थी १: २४, ३०

कि प्रेममा एकसाथ बाँधिँएर तिनीहरूका हृदय प्रोत्साहित होऊन्, र पक्का समझका परिपूर्णताको सम्पत्ति र परमेश्वरका रहस्यको ज्ञान, अर्थात् ख्रीष्टलाई प्राप्त गरून्। उहाँमा नै ज्ञान र बुद्धिका सारा सम्पत्ति लुकेका छन्। कलस्सी २: २-३

यदि हामीले बाइबललाई यसलाई आफै अनुवादक हुन अनुमति दियो भने, ख्रीष्ट र बुद्धिको बीचमा प्रत्यक्ष सम्बन्ध छ भन्ने कुरा स्पष्ट हुँदैन र? यस सम्बन्धलाई बनाउन अनिच्छुक हुनुको एउटा कारण भनेको हामीले अघिल्लो अध्यायमा उद्धृत गरेका पदहरू हुन् जसलाई अगाडि ल्याइएको र स्थापित गरिएको रूपमा बुद्धिलाई प्रस्तुत गर्दछ।

मैले माथि फुटनोट ११ मा उद्धृत गरेको लेखमा, ख्रीष्टसँगको बुद्धिको सम्बन्धलाई अस्वीकार गर्न अगाडि राखिएको एउटा तर्क हो किनभने यहोवाका साक्षीहरूले परमेश्वरको पुत्र सृष्टि गरिएको प्राणी हो भनी प्रमाणित गर्न यी पदहरू प्रयोग गर्छन्। ख्रीष्ट सृष्टि भएको प्राणी हो भनी क्रिस्चियन धर्मले अस्वीकार गरेको हुनाले, लेखकले पाठकहरूलाई ख्रीष्टसँगको ज्ञानको सम्बन्ध तोड्न चाहन्छ। तर एउटा निश्चित समूहले त्यसबाट बाहिर निकालेको कारणले हामीले कुनै कुरालाई अस्वीकार गर्नुपर्छ? जन्मेको पुत्र सृष्टि भएको प्राणी होइन। एक व्यक्तिलाई निश्चित दिशामा जान प्रोत्साहन गर्न पाठमा अर्को समूहको विचारहरू प्रयोग गर्नु धेरै समस्याग्रस्त छ, तर हामीले अघिल्लो अध्यायमा भनेझैं, त्रिएक ढाँचा र यसका

अनुमानहरूमा मानव दिमागलाई निश्चित दिशामा सोच्नको लागि यो शक्ति छ। र स्पष्ट सम्बन्धहरू अस्वीकार गर्नलाई।

त्यसोभए स्त्रीलिङ्गमा बुद्धिको सन्दर्भ के हो? के यो सम्बन्ध गरिएको निम्ति छुट हुनसक्दैन?

र सामदानहरूका माझमा मानिसको पुत्रजस्तै पाठसम्मै पोशाक लाउनुभएको र स्तनमा सुनौला चौडा फित्ता लाउनुभएको एक जनालाई मैले देखें। **प्रकाश 1:13 (YLT)**

यहाँ स्त्रीको वर्णनमा स्तनको सन्दर्भ समावेश छ। ग्रीकमा मास्टोस शब्द हो। यो महिला स्तनको लागि प्रयोग गरिने शब्द हो। अङ्ग्रेजीमा हामीसँग mastitis शब्द छ जसको अर्थ स्तनको सूजन हो। किन येशूलाई महिलाको स्तन भन्ने शब्दले उल्लेख गरिएको छ? यसले हामीलाई यी पदहरूसँग जोड्नेकाम गर्छ।

नयाँ जन्मेका बालकहरूजस्तै शुद्ध आत्मिक दूधको तृष्णा गर, र त्यसबाट तिमीहरू आफ्नो मुक्तिमा बढ्दैजान सक्नेछौ। **१ पत्रुस २:२**

आदिमा वचन हुनुहुन्थ्यो, वचन परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो, अनि वचन परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो। **यूहन्ना १:१**

हामी पनि देख्छौं कि येशूले आफैंको बारेमा यस पदहरूमा स्त्री गुणहरू प्रयोग गरी बोल्नुभएको छ:

“ए यरूशलेम, ए यरूशलेम, तँ जसले अगमवक्ताहरूलाई मार्ने र तँकहाँ पठाइएकाहरूलाई ढुङ्गाले हान्ने! **जसरी कुखुरीले आफ्ना चल्लाहरूलाई पखेटामुनि बटुल्छ**, त्यसरी नै मैले धेरै पल्ट तेरा बालकहरूलाई बटुल्ने इच्छा गरें, तर तैंले मानिनस्। **मती २३:३७**

त्यसैले स्त्रीलिङ्गीमा बुद्धिको वर्णन गर्नु एकदमै अर्थपूर्ण हुन्छ। स्त्रीले स्पष्ट रूपमा पुरुष र स्त्री दुवै गुणहरू प्रकट गर्नुहुन्छ, किनकि पुरुष र महिला दुवै परमेश्वरको स्वरूपमा बनाइएका छन्।

यी कुराहरूलाई दिमागमा राखेर कारीगरको कुरा गर्ने पाठमा अलिकति गहिरो सँग खन्ने प्रयास गरौं।

त्यसपछि म उहाँको छेउमा थिएँ, एकजना हुर्केका।, [H525] : र म उहाँको सामु दिनहुँ आनन्दित थिएँ। **हितोपदेश ८:३० (KJV)**

यदि हामीले आपूर्ति गरिएका शब्दहरू हटायौं भने, यो यसरी पढिनेछ। "त्यसोभए म उहाँसँग थिएँ, एकजना हुर्केका।" किन KJV ले यो शब्दलाई कारीगरको सट्टा एकजना हुर्केका भनेर अनुवाद गर्छ?

हिब्रूमा अनुवादन 'आमोन [H525] हो। यसको मूल शब्द 'आमन [H539] हो जसको अर्थ हो "निर्माण वा समर्थन; अभिभावक वा नर्सको रूपमा पालनपोषण।"

अर्को समान शब्द जसले कुशल शिल्पकारको अर्थ बोक्छ 'आमान' हो। [H542]। त्यसैले 'आमोन' शब्दलाई वास्तुकार वा दक्ष शिल्पकारको रूपमा अनुवाद गर्नु एक मान्य अनुवाद हो किनभने यो अर्थमा समावेश छ।

यो हेर्न रोचक छ कि कसरी विभिन्न संस्करणहरू र विभिन्न भाषाहरूले यस शब्दलाई अनुवाद गरेका छन्।

संस्करण	भाषा	अर्थ
न्यू लिभिङ्ग	अंग्रेजी	नक्शातयार पार्ने व्यक्ति
रिभाइज	अंग्रेजी	कारीगर
जेनेभा	अंग्रेजी	पोषणकर्ता
न्यू इनटरनेशनल	अंग्रेजी	(अनुवाद गरिएको छैन)
लुथर बाइबल	जर्मन रेर्कमेइस्टर	प्रमुख व्यक्ति
स्टाटेन भरटालिड	डच भोइडस्टारलिड	पालनपोषण गरिएको
सिनोडल टेक्ट्स	रसियन	कलाकार

बिब्लिया हेब्राइका	हिब्रु इन्टरलिनियर	मन पराउने
एल एक्स एक्स	ग्रिक हारमोजो	जोडिनु, लोभ्नु, बन्धुत्व
ब्रेन्टोन	LXX को अंग्रेजी अनुवाद	उहाँसँग सुहाउँछु

हामी हेरचाह गर्ने वा पोषण गर्ने अधिक घनिष्ठ सिद्धान्तबाट दक्ष कामदारलाई काममा जोड दिने अर्थको भिन्नता देख्छौं। यदि हामीले किंग जेम्स, जेनेभा वा डच अनुवाद लियौं भने हामी एक व्यक्तिको तस्विर देख्छौं जसलाई आमाबाबुद्वारा मायाले पालनपोषण र हेरचाह गरिएको थियो।

Biblia Hebraica मा अनुवाद गरिएको शब्द fondling छ, fondling को कार्य संग भ्रमित हुनु हुँदैन किनभने हिब्रू मा शब्द एक संज्ञा हो। यो शब्दको पुरानो अङ्ग्रेजी अर्थ एक संज्ञा को रूपमा धेरै माया गरिएको व्यक्ति हो।

यहाँ प्रस्तुत गरिएको तस्विर आफ्नो बच्चालाई धेरै माया गर्ने कोमल बुबाको हो। यो बच्चा हुर्काउने र उसलाई तालिम दिने चित्र पनि प्रस्तुत गरिएको छ। यो अर्थमा पिताले आफ्नो बसिम्मामा आफ्नो छोरोलाई बोलेका शब्दहरूमा कर्षण पाउँछ।

अनि हेर, स्वर्गबाट एउटा आवाज आयो: यो मेरो प्यारो छोरा हो, जसमा मेरो आनन्द छ। **मती ३:१७** – टिन्डेल

यो हितोपदेश ८:३० मा राम्रोसँग जोडिएको छ जहाँ यसलाई "म दिनहुँ उसको खुशी थिएँ।" भनेर किङ्ग जेम्स संस्करणमा उल्लेख गरेको छ।

परमेश्वरको असीम बुद्धिमा, हिब्रूले पाठकलाई पाठलाई कारीगर वा अनमोल, पालनपोषण गरिएको बच्चाको रूपमा पाठ अनुवाद गर्ने क्षमता प्रदान गर्दछ जुन

उहाँको पिताद्वारा प्रशिक्षित भइरहेको छ। तपाईं ले के देख्नुभयो? तपाईंले गरेको छनोटले पिताको बारेमा केही बताउँछ। के यो कोमल बुबाले आफ्नो बहुमूल्य पुत्रको हेरचाह गर्नुहुन्छ र उहाँमा हर्ष गर्नुहुन्छ? वा यो ख्रीष्टको घमण्ड हो कि उहाँ एक कुशल शिल्पकार हुनुहुन्छ जसको सीपद्वारा उहाँले पितालाई प्रसन्न तुल्याउनुभयो?

यदि हामीले कारीगरको विकल्प रोज्यौं भने, हामीले ख्रीष्टलाई उहाँको पिताद्वारा तालिम र सिकाउनु भएको अर्थलाई अस्पष्ट पार्न सक्छौं। यो शब्दले उहाँको क्षमताको बारेमा मात्र बोल्छ, पितासँगको उहाँको सम्बन्धको बारेमा होइन।

अध्याय ३ को अन्त्यमा हामीले निम्न कुराहरू भनेका छौं:

पुत्रद्वारा पिताकहाँ आउनु भनेको येशूको बाटो, सत्य र जीवन हुनुको सन्दर्भ हो। येशू पिताको बारेमा सत्य हुनुहुन्छ र त्यसैले पिताको लागि एकमात्र बाटो हो। यी शब्दहरूको महत्त्व पितालाई प्रार्थना गर्ने क्षमताभन्दा धेरै गहिरो छ। यसमा हामीले परमेश्वरको बारेमा जान्न सक्ने सबै कुराहरू समावेश गर्दछ जसमा सर्वज्ञताको विषय समावेश छ।

जब येशु यस पृथ्वीमा आउनुभयो, उहाँले अदृश्य कुरालाई देखाउनुभयो। यो येशूको कामको मुख्य भाग हो।

उहाँ अदृश्य परमेश्वरको प्रतिरूप, सारा सृष्टिका ज्येष्ठ हुनुहुन्छ,

कलस्सी १:१५

यस तथ्यको प्रकाशमा निम्न पदहरूलाई ध्यानपूर्वक विचार गर्नुहोस् कि ख्रीष्ट अदृश्यलाई, दृश्य बनाउने व्यक्ति हुनुहुन्छ।

बालक बुद्धिले भरिपूर्ण भएर बढ्दै र बलियो हुँदै जानुभयो, र परमेश्वरको अनुग्रह उहाँमाथि थियो। **लूका २: ४०**

अनि येशू बुद्धिमा, कदमा र परमेश्वर र मानिसहरूको अनुग्रहमा बढ्दै जानुभयो। **लूका २:५२**

के यी पदहरूले पृथ्वीमा स्त्रीष्टको जीवनको बारेमा मात्र बोल्छन् वा यसले संसारको जगदेखि लुकेको कुरा प्रकट गर्दछ?

अब उहाँलाई, जसले तिमीहरूलाई मेरो सुसमाचार र येशू स्त्रीष्टका विषयको प्रचारअनुसार सुदृढ गराउन सक्नुहुन्छ, त्यस रहस्यको प्रकाशबमोजिम, जो युग-युगदेखि गुप्त रहेको थियो, रोमी १६:२५

पृथ्वीमा येशूको जीवनले अनन्तताको पर्दा तान्यो र हामीलाई टाढाको अतीतबाट लुकेका कुराहरू प्रकट गरियो। पृथ्वीमा स्त्रीष्टको बाल्यकालमा, हामीले परमेश्वरको मायालु पितृत्व हामीमा प्रकट गरेका छौं जसले आफ्नो पुत्रलाई अनन्तकालको क्षेत्रमा कोमलतापूर्वक तालिम दिनुभयो। यसले येशूका निम्न कथनहरूलाई अझ ठूलो प्रकाश दिन्छ:

येशूले तिमीहरूलाई भन्नुभयो, “साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, पुत्र आफैले केही गर्न सक्दैन, तर पिताले जे गर्नुभएको देख्छ त्यही मात्र गर्छ, किनकि पिताले जे गर्नुहुन्छ, पुत्रले त्यसै गर्छ। किनभने पिताले पुत्रलाई प्रेम गर्नुहुन्छ, र उहाँ आफैले गरिरहनुभएका सबै काम पुत्रलाई देखाउनुहुन्छ। यीभन्दा महान् काम उहाँले पुत्रलाई देखाउनुहुनेछ, र तिमीहरू आश्चर्यचकित हुनेछौ। यूहन्ना ५: १९-२०

थायर ग्रीक शब्दकोशले शो शब्दको लागि निम्न अर्थ दिन्छ:

- १) देखाउन, आँखामा पर्दाफास गर्न
- २) रूपक रूपमा
- २ क) कुनै कुराको प्रमाण वा प्रमाण दिन
- २ ख) शब्दहरूद्वारा देखाउन वा सिकाउन

उहाँका पिताले उहाँलाई सबै कुरा सिकाउनुभयो भनी येशूले स्पष्ट रूपमा बताउनुहुन्छ। यो विचार भजनसंग्रहमा विस्तार गरिएको छ। के ख्रीष्टले आफ्ना चेलाहरूलाई उहाँको बारेमा सिकाउन भजनसंग्रहमा औँल्याउनुभएको होइन? (लूका २४:४४)।

तब मैले भनें, “म यहीं छु, म आएको छु— धर्मशास्त्रमा मेरो विषयमा यस्तै लेखिएको छ। हे मेरा परमेश्वर, तपाईंको इच्छाबमोजिम गर्न म चाहन्छु, तपाईंको व्यवस्था मेरो हृदयभित्र छ।” **भजनसंग्रह ४०: ७-८**

हे परमप्रभु, तपाईंको मार्ग मलाई देखाउनुहोस्, तपाईंको बाटोमा हिँड्न मलाई सिकाउनुहोस्। तपाईंको सत्यतामा मलाई डोऱ्याउनुहोस्, र मलाई सिकाउनुहोस्, किनकि तपाईं नै मेरा उद्धारका परमेश्वर हुनुहुन्छ, **भजनसंग्रह २५: ४-५**

हे परमप्रभु, तपाईंको मार्ग मलाई सिकाउनुहोस्, र मेरा शत्रुहरूको कारण मलाई सोझो मार्गमा डोऱ्याउनुहोस्। मेरा शत्रुहरूको इच्छामा मलाई नछोडिदिनुहोस्, किनकि झूटा गवाहहरू मेरो विरुद्धमा उठेका छन्, अनि तिनीहरू हिंसा गर्नलाई फुलिएर हिँड्छन्। **भजनसंग्रह २७: ११-१२**

परमेश्वरको प्यारो पुत्रले हामीलाई उहाँको पुत्रलाई स्याहार गर्ने पिताको कोमल, पितृत्वको प्रेम प्रकट गर्नुहुन्छ। यो सत्यले हाम्रो लागि ज्ञानको अर्थलाई पूर्णतया पुनःढाँचा गर्दछ। त्रिएक भित्र, ज्ञान तपाईंको अन्तर्निहित मूल्यको ब्याज हो र यसरी यसको मापदण्डको योग्य हुने कुरालाई पूर्ण रूपमा सबै कुरा जान्न बाध्य पारिन्छ।

आफ्नो पिताको छेउमा सबै कुरा सिकेको जन्मेको पुत्रले ज्ञानको अर्थलाई पुनः परिभाषित गर्दछ। यो स्पष्ट छ कि परमेश्वरको पुत्रले सबै कुरा जान्नुभएको मात्र होइन तर वास्तवमा उहाँलाई केही पनि थाहा थिएन र पिताले उहाँलाई सबै कुरा सिकाउनुभयो।

त्रिएक भित्र ईश्वरत्वमा सुन्न, सिक्ने र बढ्नको कुनै स्पष्ट चित्र छैन। सारमा पिता र पुत्रले हामीलाई प्रेम, निर्देशन र निर्देशनको लागि फर्किने कुराको कुरा गर्दछ। यदि तपाईंले आराधना गर्नुहुने परमेश्वरको पुत्रको उहाँको अस्तित्वमा यो क्षमता छैन भने, तब तपाईं चीजहरू जान्न र सधैं जवाफ पाउनु पर्ने विचार तिर आकर्षित हुनुहुन्छ। यसले यो पनि सुझाव दिन्छ कि मार्गदर्शनको लागि सोध्नु कमजोरी हो किनभने 'परमेश्वरको पुत्र' ले यो गर्नुहुन्न किनभने उहाँ सबै कुरा जान्नुहुन्छ। जब हामीले पिताको आवश्यकता नभएको पुत्रलाई आदर्श बनाउँछौं, तब स्वर्गमा हुनुहुने हाम्रा पितासँगको हाम्रो सम्बन्धलाई यति गाह्रो पाउनु अचम्मको कुरा होइन र?

यो बिन्दुमा म तपाईंसँग एक शब्द चित्र साझा गर्न प्रेमले बाध्य छु। यी कुराहरू सोच्दै गर्दा, म ठूला साइलाहरू थाकेको आवाज सुन्छु र त्यसपछि टुक्रा-टुक्रा भएर फुटेको आवाज सुन्छु। मेरो ढाडमा ठूलो भार छ र म स्वतन्त्र छु, ज्ञानको दासत्वको पूजाबाट मुक्त छु जसले मानिसहरूलाई यो सबै थाहा पाउन प्रेरित गर्छ किनभने तिनीहरू 'परमेश्वरको पुत्र' को उपासना गर्छन् जसको देवत्व उहाँद्वारा परिभाषित गरिएको छ। सबै जान्दछन् भनेर जसले आफ्नो पिताबाट केही सिक्न सक्दैनन्।

यदि परमेश्वरका पुत्र सबै जान्ने हुनुहुन्छ भने, उहाँले पृथ्वीमा हामीलाई उहाँको जीवन बाहेक, विद्यार्थीको नमूना प्रदान गर्न सक्नुहुन्न। यो 'परमेश्वरको पुत्र'को ठूलो चित्रमा अस्पष्ट हुन्छ जसलाई सबै कुरा थाहा भन्नु र कसैले पनि कहिल्यै सिकाएको छैन भन्नु।

जन्मेको पुत्रमा, हामीले हाम्रा सामु एक विश्वासी विद्यार्थीको अनमोल वास्तविकतालाई चित्रण गरेका छौं जो उहाँको पिताको सुरक्षात्मक हातद्वारा निर्देशित छन्। के तपाईं यी शब्दहरूमा स्वतन्त्रताको आवाज सुन्न सक्नुहुन्छ?

अध्याय ६: अमरता, नैतिक कानून र स्वतन्त्र इच्छा

पितासँग परमेश्वरको पुत्रको सम्बन्धको हाम्रो बुझाइले ज्ञानको हाम्रो धारणा र ईश्वरीय क्षेत्रमा यसको महत्त्वमा प्रत्यक्ष प्रभाव पार्छ। यसले बदलामा परमेश्वरको पूर्वज्ञानको हाम्रो बुझाइलाई असर गर्छ। अर्को तत्व जसले परमेश्वरको पूर्वज्ञान, हाम्रो जीवनको लागि उहाँको इच्छा र हाम्रो भाग्यको हाम्रो बुझाइलाई पनि असर गर्छ, जुन अमरताको प्रश्न हो। यदि हामी जन्मजात अमर हौं भने परमेश्वर र उहाँको व्यवस्थासँगको हाम्रो सम्बन्ध हामी मरणसिल छौं र जीवन र सासको लागि प्रत्येक क्षण परमेश्वरमा निर्भर छौं भन्ने भन्दा एकदम फरक छ।

मैले Fatheroflove.info मा उपलब्ध रहेको Life Matters पुस्तकको अध्याय २ मा यस प्रश्नको निहितार्थलाई विस्तृत रूपमा जाँचेको छु। मैले जीवन मामिलाहरूमा पहिले लेखेका कुराहरूका विचारहरू प्रस्तुत गर्ने प्रयास गर्नु र मानव आत्माको बारेमा हाम्रो विश्वासले परमेश्वरप्रतिको आज्ञाकारिता र स्वतन्त्र इच्छाप्रतिको हाम्रो बुझाइलाई कसरी असर गर्छ भन्ने कुराको जड दिनेछु।

सर्पले स्त्रीलाई भन्यो, “तिमीहरू मर्दैनौ। किनकि परमेश्वर जान्नुहुन्छ कि जुन दिन तिमीहरू त्यो खान्छौ त्यही दिन तिमीहरूका आँखा खुल्नेछन्, र असल र खराबको ज्ञान पाएर तिमीहरू परमेश्वरजस्तै हुनेछौ।” उत्पत्ति

३:४-५

शैतानले प्राकृतिक अमरत्वको विचार मानिसलाई पेश गर्यो। त्यसले हाम्रा पहिलो आमाबाबुलाई भन्यो कि परमेश्वरको इच्छामा स्वतन्त्र कामहरू गर्नाले मृत्युको नेतृत्व गर्दैन तर वास्तवमा यसले ठूलो स्वतन्त्रतातर्फ लैजान्छ। परमेश्वरको वचनले हामीलाई यो झूटो हो भनी बताउँछ। सबै जीवित प्राणीहरूसँग परमेश्वरको सम्बन्धको बारेमा पहिले साझा गरिएको ढाँचालाई सम्झनुहोस्:

उहाँलाई कुनै थोकको खाँचो परेजस्तो गरी मान्छेको हातबाट उहाँको सेवा हुनुपर्छ भनी नसोच्नुहोस्। किनभने उहाँले [परमेश्वर] नै सबैलाई जीवन,

सास र सबै चीज दिनुहुन्छ। किनभने “हामी उहाँमा जिउँछौं, र उहाँमा चहलपहल गर्छौं र उहाँमा हाम्रो अस्तित्व छ।” तपाईंहरूका आफ्नै कविहरूले पनि भनेका छन्, ‘हामी निश्चय उहाँकै सन्तान हौं।’ **प्रेरित १७: २५, २८**

बाइबलले हामीलाई बताउँछ कि हामी उहाँमा बस्छौं। पल पल, परमेश्वरले हामीलाई सास दिनुहुन्छ। फेरि, एउटै विषय संगः

एउटै परमेश्वर सबैका पिता, जो सबै भन्दा माथि, र सबै मार्फत, र तपाईं सबै मा हुनुहुन्छ। **एफिसी ४:६**

यसले भन्छ कि परमेश्वर सबैको माध्यमबाट र तपाईं सबैमा हुनुहुन्छ। हाम्रो जीवन पितासँग जोडिएको छ। हामी उहाँसँग गहिरो सँग जोडिएर प्रत्येक पल बाँचिरहेका छौं। यो किनभने बाइबलले सिकाउँदछ कि परमेश्वर मात्र अमर हुनुहुन्छ।

युग-युगका राजा, **अविनाशी र अदृश्य एकमात्र परमेश्वरलाई** आदर र महिमा सदासर्वदा होस्। **आमेन। १ तिमोथी १:१७**

[परमेश्वर] जससँग मात्र अमरता छ... **१ तिमोथी ६:१६**

यो अमरता उहाँले आफ्नो छोरालाई दिनुभयो।

किनभने जसरी पिता आफैमा जीवन छ, उसरी नै उहाँले पुत्रलाई पनि आफैमा जीवनको स्रोत हुने अधिकार दिनुभएको छ। **यूहन्ना ५:२६**

बाइबलले भन्छ कि मानिस नश्वर हो, अमर होइन।

‘के मरणशील मानिस परमेश्वरभन्दा बढी धर्मी ठहर्न सक्छ? के कुनै प्राणी आफ्ना सृष्टिकर्ताभन्दा पवित्र हुन सक्छ? **अय्यूब ४:१७**

त्यसैले, मानिसहरू अमरत्व खोज्छन्। तपाईंले पहिले नै स्वामित्वमा रहेको केहि चीज खोज्नु हुन्न।

... महिमा, सम्मान, र अमरता खोज्नुहोस्। **रोमी २:७**

किन परमेश्वरले पुत्रलाई उहाँमा जीवन पाउन दिनुभयो? यूहन्नाले हामीलाई बताउँछन् किन यो के हो भनेर:

येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, पुत्र आफैले केही गर्न सक्दैन, तर पिताले जे गर्नुभएको देख्छ त्यही मात्र गर्छ, किनकि पिताले जे गर्नुहुन्छ, पुत्रले त्यसै गर्छ। **यूहन्ना ५:१९**

पुत्रले आफ्नो पिताबाट स्वतन्त्र रूपमा केही गर्नुहुन्न। उहाँले आफ्नो इच्छालाई सदाको लागि पितामा समर्पण गर्नु भएको छ।

जसरी जीवित पिताले मलाई पठाउनुभयो, र म पिताको कारणले जिउँछु, त्यसै गरी मलाई खाने पनि मेरो कारणले जिउनेछ। **यूहन्ना ६:५७**

परमेश्वरको पुत्रले सधैं पिताद्वारा बाँचन रोज्नुभएको छ। यसैकारण उहाँलाई आमेन भनिन्छ। उहाँको बुबाले जे भन्नुहुन्छ, पुत्रले आमेन भन्न रोज्नुहुन्छ।

अनि लाउडिकियाका मण्डलीका दूतलाई यो लेख: **यी कुरा आमेन, विश्वासयोग्य र साँचो साक्षी र परमेश्वरका सृष्टिको शासकले भन्दछ।**

प्रकाश ३: १४

त्यसैले उहाँ आफैमा जीवन पाउनको लागि दिइएको छ। यो पिताको मनपरि काम होइन। यो गर्नु पिताको ठूलो इच्छा हो तर यो ग्रहण गर्ने हृदयलाई मात्र दिन सकिन्छ। पिताले आफ्ना सबै वरदानहरू आफ्नो पुत्रमा खन्याउनुभयो र पुत्रले ती ग्रहण गर्न पाउँदा आनन्द गर्नुभयो र आफ्नो पितासँग सधैं उभिने छनौट गर्दा, पिताले उहाँको अमर जीवन सधैं ख्रीष्टमा हुनेछ भनी प्रदान गर्न सक्नुहुन्छ।

उहाँमा [परमेश्वर] नै अमरत्व छ, र उहाँ त्यस ज्योतिमा वास गर्नुहुन्छ जसको नजिक कोही जान सक्दैन। उहाँलाई कुनै मानिसले कहिल्यै

देखेको छैन न देख्न सक्छ। उहाँलाई नै आदर र पराक्रम सदासर्वदा होस्। आमेल। १ तिमोथी ६:१६

पिता एकलै आफैमा निहित अमर हुनुहुन्छ। मानिसले नदेखेको उहाँ मात्र हुनुहुन्छ। पितासँगको मीठो मिलनमा पुत्रले अमरत्व प्राप्त गर्दछ, त्यसैले पुत्रले पनि त्यही अमरत्व प्राप्त गर्छ।

पिताको प्राण सदैव उहाँमा वास गर्नुहुन्छ। यसरी, परमेश्वरको पुत्रमा पिताको बिना उधारो र जीवन छ। यो बुझ्नको लागि महत्वपूर्ण बिन्दु हो। क्रिस्चियन संसारले सिकाउँछ कि ख्रीष्ट आफैबाट अमरत्व छ। अमरतालाई अन्तर्निहित रूपमा रहेको विशेषताको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। तर बाइबलले जीवनलाई फरक तरिकाले प्रस्तुत गरेको छ।

जीवन दिनुहुने आत्मा हुनुहुन्छ, शरीरबाट केही फाइदा हुँदैन। जुन वचन मैले तिमिहरूसँग बोलेको छु, ती आत्मा र जीवन हुन्। यूहन्ना ६:६३

तर येशूले जवाफ दिनुभयो, “लेखिएको छ, ‘मानिस रोटीले मात्र होइन, तर परमेश्वरको मुखबाट निस्केको हरेक वचनले जीवित रहँदछ’।” मती ४:४

ख्रीष्टले हामीलाई यो कसरी गर्ने भन्ने ईश्वरीय उदाहरण प्रदान नगरेसम्म मानिस कसरी परमेश्वरको प्रत्येक वचनद्वारा बाँच्न सक्छ?

म आफैले केहि गर्न सकिदैन। जस्तै मैले सुन्छु, म न्याय गर्छु... यूहन्ना ५:३०

यसैले येशूलाई परमेश्वरको वचन भनिन्छ। यो किनभने उहाँका पिताले उहाँसँग बोल्नुहुने हरेक शब्दद्वारा उहाँ जीवित हुनुहुन्छ र उहाँले त्यसलाई प्रकट गर्नुहुन्छ।

आदिमा वचन हुनुहुन्थ्यो, वचन परमेश्वरसँग हुनुहुन्थ्यो, अनि वचन परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो। यूहन्ना १:१

यसको विपरित, एथेनासियन धर्मले ख्रीष्टको अनन्त जीवनलाई स्वतन्त्र तर रहस्यमय रूपमा पितासँग एक भएको रूपमा प्रस्तुत गर्दछ।

पिता सृष्टि गरिएको हैन; पुत्र सृष्टि नगरिएको; र पवित्र आत्मा सृष्टि नगरिएको। पिता असीमित; पुत्र असीमित; र पवित्र आत्मा असीमित।

सनातन पिता; अनन्त पुत्र; र पवित्र आत्मा अनन्त। र अझै पनि तिनीहरू तीन अनन्त छैनन्; तर एउटा अनन्त। - एथेनाशियन पंथबाट अंश।

धर्मले पितासँगको सम्बन्धको कारणले पुत्र अनन्त छ भनी भन्दैन। यसले केवल उहाँ अनन्त वा अमर हुनुहुन्छ भनी बताउँछ।

यसले स्त्रीष्टको अनन्त जीवनलाई एक स्वतन्त्र, अन्तर्निहित सिद्धान्त बनाउँछ जसले उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ भनेर प्रमाणित गर्दछ जुन अनन्त जीवन उहाँको पितामा रहेको प्रेम र विश्वासद्वारा अवस्थित हुन्छ भन्नुको सट्टा।

यो परमेश्वरको पुत्रको बारेमा यो झूटो आराधना हो जसले यो धारणालाई बढावा दिन्छ कि मानिस आफैमा पनि अमरता छ, किनभने उहाँलाई हेरेर हामी एउटै स्वरूपमा परिवर्तन हुन्छौं। अमरताको यी झूटा विचारहरूले नाटकीय रूपमा परमेश्वरको व्यवस्था र हाम्रो जीवनमा यसको उद्देश्य र अर्थको हाम्रो धारणा परिवर्तन गर्दछ। आफैमा अमरताको अर्थ हो कि हाम्रो आफ्नै जीवन उत्पन्न गर्ने शक्ति हामी आफैमा छ, र ईश्वरबाट होइन।

आफ्नो आत्मा अमर छ भनी महसुस गर्ने आत्माको लागि (प्रत्यक्ष वा 'परमेश्वर पुत्र' को उपासना मार्फत), उनीहरूलाई परमेश्वरको वचन, व्यवस्था मार्फत, बलको आवाजमा बोल्छ - उनीहरूलाई त्यो गर्नको लागि समर्पित बनाउँछ र निहित रूपमा गर्न आवश्यक छ। जुन कुरा परमेश्वरले तिनीहरू भित्र बस्ने आफ्नै शक्तिबाट गर्न आज्ञा गर्नुहुन्छ। यस ढाँचामा परमेश्वरका आज्ञाहरूलाई दबदबा र अराजकको रूपमा लिइनेछ।

आफूमा केही छैन भनी जान्ने र परमेश्वरले दिनुहुने जीवनद्वारा पल पल जिउने आत्माको लागि, परमेश्वरको व्यवस्था प्रतिज्ञाको आधारमा मात्र बोल्छ।

यो मानिसको जन्मजात जीवनको स्वतन्त्र इच्छाको प्रतिबन्ध होइन, बरु मानिसको स्वतन्त्र इच्छाको समर्पणमा जीवनको प्रतिज्ञा हो। यस ढाँचामा परमेश्वरका आज्ञाहरूलाई पितृत्व र जीवन-आश्वासक रूपमा लिइन्छ।

यी दुई विचारहरू बीचको भिन्नता ठूलो छ। आत्माको प्राकृतिक अमरताको सिद्धान्तले परमेश्वरको वचनप्रति मानिसको धारणालाई परिवर्तन गर्छ। यसलाई उहाँमाथिको बाधाको रूपमा बुझ्नुपर्छ, जसलाई कसैले पालन गरेमा परमेश्वरले पुरस्कृत गर्नुहुन्छ र कसैले अवज्ञा गरेमा सजाय दिनुहुन्छ। यस विचारले आज्ञाकारिता र स्वतन्त्र इच्छाको सिद्धान्तहरूलाई एकअर्कासँग टक्कर दिने, एक विवाद सिर्जना गर्दछ जुन ईसाई धर्मले व्याख्या गर्न संघर्ष गर्दछ। परमेश्वरले मानिसमाथि आफ्नो व्यवस्था लादा मानिसले कसरी स्वतन्त्र इच्छा पाउन सक्छ? परमेश्वरले आफ्नो व्यवस्था तोड्नेहरूलाई दण्ड दिनुहुँदा मानिसले आफ्नो स्वतन्त्र इच्छा कसरी प्रयोग गर्न सक्छ? के यसलाई साँच्चै स्वतन्त्र इच्छा मान्न सकिन्छ?

यो सबै द्वन्द्व अमर आत्माको झूटको कारणले भएको हो। बाइबलले सिकाउँछ कि परमेश्वर अमर हुनुहुन्छ र ख्रीष्टले मात्र पितासँगको उहाँको सिद्ध सम्बन्धको माध्यमबाट यो अमरतालाई आफ्नो अधिकारमा राख्नुहुन्छ। यस सत्यको स्वीकृतिमा, तपाईंसँग चाबी हुनेछ जसले परमेश्वरको कानूनको आज्ञाकारिता र स्वतन्त्र इच्छा बीचको यो द्वन्द्वलाई खोल्न सक्दछ। अमर आत्माको सिद्धान्तलाई अस्वीकार गर्नुले परमेश्वरको व्यवस्थालाई दबाबमा लागू गरिएको कानूनबाट योजना कानूनमा परिवर्तन गर्दछ।

यस सन्दर्भमा १० आज्ञाहरू हामीले परमेश्वर र उहाँको पुत्रलाई प्रेम गर्दा हामी के बन्छौं भन्ने भविष्यवाणी बन्छ।

आज्ञाहरू हाम्रा हृदयहरूमा खिनेछन् तर अन्तर्निहित अमरत्वद्वारा संचालित हाम्रा कार्यद्वारा हैन, तर ख्रीष्टको आत्माले उहाँको असल खुशीको इच्छा र काम गर्न हामीमा काम गरिरहनुभएको छ।

यो प्रश्न यतिको महत्त्वपूर्ण छ किनभने यदि कुनै व्यक्तिमा परमेश्वरको व्यवस्थाद्वारा उहाँको इच्छा लादिरहेको धारणा छ भने, तब परमेश्वरको पूर्वज्ञान स्वतः स्वतन्त्र

इच्छाको शत्रु बन्न जान्छ। एक लादिएको कानूनले परमेश्वरलाई नियन्त्रणको रूपमा स्थापित गर्दछ। लागू गरिएको कानूनको लागि सजायले परमेश्वरलाई अत्याचारी बनाउँछ। एक सर्वज्ञानी बलजफित अत्याचारी ईश्वर एक अकल्पनीय दुःस्वप्न बनाउँदछ।

यस्तो दुःस्वप्नलाई मानव आत्माले कसरी प्रतिक्रिया दिन्छ?

१. असल कर्महरूद्वारा यस तानाशाहलाई शान्त र प्रसन्न पार्ने प्रयास गर्नुहोस् र उहाँसँग बिन्ती गर्नुहोस् कि तपाईंलाई नष्ट नगर्नुहोस्।

२. आफ्नो भाग्यको लागि आफैँलाई राजीनामा दिनुहोस्, सजायको सामना गर्नु अघि आफूलाई वास्तविकताबाट विचलित गर्न खोज्दै खाली तीतो जीवन बिताउनुहोस्।

३. यो डरलाग्दो चित्रबाट आफूलाई छुटकारा दिन नास्तिक बन्नुहोस् र आफ्नै तरिकाले जीवन जिउन खोज्नुहोस्।

४. येशूको वास्तविक पहिचान पत्ता लगाउनुहोस् र उहाँले वास्तवमा उहाँको पिताको बारेमा के सिकाउनुभयो सुन्नुहोस् र उहाँले बोल्नुहुने नयाँ राज्यमा प्रवेश गर्नुहोस्।

सारांशमा, अमर आत्माको सिद्धान्तले परमेश्वरलाई प्रभुत्वशाली र स्वेच्छाचारी रूपमा देख्न बाध्य पार्छ। आदम र हव्वालाई तिनीहरूको जीवनको स्रोतको बारेमा झूट बोल्दा शैतानको यो सधैं अभिप्राय थियो।

उसले परमेश्वरलाई तानाशाहको रूपमा प्रस्तुत गर्न चाहन्छ कि हामीले उहाँलाई सन्तुष्ट पार्ने प्रयास गर्छौं, हाम्रो आराधना डरमा आधारित छ र प्रेममा आधारित छैन, वा उहाँको अस्तित्वमा विश्वास गर्न छोडेर उहाँलाई नष्ट गर्न चाहन्छ।

फेरि, हामीलाई याद गराइन्छ कि परमेश्वरको पुत्र येशूको पहिचानको सत्यता जान्न, पितालाई चिन्ने एक मात्र तरिका हो। हामीले अध्याय ४ मा अध्ययन

गरेझें, ख्रीष्ट पिताबाट जन्मनुभएको हो भन्ने विश्वासले परमेश्वरले ज्ञानलाई कसरी हेर्नुहुन्छ भन्ने हाम्रो धारणा परिवर्तन गर्न महत्त्वपूर्ण छ।

दोस्रो सत्यतामा पुत्रको अमरता पितासँगको उहाँको सम्बन्धमा पाइन्छ, हामी अमर आत्माको अन्धकार सिद्धान्तबाट मुक्त हुन सक्छौं र अमरता एक स्थायी सम्बन्धबाट आउँछ भनेर पता लगाउन सक्छौं। हामी येशूका शब्दहरू दोहोर्याउँछौं।

जसरी जीवित पिताले मलाई पठाउनुभयो, र **म पिताको कारणले जिउँछु**, त्यसै गरी मलाई खाने पनि मेरो कारणले जिउनेछ। **यहून्ना ६:५७**

हामीले येशूको जस्तै अनुभव पाउन सक्छौं, उहाँमा जीवन बिताएर, जसरी उहाँ आफ्नो पितामा बाँच्नु भएको छ। अमरता अन्तर्निहित शक्तिको मुद्दा होइन, तर पूर्ण प्रेम सम्बन्धको मुद्दा हो।

यस बिन्दुबाट अगाडि हाम्रो छलफलको आधार बन्ने दुई मुख्य बुँदाहरू संक्षेप गरौं:

- १ यस तथ्यमा कि परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई जन्म दिनुभयो, हुर्काउनुभयो र उहाँलाई थाहा भएको सबै कुरा सिकाउनुभयो, पूर्ण ज्ञान ईश्वरत्वको अत्यावश्यक अंश हुन छोड्छ। परमेश्वरको ज्ञान मानिसद्वारा अगणित र नाप्नको लागि स्वतन्त्र छ।
- २ परमेश्वरको पुत्र उहाँको पिताको जीवनद्वारा जिउनुहुन्छ भन्ने तथ्यको मतलब यो हो कि ख्रीष्टलाई हेर्दा हामीले जीवन पितासँगको सम्बन्धबाट आउँछ भनेर देख्छौं। जीवन हामी भित्र निहित छ भन्ने सोचाइले हामीलाई जीवनको लागि वास्तवमा परमेश्वरको आवश्यकता छैन भन्ने सोचन प्रेरित गर्छ। ख्रीष्ट जीवनको लागि आफ्नो पितामा निर्भर हुनुहुन्छ भन्ने देखेर हामीलाई स्वीकार गर्न अनुमति दिन्छ कि हामी पनि परमेश्वरमा भर पर्न सक्छौं, हेरफेर र प्रभुत्व महसुस नगरी।

अब हामी धर्मशास्त्रमा प्रकट भएको हाम्रो संसारको सुरुवातको कथालाई जाँचन तयार छौं। हामीले यो गर्नु अघि म परमेश्वरलाई उहाँको इच्छा हामीमाथि लादेको रूपमा हेर्न व्यावहारिक प्रभावलाई चित्रण गर्न चाहन्छु।

अध्याय ७: प्रार्थना गर्ने ठाउँ

केही वर्ष पहिले न्यूयार्क टाइम्समा लेख्दै, एक युवा नास्तिकले "प्रार्थना बेकार छ र यसको नकारात्मक पक्ष छ" शीर्षकको लेखमा आफ्नो मुद्दालाई जोड दिए।

जबकि प्रार्थनाको मुख्य उद्देश्य अरूलाई मद्दत गर्नु हुन सक्छ, यसले कहिले पनि प्रदर्शन गर्दैन। प्रार्थनाले ती विश्वासीहरूलाई मात्र फाइदा पुऱ्याउँछ जसले ति शब्दहरू बोल्छन् वा सुन्छन्। प्रार्थनाले तिनीहरूलाई सान्त्वना दिन्छ। यसले तिनीहरूलाई सोचन लगाउँछ कि स्थितिमा केही नियन्त्रण हुन सक्छ जुन तिनीहरूको पहुच भन्दा बाहिरको छ। यो विचारहरू समाप्त भएका मानिसहरूको अन्तिम उपाय हो, र तिनीहरूले वास्तवमा हातमा समस्या कसरी समाधान गर्ने सक्छन् भनेर सोचन कहिल्यै वास्ता नगर्ने मानिसहरूको पहिलो उपाय हो।

यो हानिरहित छैन। प्रार्थना गर्नमा एक धेरै वास्तविक नकारात्मक पक्ष छ। यसले विश्वासीहरूलाई उपलब्धिको झूटो भावनामा लुकाउँछ। हामी हाम्रा समस्याहरू समाधान गर्न सक्दैनौं - धेरै कम संसारको - प्रार्थना मार्फत। हामी प्रायः राम्रो मनसाय भएका मानिसहरूले दुःखद घटनाको कारण पीडितहरूको लागि प्रार्थना गरेको देख्छौं, तर काम बिनाको प्रार्थना बेकार हुन्छ, र ती कार्यहरूले प्रार्थनालाई अप्रासंगिक बनाउँदछ।

महान रोबर्ट ग्रीन इन्गरसोल अनुसार, मद्दत गर्ने हातहरू प्रार्थना गर्ने ओठहरू भन्दा धेरै राम्रा छन्।

यो जोड दिएपछि, लेखकले अब आफूलाई सिकाइएको ईश्वरलाई नष्ट गर्ने आफ्नो कार्य पूरा गर्दछ।

मलाई ध्यानको कार्यको रूपमा "प्रार्थना" सँग कुनै समस्या छैन। वास्तवमा, धेरै नास्तिकहरूले तपाईंलाई मौन आत्म-प्रतिबिम्बको फाइदा

बताउन सक्छन्। भ्रम तब हुन्छ जब तपाईं सोच्नुहुन्छ कि अरु कसैले तपाईंको विचार सुन्दैछ र त्यसमा कार्य गरिरहेको छ।

अब लेखकले आफ्नो अन्तर्निहित ढाँचा र परमेश्वरको विचारलाई किन अस्वीकार गरेको भन्ने कारणहरू प्रकट गर्दछ।

जब यो यसमा तल आउँछ, प्रार्थना अतार्किक छ, धार्मिक सर्तहरूमा पनि। यदि परमेश्वरसँग योजना छ भने, किन यसलाई विफल पार्ने प्रयास गर्दैनन्? यदि प्रार्थनाद्वारा ईश्वरलाई प्रभावित गर्न सकिन्छ भने, हामीले संसारमा देखे डरलाग्दो घटनाहरू घटन ईश्वरले अनुमति दिनुहुन्छ?

यहाँ सर्वविज्ञानको ईसाई सिद्धान्तको विषय प्रकट गरिएको छ। यदि परमेश्वरसँग योजना छ भने, किन यसलाई विफल पार्ने प्रयास छैन? ईसाई धर्मको दावीहरूको जवाफमा यो एकदमै उचित प्रश्न हो। हामीले अध्याय १ मा जाँचेका यस विषयमामा ख्रीष्टियन धर्मका धेरैले के सिकेका छन् सम्झनुहोस्?

परमेश्वर सर्वज्ञ हुनुहुन्छ (भजन १३९:१-६), र उहाँलाई भविष्य थाहा छ (यशैया ४६:१०)। त्यसैले आदम र हच्वाले पाप गर्नेछन् भनी उहाँलाई पक्कै थाहा थियो।

यदि तपाईं यो विश्वास गर्नुहुन्छ भने न्यूयार्क टाइम्समा लेखकको तर्कको दोस्रो पङ्क्तिबाट बचन धेरै गाह्रो छ।

यदि प्रार्थनाद्वारा ईश्वरलाई प्रभावित गर्न सकिन्छ भने, हामीले संसारमा देखे डरलाग्दो किसिमको घटना घटन ईश्वरले अनुमति दिनुहुन्छ?

लेखकको कुरा सहि हो । यो अतार्किक छ, यसको कुनै अर्थ छैन। यदि परमेश्वरसँग योजना थियो भने, त्यसलाई परिवर्तन गर्न तपाईंले केही गर्न सक्नुहुन्न। जब तपाईं यो कथित योजनालाई सबै डरलाग्दो र मृत्युको साथ हेर्नुहुन्छ, यो कस्तो प्रकारको परमेश्वरले योजना गर्नुहुन्छ?

यो देखा पर्न सक्छ कि केहि तरिकामा त्रिएकका तीन व्यक्तिहरू भाग्यका तीन देवीहरूको अभिव्यक्ति हुन्।

भाग्यलाई मानव भाग्यको धागो घुमाउने तीन धेरै वृद्ध महिलाको रूपमा चित्रण गरिएको थियो। तिनीहरूका नामहरू क्लोथो (स्पिनर), लाचेसिस (अलटर), र एट्रोपोस (अनफल) थिए। Clotho ले मानव भाग्यको "धागो" काट्यो, Lachesis ले यसलाई वितरित गर्यो, र Atropos ले धागो काट्यो (यसरी मृत्युको व्यक्तिको क्षण निर्धारण गरिन्छ)। रोमीहरूले Parcae को पहिचान गरे, मूल रूपमा बच्चा जन्माउने व्यक्तित्व, तीन ग्रीक भाग्यहरूसँग। रोमन देवीहरूलाई नोना, डेकुमा र मोर्टा नाम दिइएको थियो।

क्रिस्चियन मण्डलीहरूले स्वतन्त्र इच्छाको सिद्धान्त कायम राख्ने प्रयासमा स्वाभाविक रूपमा यस स्थितिबाट आफूलाई टाढा राख्छन् तर यो कठिन छ।

यो व्यक्तिले एक सर्वज्ञ र सर्वशक्तिमान देवता र प्रार्थनाको समस्याको तार्किक असंगततालाई वाकपट्टि व्यक्त गर्दछ।

यद्यपि, साधारण तर्कको प्रयोगले देखाउँछ, कुनै पनि प्रार्थना जसले ईश्वरसँग केहि माग्छ भने त्यो व्यर्थ हुन्छ। के प्रार्थनाले परमेश्वरको ध्यानाकर्षण गराउने छ जुन कुरा उहाँलाई पहिले थाहा थिएन? के यसले उसलाई केहि गर्न मनाउन गइरहेको छ जुन उसले पहिले नै गर्न गइरहेको थिएन? यी दुवै सर्वज्ञ देवतासँग असम्भव छन्। यसको विपरित, यदि ईश्वर सबै जान्दछन् भने, उहाँलाई पहिले नै सबैको इच्छा उहाँलाई नबताई थाहा छ। त्यसै गरी, कुनै पनि विश्वासीले उसलाई कुनै निश्चित कार्य गर्नको लागि प्रार्थना गर्न सुरु गर्नुभन्दा धेरै अघि, उहाँको असीम दिमागले त्यो कार्यको लागि वा विपक्षमा हरेक सम्भावित कारणहरू तालिकाबद्ध गरेको हुन्छ, यो नगर्नुको परिणामलाई न्याय गरेको हुन्छ र सबै अनगिन्ती असरहरूलाई तल धकेल्छ। प्रत्येक निर्णयको, र अन्तमा उहाँलाई थाहा छ कि उसले आफ्नो लक्ष्यहरू प्राप्त गर्नेछ। के आस्तिकहरू, आफूलाई सर्वशक्तिमानसँग तुलना गरेर कल्पना गर्न नसकिने गरी सानो

र तुच्छ ठान्दै, त्यसपछि आफ्नो मन परिवर्तन गर्ने आशा गर्छन्? के तिनीहरूले यस ईश्वरीय क्याल्कुलसलाई एक चुट्टिको भरमा फुसफुसाउने आशा गर्छन्? परमेश्वरले पहिले नै गरिरहनुभएको काम गर्नको लागि प्रार्थना गर्नु अनावश्यक छ। उहाँले पहिले नै गर्न नचाहेको कुरा गर्नको लागि परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्नु व्यर्थ छ।

यस प्रकारको प्रार्थनाले काम गर्न सक्ने एउटै तरिका हो यदि परमेश्वरले निश्चित काम गर्ने निर्णय गर्नुभएको थियो भने पर्याप्त संख्यामा मानिसहरूले उहाँको लागि प्रार्थना गरेमा मात्र। तर यसले उहाँको चरित्रको बारेमा के भन्छ? के यसले परमेश्वरको बारेमा उच्च रूपमा बोल्छ कि उहाँले केहि कार्यको आवश्यकता देख्नुहुनेछ र यदि उहाँले त्यसो गरेको खण्डमा यसले राम्रो नतिजा ल्याउनेछ भनेर जान्नुहुन्छ, तर उहाँलाई त्यसो गर्न आग्रह नगरेसम्म कार्य गर्न असफल हुनेछ? नैतिक रूपमा असल व्यक्तिले, अर्कोको आवश्यकता बुझेर, मद्दतको लागि सोध्नु पर्दैन।

यसबाहेक, यदि धेरैजसो धर्मका शिक्षाहरू साँचो छन् भने, परमेश्वरले कुनै पनि प्रकारले अर्को मानवलाई प्रभाव पार्ने वा प्रभाव पार्ने कुनै पनि प्रार्थनालाई कहिल्यै अनुमति दिनुहुन्छ - जस्तै कि म जस्तै नास्तिकहरूलाई रूपान्तरण गर्न ईश्वरका लागि आस्तिकहरूले प्रार्थना गरेको प्रार्थनाहरू। यदि परमेश्वरले हामीलाई स्वतन्त्र इच्छाको साथ सृष्टि गर्नुभयो किनभने उहाँ चाहनुहुन्थ्यो कि हामीले आफ्नो लागि छनौटहरू गर्नुपर्दछ, उहाँको लागि हस्तक्षेप गर्न, व्यक्तिको स्वतन्त्र छनौटलाई हस्तक्षेप गर्न र कुनै विशेष कार्य वा मानसिक अवस्थालाई बाध्य पारेर उनीहरूको जीवनको मार्ग परिवर्तन गर्नु उहाँको आफ्नै योजना उल्लङ्घन हुनेछ। यसको विपरित, एक ब्रह्माण्डमा जहाँ पूर्वनिर्धारित छ, परमेश्वरले पहिले नै प्रत्येक व्यक्तिको जीवन समय भन्दा पहिले नै योजना गरिसक्नु हुनेछ, त्यसैले फेरि, प्रार्थना मार्फत घटनाहरूको पाठ्यक्रम परिवर्तन गर्ने प्रयास व्यर्थ हुनेछ।

र अन्तमा, के यो एक प्रकारले आस्तिकको लागि परमेश्वरलाई केही कदम चाल्न आग्रह गर्नु अहंकारी होइन र? के यो दावी होइन कि चीजहरू कस्तो हुनुपर्छ भनेर उहाँलाई भन्दा उनीहरूलाई राम्रोसँग थाहा छ?

आखिर, यदि परमेश्वर सर्वज्ञ र सर्वशक्तिमान हुनुहुन्छ भने, यदि उहाँले यो हुन चाहनुहुन्न भने केहि हुन सक्दैन। उहाँको इच्छाविपरीत केही हुन सक्दैन। तसर्थ, आस्तिकले प्रार्थनाको माध्यमबाट परिवर्तन गर्न खोजेको जस्तोसुकै अवस्था परमेश्वरको इच्छा हुनुपर्छ, र यसलाई परिवर्तन गर्न खोजेर, तिनीहरूले सारमा भन्नु भएको छ कि परमेश्वरले पहिले नै जे गरिसक्नु भएको छ त्यो पर्याप्त छैन, वा केवल सादा गलत छ।

रिचर्ड डकिन्स र क्रिस्टोफर हिचेन्स जस्ता पुरुषहरूद्वारा चलाइएका यी प्रकारका तर्कहरू जेनेरेसन जेडले मात्र ग्रहण गरिरहेको छ, जुन अहिले उनीहरू किशोरावस्थामा छ। वर्तमान किशोर जनसंख्या भित्र, नास्तिकताप्रति झुकाव अघिल्लो पुस्ताको भन्दा दोब्बर छ।

मैले लगभग ३० वर्षको लागि पास्टरको रूपमा काम गरेको छु र मैले अक्सर मानिसहरूबाट प्रश्नको सामना गरेको छु। "प्रार्थना गर्नुको अर्थ के हो? परमेश्वरले पहिले नै सबै कुरा जान्नुहुन्छ र सबै कुरा निर्धारण गर्नुभएको छ।" यो विश्वासको फल हो कि परमेश्वरले आफ्नो सर्वज्ञानी इच्छा उहाँका सृष्टिहरूमाथि लागू गर्नुहुन्छ। बाइबलले हामीलाई केही फरक बताउँछ।

ख्रीष्टको प्रेमले हामीलाई बाध्य गराउँछ, किनभने हामीलाई यो निश्चय छ, कि सबैका निम्ति एक जना मर्नुभएको हुनाले सबै मरे। २ कोरिन्थी ५:१४

प्रेमले मानिसलाई भित्रैबाट बाध्य बनाउँछ। यो एक स्वैच्छिक कार्य हो जसलाई धम्की, बल वा सजायको आवश्यकता पर्दैन। येशूले आफ्नो पितालाई प्रार्थना गर्नुभयो किनभने उहाँले उहाँलाई प्रेम गर्नुभयो। यसले उहाँलाई उहाँसँग बस्न पाउँदा ठूलो आनन्द दियो।

पृथ्वीमा रहँदा परमेश्वरको पुत्रले हामीलाई दिनुभएको प्रार्थनाको चित्र उहाँले सुरुदेखि नै परमेश्वरसँग कायम राख्नुभएको साँचो सम्बन्धको प्राकृतिक विस्तार हो। जसरी हामीले अध्याय ५ मा पता लगायौं, परमेश्वरको पुत्रलाई उहाँको पिताले प्रेम, पालनपोषण, तालिम र आशिष् दिनुभएको थियो भनेर। उहाँलाई उहाँको

पिताबाट जीवन प्रदान गरिएको थियो। यहि सन्दर्भ हो जसले प्रार्थनाको अर्थ बनाउँछ।

ख्रीष्टको आत्मनिर्भर सर्वशक्तिमान, सर्वज्ञ देवताको रूपमा प्रस्तुतिले प्रार्थनालाई प्रहसन जस्तो देखिन्छ। यो तर्क गर्न सकिन्छ कि उहाँले केवल हाम्रो अनुमानित लाभको लागि हामीलाई केहि प्रदर्शन गर्दै हुनुहुन्छ, तर यो लाभ गुमाइन्छ जब हामीले देख्छौं कि उहाँ आफैँलाई यसको आवश्यकता छैन भनेर।

ती दिनमा उहाँ पहाडतिर प्रार्थना गर्न जानुभयो, र परमेश्वरसँग प्रार्थना गर्दै पूरै रात बिताउनुभयो। लूका ६:१२

पृथ्वीमा ख्रीष्टको जीवनमा हामीले देख्ने सबैभन्दा अचम्मको कुरा भनेको परमेश्वरको पुत्रले आफ्नो पितासँग कसरी सम्बन्ध राख्नुहुन्छ भन्ने कुराको प्रकाश हो।

१. पितामा उहाँको निर्भरताको भावना। यूहन्ना ५:१९

२. उहाँलाई उहाँको पिताको आशीर्वाद र प्रेमको आवश्यकता छ। मत्ती ३:१७

३. उहाँको पिताको आराधना। यूहन्ना ४:२२; यूहन्ना २०:१७

४. उहाँको पिताप्रति उहाँको कृतज्ञता। यूहन्ना ११:४१

ख्रीष्टको उहाँको पितासँगको सम्बन्धको यो चित्र धेरै विस्तार भएको छ जब येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो कि धेरै भजनहरू उहाँको प्रकाश र उहाँको पितासँगको अन्तरक्रिया हो।

उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूसँग हुँदा मैले बोलेका वचनहरू यी नै हुन्, अर्थात् मोशाको व्यवस्था, अगमवक्ता र भजनका पुस्तकमा मेरो विषयमा लेखिएका सबै कुरा पूरा हुनैपर्छ।” लूका २४: ४४

यस सिद्धान्तलाई हामी यस्ता ठाउँहरूमा देख्छौं।

हे मेरा परमेश्वर, हे मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभएको छ? मलाई बचाउनबाट तपाईं किन यति टाढा हुनुहुन्छ? अनि मेरो करुण-क्रन्दनका शब्दहरूबाट त्यति टाढा? **भजनसंग्रह २२:१**

तीन बजेतिर येशू यसो भनेर ठूलो सोरले कराउनुभयो, “इलोई, इलोई, लामा सबखथनी?” अर्थात्, “हे मेरा परमेश्वर, हे मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभएको छ?” **मती २७:४६**

यस भजनको बाँकी भागमा जन्मेको पुत्रले प्रार्थनामा आफूलाई व्यक्त गरेको सुन्नुहोस्।

मबाट टाढा नहुनुहोस्, किनकि सङ्कष्ट नजिकै छ, र मलाई गोहार गर्ने कोही छैन। धेरै साँढेरूले मलाई घेरेका छन्, बाशानका बलिया साँढेरू मेरो चारैपट्टि छन्। आफ्नो शिकार फहराउने भोकाएका गर्जने सिंहहरू मेरो विरुद्ध आफ्ना मुख बाउँछन्। म त पानीझैं पोखिएको छु, र मेरा सारा हड्डीका जोर्नीहरू फुस्केका छन्। मेरो मुटु मैनजस्तै भइसकेको छ, मेरो छातीभित्र त्यो पग्लेको छ। माटोको खपटोझैं मेरो बल सुकिसकेको छ, र मेरो जिब्रो मेरो तालुमा टाँसिएको छ। तपाईंले मलाई मृत्युको धूलोमा मिलाउनुभएको छ। कुकुरहरू मेरो चारैपट्टि छन्, कुकर्मिहरूको समूहले मलाई घेरेको छ, तिनीहरूले मेरा हात र मेरा खुट्टा छेडेका छन्। मेरा सबै हाडहरू म गन्न सक्छु, मानिसहरू द्वेषसाथ मलाई एकटक लाएर हेर्छन्। तिनीहरू मेरा वस्त्रहरू आपसमा बाँड्छन्, र मेरो पोशाकको निम्ति तिनीहरूले चिट्ठा हाल्छन्। तर हे परमप्रभु, तपाईं चाहिँ टाढा नहुनुहोस्! हे मेरा बल, छिटो मेरो गुहार गर्नुहोस्! मेरो प्राणलाई तरवारबाट, र मेरो अमूल्य ज्यानलाई कुकुरहरूका पन्जाबाट उद्धार गर्नुहोस्। सिंहहरूको मुखबाट मलाई छुटाउनुहोस्, र जङ्गली साँढेका सीडहरूबाट मलाई बचाउनुहोस्। म मेरा भाइहरूका सामुन्ने तपाईंको नाउँ घोषणा गर्नेछु, सभाको बीचमा म तपाईंको प्रशंसा गर्नेछु। परमप्रभुको भय मान्नेहरू जतिले उहाँको प्रशंसा गर। याकूबका सबै सन्तान हो, उहाँको महिमा गर। हे इस्राएलका सबै सन्तान हो, उहाँको भक्ति गर। **भजनसंग्रह २२: ११-२३**

उहाँको पिताप्रति परमेश्वरको पुत्रको भित्री संवाद हेर्न सक्षम हुनु कति बहुमूल्य छ। गहिरो सत्य यो हो कि भजनसंग्रहमा माथि वर्णन गरिएको अनुभव दाऊदको दिनमा परमेश्वरको पुत्रको लागि उस्तै वास्तविक थियो जसरी उहाँ पृथ्वीमा हुनुहुन्थ्यो। कसरी?

तिनीहरूका सारा दुःखमा उहाँ पनि दुःखित हुनुभयो, र उहाँको उपस्थितिका दूतले तिनीहरूलाई बचाए। उहाँको प्रेम र कृपामा उहाँले मोल तिरेर तिनीहरूलाई छुटकारा दिनुभयो। उहाँले तिनीहरूलाई उठाउनुभयो, र प्राचीनका सबै दिनमा उहाँले तिनीहरूलाई बोक्नुभयो।

यशैया ६३:९

“तब राजाले तिनीहरूलाई जवाफ दिएर भन्नेछन्, ‘साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूले यी मेरा भाइहरूमध्ये सबैभन्दा सानामा एक जनालाई जे-जति गर्नु, त्यो तिमीहरूले मलाई नै गर्नु।’ **मती २५:४०**

तिनीहरूभित्र हुनुभएका ख्रीष्टको आत्माले ख्रीष्टका कष्टहरू र त्यसपछि आउने महिमाको भविष्यवाणी गर्नुहुँदा देखाउनुभएको समय र परिस्थितिको बारेमा तिनीहरूले खोजी गरेका थिए। **१ पत्रुस १:११**

उहाँको प्यारो पिताबाट पालनपोषण, हुर्काइ र तालिम पाएको सुन्दर पुत्रले राम्रो र नराम्रो सबै परिस्थितिहरूमा सधैं उहाँलाई सम्पर्क गर्नुहुन्छ। मानवताको लुगा लगाएर, यो अन्धकारमय संसारमा हिंड्दै, उहाँ निरन्तर आफ्नो पितालाई पुकारदै हुनुहुन्छ र उहाँलाई आशीर्वाद, उत्थान र मद्दतको लागि अनुरोध गर्दै हुनुहुन्छ।

उहाँले यस्तो गर्नुहुन्छ किनभने पिता नै सबै कुराको स्रोत हुनुहुन्छ। (१ कोरिन्थी ८:६)। यो मध्यस्थता र परमेश्वरको पुत्रको निर्भरताको आत्मा हो जसले सम्पूर्ण ब्रह्माण्डलाई एकसाथ राख्छ। (कलस्सी १:१७)।

तिमीहरू पुत्र भएका हुनाले परमेश्वरले आफ्ना पुत्रको आत्मा हाम्रा हृदयमा पठाइदिनुभयो, जसले “हे अब्बा, पिता!” भनेर पुकार्नुहुन्छ।
गलाती ४:६

अब्बा मायाको शब्द हो; यो हाम्रो लागि "बुवा" भन्न जस्तै हो। यदि परमेश्वर मात्र अमर हुनुहुन्छ भने, तब पितालाई उहाँको निरन्तर पहुँच र जीवन, सास र सबै चीजहरूको लागि उहाँमा निर्भरताको माध्यमबाट परमेश्वरको पुत्रको आफ्नो काँधमा शासन हुनु पर्छ। यो निरन्तर पहुँच र उहाँको पितासँग निकटताको भावना येशूले हरेक सृष्टिलाई दिनुहुन्छ। सृष्टिले आफ्नो परमेश्वरलाई खीष्टद्वारा चिन्छ।

जसरी हामी अर्को अध्यायमा विस्तार गर्नेछौं, शैतानले परमेश्वरको पुत्रको निरन्तर निर्भरताको आत्माबाट स्वतन्त्र रूपमा बाँच्न चाहन्छ। उनी आत्मनिर्भर हुन चाहन्थे। उसले आफैँ परमेश्वर बन्ने इच्छा राख्यो। आदमले सुरुमा शैतानका सिद्धान्तहरूलाई अँगाले र "तिमी पक्कै मर्ने छैनौ" भन्ने झूटलाई विश्वास गरेर मानव जातिलाई पापको बाटोमा ल्याए। यसले गर्दा प्राकृतिक मानिसले परमेश्वरलाई शत्रुको रूपमा देख्यो (रोमी ८:७); यसले यो समस्या निम्त्याउँछ:

कोही पनि साँच्चैँ बुद्धिमानी छैन; कसैले परमेश्वरको खोजी गरेको छैन।

रोमी ३:११ (NLT)

खीष्ट परमेश्वरको बुद्धि हुनुहुन्छ किनभने उहाँ एक मात्र हुनुहुन्छ जसले निरन्तर पितालाई खोजिरहनु भएको छ, उहाँसँग गहिरो प्रेममा र उहाँसँग हुन चाहनु हुन्छ।

जब हामी खीष्टलाई अस्वीकार गर्छौं, तब हामी परमेश्वरलाई खोज्न छोड्छौं, किनकि उहाँलाई खोज्ने र उहाँलाई चिन्ने मात्र खीष्ट हुनुहुन्छ। यो तल्लो पङ्क्ति हो: प्रार्थना सबै-जान्ने, सर्वशक्तिमान 'परमेश्वरको पुत्र' को लेन्स मार्फत विरोधाभासी बनाइन्छ जसको समानता उहाँको सह-समान ज्ञान र शक्तिद्वारा निर्धारित हुन्छ।

प्रार्थनाले आफ्नो सद्भाव र तर्कलाई जन्मेको पुत्रको लेन्स मार्फत फेला पार्छ, जसलाई उहाँको पिताले कोमलतापूर्वक हुर्काउनुभएको थियो र कदमा, बुद्धिमा र उहाँको पिताको पक्षमा बढेको थियो।

अध्याय ८: वास्तवमा निः शुल्क

अहिले सम्मको सारांशः जब तपाईंलाई परमेश्वरको पुत्रको वास्तविक पहिचान थाहा छ, तपाईं समझको दायरामा प्रवेश गर्नुहुन्छ जसले तपाईंलाई बल, नियन्त्रण वा थोपनासँग जोडिएको कुनै पनि कुराबाट मुक्त गर्दछ। येशूले हामीलाई भन्नुभयो:

अनि दास घरमा सधैंभरि रहँदै, तर पुत्र सधैंभरि रहन्छन्। यसकारण पुत्रले तिमीहरूलाई स्वतन्त्र पारे भने तिमीहरू साँच्चै स्वतन्त्र हुनेछौ।
यूहन्ना ८:३५-३६ (KJV)

चोर त चोरूँ, माेरूँ र नष्ट पाेरूँ भनेर मात्र आउँछ। मचाहिँ तिनीहरूले जीवन पाऊन् र झन् प्रशस्त गरी पाऊन् भन्ने हेतुले आएको हुँ! यूहन्ना १०:१० (KJV)

परमेश्वरको पुत्रको सत्यता यो हो कि उहाँको पिताले उहाँलाई जन्माउनुभयो, उहाँले उहाँलाई सबै कुरा सिकाउनुभयो र उहाँलाई सबै कुरा दिनुभयो। परमेश्वरको पुत्र, आफ्नो स्वतन्त्र इच्छाबाट, उहाँको पितालाई दासको रूपमा होइन तर उहाँको पुत्रको रूपमा सेवा गर्नुहुन्छ।

तिमीहरू पुत्र भएका हुनाले परमेश्वरले आफ्ना पुत्रको आत्मा हाम्रा हृदयमा पठाइदिनुभयो, जसले “हे अब्बा, पिता!” भनेर पुकार्नुहुन्छ। यसैकारण, परमेश्वरद्वारा तिमी अब उप्रान्त दास होइनौ, तर पुत्र हौ, र पुत्र हौ भनेता उत्तराधिकारी पनि हौ। गलाती ४:६-७

"त्यसैले पुत्रले तिमीहरूलाई स्वतन्त्र तुल्याउँनु हुन्छ" (यूहन्ना ८:३६) मा निःशुल्कको लागि ग्रीक शब्दको अर्थ हो:

G1658 अनियन्त्रित (आनन्दमा जान), अर्थात्, (नागरिकको रूपमा) दास होइन (स्वतन्त्र जन्मेको होस् वा मानवमुक्त), वा (सामान्यतया) मुक्त (दायित्व वा दायित्वबाट): स्वतन्त्र (पुरुष, महिला), स्वतन्त्रतामा।

परमेश्वरका पुत्र पूर्णतया अनियन्त्रित हुनुहुन्छ किनभने उहाँसँग अन्तर्निहित सर्वज्ञानी, सर्वशक्तिमान स्थिति भएर होइन। पिता अगापे हुनाले उहाँ अनियन्त्रित र स्वतन्त्र हुनुहुन्छ; पिताले बिना माग, बिना बल र बिना नियन्त्रण दिनुहुन्छ।

यो कारण हो कि परमेश्वरको पुत्रले भन्न सक्नुहुन्छ।

परमेश्वरलाई कसैले कहिल्यै देखेको छैन। पिताको साथमा हुनुहुने एक मात्र पुत्रले उहाँलाई प्रकट गर्नुभएको छ। यहून्ना १:१८

परमेश्वरको पुत्रले आफ्नो बुद्धि र शक्तिलाई उहाँको पिताको विरुद्ध मापन गर्न आवश्यक छैन, किनकि पिता एक हुनुहुन्छ जसले उहाँलाई यी सबै कुराहरू सितामा दिनुभयो।

दुःखको कुरा, धेरैले अनजानमा विश्वास गर्दछन् कि समानता जुन येशूले सोच्नुभएन त्यो डकैती थियो त्यो हो शक्ति, बुद्धि र अनन्त युगको समानता। धेरैजसो मानिसहरूले बुझ्न असफल भएको के हो भने हामीले परमेश्वरको पुत्रलाई मापन गर्ने प्रणाली वास्तवमा व्यक्ति आफैँभन्दा ठूलो हुन्छ भन्नु हो।

यही कारणले गर्दा धेरै थोरै मुख्यधाराका इसाईहरूले वास्तवमा येशू नै परमेश्वरका साँचो पुत्र हुनुहुन्छ भनी विश्वास गर्छन्। ईसाई धर्मले विश्वास गर्दछ कि ख्रीष्ट अहिले पनि जन्मिएको पुत्रको प्रक्रियामा हुनुहुन्छ वा उहाँ अनन्तकालमा जन्मनुभएको छैन। यसले सत्यलाई नष्ट गर्छ कि ख्रीष्ट वास्तवमा पिताबाट जन्मनुभएको हो।

जन्मेका पुत्रको पहिचान - पुत्र नाममा पाइन्छ। उहाँ सत्य र प्रेममा पिताका पुत्र हुनुहुन्छ। व्यक्तिको रूपमा उहाँको मूल्य कुनै बाह्य कारकमा आधारित हुँदैन। यो शक्ति, बुद्धि वा कुनै अन्तर्निहित गुणमा आधारित छैन। यो एक मूल्य हो जुन उहाँलाई प्रदान गरिएको छ जब उहाँ अनन्तकालमा जन्मनुभयो र जुन कहिल्यै हटाउन सकिँदैन।

नाति-नातिनाहरू वृद्धहरूका मुकुट हुन्, र आमा-बुबाहरू आफ्ना छोराछोरीहरूका गर्व हुन्। हितोपदेश १७:६

येशूले हामीलाई हाम्रो मूल्य कहाँबाट आउँछ भनेर बताउनुहुन्छ:

के दुई पैसामा पाँच वटा भँगेरा बिक्रदैनन्? तीमध्ये एउटालाई पनि परमेश्वरले बिसन्नुहुन्न। तर तिमीहरूका त शिरका केशसमेत गनिएका छन्। यसकारण नडराओ, तिमीहरू धेरै भँगेराभन्दा बढी मोलका छौ।
लूका १२:६-७

परमेश्वरका सन्तानको रूपमा हाम्रो मूल्य हाम्रो क्षमताहरूमा फेला पर्दैनन्; यो हाम्रो पिताले हाम्रो बारेमा सोच्ने विचारमा पाइन्छ। हाम्रो मूल्य हामीबाट होइन पिताबाट आउँछ। यो पहिले ख्रीष्टको लागि सत्य हो, र उहाँमा विश्वास गर्ने हामी सबै उहाँको पाइलामा छौं।

जस-जसलाई उहाँले पहिलेबाटै चिन्नुभएको छ, उहाँले तिनीहरूलाई आफ्ना पुत्रको रूपसमान बनाउनलाई, धेरै भाइहरूमध्ये उहाँचाहिँ ज्येष्ठ होऊन् भनेर, अघिबाटै नियुक्त गर्नुभयो। रोमी ८:२९

परमेश्वरको वचन सुन्नुहोस् र हेर्नुहोस् कि हामीले महिमा र मूल्य कहाँ पाउन सक्छौं।

परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: “बुद्धिमान् मानिसले आफ्नो बुद्धिमा घमण्ड नगरोस्, अथवा बलियो मानिसले आफ्नो बलमा घमण्ड नगरोस्, अथवा धनी मानिसले आफ्नो धनमा घमण्ड नगरोस्, तर जसले घमण्ड गर्छ त्यसले यस विषयमा घमण्ड गरोस्: ‘म परमप्रभुलाई जान्दछु र चिन्दछु, र उहाँ त्यही परमप्रभु हुनुहुन्छ, जसले पृथ्वीमा दया, न्याय र धार्मिकताको व्यवहार गर्नुहुन्छ। किनभने यिनैमा म प्रसन्न हुन्छु,’”
परमप्रभु भन्नुहुन्छ। यर्मिया ९:२३-२४

ख्रीष्ट यसरी जिउनुहुन्छ। उहाँ आफ्नो पिताको वचनद्वारा जिउनुहुन्छ। उहाँ आफ्नो पितामा महिमा गर्नुहुन्छ र उहाँको मूल्य उहाँमा होइन उहाँको पितामा पाउनु हुन्छ। यो त्यो चट्टान हो जसमा परमेश्वरको मण्डली बनेको छ। यो सत्य हो

कि येशू जीवित परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ। ख्रीष्ट परमेश्वर हुनुहुन्छ, शक्ति वा शक्तिले होइन तर उहाँको पिताको आत्माद्वारा।

परमेश्वरको पुत्रसँग उहाँको पिताको सम्पूर्ण शक्ति छ र उहाँलाई थाहा भएका सबै कुराहरू सिकाइएको छ भनी गल्ती नगर्नुहोस्। तर यी मध्ये कुनै पनि कुराले परमेश्वरको पुत्रको मूल्यलाई परिभाषित गर्दैन, न त तिनीहरू पितालाई पुत्रको समानता प्रमाणित गर्न प्रयोग गर्न सकिन्छ। यस्तो मापनले बन्धकमा डोहोर्याउँछ। जो सँग आफूलाई बल र बुद्धिमा तुलना गरिरहनुभएको छ उहाँको नजिकमा तपाईं वास्तवमै आराम गर्न सक्नुहुन्न।

परमेश्वरको पुत्रको आराधनाको बारेमा यो सबैभन्दा सुन्दर कुरा हो। उहाँलाई अँगालेर, तपाईं आफ्नो बुद्धि, शक्ति, र तपाईंसँग भएको अरु जुनसुकै गुणहरूबाट, आफूलाई प्रमाणित गर्ने आवश्यकताबाट मुक्त हुन सक्नुहुन्छ।

परमेश्वरको साँचो पुत्रले तपाईंलाई परमेश्वरको सृष्टिमा भएको कुनै पनि चीजसँग तुलना गर्न वा प्रतिस्पर्धा गर्न पूर्ण रूपमा स्वतन्त्र बनाउनुहुन्छ। यसले हामीलाई हाम्रो गर्वबाट मुक्त गराउँछ। यसले हामीलाई "देवताहरू जस्तै बन्ने" आवश्यकता महसुस गर्नबाट रोक्छ। (उत्पत्ति ३:५, KJV)। यो सबै यसकारण हो किनभने यो परमेश्वरको पुत्रको लागि हो। उहाँको मूल्य उहाँको पितामा मात्र छ, उहाँमा होइन।

यो सबै स्वतन्त्रता ख्रीष्ट येशूमा भएको आत्माद्वारा हामीलाई प्रस्ताव गरिएको छ। जब तपाईंले उहाँलाई चिन्नुहुन्छ र उहाँलाई प्रेम गर्नुहुन्छ, तब तपाईंले उही स्वतन्त्रता अनुभव गर्नुहुनेछ जुन उहाँले अनुभव गर्नुहुन्छ।

जससँग पुत्र हुनुहुन्छ, त्यससँग जीवन छ, जससँग परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ, त्यससँग जीवन हुँदैन। † यूहन्ना ५:१२

परमेश्वरको पुत्रको साँचो पहिचानले यो प्रकट गर्दछ कि जुन एक साँचो परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई पूर्ण स्वतन्त्रता दिनुभयो, बिना रोक र डर।

उहाँले कानुनी संहिता उहाँमाथि थोप्नुभएन, बरु उहाँले आफ्नो पुत्रको हृदयमा उहाँको प्रेम, स्वतन्त्रता र आनन्दको चरित्र लेख्नुभयो - जीवनको नियम। यो

बिन्दु बुझ्न मानव हृदयको लागि धेरै गाह्रो छ। यो संसारमा थोरैले भेट्टाउने साँघुरो र सिधा ढोका हो। यद्यपि यो बुझ्न धेरै सरल छ। तपाईंलाई सर्वोच्चको गोप्य स्थानमा निम्तो दिइएको छ; तपाईंलाई पिताको काखमा स्वागत गरिएको छ। परमेश्वरको पुत्रको आत्माले तपाईंलाई भर्न दिनुहोस् र तपाईंलाई तुलना, डर, क्रोध र अवसादबाट मुक्त गराउनुहोस् जुन तपाईं भित्र अन्तर्निहित मूल्य खोज्ने प्रयासबाट उत्पन्न हुन्छ। शैतानले बनाएको पिंजराबाट बाहिर निस्कनुहोस् र उज्यालोमा हिँड्नुहोस्।

अध्याय ९: लुसिफरको पिंजरा

सबै कुरा बनाउनुहुने को हो भनेर बाइबल एकदम स्पष्ट छ।

सबै थोक उहाँद्वारा बनिए, र बनिएको कुनै थोक पनि उहाँविना बनिएन।

यूहन्ना १:३

पुत्र, उहाँको पिताद्वारा हुर्काइएको र सबै कुरा दिनुभएको छ, निर्णय गर्ने पूर्ण स्वतन्त्रता सहित, ब्रह्माण्ड सृजना गर्न आवश्यक सबै सामग्रीहरू साथ। पिताप्रति कृतज्ञताको तत्व, पितामा निरन्तर निर्भरताको भावना, र पुत्रमा रहने आनन्द र स्वतन्त्रता, ब्रह्माण्ड सृष्टि गर्नको लागि उत्तम संयोजन थियो।

लुसिफर, प्रकाश वाहक, पिता र पुत्रको पहिलो सृष्टि भएको थियो। उनि स्त्रीष्टको सम्मानमा उहाँ पछि थिए। सबै प्रेम, आनन्द, आशीर्वाद र स्वतन्त्रता जुन पिताले आफ्नो छोरालाई दिनुभएको थियो लुसिफरलाई पनि त्यस्तै तरिकाले दिइएको थियो। परमेश्वरको पुत्रले आफूलाई देखाइएका र अनुभव गर्नुभएका कुराहरूबाहेक अरु केही सृजना गर्न सक्नुहुन्न। लुसिफर एक सुन्दर, राजसी प्राणी थियो। जसरी पिताले सबै कुरा स्त्रीष्टलाई दिनुभएको थियो, पुत्रले सृष्टिलाई आफूले सक्ने सबै दिनुभयो। लुसिफरलाई आनन्द लिनको लागि सम्पूर्ण स्वर्ग त्यहाँ थियो।

अभिभावक करूब हुनलाई तँ अभिषेक गरिएको थिइस्, किनकि त्यसरी नै मैले तँलाई नियुक्त गरेको थिएँ। परमेश्वरको पवित्र पर्वतमा तँ थिइस्। अग्निमय पत्थरहरूका बीचमा तँ हिँड्थिस्। तँ सृजिएको दिनदेखि तँमा अधर्म फेला नपरेको दिनसम्म, तेरो चाल-ढङ्गमा तँ दोषरहित थिइस्।

इजकिएल २८:१४-१५

यी सबै एउटै साधारण शर्तमा आधारित छन्। सम्झनुहोस् कि तपाईं उहाँको एकमात्र पुत्रद्वारा सर्वोच्चको पुत्र हुनुहुन्छ। उहाँलाई यी शब्दहरू उहाँको हृदयमा लेख्न मात्र आवश्यक थियो।

तर हाम्रा निम्ति त एउटै परमेश्वर पिता हुनुहुन्छ, जसबाट सबै थोक हुन आए, अनि उहाँकै निम्ति हामी जिउँदछौं— हाम्रा निम्ति एउटै प्रभु, येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, जसद्वारा सबै कुरा हुन आए, र जसद्वारा हामी जिउँदछौं।
१ कोरिन्थी ८:६

यदि लुसिफरले यो याद गरेको भए, जसरी परमेश्वरको पुत्र पिताको महिमाको चमक हुनुहुन्थ्यो, त्यसरी नै लुसिफर पुत्रको महिमाको चमक हुने थियो। (हिब्रू १:३)।

पिताले ब्रह्माण्डलाई प्रकाश र सत्यको दिशामा डोर्याउनको लागि सबै व्यवस्था गर्नुभएको थियो। आफ्नो छोरोलाई बिना रोकटोक छनौट गर्ने पूर्ण स्वतन्त्रता दिनमा पिताको जोखिम सफल भएको थियो। छोरोले दृढतापूर्वक निर्णय गरे:

हे मेरा परमेश्वर, तपाईंको इच्छाबमोजिम गर्न म चाहन्छु, तपाईंको व्यवस्था मेरो हृदयभित्र छ।” **भजनसंग्रह ४०:८**

लुसिफरलाई परमेश्वरको पुत्रको प्रेमले भरिएको थियो। पिताले आफ्नो छोरासँग साझा गर्नुभएको सँगती लुसिफरसम्म विस्तार गरिएको थियो। लुसिफर सुरुमा भन्न सक्थे:

हामीले जे देखेका र सुनेका छौं, सो हामी तिमीहरूलाई सुनाउँछौं, ताकि हामीहरूसँग तिमीहरूको सङ्गति होस्। हाम्रो सङ्गति पिता र उहाँका पुत्र येशू ख्रीष्टसँग छ। **१ यूहन्ना १:३**

लुसिफरलाई दिइएको सबै फाइदाहरूको बावजुद, हामी पढ्छौं:

तेरो सुन्दरताले गर्दा तेरो हृदय घमण्डले फुलियो, तँले आफ्नो गौरवको कारण तेरो बुद्धिलाई भ्रष्ट पारिस्। यसैले मैले तँलाई जमिनमा फालिदिँँ।
 राजाहरूका अगि मैले तँलाई **तमाशा** बनाइदिए। **इजकिएल २८:१७**

परमेश्वरको पुत्रले लुसिफरलाई दिनुभएको सबै कुरा उहाँको आफ्नै मानिन्थ्यो। उसले आफ्नो चमक र वैभव आफैबाट आएको जस्तो देख्न थाल्यो। यी कुराहरू

आफैबाट आएको हो भनी विश्वास गर्नको लागि उसले आफूलाई अनुमति दिन सक्ने एउटै तरिका भनेको परमेश्वरको पुत्रलाई भएको पुत्रत्वलाई अस्वीकार गर्नु हो।

लुसिफर बिस्तारै स्वर्गदूत बन्यो जसले आफ्नो बुद्धि र शक्तिमा गर्व गर्यो। आफ्नो पितालाई बुझ्न र परमेश्वरको पुत्रको काखमा आराम गर्नुको सट्टा उसले पितासँग आराम गर्न चायो। लुसिफरको अलगाव यति भयानक थियो कि उसले परमेश्वरको पुत्रको हत्याको योजना बनायो।

तिमीहरू आफ्नो पिता दियाबलसका हौं, र तिमीहरूका पिताको इच्छा पूरा गर्ने तिमीहरूको सङ्कल्प छ। त्यो त **सुरुदेखि नै हत्यारा थियो, र सत्यसँग त्यसलाई केही वास्ता छैन।** किनभने त्यसमा केही सत्य छैन। जब त्यसले झूट बोल्दछ, त्यो आफ्नै स्वभावअनुसार बोल्दछ, किनभने त्यो झूटो हो र झूटको पिता हो। **यूहन्ना ८:४४**

शैतानमा लुसिफरको परिवर्तन कयिन र हाबिलको कथामा प्रतिध्वनित छ। कयिन दुष्टको थियो (१ यूहन्ना ३:१२), यसको अर्थ उसले आफ्नो भाइ हाबिलको सम्बन्धमा शैतानको सिद्धान्तहरू देखाएको थियो। कयिनले आफ्नो भाइको हत्या गरेपछि, उसले आफूलाई भावनात्मक अशान्तिको खोरमा भेट्टायो।

तँले भूमिको खेती गर्दा अब उप्रान्त त्यसले तँलाई आफ्नो उब्जनी दिनेछैन। तँ पृथ्वीमा एक विनाचैनको डुलुवा हुनेछस्।” **उत्पत्ति ४:१२**

शैतान झूटको शरण खोज्ने एक भगोडा भयो। हिब्रू शब्दले फरारको अर्थ बोक्छ जो डगमगाउँछ र हल्लिन्छ। उसलाई किन यस्तो हुने होला ? बेबिलोनका प्रथम राजाका शब्दहरूमा हामीसँग शैतानको दिमागको प्रतिध्वनि छ।

उनले भने, “के यो महान् बेबिलोन होइन, जुन मैले आफ्नो कीर्तिका महिमाको लागि मेरो ठूलो शक्तिद्वारा आफ्नो राजकीय निवासस्थान बनाएको छु?” **दानिएल ४:३०**

शैतानले आफ्नो पुत्रत्वलाई परमेश्वरमा त्याग गर्न रोजेको छ किनभने उसलाई यो भन्दा राम्रो सम्झौता थियो। उसले बेवास्ता गर्न छनोट गर्यो कि उसँग भएको सबै उसलाई दिइएको थियो भनेर। उहाँले सुरुमा परमेश्वरको पुत्रलाई प्रतिस्थापन गर्न खोज्न थाल्यो। अन्ततः, यसले उसलाई स्वयं परमेश्वरको स्थानको इच्छा गर्न प्रेरित गर्यो।

म बादलको टुप्पाभन्दा माथि उक्लनेछु, म आफूलाई सर्वोच्च परमेश्वर जत्तिकै बनाउनेछु।” यशैया १४:१४

लुसिफर, अहिले शैतानले पत्ता लगायो कि परमेश्वरको पुत्रको रूपमा आफ्नो पहिचानको व्यापार गर्दा उनी अब निराशाजनक भावनाहरूले डुब्न थालेका थिए जसले गर्दा उनी हल्लियो।

परमेश्वरको पुत्रबाट आफूमा स्नेहको यो संक्रमण हुनु अघि, यदि कसैले लुसिफरलाई तपाईं को हुनुहुन्छ भनेर सोध्यो भने, उसले जवाफ दिन सक्छ - "म ख्रीष्टको एक मात्र पुत्र मार्फत परमेश्वरको पुत्र हुँ।" आफ्नो लागि सबै महिमा र सम्मान खोज्ने प्रतिबद्धता पछि, उसले यो प्रश्नको जवाफ कसरी दिन सक्दछ? उसले केवल ती चीजहरूलाई ओँल्याउन सक्छ जसले उसलाई आशिष दिनुहुनेलाई बिर्सन पहिलो पटक प्रलोभनमा पारेको थियो।

उनले आफ्नो वैभव, चमक र बुद्धिलाई आफ्नो मूल्यको आधारको रूपमा ओँल्याए। यसले उनको आफ्नै पिंजराको जग बनायो। आफू पर्याप्त राम्रो नभएको भावनाबाट उनी कहिल्यै पनि उम्कन सकेनन्। उ सँग निरन्तर चाहाना थियो कि उसले आफूलाई प्रमाणित गर्न र उसको वास्तविक पहिचानमा फिर्ता बोलाउने परमेश्वरको आत्माको आवाजलाई डुबाउन आफ्नो सीपहरू प्रदर्शन गर्न थियो। यी गीतहरूमा शैतानको हृदय आफ्नै जेल भित्र प्रतिध्वनि गरिएको छ।

त्यो दोस्रो मौका पर्खि आफ्नो सबै समय खर्च गर्नुहोस् एक क्षणको
लागी यो ठीक हुनेछ

त्यहाँ सधैं पर्याप्त राम्रो महसुस गर्न केही कारण छ र यो दिनको
अन्त्यमा गाह्रो छ

मलाई केही विचलित चाहिन्छ। ओह, सुन्दर निकिल्एको यादहरु मेरो
नसाहरु बाट निस्कन्छ

मलाई खाली हुन दिनुहोस्। ओह, र वजनहीन र हुनसक्छ म आज राती
केहि शान्ति पाउन सक्छु

सीधा रेखाबाट धेरै थकित, र जहाँ पनि तपाईं घुमाउनुहुन्छ तपाईंको
पछाडि गिद्ध र चोरहरु छन्

आँधी घुमिरहन्छ, तिमी झुटको निर्माण गरिरहन्छौ कि तिमीले तिम्रो
सबै कमीको लागि बनाउनु

यसले कुनै फरक पाउँदैन, अन्तिम पटक भागेर यो मीठो पागलपनमा
विश्वास गर्न सजिलो छ

ओह, यो गौरवशाली उदासी जसले मलाई मेरो घुँडामा ल्याउँछ।

मानव जातिलाई नाश गर्ने आफ्नो धूर्त प्रयासमा, शैतानले पिता, पुत्र र पवित्र
आत्मा शब्दहरु प्रयोग गरेर मानवतालाई उही पिंजरामा फसाउनको लागि झुटको
जालो बनाएको छ। मानिसहरूलाई उहाँको आत्माले भरेर, उसले तिनीहरूलाई
कल्पना गर्न आग्रह गर्दछ कि स्त्रीष्टले उहाँको अन्तर्निहित शक्ति, वैभव र बुद्धिको
कारणले परमेश्वरको बराबर हुन डकैती ठान्नुभएको थिएन। यद्यपि, उसले
परमेश्वरको पुत्रको सिद्धान्तलाई ठीक त्यस्तै गर्यो।

लूसिफरद्वारा तपाईंको आफ्नै अन्तर्निहित गुणहरूबाट मूल्य खोज्ने मूल्य प्रणाली, उसले त्रिएकको सिद्धान्त मार्फत परमेश्वरमा प्रक्षेपित गर्यो। यस सिद्धान्तको समर्थन गर्ने मूल्य प्रणालीमा ठ्याक्कै उही सामग्रीहरू समावेश छन् जसले शैतानलाई राखेको पिंजरा बनाएको छ।

प्रेरित यूहन्ना जस्तै, म पनि मानिसहरूलाई आफूतिर खिचनको लागि शैतानले विकास गरेको यो प्रणाली देखेर अचम्ममा परेको छु। यदि त्रिएकलाई माथि उठाइयो भने, शैतान लगभग सबै कुरा आफैमा आकर्षित गर्न विश्वस्त हुन सक्छ। यो सिद्धान्त, आत्माको अमरताको सिद्धान्तको संयोजनमा शैतानले सारा संसार आफ्नो हातमा छ भनी सुनिश्चित गर्न विकसित गरेको छलको उत्कृष्ट कृतिको निर्माण गरेको छ।

लूसिफरको रणनीतिले मानवतालाई उनीहरूको साँचो विरासतबाट ध्यान केन्द्रित गर्नको लागि उनीहरू भित्र रहेको झूटो शक्तिमा खीष्टको प्रलोभनमा पर्दाफास गरेको छ।

तब परीक्षा गर्नेले उहाँकहाँ आएर भन्यो, “तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भने यी ढुङ्गाहरूलाई रोटी होऊन् भनी आज्ञा दिनुहोस्।” **मती ४:३**

शैतानले चमत्कारी शक्तिको प्रदर्शनद्वारा खीष्टले आफ्नो पहिचानको रक्षा गरोस् भन्ने चाहन्थ्यो। यस प्रलोभनको समय महत्वपूर्ण छ, किनकि येशूलाई दिइएका अन्तिम रेकर्ड गरिएका शब्दहरू उहाँका पिताबाट ४० दिन अधिका थिए।

तब स्वर्गबाट यो वाणी आयो, “यिनी मेरा प्रिय पुत्र हुन्, यिनीसँग म अति प्रसन्न छु।” **मती ३:१७**

यदि खीष्ट शक्तिको प्रदर्शन मार्फत आफ्नो पुत्रत्व प्रदर्शन गर्न यस प्रलोभनमा पर्नु भयो भने, यसले उहाँका पिताले उहाँलाई पहिले नै बताउनुभएको कुरामा शंका प्रकट गर्नेछ।

यो पिताको वचन ग्रहण गर्ने स्वतन्त्रता हो। तपाईंलाई चुनौती दिनेहरूलाई केहि प्रमाणित गर्नु पर्दैन। तपाईं आफ्नो बारेमा पिताको वचनमा रहनुहोस्। उहाँ एक हुनुहुन्छ जसले तपाईंको पहिचानलाई तपाईंले परिभाषित गर्नुको सट्टा उहाँले परिभाषित गर्नुहुन्छ। यो पहिचान युद्धको मुटु हो।

परमेश्वरको सुन्दर पुत्रले यी चुनौतिहरूलाई कसरी सामना गर्ने भनेर बताउनुहुन्छ:

तर येशूले जवाफ दिनुभयो, “लेखिएको छ, ‘मानिस रोटीले मात्र होइन, तर परमेश्वरको मुखबाट निस्केको हरेक वचनले जीवित रहँदछ’।” **मती ४:४**

येशूले आफ्नो पिताको वचनमा भर परेर पहिचानको युद्ध जित्नुहुन्छ। उहाँ को हुनुहुन्छ भनी प्रमाणित गर्नको लागि उहाँलाई भित्र पस्नुपर्ने आवश्यकता छैन। अर्कोतर्फ, शैतानलाई उसले के गर्छ र उसले आफ्नो दाबी के गरेको छ भनेर प्रमाणित गर्न निरन्तर आवश्यक हुन्छ। उहाँले व्यक्तिगत बुद्धि, महिमा, र बल मार्फत पहिचानको लागि परमेश्वरको पुत्रको रूपमा आफ्नो पहिचानको व्यापार गर्यो। तर संक्रमणले उनलाई दुःख, शून्यता, असुरक्षा, हिंसा र क्रोध ल्यायो।

तेरा चारैतिरका व्यापारद्वारा तँ उपद्रवले भरिइस्, र तैँले पाप गरिस्। यसैले मैले तँलाई परमेश्वरको पर्वतबाट अपमान गरी खेदिदिउँ, **इजकिएल २८:१६**

तब त्यो अजिङ्गर त्यस स्त्रीसँग **क्रोधित** भयो, र त्यसका बाँकी सन्तानसँग **युद्ध** गर्न गयो— अर्थात् तिनीहरूसँग, जुनहरूले परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्दछन्, र येशूको गवाही दिन्छन्। **प्रकाश १२:१७**

यो पिंजरा भित्रबाट नै सर्वविज्ञान, सर्वशक्तिमानता, र अनन्त अस्तित्वको सिद्धान्तहरूमा मूर्त मूल्य प्रणाली, शैतानलाई परमेश्वरमा आफ्ना गुणहरू प्रस्तुत गर्न अनुमति दिनको लागि एकसाथ जोडिएको छ।

शैतानले भन्यो, उसले आफ्नो सिंहासनलाई उच्च पार्नेछ, र यी सिद्धान्तहरूमा अन्तर्निहित शक्तिको मूल्य प्रणालीको दृष्यद्वारा दागिएको, शैतानले आफ्नो उद्देश्यहरू प्राप्त गर्दछ। यो त्रिएकको सिद्धान्त मार्फत छ कि ईसाई संसार पृथ्वीका

राजाहरूसँग एकताबद्ध छ र पशुसँग एक दिमाग हुनेछ र अजिङगरको पूजा गर्नेछ।

मानिसहरूले अजिङगरको पूजा गर्दथे, किनकि त्यसले आफ्नो अधिकार पशुलाई दिएको थियो। तिनीहरूले यसो भन्दै पशुको पूजा गरे, “यो पशुजस्तो अरु को छ? यसको विरुद्धमा को लड्न सक्ने?” र पृथ्वीमा वास गर्ने सबैले त्यस पशुको पूजा गर्नेछन्, अर्थात् तिनीहरूले, जसको नाउँ संसारको सृष्टिदेखि नै मारिनुभएका थुमाका जीवनको पुस्तकमा लेखिएको छैन। प्रकाश १२:४,८

जीवनको पुस्तकले मात्र परमेश्वरको पुत्रको उपासना गर्नेहरूलाई समावेश गर्न सक्छ।

जससँग पुत्र हुनुहुन्छ, त्यससँग जीवन छ, जससँग परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ, त्यससँग जीवन हुँदैन। १ यूहन्ना ५:१२

परमेश्वरको पुत्रको आराधना भनेको उहाँको आराधना हो जसले आफ्नो पहिचानको लागि पिताको प्रेममा पूर्णतया विश्राम गर्दछ। यो अनन्त जीवन हो। यसैले ख्रीष्ट पिताको मार्ग, सत्य र जीवन हुनुहुन्छ।

यसको विपरित, 'पुत्र परमेश्वर' को उपासना एक व्यक्तिको उपासना हो जसलाई अन्तर्निहित शक्ति, बुद्धि र शक्तिले आफूलाई मात्र श्रेय दिइन्छ। यो अजिङगर र उसले नियन्त्रण गर्ने जनावरको पूजा हो।

यदि तपाईंले यी सिद्धान्तहरूलाई यस बिन्दुमा बुझ्नुभएको छ भने, हामी ईश्वरीय जोखिम र साँचो अगापे प्रेमको क्षेत्र अन्वेषण गर्न तयार छौं।

अध्याय १०: बीज सिद्धान्त

तर बगैँचाको बीचमा भएको रूखका फलको विषयमा परमेश्वरले भन्नुभएको छ, 'त्योचाहिँ नखानू र नछुनू नत्रता तिमीहरू मछौँ।'।” **उत्पत्ति ३:१५**

स्त्रीलाई उहाँले भन्नुभयो, “तेरो सुत्केरी-वेदना म ज्यादै गरी बढाइदिनेछु। दुःखसँग तैँले बालक जन्माउनेछस्। तेरो इच्छा पतितर्फ नै हुनेछ, र त्यसले तँलाई अधीनमा राख्नेछ।” **उत्पत्ति ३:१६**

बाइबलले पूर्ण रूपमा विकसित र फसल उत्पादन गर्न तयार दुई बीउहरू पहिचान गर्दछ। परमेश्वरको पुत्र र शैतान दुवैको बीउ छ। परमेश्वरको पुत्रको बीउ यी शब्दहरूमा जरा गाडिएको छ:

हे मेरा परमेश्वर, तपाईंको इच्छाबमोजिम गर्न म चाहन्छु, तपाईंको व्यवस्था मेरो हृदयभित्र छ।” म ठूलो सभामा उद्धारको सुसमाचार सुनाउँछु। मेरा ओठहरू म बन्द गर्दिनँ, हे परमप्रभु, तपाईंलाई यो थाहा छ। तपाईंको धार्मिकता म मेरो हृदयभित्र लुकाउँदिनँ। तपाईंको विश्वस्तता र तपाईंबाट हुने उद्धारको विषयमा म बोल्दछु। तपाईंको प्रेम र तपाईंको सत्यता म ठूलो सभाबाट लुकाउँदिनँ। **भजनसंग्रह ४०:८-१०**

तर येशूले जवाफ दिनुभयो, “लेखिएको छ, ‘मानिस रोटिले मात्र होइन, तर परमेश्वरको मुखबाट निस्केको हरेक वचनले जीवित रहँदछ’।” **मत्ती ४:४**

शैतानको बीउ यसको विपरीत हो। उसको सन्तानले परमेश्वरको व्यवस्थालाई घृणा गर्छ र उसले परिभाषित गरेको जस्तै आफ्नै धार्मिकताको घोषणा गर्न खोज्छ। शैतानको सन्तानले परमेश्वरको वचन बिना मात्र रोटिमा बाँचन खोज्छ। अराजकताको यो बीज यसरी प्रकट हुन्छ।

किनकि अधर्मको रहस्यले अघिबाटै काम गरिरहेछ। अहिलेसम्म जसले त्यसलाई रोकिराख्नुभएको छ, उहाँ नहट्नुजेल त्यसलाई रोकी नै

राख्नुहुनेछ। ४तब त्यस पापको मानिस प्रकट हुनेछ, जसलाई प्रभु येशूले आफ्नो मुखको सासले नाश पार्नुहुनेछ, र उहाँका आगमनको प्रकाशले त्यसलाई नाश गर्नुहुनेछ। **२ थेसलोनिकी २:७-८**

मैले परमेश्वरबाट सुनेको सत्य तिमीहरूलाई भनेको छु, तर अहिले तिमीहरू मलाई मार्न खोज्दछौ। अब्राहामले यस्तो काम गरेनन्। **यूहन्ना ८:४४**

लुसिफर आफ्नो योजनाहरू संग पूर्ण गोपनीयतामा अघि बढ्यो। उसको सबै ज्ञानको साथ, यस्तो देखिन्छ कि उसले परमेश्वर र उहाँको पुत्रले आफ्नो दिमाग पढ्न सक्नुहुन्छ भनेर कल्पना गरेनन्। धर्मशास्त्रले हामीलाई हृदयको विचार र अभिप्राय पढ्ने परमेश्वरको क्षमताको बारेमा बताउँछ।

किनकि परमेश्वरको वचन जीवित र क्रियाशील हुन्छ, र कुनै पनि दुईधारे तरवारभन्दा बढी धारिलो हुन्छ। यसले प्राण र आत्मालाई त्यसका जोर्नी-जोर्नी र हाडको गुटीसम्मलाई भाग-भाग पारुञ्जेल वारवार छेड्ने र हृदयका विचार र इच्छा जाँचन सक्ने हुन्छ। **हिब्रू ४:१२**

परमेश्वरको शब्दले पक्कै पनि स्त्रीलाई जनाउँछ। पृथ्वीमा हुँदा, उहाँले मानिसहरूको हृदय पढ्न यो क्षमता देखाउनुभयो।

तर येशूले तिनीहरूको प्रश्न थाहा पाएर तिनीहरूलाई जवाफ दिएर भन्नुभयो, “तिमीहरू आफ्ना हृदयमा किन प्रश्न गर्दछौ? **लूका ५:२२**

भजनसंग्रहमा बोल्दा हामीलाई पनि भनिएको छ:

तपाईंले मेरो बसाइ र मेरो उठाइ जान्नुहुन्छ, टाढैबाट मेरो विचार बुझ्नुहुन्छ। **भजनसंग्रह १३९:२**

पिता र उहाँको पुत्रले लुसिफरको विचारहरू पढ्नुभयो। उसका विचारहरूसँग उहाँहरू पूर्ण रूपमा परिचित हुनुहुन्थ्यो। आत्मामा, उहाँहरूले लुसिफरले स्वर्गदूतहरूसँग गरेको हरेक कुराकानी सुन्नुभयो। उसले स्वर्गदूतहरूको दिमागमा राखेको शंका

उहाँहरूले देख्नुभयो। शोकमा उहाँहरूले लुसिफरको विकास भइरहेको र परमेश्वरको पुत्रको हत्या गर्ने उनको इच्छा देख्नुभयो।

यी सबै कुराहरू स्वर्गदूतहरूबाट लुकाइएका थिए। शैतानले के सोचिरहेको थियो भनेर उनीहरूलाई थाहा थिएन। यदि पिता र पुत्रले स्वर्गदूतहरूले त्यहाँ समस्या भएको महसुस गर्नु अघि लुसिफरको सामना गरेका थिए भने, लुसिफरले स्वर्गदूतहरूबाट सहानुभूति प्राप्त गर्न सक्थे र परमेश्वरलाई निन्दा र नियन्त्रण गर्ने रूपमा प्रस्तुत गर्ने आफ्नो योजना अझ सजिलै विकास गर्न सक्थे। हामीले पहिले नै उल्लेख गरेका थियौं कि परमेश्वरको पुत्रबाट निस्कने आत्मा स्वतन्त्रता हो। यसमा कुनै बाधा छैन। (यूहन्ना ८:३२,३६) उहाँको एउटै बाध्यता माया हो । (२ कोरिन्थी ५:१४)। लुसिफर पूर्णतया अनियन्त्रित भएर यस कार्यदिशा भित्र बस्न सक्षम थियो। हामी यो देख्छौं किनभने ख्रीष्टमा स्वतन्त्रताको आत्मा वास्तवमा एक व्यवस्था हो।

तर त्यो मानिस जसले स्वतन्त्रता दिने शुद्ध व्यवस्थालाई हेर्दछ र त्यसैमा लागिरहन्छ, अनि सुनेर बिर्सिहाल्ने होइन तर काम गर्ने पनि हुन्छ, त्यसले चाहिँ आफूले गरेको काममा आशिष् पाउनेछ। **याकूब १:२५**

यहाँ ग्रीकमा लिबर्टी शब्द यूहन्ना ८:३६ मा यूहन्नाले स्वतन्त्रताको वर्णन गर्न प्रयोग गरेको मूल शब्दबाट आएको हो। फेरि, यही शब्द पावलले यहाँ प्रयोग ग

पाप र मृत्युको व्यवस्थाबाट मलाई जीवनका आत्माको व्यवस्थाले ख्रीष्ट येशूमा मुक्त पारेको छ। रेका छन्। **रोमी ८:२**

परमेश्वरको पुत्रले लुसिफरलाई सबै कुरा सितैमा दिनुभएको थियो। लुसिफर परमेश्वरको पुत्रमा भएको जीवनद्वारा बाँचे। ख्रीष्टले उसँग यो जीवन बाँड्दै हुनुहुन्थ्यो। लुसिफरले परमेश्वरको पुत्र बाहेक जीवन पाउन सकेनन्। यूहन्नाले येशूलाई जीवनको वचन भनेका छन् (१ यूहन्ना १:१) र फेरि हामीले अन्वेषण गरिसकेका छौं, जससँग पुत्र छन्, तिनीहरूसँग जीवन छ। (१ यूहन्ना ५:१२)।

लुसिफरले आफूसँग भएका सबै थोक परमेश्वरका पुत्रबाट पाए। अमर आत्माको झूटले बाइबलका पाठकहरूलाई यो सत्यमा अन्धो बनाउन सक्छ कि लुसिफरले हरेक सास, क्षण-क्षणमा लियो, किनभने परमेश्वरको पुत्रले उसलाई स्वतन्त्र रूपमा दिनुभयो।

“परमेश्वर, जसले संसार र त्यसमा भएका यावत् थोक बनाउनुभयो, उहाँ स्वर्ग र पृथ्वीका प्रभु भएका हुनाले हातले बनाएको मन्दिरमा वास गर्नुहुन्छ, उहाँलाई कुनै थोकको खाँचो परेजस्तो गरी मान्छेको हातबाट उहाँको सेवा हुनुपर्छ भनी नसोच्नुहोस्। किनभने उहाँले नै सबैलाई जीवन, सास र सबै चीज दिनुहुन्छ। प्रेरित १७:२४-२५

परमेश्वरले सबै चीजहरूलाई दिनुहुने जीवन र सास एक पटकको उपहार होइन, किनकि पावलले जारी राख्छन्:

किनभने “हामी उहाँमा जिउँछौं, र उहाँमा चलपहल गर्छौं र उहाँमा हाम्रो अस्तित्व छ।” तपाईंहरूका आफ्नै कविहरूले पनि भनेका छन्, ‘हामी निश्चय उहाँकै सन्तान हौं।’ प्रेरित १७:२८

के हामी परमेश्वरको पुत्रको वास्तविकता बुझ्न सक्छौं जसले लुसिफरको उसलाई क्षण-क्षणमा जीवन दिने व्यक्तिको हत्या गर्ने इच्छा पढेको छ? यो केवल जीवन र स्वतन्त्रता हो जुन परमेश्वरको पुत्रको हृदयबाट शक्तिशाली नदी जस्तै बग्दछ। त्यहाँ कुनै मृत्यु छैन, कुनै बाह्य अवरोध र उहाँको हृदयमा त्यस्तो अवस्थित कुनै शक्ति छैन।

त्यसकारण, परमेश्वरको पुत्रले दाउदलाई लेख्न प्रेरित गर्न सक्नुहुन्थ्यो, आफ्नो अनुभव मात्र होइन, तर उहाँको पितासँग बोल्ने परमेश्वरको पुत्रको अनुभवबाट:

मृत्युको अन्धकारमय घाटी भएर जानुपरे तापनि म कुनै खतरादेखि डराउनेछैनँ, किनकि तपाईं मेरो साथमा हुनुहुन्छ। तपाईंको लट्ठी र तपाईंको लहरोले मलाई सान्त्वना दिन्छन्। मेरा शत्रुहरूका सामुन्ने

तपाईंले मेरो निम्ति भोज तयार पार्नुहुन्छ। तपाईंले मेरो शिर तेलले अभिषेक गर्नुहुन्छ, मेरो कचौरा भरिएर पोखिन्छ। **भजनसंग्रह २३:४-५**

लुसिफरका विचारहरू थाहा पाउँदा, पिता र पुत्रलाई थाहा थियो कि नतिजा के हुनेछ। लुसिफरका भ्रामक विचारहरू "सुरुवात" भएका थिए र परमेश्वर र उहाँको पुत्रलाई यो कहाँ अन्त्य हुनेछ भनेर ठ्याक्कै थाहा थियो। (यशैया ४६:१०)। जब लुसिफरको विचार उनको दिमागमा बस्यो, बीउमा सबै सामग्रीहरू थिए। त्यो बीउ पिता र पुत्र बाहेक अरु कसैले देख्न सकेन। यो बाटोले कता लैजान्छ भन्ने पिता र पुत्र बाहेक अरु कसैलाई थाहा थिएन।

परमेश्वरको पुत्रको बीउ पनि पूर्णरूपमा बनेको थियो र स्वर्गको शान्ति र आनन्दमय फल फलाउन थालिसकेको थियो। पिता र पुत्रले ख्रीष्टमा भएको बीउको फल पनि बुझ्नुभएको थियो।

उहाँहरूले भविष्यको बारेमा दुई बीउहरूको प्रकाशमा पनि कुरा गर्न सक्नुहुन्थ्यो, ख्रीष्टको सन्तान र शैतानको सन्तान, त्यो भविष्य जतिकै गाह्रो थियो, किनभने उहाँहरूले यस्तो निकटता र सुरक्षाको भावना विकास गर्नुभएको थियो - जुन ख्रीष्ट पिताको काखमा बास गरेको रूपमा व्यक्त गरिएको थियो।

यो ईश्वरीय पूर्वज्ञान र सर्वज्ञानको मानव धारणा बीचको भिन्नता हो। ईश्वरीय पूर्वज्ञानले सृष्टि प्राणीहरूको मनमा रोपेका आध्यात्मिक बीजहरूको फल जान्दछन्। सर्वज्ञानको मानव सिद्धान्तमा बीज सिद्धान्त छैन तर पूर्णतया सबै कुरा जान्ने बाँझ वातावरणमा काम गर्दछ। बीउ रोप्ने र फल फलाउने स्वर्गीय सिद्धान्त भित्र, सर्वज्ञताको सिद्धान्तको लागि सबैभन्दा ठूलो समस्या यो हो कि सृष्टि हुनु अघि नै यदि परमेश्वरलाई निश्चित रूपमा थाहा थियो कि लुसिफर खस्नेछ भने,

तब ईश्वर आफैं शैतानको सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ, किनकि यो विचारको उत्पत्ति उहाँमा भएको हो। यसले बदलामा उहाँलाई पापको समस्याको लागि जिम्मेवार बनाउनुपर्छ, किनकि उहाँ नै पहिलो व्यक्ति हुनुहुन्थ्यो जसको कल्पना र प्रत्याशा थियो।

परमेश्वरसँग भविष्यको एकदमै सही ज्ञान छ किनभने उहाँले ब्रह्माण्ड सृष्टि गर्नुभयो र यसको संयन्त्रहरू राम्ररी जान्नुहुन्छ। उहाँले आफ्ना सृष्टिहरूका विचारहरू पनि पढ्न सक्नुहुन्छ र त्यसैले ती विचारहरूको निहितार्थ जान्न सक्नुहुन्छ। उहाले आफ्ना सृष्टिहरूको भित्री प्रतिक्रिया नाप्नको लागि तिनीहरूमाथि आत्माको प्रहारद्वारा तिनीहरूको इच्छाको संकल्पलाई बिस्तारै परीक्षण गर्न सक्नुहुन्छ।

बतास जता चाहन्छ उतै बहन्छ। तिमी बतासको आवाज सुन्छौ, तर त्यो कहाँबाट आउँछ र कता जान्छ, त्यो जान्दैनौ। आत्माबाट जन्मेको हरेक व्यक्ति त्यस्तै हुन्छ।” **यूहन्ना ३:८**

यी सबै कुराहरूले ईश्वरको ज्ञानको विशालताको सत्यता र ईश्वरलाई सबै कुरा जान्नुहुन्छ भन्ने झूट बीचको अन्तर प्रदान गर्दछ। यहाँ हामीसँग ती चीजहरूको प्रमाण छ जुन परमेश्वरको दिमागमा प्रवेश गरेनन् र त्यसैले उहाँलाई थाहा नभएका कुराहरू छन्:

तिनीहरूले आफ्ना छोराहरूलाई बाल देवताको लागि आगोमा होमबलि चढाउनलाई बाल देवताका अल्गा-अल्गा ठाउँहरू बनाएका छन्, जुन गर्नलाई मैले न त भनेको थिएँ न सोचेको थिएँ, न मेरो मनमा कहिल्यै यस्तो कुरो पसेको थियो। **यर्मिया १९:५**

पापको लागि बाल बलिदानको विचार परमेश्वरको दिमागमा कहिल्यै प्रवेश गरेन। यो तथ्यले केवल यो धारणालाई झूटो साबित गर्छ कि परमेश्वरले उहाँको न्याय उहाँको आफ्नै पुत्रको हत्याबाट मात्र सन्तुष्ट हुन सक्छ भन्ने धारणा विकास गर्नुभयो भन्ने धारणा। यो उहाँको दिमागमा कहिल्यै प्रवेश गरेन। उहाँलाई थाहा थियो कि प्राणीहरूलाई स्वतन्त्र छनोट दिने जोखिमहरू र हुन सक्ने सम्भावनाहरू।

प्राकृतिक क्रिस्चियन प्रतिक्रिया भनेको उनीहरूले कल्पना गरे जस्तै परमेश्वर पूर्ण र पूर्ण नियन्त्रणमा हुनुहुन्न भन्ने सोचबाट पछि हट्नु हो। उहाँ बीज, वृद्धि र फसलको बीज सिद्धान्त मार्फत नियन्त्रणमा हुनुहुन्छ। तैपनि ईश्वरको विशाल ज्ञान र सबै कुरा पूर्ण रूपमा थाहा पाउने झूट बीचको यो अन्तरले ईश्वरीय जोखिमको सुन्दर वास्तविकताको लागि ठाउँ प्रदान गर्दछ।

परमेश्वर र उहाँको पुत्रले लुसिफर र स्वर्गदूतहरूसँग जोखिम लिनुभयो। उहाँहरूले तिनीहरूमा प्रेम, आनन्द, स्वतन्त्रता, धैर्य र आशिषको बीउ रोप्नुभयो। उहाँहरूले

तिनीहरूमाथि कुनै रोक लगाउनुभएन किनभने स्वर्गदूतहरूसँग प्राकृतिक अमरता थिएन र यसरी परमेश्वरको कुनै पनि वचन थोपरिएको हो भनेर बुझ्दैनन्। तिनीहरू परमेश्वर र उहाँको पुत्रसँग घनिष्ठ रूपमा जोडिएका थिए; तिनीहरूले पिता र पुत्रले तिनीहरूमा रोपेको बीउ प्रकट गर्दै थिए - लुसिफरमा अधर्म फेला परेको दिनसम्म।

तँ सृजिएको दिनदेखि तँमा अधर्म फेला नपरेको दिनसम्म, तेरो चाल-ढङ्गमा तँ दोषरहित थिइस्। **इजकिएल २८:१५**

केहि खोज्नु भनेको खोजको प्रक्रिया हो। पदले यसो भन्दैन, "जबसम्म तिमीहरूमा अधर्म रोपिएको थिएन।

यो किनभने लुसिफर सिद्ध बनाइएको थियो। त्यसैले यो तार्किक छ कि परमेश्वर र उहाँको पुत्रले लुसिफरमा अधर्म भेट्टाउनुहुनेछ। यो तिनीहरूले त्यहाँ रोपेको कुरा थिएन, न त उहाँहरूलाई निश्चित रूपमा थाहा नै थियो कि यो हुनेछ। स्वर्गदूतहरूलाई छनोट गर्ने स्वतन्त्रता प्रदान गर्दा, उहाँहरूले लिएका जोखिमहरू बारे सचेत थिए तर उहाँहरूले समृद्धि र आशिष् दिनको लागि आवश्यक सबै उपलब्ध गराए।

नास्तिकताको स्थान लिने धेरैलाई यो स्थिति असहनीय लाग्छ। तिनीहरूको धारणा छ कि यदि त्यहाँ एक ईश्वर हुनुहुन्छ र उहाँले सबै कुरा बनाउनुभयो भने , तब उहाँले यसलाई सही बनाउनु पर्छ र केहि नराम्रो हुने छैन भनेर सुनिश्चित गर्नु पर्छ। यसरी, क्रिस्चियनहरूले सर्वज्ञानको सिद्धान्तलाई धारण गरेको देख्दा त्यहाँ एक प्रकारको सन्तुष्टि हुन्छ, यसले उनीहरूलाई परमेश्वरलाई अस्वीकार गर्न र ब्रह्माण्डमा पापलाई आउन अनुमति दिएकोमा उहाँको निन्दा गर्ने सही वातावरण प्रदान गर्दछ। नास्तिकता सर्वविज्ञानको ईसाई सिद्धान्तको तार्किक

विरोधी हो। ईश्वरीय जोखिम एक सर्वज्ञानी, सर्व-मायालु, स्वतन्त्रता दिने ईश्वरको तार्किक अभिव्यक्ति हो।

ईसाई धर्म र नास्तिकता द्वन्द्वात्मक संघमा छन्। दुवैले संसारमा दुष्टता आउनेछ भनी परमेश्वरलाई थाह थियो भनी आधार सुरु गर्छन्। क्रिस्चियन धर्मले परमेश्वरका कार्यहरूलाई उचित ठहराउने प्रयास गर्छ, जबकि नास्तिकताले तिनीहरूलाई निन्दा गर्छ। यी सबैलाई परमेश्वरको बीज सिद्धान्तको वास्तविकतामा आएर पिता र पुत्रको अगापेमा प्रवेश गरेर नकार्न सकिन्छ। प्रेम र स्वतन्त्रताको चाहनाको खातिर, परमेश्वरले स्वतन्त्र छनौटको ब्रह्माण्ड सिर्जना गर्ने जोखिम उठाउनुभयो।

लुसिफरले आफ्नो विरासतलाई अस्वीकार गर्यो, आफैलाई झूटो बोल्यो र विश्वास गर्न रोज्यो कि उसलाई दिइएको सबै उपहारहरू वास्तवमा स्वाभाविक रूपमा उसको आफ्नै थिए भनेर। उसले उहाँलाई दिनुहुनेलाई घृणा गर्यो र उहाँलाई मार्न र उहाँको ठाउँ लिन चाहायो। यी कार्यहरू पिताको विचारमा थिएनन् र त्यसैले परमेश्वरको पुत्रको विचारमा पनि थिएनन्। लुसिफरले यो सोच्नु अघि उहाँहरूले खराबीको कल्पना पनि गर्नुभएको थिएन।

उहाँहरू सचेत हुनुहुन्थ्यो कि उहाँहरूको सृष्टिले परमेश्वरको इच्छाको विरुद्ध छनौट गरेर पीडा, शोक र मृत्यु निम्त्याउनेछ तर छनौट अघि यो थाहा थिएन कि परिणामहरू के हुनेछन्।

एकचोटि शैतानले परमेश्वर र उहाँको पुत्रप्रतिको आफ्नो निष्ठाबाट टाढा जान थालेपछि, के हुनेछ भन्ने कुरा स्पष्ट भयो। जब शैतानले स्वर्गको अवहेलना गर्ने र आफ्नै बाटो रोज्ने संकल्प गर्यो, तब अन्त के हुनेछ भनेर परमेश्वरलाई राम्ररी थाह थियो। यो किनभने बीउ गठन भएको थियो र परिवर्तन हुनेछैन। यो सेट गरिएको थियो र त्यसैले यसमा समावेश फल उत्पादन गर्नुपर्छ।

यदि शैतानले मात्र यो बाटो लिएको भए, शैतानको योजनाको फल चाँडै पहिचान हुन सक्छ। वास्तविकता यो हो कि शैतानले पाएका वरदानहरू, उसले ईश्वरको सरकारलाई हटाउने धूर्त र गणना योजना तिर झुकेको छ, सबै सृष्टि प्राणीहरूको

दिमागमा असहमति र असन्तुष्टि रोपेको छ। उनको योजनाको मुटुमा उनको न्यायको नयाँ सिद्धान्त थियो।

हामीलाई स्वर्गमा भएको यस कथाको यस भागमा अध्ययन गर्नको लागि, हामीले धर्मशास्त्रमा भनिएको यो सिद्धान्तलाई सम्झन्छौं। यो बीज सिद्धान्तको अर्को तह हो।

जे भएको छ त्यो फेरि हुनेछ, र जे गरिएको छ त्यो फेरि गरिनेछ।
सूर्यमुनि कुनै कुरा नयाँ छैन। **उपदेशक १:९**

जे छ त्यो अघिदेखि नै थियो, जे हुनेछ त्यो पहिलेदेखि थियो। परमेश्वरले भूतकालमा भएका कुराहरूको हरहिसाब लिनुहुन्छ। **उपदेशक ३:१५**

यी कुराहरू तिनीहरूलाई उदाहरणको रूपमा भएथे र हाम्रो शिक्षाको निम्ति लेखिएका हुन्, जसमाथि युग-युगको अन्त्य आइसकेको छ। **१ कोरिन्थी १०:११**

अघिअघि लेखिएका कुराहरू हाम्रो शिक्षाको निम्ति लेखिएका थिए, यस उद्देश्यले कि पवित्र-शास्त्रबाट आउने स्थिरता र उत्साहद्वारा हामी आशा प्राप्त गर्न सकौं। **रोमी १५:४**

एक बीउले उस्तै फल फलाउँछ। यही कारणले गर्दा स्वर्गमा भएको युद्ध पृथ्वीमा अझ धेरै स्पष्टतामा दोहोरिएको छ। जब हामी बाइबलका कथाहरू पढ्छौं, हामीले स्वर्गमा भएका समस्याहरूको स्पष्ट चित्र प्राप्त गर्छौं। पृथ्वी पापमा फस्टा शैतानका गोप्य विचारहरू पूर्ण रूपमा प्रकट हुने अवस्था भएको छ। बीउ सिद्धान्तको सुन्दरता यो हो कि हामीले बाइबलमा वर्णन गरिएको मानव जातिको कार्यहरूमा खीष्टको सन्तान र शैतानको सन्तान दुवैको प्रमाण पत्ता लगाउन सक्छौं। शैतान सुरुदेखि नै हत्यारा थियो। यो बीउ कयिन, निम्नोद, अब्शालोम र

अन्य मानिसहरूको जीवनमा रोप्न अनुमति दिइएको थियो। हामी स्वर्गमा भएको मौलिक युद्धका मुख्य मुद्दाहरूलाई एकसाथ टुक्रा पार्न यी कथाहरूलाई हेर्नेछौं।

जब परमेश्वरको पुत्र बेथलेहेममा बच्चा हुनुभयो, दुईवटा बीजका लुकेका सिद्धान्तहरू धेरै विस्तृत रूपमा प्रकट भएका थिए। हेरोदको बालक येशूलाई मार्न प्रकट भएको इच्छामा (मती २:१६), हामीले सुरुमा परमेश्वरको पुत्रलाई मार्न लुकेका इच्छाहरू प्रकट भएको देखौं।

अनि पृथ्वीमाथि बस्ने सबैले त्यसलाई दण्डवत् गर्नेछन् अर्थात् तिनीहरूले, जसका नामहरू संसारको उत्पत्तिदेखि मारिनुभएको थुमाको जीवनको पुस्तकमा लेखिएका छन्। प्रकाश १३:८ (KJV)

हामीले अध्याय ५ मा पहिले व्यक्त गरेझैं, यो बीउ सिद्धान्त भित्र हामी समयको शुरुवात देखि कै घटनाहरूमा प्रवेश गर्न सक्छौं, किनकि बीउले सधैं एउटै फल फलाउँछ। यशैया ४६:१० मा व्यक्त गरिएको सिद्धान्त यही हो; यो बीउ सिद्धान्त मार्फत हो। परमेश्वरले "आदिदेखि अन्त" जान्नुहुन्छ। जसरी खेतका रूखहरूले प्रत्येक वर्ष एउटै फल फलाउँछन्, त्यसैगरी इतिहासका घटनाहरूले पनि सुरुमा रोपेको बीउबाट उस्तै फल फलाउँछन्। यस संसारमा ख्रीष्टको जन्म, जीवन र मृत्युले हामीलाई सुरुदेखि गोप्य राखिएका कुराहरू प्रकट गर्दछ। अन्धकारका लुकेका कुराहरू प्रकाशमा ल्याइन्छ।

अब उहाँलाई, जसले तिमीहरूलाई मेरो सुसमाचार र येशू ख्रीष्टका विषयको प्रचारअनुसार सुदृढ गराउन सक्नुहुन्छ, त्यस रहस्यको प्रकाशबमोजिम, जो युग-युगदेखि गुप्त रहेको थियो, तर अब अनन्तका परमेश्वरको आज्ञाअनुसार अगमवक्ताहरूका लेखाइद्वारा प्रकट गरिएको र जनाइएको छ, यस हेतुले कि सबै जातिहरूले विश्वास गर्नु र आज्ञापालन गर्नु—
रोमी १६:२५-२६

फरिसीहरूको षड्यन्त्र र षड्यन्त्रमा हामीसँग ख्रीष्ट र उहाँका अनुयायीहरूलाई सुरुदेखि अहिलेसम्म नष्ट गर्न खोज्ने शैतानको कामको प्रकाश छ।

अध्याय ११: ईश्वरीय ढाँचा र यसको विरोध

पुरानो नियमका यी कथाहरूलाई हेर्नुअघि हामीले अर्को तहलाई विचार गर्नुपर्छ। यो पिताको वचनमा परमेश्वरको पुत्र र शैतानको प्रतिक्रियाबाट सिर्जना गरिएका दुई भिन्न ढाँचाहरूसँग सम्बन्धित छ। यो बुझ्न महत्वपूर्ण छ किनभने यो बीउ प्रक्रियाको भाग हो र यो धर्मशास्त्रमा बारम्बार आउँछ। यस खण्डमा पिता र पुत्र बीचको सम्बन्धलाई विचार गर्नुहोस्।

तर हाम्रा निम्ति त एउटै परमेश्वर पिता हुनुहुन्छ, जसबाट सबै थोक हुन आए, अनि उहाँकै निम्ति हामी जिउँदछौं— हाम्रा निम्ति एउटै प्रभु, येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, जसद्वारा सबै कुरा हुन आए, र जसद्वारा हामी जिउँदछौं।
१ कोरिन्थी ८:६

परमेश्वरको पुत्रले स्वतन्त्रतापूर्वक र आनन्दसाथ आफ्ना पिताको आज्ञा पालन गर्नुहुन्छ। पिताको बनाइ र कर्म पुत्र भएर निस्कन्छ। पिता स्रोत हुनुहुन्छ, र पुत्र माध्यम हुनुहुन्छ। सबै चीजहरू पिताका हुन् र सबै चीजहरू पुत्रद्वारा हुन्। यस प्रक्रियाले निम्न परिणामहरू उत्पन्न गर्दछ:

उहाँ नै परमेश्वरका महिमाको प्रतिबिम्ब र परमेश्वरकै स्वभावको वास्तविक प्रतिरूप हुनुहुन्छ, र सम्पूर्ण विश्वलाई आफ्नो शक्तिको वचनले सम्हाल्नुहुन्छ। पापको शुद्धि गर्नुभएपछि महिमित परमेश्वरको दाहिने बाहुलीपट्टि उच्च स्थानमा उहाँ विराजमान हुनुभयो। हिब्रू १:३

पिताको चरित्रको महिमा उहाँको पुत्रको माध्यमबाट पारित हुँदा अझ चम्किलो बनाइन्छ। यो पिताको पुत्रको हृदयमा रोपेको विचारको प्राकृतिक विकास हो। पिताले जे गर्नुहुन्छ त्यसलाई पुत्रले महिमा गर्नुहुन्छ। उहाँले यसलाई ठूलो र चम्किलो बनाउनुहुन्छ। ख्रीष्टको बारेमा भन्नुपर्दा, बाइबलले यसो भन्छ:

आफ्नो धार्मिकताको कारणले परमप्रभु प्रसन्न हुनुहुन्छ; उहाँले व्यवस्था महान् तुल्याउनुहुनेछ, र आदरयोग्य बनाउनुहुनेछ। यशैया ४२:२१ (KJV)

येशूले आफ्नो जीवन, वचन र कामद्वारा आफ्नो पिताको व्यवस्थालाई महिमा दिनुहुन्छ। किनभने उहाँले आफ्नो पितालाई "आमेन" भन्नुहुन्छ, पिताको विचार र शब्दहरू उहाँको पुत्रद्वारा विस्तारित हुन्छन्। यो सिद्धान्तमा स्त्रीष्टले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्न सक्नुहुन्छ:

“साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले मलाई विश्वास गर्दछ, त्यसले मैले गरेका काम पनि गर्नेछ, र तीभन्दा ठूला काम गर्नेछ, किनभने म पिताकहाँ गइरहेछु। **यूहन्ना १४:१२**

जसरी स्त्रीष्टको अनुयायीले स्त्रीष्टले उहाँसँग सोध्नु भएको कुरामा "आमेन" भन्नुहुन्छ, ठूला कामहरू गर्न सकोस् भनेर विस्तारबादको सिद्धान्त अझ विस्तार हुन्छ।

यो कामहरूको श्रेय दाबी गर्ने चेला होइन, किनभने यो उहाँमा स्त्रीष्टद्वारा गरिएको हो र यो स्त्रीष्टमा काम गर्ने पिता हुनुहुन्छ। यसले स्वर्गको राज्यको बृहत विस्तारलाई सिर्जना गर्दछ।

ईश्वरीय ढाँचाको विस्तारित व्याख्याको लागि कृपया पढ्नुहोस् दि डिभाइन प्याटर्न अफ लाइफ पुस्तिका जुन फादर अफ लब डट इन्फो मा उपलब्ध छ।

ईश्वरीय ढाँचामा स्रोत र माध्यम बीच कुनै तनाव छैन। यो सिद्धान्त परमेश्वरको राज्यको सबै पक्षहरूमा लागु हुन जान्छ। किनभने माध्यमले स्रोतलाई विश्वास गर्छ, त्यहाँ मात्र पूर्ण शान्ति छ। यो किनभने माध्यम स्रोतबाट आएको हो र त्यही पहिचानमा टिकेको छ।

जसको मन तपाईंमा अडिएको छ, त्यसलाई तपाईंले पूरा शान्तिमा राख्नुहुन्छ, किनभने त्यसले तपाईंमाथि भरोसा राख्छ। **यशैया २६:३**

ईश्वरीय ढाँचाको दोस्रो सिद्धान्त भनेको स्रोत सामान्यतया अदृश्य हुन्छ, जबकि माध्यम दृश्यात्मक हुन्छ।

उहाँ [ख्रीष्ट] अदृश्य परमेश्वरको प्रतिरूप, सारा सृष्टिका ज्येष्ठ हुनुहुन्छ,
कलस्सी १:१५

ख्रीष्ट, परमेश्वरको वचनको रूपमा, सबैले सुन्नको लागि प्रकट भएका पिताका विचारहरू हुन्, (यूहन्ना १:१,१४)। ढाँचा हाम्रो संसारमा धेरै ठाउँहरूमा दोहोर्याइएको छ।

बुद्धिमान प्राणीको रूपमा हामीले हाम्रो आन्तरिक विचारहरू शब्दहरू मार्फत व्यक्त गर्छौं, हाम्रो सञ्चार प्रक्रियालाई अदृश्य स्रोत मार्फत व्यक्त गरिएको बिचारहरूलाई दृश्य रूप दिन्छौं।

हामी अगाडि बढ्दा यो दिमागमा राख्न महत्त्वपूर्ण हुनेछ कि सैतानले सञ्चालन गर्ने ढाँचालाई पश्चिमी विचारमा थेसिस, एन्टिथिसिसको रूपमा वर्णन गर्न सकिन्छ, जसले गर्दा कहिलेकाहीं हेगेलियन डायलेक्टिक भनिन्छ। पूर्वी विचारमा हामी यसलाई यिन र याडको रूपमा एउटै वृत्तमा व्यक्त गर्न सक्छौं। यो द्वन्द्व, बहस, तर्क र युद्धले एकसाथ मिलाइने विरोधको सिद्धान्त हो। यो ढाँचा शैतानका शब्दहरूद्वारा स्थापित भएको थियो।

तैले आफ्नो हृदयमा भनिस्, “म स्वर्गमा उक्लनेछु। परमेश्वरका ताराहरूभन्दा माथि म मेरो सिंहासनलाई उच्च पार्नेछु। पवित्र पर्वतको सबैभन्दा उच्च टाकुरामा सभासद्को पर्वतमा म विराजमान हुनेछु। म बादलको टुप्पाभन्दा माथि उक्लनेछु, म आफूलाई सर्वोच्च परमेश्वर जतिकै बनाउनेछु।” तर तँ चिहानसम्म, खाइलको तल्लो गहिराइसम्मै होच्याइस्। **यशैया १४:१३-१४**

शैतानले आफ्नै सिंहासन चाहेको थियो, ऊ परमेश्वरसँग समान हुन चाहन्थ्यो। यसले दुई स्रोतहरू सिर्जना गर्दछ। दुई स्रोतहरूको उपस्थितिले स्वचालित तनाव सिर्जना गर्दछ। को पहिलो र को दोस्रो ? तिनीहरू पहिलो र दोस्रो हुन सक्दैनन्, तिनीहरू रहस्यमय रूपमा विपरीतको रूपमा सँगै जोडिनु पर्छ।

विरोधको सिद्धान्त हाम्रा लागि स्वाभाविक हो। सबै लोकतान्त्रिक सरकारहरूमा सरकारको लागि निर्वाचित प्रतिपक्ष हुन्छ। सरकार र प्रतिपक्ष एउटै संसदका रूपमा गाँसिएका छन् ।

एक साधारण प्रयोगको रूपमा, हामी शैतानको विरोधी प्रणालीको विपरीत ईश्वरीय ढाँचा दिमागले कसरी काम गर्छ भनेर सोच्न सक्छौं। उदाहरणका लागि शब्दको परिचयलाई लिनुहोस्:

प्रकाश

शैतानको प्रणालीमा तपाईंले स्वाभाविक रूपमा यस शब्दको बारेमा सोच्नुहुनेछ:

अँध्यारो

तर ईश्वरीय ढाँचा प्रणालीमा यसले यसरी काम गर्नेछ।

उज्यालो → अझ उज्यालो शैतानको व्यवस्थाले उल्टो सोचदछ। परमेश्वरको प्रणालीले पनि उस्तै सोचदछ तर ठूलो बनाइएको छ। हामी हाम्रो अर्को विषय र स्वर्गमा भएको युद्धको बिषयमा जाँदा यो महत्त्वपूर्ण हुन्छ।

अध्याय १२: न्याय र दयाको सद्भाव

हामीले पहिले छलफल गरिसकेझैं, शैतानले ख्रीष्टले उसलाई दिनुभएको वरदानहरू जुन उसले स्वाभाविक रूपमा आफैँबाट पाएको थियो भनेर देख्न सुरु गर्यो। उहाँ परमेश्वरको पुत्रलाई खुशी दिन आएका थिए र अन्ततः उहाँलाई हत्या गर्न योजना बनाउने ठाउँमा पुग्यो। शैतानले कसरी आफ्नो आक्रमणको योजना बनायो त्यो सिंहको ओडारमा दानियल र अब्शालोमको कथामा उल्लेखनीय रूपमा देख्न सकिन्छ।

हामीले अध्याय ६ मा छलफल गरेझैं, शैतानको विश्वासले उसको जीवन आफैँबाट आएको हो भनी उसले व्यवस्थालाई कसरी बुझ्यो भन्ने कुरामा परिवर्तन भयो। यहीँबाट विकृति प्रकट हुन थाल्यो ।

कानूनको आइमा हानिको युक्ति रच्ने अधर्मको सिंहासनले तपाईँसँग संगति राख्ला र? **भ.सं. ९४:२०(KJV)**

शैतानले परमेश्वरको पुत्रप्रति महसुस गर्न थालेका विचारहरू हिंसातिर लागे।

तेरा चारैतिरका व्यापारद्वारा तँ उपद्रवले भरिइस्, र तँले पाप गरिस्।
यसैले मैले तँलाई परमेश्वरको पर्वतबाट अपमान गरी खेदिदिँँ, **इजकिएल**
२८:१६

हिंसाको विचार भनेको विरोधको अभिव्यक्ति हो। शैतानले आफूसँग भएको जीवन र शक्ति आफ्नै हो भनी विश्वास गर्‍यो। उसले महसुस गर्यो कि परमेश्वरको पुत्र आफ्नो बाटोमा तगारो छ।

परमेश्वरको पुत्रलाई जित्नको लागि उसको कथित अन्तर्निहित शक्ति प्रयोग गर्ने विचार थियो। तैपनि उसले परमेश्वरको पुत्रलाई पासोमा पार्ने कुनै न कुनै तरिका खोज्नुपरेको थियो। हामी दानियलको कथामा टुक्राहरू पाउन सक्छौँ।

सम्पूर्ण राज्यको शासन गर्नलाई एक सय बीस जना प्रान्तका बडाहाकिमहरू -नियुक्त गर्न दारालाई मन लाग्यो। तीमाथि तीन जना अध्यक्ष नियुक्त गरिए, जसमध्ये दानिएल एक थिए। राजाको काममा हानि नहोस् भनेर ती प्रान्तका बडाहाकिमहरू उनीहरूप्रति उत्तरदायी गराइए। अब दानिएलले असाधारण गुणहरूद्वारा आफैलाई ती अध्यक्षहरू र प्रान्तका बडाहाकिमहरूका बीचमा यस्तो फरक देखाए कि राजाले तिनलाई सम्पूर्ण राज्यको शासक नियुक्त गर्ने योजना गरे। तब अध्यक्षहरू र प्रान्तका बडाहाकिमहरूले दानिएलको विरुद्ध अभियोग लगाउनका निम्ति सरकारी कामकारबाहीहरूमा तिनको दोष खोज्न लागे, तर त्यसो गर्न उनीहरू असमर्थ भए। उनीहरूले तिनमा कुनै पनि भ्रष्टाचार भेटाउन सकेनन्, किनभने तिनी विश्वासयोग्य थिए, र तिनी न त भ्रष्ट न लापरवाही नै थिए। अन्तमा ती मानिसहरूले भने, “हामीले यस दानिएलको विरुद्धमा अभियोगको लागि, उसका परमेश्वरको व्यवस्थासम्बन्धमा बाहेक, कुनै पनि आधार कहिल्यै पाउन सक्नेछैनौं।” यसकारण अध्यक्षहरू र प्रान्तका बडाहाकिमहरू एउटा समूह भई राजाकहाँ गएर भने, “हे महाराजा दारा, अमर रहन्! राजकीय अध्यक्षहरू, प्रान्तका बडाहाकिमहरू, इलाका अधिकारीहरू, राज्यपालहरू, र सल्लाहकारहरू, सबैले यो मन्जूर गरेका छन्,

कि राजाले एउटा आदेश निकाल्नुपर्छ र त्यस आदेशलाई लागू गर्नुपर्छ, जसअनुसार आगामी तीस दिनसम्म हजरबाहेक कुनै देवता वा मानिसलाई कसैले प्रार्थना गरे भने, हे महाराजा त्यस्ता व्यक्ति सिंहको खोरमा फालिनेछन्। दानिएल ६:१-७

"दानियलमा उत्कृष्ट आत्मा थियो।" यो परमेश्वरको पुत्रमा भएको उत्कृष्ट आत्माको प्रतिबिम्ब हो। ख्रीष्टलाई सम्पूर्ण राज्यमा स्थापित गरिएको थियो। हामी देख्छौं कि दानियलको अधीनमा भएकाहरूले सीधै दानियलको सामना गरेनन् वा सीधै उसलाई हानि पुऱ्याएनन्, तर तिनीहरू राजाकहाँ गएका थिए जुन राजालाई सम्मान गर्न देखा पर्‍यो।

तिनीहरूले राजा बाहेक अरु कुनै देवतालाई बिन्ती नगर्ने आदेश दिन चाहन्थे। यो आदेशले राजाको हैसियत बढाएको देखिन्छ। दानियललाई नाश गर्ने उद्देश्य थियो। परमेश्वरको पुत्रको सन्दर्भमा, शैतान र उहाँसँग भएकाहरूले दानियललाई भएको जस्तै प्रभाव सिर्जना गर्न फरक तरिका प्रयोग गरे। यो अब्शालोमको कथामा पाइन्छ।

तिनी बिहान सबेरै उठेर सहरको मूल ढोकातिर जाने बाटोनेर उभिने गर्थे। अनि कुनै मानिस राजाकहाँ इन्साफ माग्नु आउँदा अब्शालोमले त्यस मानिसलाई बोलाएर कुन सहरबाट आएको हो भनी सोध्थे। “हजूर, म इस्राएलको फलानो कुलको हुँ,” भनी जब तिनले जवाफ पाउँथे, तब अब्शालोमले त्यसलाई भन्थे, “तिम्रो मुद्दा त ठीकै रहेछ, तर तिम्रो मुद्दा सुन्ने राजाको कुनै प्रतिनिधि नै छैन।” अनि अब्शालोमले अझै यसो पनि भन्थे, “यदि म यस देशमा न्यायाधीश नियुक्त भएको भए यस्तो मुद्दा ल्याउने हरेक मानिसको ठीक इन्साफ गरिदिने मेरो कर्तव्य हुनेथियो।”

जब कुनै मानिस तिनलाई साष्टाङ्ग-दण्डवत् गर्नलाई आउँथ्यो, तब अब्शालोमले आफ्नो हात पसारेर त्यसलाई समाती अँगालो हालेर म्वाइँ खान्थे। राजाकहाँ इन्साफ माग्ने हरेकसँग यस्तै व्यवहार गरेर अब्शालोमले इस्राएलीहरूको प्यार आफूतिर खिँचे। २ शमूएल १५:२-६

अब्शालोम नामको अर्थ शान्तिको पिता हो, तर यस नामको भिन्न लुकेको घृणा र युद्धको चरित्र थियो। अब्शालोम आफ्नो बुबाले अब्शालोमकी बहिनी तामारलाई यौन दुर्व्यवहार गर्ने आफ्नो सौतेनी भाइ अम्मोनलाई सजाय दिन चाहन्थे। राजा दाऊदले अम्मोनको विरुद्धमा सजाय नदिएको हुनाले, अब्शालोमले आफ्नो बुबालाई तुच्छ ठाने र तिनलाई हटाउने निर्णय गरे। अब्शालोमले मामिलाहरू आफ्नै हातमा लिए र आफूले उचित ठानेको न्यायमा अम्मोनलाई मृत्युदण्ड दिए। त्यसपछि उनले इजरायलको राज्यको मन जित्र थाले।

तर अब्शालोमले फेरि जिद्दी गरे। यसैले दाऊदले अम्मोन र अरु सबै राजकुमारहरूलाई तिनीसित जान दिए। अब्शालोमले आफ्ना

मानिसहरूलाई यस्तो आज्ञा दिए, “मौका हेरिबस, अनि जब अमनोन मातेर मस्त भएका हुन्छन् र म ‘अमनोनलाई मार्!’ भन्नेछु, तब तिमीहरूले उनलाई मार्नु। डराउने केही काम छैन। यो मेरो हुकुम हो। हिम्मत गरी दृढ बस।” अनि अब्शालोमका मानिसहरूले तिनले भनेझैं गरे। तब सबै राजकुमारहरू हतार-हतार आ-आफ्नो खच्चरमा चढेर घरतिर लागे।

२ शमूएल १३:२७-२९

शैतान, जो मूल रूपमा लुसिफर थियो, परमेश्वरको पुत्रलाई आफूभन्दा माथि उचालिएको तथ्यबाट दुखी थियो। उनले आफूमाथि अन्याय भएको महसुस गरे र उनले परमेश्वरको पुत्रलाई पराजित गर्ने संकल्प गरे।

उहाँका पिताले सबैलाई स्पष्ट पार्नुभएको थियो कि सबै स्वर्गदूतहरूले परमेश्वरको पुत्रको आराधना गर्नुपर्छ।

र जब उहाँले आफ्नो सर्वोच्च पुत्रलाई संसारमा ल्याउनुभयो, परमेश्वरले भन्नुभयो, “परमेश्वरका सबै स्वर्गदूतहरूले उहाँको आराधना गरून्।” हिब्रू

1:6 (NLT)

यो खण्डले ख्रीष्टको पृथ्वीमा आगमनलाई जनाउँछ, तर बीउ सिद्धान्तले हामीलाई स्वर्गमा युद्धको सुरुवात तिर लैजान्छ।

ताकि सबैले पुत्रको आदर गरून्, जसरी तिनीहरूले पिताको आदर गर्दछन्। पुत्रको आदर नगर्नेले उसलाई पठाउनुहुने पिताको पनि आदर गर्दैन।

यूहन्ना ५:२३

लुसिफरले यो स्विकार गर्न सकेन। उ परमेश्वरको राज्यलाई पराजित गर्न कटिबद्ध भए। उसले धेरै स्वर्गदूतहरूलाई आफ्नो पक्षमा पारे। अब्शालोमको कथामा जस्तै, हातमा रहेको मुद्दा न्यायको थियो।

अनि अब्शालोमले अझै यसो पनि भन्थे, “यदि म यस देशमा न्यायाधीश नियुक्त भएको भए यस्तो मुद्दा ल्याउने हरेक मानिसको ठीक इन्साफ गरिदिने मेरो कर्तव्य हुनेथियो।” २ शमूएल १५:४

अब्शालोमको आलोचना यो थियो कि राजाले आफ्ना प्रजाहरूलाई न्याय प्रदान गर्दैनन्, तर यो दाबी गलत थियो। पहिले शमूएलको पुस्तकमा हामीले पढ्यौं:

दाऊदले सारा इस्राएलमाथि राज्य गरे, र आफ्ना सबै प्रजाका निम्ति जे-जति ठीक थियो, त्यही गरे। २ शमूएल ८:१५

दाऊदले आफ्ना प्रजाहरूलाई न्याय दिइरहेका थिए, तर अब्शालोमले सोचे जस्तो न्याय आवश्यक थिएन। दाऊदले कृपा देखाए किनभने परमेश्वरको कृपा उहाँसँग थियो र आफ्नो राज्य स्थापना गर्नुभयो:

त्यसले नै मेरो नाउँको निम्ति एउटा भवन बनाउनेछ, र म त्यसको राजकीय सिंहासन सधैंको निम्ति स्थिर गर्नेछु। म त्यसका पिता हुनेछु, र त्यो मेरो छोरो हुनेछ। त्यसले अधर्म गर्‍यो भने, मानिसको लट्ठीले म त्यसलाई सजाय दिनेछु, र मानिसहरूद्वारा त्यसलाई कोर्बाजीको प्रहार गर्नेछु। तर मैले मेरो प्रेम शाऊलबाट हटाएझैं, जसलाई मैले तेरो बाटोदेखि पन्छाएँ, म मेरो प्रेम त्यसदेखि कहिल्यै हटाउनेछैनँ। तेरो घराना र तेरो राज्य मेरो सामुन्ने सधैंभरि रहिरहनेछ, र तेरो सिंहासन सदासर्वदाको लागि स्थिर हुनेछ।” २ शमूएल ७:१३-१६

अब्शालोम कृपा देखाउने न्यायमा निर्माण भएको राज्य चाहँदैनथे। उनी गल्ती गर्नेलाई दया नदिई मृत्युदण्ड दिने न्याय चाहन्थे। हामी दानियलको कथामा देख्छौं, यो राज्यमा अख्तियारको तेस्रो व्यक्ति थियो, राजा र मानिस पछि राजाको दाहिने हात, जसले राजालाई अवफादारीको लागि मृत्युको आदेश पेश गर्‍यो।

लुसिफरले न्यायको नयाँ सिद्धान्तलाई प्रतिस्थापन गर्न थाले जसले अपराधीलाई सजायको माग गर्यो। यो उसले कानूनको माध्यमबाट काम गरेको दुराचार थियो।

परमेश्वरको व्यवस्था जीवन र स्वतन्त्रताको नियम थियो। जसरी पिता एक मात्र व्यक्ति हुनुहुन्थ्यो जो जन्मजात अमर हुनुहुन्थ्यो र उहाँको पुत्रले उहाँको पिताको प्रेम र सम्मानद्वारा यो अमरता प्राप्त गर्नुभयो, बाँकी सबै स्वर्गदूतहरूलाई यो जीवन परमेश्वरको पुत्रद्वारा क्षण-क्षणमा दिइएको थियो।

लुसिफरले कानूनलाई एक कोडको रूपमा पुनः प्रस्तुत गरे जुन स्वर्गदूतहरूले पालन गर्नुपर्छ र जसले पालन नगर्नेहरूलाई दण्डित गर्नुपर्छ। यसैलाई उनले न्याय भनेका छन् । यो परमेश्वरको न्याय भन्दा फरक थियो। निम्न पाठलाई ध्यान दिनुहोस्।

धार्मिकता र न्याय तपाईंको सिंहासनको बासस्थान हो: दया र सत्य तपाईंको अनुहारको अगाडि जानेछ। **भजन ८९:१४ (KJV)**

यो बाइबल पाठ एक शास्त्रिय हिब्रू वाक्य संरचना हो। दोस्रो वाक्य पहिलोको विस्तार हो। यसले पहिलो भागका सिद्धान्तहरूलाई विस्तारित तरिकामा पुनः सङ्गठन गर्दछ। यसरी ईश्वरीय ढाँचाले काम गर्दछ। यसबाहेक, अंग्रेजी विराम चिन्हले पनि यो सिद्धान्त प्रदान गर्दछ। सिंहासन शब्दको पछिको कोलोन भनेको अर्को के आउँछ त्यो बृहदान्त्रको अगाडि के छ भनेर व्याख्या गर्दछ।

१. न्याय र न्याय तपाईंको सिंहासनको बासस्थान हो

बराबर

२. दया र सत्य तपाईंको अनुहार अगाडि जानेछ

यो भनेको के हो भने धार्मिकतालाई दयाको रूपमा र न्यायलाई सत्यको रूपमा अभिव्यक्त गरिन्छ। यो ईश्वरीय ढाँचामा पूर्ण रूपमा सामेल हुन्छ। न्याय गर्नु सही कुरा हो, र परमेश्वरले गर्नुहुने सही कुरा कृपा देखाउनु हो।

लुसिफरले आफ्नो विपक्षी ढाँचालाई दयाको विपरीत न्याय बनाउन प्रयोग गरे। न्याय भनेको सजाय हो र आवश्यक भएमा मृत्यु। दयाको अर्थ दण्डको स्थगन वा सजाय अर्कोलाई हस्तान्तरण गर्नु हो। शैतानले हरेक पापलाई सजाय दिनैपर्छ र यदि परमेश्वरले दण्ड छुटाउनुहुन्छ भने, उहाँ सत्य र न्यायको ईश्वर हुनुहुन्न भन्ने धारणा प्रस्तुत गर्नुपर्छ।

हामी अब्शालोमको कथामा देख्छौं कि उसले इस्राएल राष्ट्रको हृदय चोर्न सफल भयो।

त्यसैले अब्शालोमले इस्राएलका मानिसहरूको मन चोरे। २ शमूएल १५:६

त्यसै गरी लुसिफरले सबै स्वर्गदूतहरूलाई न्याय र दयासँग व्यवहार गर्ने नयाँ तरिकामा सार्न सफल भयो। यसले उनीहरूले पूर्ण रूपमा बुझ्यो कि परमेश्वरलाई साँचो आदरको मतलब पिताको अनादर गर्नेहरूका लागि मृत्युको आदेश हुनुपर्छ। तिनीहरूले शैतानको तर्कलाई परमेश्वरको सम्मानको रूपमा देखे, यसले परमेश्वरको शासनलाई कमजोर पार्छ भनेर बुझेनन्।

शैतानले प्रस्तुत गरेको यो सिद्धान्त परमेश्वरको लागि घृणित थियो। उहाँको चरित्र दयालु, कृपालु, सहनशील र भलाइ र सत्यमा प्रशस्त थियो। (प्रस्थान ३४:६)। हामी दानियलको कथामा देख्छौं, यो राजा होइन जसले अवफादारीको लागि मृत्युको आदेश पेश गर्यो, यो राज्यमा तेस्रो व्यक्ति र उनीभन्दा तलका केही थिए।

परमेश्वर मृत्युको लेखक हुनुहुन्छ। मृत्यु परमेश्वरको शत्रु हो; मृत्यु जीवन, स्वतन्त्रता र स्वतन्त्रताको कानूनको विरुद्धमा छ। यदि परमेश्वरको व्यवस्थामा मृत्युको आदेश थियो भने त्यहाँ स्वतन्त्रता हुन सक्दैन। यदि तपाईं सही काम गर्न असफल हुनुभयो भने सजायको लागि डरलाग्दो हेराइ मात्र हुन सक्छ।

बाइबलले शैतानलाई मृत्युको प्रभुत्व र शक्तिको रूपमा प्रस्तुत गर्दछ, ईश्वरले होइन।

किनकि छोरा-छोरीहरू मासु र रगतका सहभागी भएका हुनाले उहाँले पनि त्यही स्वभाव लिनुभयो, ताकि मृत्युद्वारा नै मृत्युको शक्ति भएकोलाई, अर्थात् दियाबलसलाई उहाँले नष्ट गरून्, हिब्रू २:१४

यही विषयलाई हामीले अगाडि बढाउनु पर्छ। हामी सबैलाई सिकाइएको छ कि परमेश्वरको न्यायले अपराधीको मृत्युको माग गर्दछ। वास्तविकता यो हो कि यो शैतानको न्याय प्रणाली हो जुन परमेश्वरको व्यवस्थामा थोपिएको छ। जीवनको नियम, स्वतन्त्रता र स्वतन्त्रतालाई मृत्युसँग जोड्न सकिँदैन। परमेश्वरको न्याय दया देखाउनु हो। शैतानले न्याय र दयालाई एकअर्काको विरोधमा बनायो।

पापलाई बलपूर्वक दण्डित गर्नुपर्छ र यो परमेश्वरको सरकारलाई सुधार्नको लागि हो भनी स्वर्गीय स्वर्गदूतहरूलाई विश्वास दिलाउन उसले व्यवस्थालाई पुनः तयार गर्यो।

अध्याय १३: मृत्युको प्रभुत्व

अब दुई बीजको अन्तिम नतिजामा आउँ। ख्रीष्टमा भएको बीउको फल जीवन हो: स्वतन्त्र, खुला, असीमित, आनन्दमय, असीम जीवन। परमेश्वरको पुत्र जीवन हो। उहाँको बाल्यमान विश्वास र उहाँको पिताप्रतिको प्रेम ब्रह्माण्डमा प्रत्येक नैतिक प्राणीको जीवनको आधारशिला हो। मुक्तिदाताका शब्दहरू सुन्नुहोस् - तिनीहरू केवल जीवन हुन्।

येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “पुनरुत्थान र जीवन म नै हुँ। मलाई विश्वास गर्ने मर्नो भने पनि जीवित हुनेछ। **यूहन्ना ११:२५**

धन्यको पुत्रले आफूलाई मार्ने र नाश गर्नेसँग भिन्नता देखाउनुहुन्छ:

“चोर त चोर्न, मार्ने र नाश पार्ने मात्र आउँछ। म त तिनीहरूले जीवन **पाऊन्**, र त्यो प्रशस्त मात्रामा पाऊन् भन्ने हेतुले आएँ। **यूहन्ना १०:१०**

येशूको चरित्र यति सुन्दर छ कि उहाँको पिताको प्रकटीकरणले वास्तवमा मृत्युलाई समाप्त गर्यो।

जुन अनुग्रह अब हाम्रा मुक्तिदाता ख्रीष्ट येशूको आगमनद्वारा प्रकट गर्नुभएको छ। उहाँले **मृत्युलाई नाश गरेर जीवन र अविनाशलाई सुसमाचारद्वारा प्रकाशमा ल्याउनुभयो। २ तिमोथी १:१०**

यदि येशूले मृत्युलाई मेटाउनुभयो भने, उहाँले रद्द गर्नुभएको कुनै कुरालाई संलग्न गर्न वा प्रकट गर्न उहाँको लागि असम्भव छ। येशूले मृत्युलाई कसरी हटाउनुभयो? सुसमाचारको प्रकाश मार्फत?

सुसमाचार के हो?

परमेश्वरका पुत्र येशू ख्रीष्टको सुसमाचारको सुरुवात।

मर्कस १:१

परमेश्वरको पुत्र सुसमाचार हो। परमेश्वरको पुत्रले के गर्नुभयो?

जुन काम तपाईंले मलाई दिनुभयो, त्यो पूरा गरी तपाईंलाई पृथ्वीमा मैले महिमित तुल्याएको छु। **यूहन्ना १७:४**

परमेश्वरको पुत्रले महिमा गर्नुभयो जसको अर्थ उहाँले संसारमा पिताको चरित्र प्रकट गर्नुभयो। याद गर्नुहोस् उहाँले फिलिपलाई भन्नुभएको थियो: "जसले मलाई देखेको छ उसले पितालाई देखेको छ।" (यूहन्ना १४:९)। परमेश्वरको चरित्रको यो प्रकटीकरणले मृत्युलाई समाप्त गर्यो। यो नै मामला हुनुपर्छ किनभने येशूले भन्नुभयो कि उहाँले क्रुसमा मर्नु अघि पिताले उहाँलाई दिनुभएको काम पूरा गर्नुभयो।

यो प्रार्थना पछि तत्काल येशूले भीडलाई भन्नुभयो:

तर यो तपाईंको समय हो, र अन्धकारको शक्ति यहि हो। **लूका २२:५३**

जीवनको नियम र सहयोग गर्ने र आशीर्वाद दिने रोकिनेछैन। ख्रीष्टले अन्तसम्म आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम गर्नुभयो र क्षमा गर्नुभयो। यसले परमेश्वरको व्यवस्थाको अपरिवर्तनीय प्रकृतिलाई देखाउँछ। जब येशूले "पिता तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहोस्" भन्नुभयो, उहाँले आफ्नो चरित्र कहिल्यै परिवर्तन गर्नुहुन्न भनेर देखाउनुभयो। उहाँले आफ्ना शत्रुहरूलाई कहिल्यै प्रहार गर्नुहुने छैन; उहाँले तिनीहरूलाई माया गर्नुहुन्छ र तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहुनेछ र तिनीहरूले उहाँको मृत्युको ४० वर्ष पछि यरूशलेमको विनाशमा देखे जस्तै तिनीहरूको आफ्नै छनौटको परिणामहरू प्राप्त गर्नेछन्।

परमेश्वरको व्यवस्था प्रेम, स्वतन्त्रता र प्रशस्त जीवनको नियम हो। यो क्षमा र दया को नियम हो। यो ख्रीष्टको हृदयमा रहने बीउ हो। जहाँ रोपियो, त्यही फल फल्छ।

शैतानले उहाँको चरित्रको बारेमा झूटा बोलेर आफैलाई परमेश्वरको शत्रु बनायो। जब शैतानले न्यायको बारेमा आफ्नो विचार प्रस्तुत गर्‍यो र मृत्युको माग गर्ने औजारको रूपमा परमेश्वरको व्यवस्थालाई पुनरावृत्ति गरेर दुष्टता बनायो, यसले स्वर्गमा युद्ध निम्त्यायो - शब्दहरूको युद्ध।

धेरै स्वर्गदूतहरू लुसिफरको पक्षमा थिए र परमेश्वरको सरकारलाई सुधार्ने प्रयास गरिरहेका थिए। यद्यपि, गहिरो भित्री रूपमा, शैतानले यो विचारलाई परमेश्वरको पुत्रलाई मार्न प्रमुख हतियारको रूपमा प्रयोग गरिरहेको थियो। दानियलको कथा जस्तै,

उसले परमेश्वरको व्यवस्थाको सन्दर्भमा ख्रीष्टलाई पक्रन चाहन्थ्यो। शैतानलाई परमेश्वरको चरित्र थाहा थियो। हामीलाई भनिएको छ:

अभिभावक करूब हुनलाई तँ अभिषेक गरिएको थिइस्, किनकि त्यसरी नै मैले तँलाई नियुक्त गरेको थिएँ। परमेश्वरको पवित्र पर्वतमा तँ थिइस्।
अग्निमय पत्थरहरूका बीचमा तँ हिँड्थिस्। **इजकिएल २८:१४**

आगोको ढुङ्गाहरूले आत्मामा ईश्वरको उपस्थितिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। हामीलाई जीवित ढुङ्गा भनिन्छ र परमेश्वरको उपस्थिति आगो जस्तै हो।

शैतानलाई परमेश्वरको चरित्र थाहा थियो र उसले कल्पना गर्‍यो कि यदि उसले परमेश्वरको व्यवस्थालाई मृत्यु आवश्यक पर्ने चीजको रूपमा स्थापित गर्न सक्छ र त्यसपछि प्राणीहरूले उल्लङ्घन गर्न सक्छ भने, उसले परमेश्वरलाई दोष दिन सक्छ र उनीहरूलाई बचाउनको लागि परमेश्वरसँग बराबरको मूल्य तिर्नु पर्छ

भनेर माग गर्न सक्छ। प्रतिस्थापन प्रायश्चितको योजना शैतानको दिमागमा खीष्टको हत्या गर्ने योजनाको रूपमा कल्पना गरिएको थियो।

यो एक धेरै पुरानो बन्धक योजना थियो। शैतानले आफ्ना बन्धकहरूलाई फसाउनको लागि पिंजरा बनाउन परमेश्वरको व्यवस्था प्रयोग गर्‍यो।

जुन आज्ञा जीवनका निमित्त दिइएको थियो, त्यसलाई मैले मृत्युको कारण भएको भेट्टाएँ। किनकि यस आज्ञाद्वारा पापले मौका छोपेर मलाई धोका दियो, र यसैद्वारा मलाई मान्यो। **रोमी ७:१०-११ (KJV)**

पावलले पापको कारण मृत्युको आज्ञा पाए। शैतानले सुरुमा आविष्कार गरेको पाप।

अनि स्वर्गमा लडाइँ भयो - मिकाएल र उनका दूतहरूले त्यस अजिङ्गरको विरोधमा लडाइँ गरे; अनि त्यो अजिङ्गर र त्यसका दूतहरूले लडाइँ गरे, **प्रकाश १२:७ (KJV)**

शैतानको दिमागमा के छ भनेर थाह पाएर, परमेश्वरले लुसिफरसँग धेरै पटक बिन्ती गर्नुभयो कि उसलाई उ हिडिरहेको बाटोबाट फर्कनको लागि प्रोत्साहन दिनुभयो। हामी यो सिद्धान्तलाई कसरी परमेश्वर इस्राएल समक्ष पुग्नुभयो त्यहाँ देख्नेछौं।

तर इस्राएलको विषयमा तिनी भन्छन्, “दिनभरि नै अटेरी र विरोधी मानिसहरूप्रति मैले मेरो हात पसारेको छु।” **रोमी १०:२१**

आफ्ना छोराछोरीलाई माया गर्ने कुनै पनि बुबाले यो गर्नुहुनेछ। परमेश्वरले आफ्नो छोरा लुसिफरलाई माया गर्नुभयो र उसलाई बचाउन चाहनुहुन्थ्यो।

परमप्रभु विगत समयमा हामीकहाँ यसो भन्दै देखा पर्नुभयो: “सधैंभरि रहने प्रेमले मैले तँलाई प्रेम गरेको छु। मैले तँलाई दया गरी खिँचेको छु। **यर्मिया ३१:३**

पिताले स्वर्गदूतहरूलाई बताउनुभयो कि उहाँले आफ्नो पुत्रलाई आफूसँग बराबर बनाउनुभएको छ र उहाँको पुत्रको वचनहरू उहाँ आफैको जस्तै पालना गर्नुपर्छ।

तर पुत्रको विषयमा चाहिँ उहाँ भन्नुहुन्छ, “हे परमेश्वर, तपाईंको सिंहासन सदासर्वदाको निम्ति रहिरहन्छ, र न्यायको राजदण्ड तपाईंका राज्यको राजदण्ड हो। **हिब्रू १:८**

किनकि पिताले कसैको न्याय गर्नुहुन्न, तर सबै न्याय गर्ने काम पुत्रलाई दिनुभएको छ, ताकि सबैले पुत्रको आदर गरून्, जसरी तिनीहरूले पिताको आदर गर्दछन्। पुत्रको आदर नगर्नेले उसलाई पठाउनुहुने पिताको पनि आदर गर्दैन। **यूहन्ना ५:२२-२३**

झूटो को हो? झूटो त्यो हो, जसले येशू नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भन्ने कुरा इन्कार गर्दछ। पिता र पुत्रलाई जसले इन्कार गर्छ, ख्रीष्ट विरोधी त्यही हो। पुत्रलाई इन्कार गर्ने कुनै मानिसमा पिता हुनुहुन्न। जसले पुत्रलाई स्वीकार गर्छ, त्यससँग पिता हुनुहुन्छ। **१ यूहन्ना २:२२-२३**

यी अनन्त सिद्धान्तहरू हुन्; तिनीहरू जीवनको नियमको भाग हुन्। तिनीहरू स्वर्गमा सुरु भएको युद्धको मुटुमा छन्। दुःखको कुरा, शैतानले ख्रीष्टको बारेमा आफ्नो असन्तुष्टिको पश्चात्ताप गर्न अस्वीकार गर्यो। परमेश्वरको पुत्रको आराधना गर्नुको सट्टा, उनी परमेश्वरको पुत्रले उनको आराधना गरेको चाहान्थ्यो।

र उहाँलाई भन्यो, “तपाईंले घोप्टेर मलाई दण्डवत् गर्नुभयो भने, यी सबै थोक म तपाईंलाई दिनेछु।” **मती ४:९**

हामी सम्झन्छौं कि पृथ्वीमा जे प्रकट हुन्छ त्यो सुरुदेखि के भयो भन्ने प्रकटीकरण हो। शैतानले ख्रीष्टलाई परीक्षा गर्दा उसको हृदयमा के थियो भनेर प्रकट गर्यो।

उसले आफ्नो आत्माको बीज प्रकट गर्दछ। उसले ख्रीष्टको स्थान लिन चाहान्थ्यो र उहाँको स्थानमा उसको आराधना चाहान्थ्यो। त्यसपछि उसले ख्रीष्टलाई मार्ने र उहाँको सम्झना सदाको लागि मेटाउने आशा राख्यो। शैतानले कुसमा ख्रीष्टलाई

कसरी मार्यो र त्यसपछि उहाँलाई चिहानमा सदाको लागि राख्ने प्रयास गरेको हामीलाई यो थाहा छ।

यो सबै वास्तविकता सुरुमा शैतानको हृदयमा लुकेको थियो। शैतान आफैले पनि सुरुमा पूर्ण रूपमा बुझेको थिएन कि ऊ कहाँ जाँदै थियो। परमेश्वरले शैतानलाई जीवन उहाँको पुत्रद्वारा मात्रै आउँछ भनी प्रकट गरिसकेपछि, उसले र उसका पक्षका स्वर्गदूतहरूले निर्णय गर्नुपर्ने थियो।

धेरै स्वर्गदूतहरूले लुसिफरको साथ दिए। हेरोदको कथा र हेरोदियासकी छोरीको नृत्यमा एउटा सुराग छ। हेरोडियास जोन द बसिसमा दिने यूहन्नालाई मार्न चाहन्थे। उनले आफ्नी छोरीलाई नाच्ने योजना बनाएकी थिइन् र आफ्नी छोरीलाई उपहार दिइनेछ भन्ने थाहा थियो। अगमवक्ताको हत्या गर्ने उनको इच्छा लुकेको थियो। उनले शैतानको लुकेको मनसायलाई चित्रण गरिन्। राजाले शैतानको सरकार र राजनीतिक रणनीतिलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। नृत्य Salome इच्छित वस्तु प्रतिनिधित्व गर्दछ। जब राजाले, रक्सीको प्रभावमा, आफ्नो प्रस्ताव राखे, उनले भने:

किनकि जब हेरोदियासकी आफ्नै छोरी भित्र आएर नाची, तब तिनले हेरोद र उनका अतिथिहरूलाई खुसी तुल्याई।

अनि राजाले त्यस केटीलाई भने, “तिमीलाई जे इच्छा लाग्छ सो माग, र म तिमीलाई दिनेछु।” तिनले शपथ खाएर त्यसलाई भने, “**तिमी मसँग जे माग्यौं म मेरो आधा राज्यसम्म पनि तिमीलाई दिनेछु।**” **मर्कूस ६:२२-२३**

हेरोदले परमेश्वरको राज्यको विरोधी तत्वहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। “मेरो राज्यको आधा” को अभिव्यक्ति यादृच्छिक अभिव्यक्ति होइन तर प्रत्यक्ष प्रभाव अन्तर्गतको अभिव्यक्ति हो र त्यसैले शैतानको तरिकाहरू। एस्तरको कथामा पनि यही अभिव्यक्ति देखिन्छ।

राजाले तिनलाई भने, “रानी एस्तर, तिमी के चाहन्छ्यौ? तिमी जेसुकै माग, मेरो आधा राज्यसम्म पनि म तिमीलाई दिनेछु।” एस्तर ५:३

यो प्रस्ताव राजाद्वारा एस्तरलाई दुई पटक दोहोर्याइएको छ। (एस्तर ५:६; ७:२)। यो कथामा समान तत्व छ कि हामानले मोर्दैकैलाई नष्ट गर्न लुकेको उद्देश्य बोकेको थियो। राजा आफ्नी जवान पत्नीलाई उपहार दिन उत्सुक छन्। तर यहाँ युवतीले ख्रीष्टको प्रतिनिधित्व गर्ने व्यक्तिलाई बचाउनको लागि कार्य गर्छ, सलोकको विपरित जो बसिसमा दिने यूहन्नालाई मार्ने मध्यस्तकर्ता बनेको थियो। जे भए पनि, विषयवस्तु समान छ र राजाद्वारा आफ्नो आधा राज्यसम्म प्रस्ताव गरिएको युवतीको यो ढाँचा समावेश छ।

शैतान विश्वव्यापी प्रभुत्वको आफ्नो उद्देश्य सुरक्षित गर्न आधा ब्रह्माण्डलाई मार्न तयार थियो।

हालैको एभेन्जर शृङ्खलामा यो विचारको आधुनिक अभिव्यक्ति छ जहाँ चरित्र थानोस (अर्थ मृत्यु) ले विश्वव्यापी प्रभुत्व सुनिश्चित गर्न आधा ब्रह्माण्डलाई नष्ट गर्दछ।

यसले सुझाव दिन्छ कि आधा स्वर्गदूतहरू ख्रीष्टसँग थिए र आधा शैतानसँग थिए। एकपटक आफ्नो पिंजरा बनाएपछि परमेश्वरको न्यायले मृत्युको माग गर्छ भनी सुझाव दिएपछि, उहाँले आफ्नो पक्षमा भएकोमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहुन्न भनी आफ्नो प्रभावमा परेका स्वर्गदूतहरूलाई दास बनाउने प्रयास गर्यो। उसले कयिनलाई के गर्‍यो त्यसबाट हामीले यसको अर्को सुराग पाउँछौं। हाबिलको हत्यामा कयिनलाई तानेपछि, परमेश्वरले उसलाई क्षमा गर्नुहुन्न भनी विश्वस्त पारेर उसलाई आफ्नो पिंजरामा बन्द गर्यो।

अनि कयिनले परमप्रभु परमेश्वरलाई भने, “मेरो अपराध मलाई क्षमा गर्न सकिँदैन।” उत्पत्ति ४:१३ (ब्रेन्टन, ग्रीक ओटीबाट अनुवाद)

यो शैतानको बीउ हो। यसले एउटै फल उत्पादन गर्छ र उही तरिकामा काम गर्दछ। कयिनको जीवनले शैतानले स्वर्गदूतहरूलाई के गर्‍यो भनेर बताउँछ। उसले तिनीहरूलाई भन्यो कि परमेश्वरले तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहुन्न।

यो त्यो बिन्दु थियो जहाँ लुसिफर शैतान अभियोगकर्ता बन्यो, पूर्ण रूपमा। यस बिन्दुमा उनले आफ्नो भाग्यमा छाप लगाए। उसलाई थाहा थियो कि परमेश्वरको चरित्र प्रेम हो। परमेश्वर दयालु हुनुहुन्छ भनी उसलाई थाहा थियो। हामी योनाको कथालाई चित्रण गर्छौं, जहाँ निनवे मेटिएको छैन भनेर योना निराश छन्।

अनि तिनले परमप्रभुलाई यसो भनेर प्रार्थना गरे, “हे परमप्रभु, म आफ्नो घरमा छँदै के मैले यही कुरा भनेको थिइँँ र? यसैकारणले त तर्शीशमा भागेर जान मैले आतुरी गरेको थिएँँ।

तपाईं अनुग्रहकारी र करुणामय, रीस गर्नमा धैर्यवान्, दयामा प्रशस्त, र दुःख दिनुमा बेखुशी हुनुहुने परमेश्वर हुनुहुन्छ भनी मैले जानेको थिएँँ।

योना ४:२

शैतानले अब प्रेमको व्यवस्थालाई पूर्ण रूपमा उल्लङ्घन गर्छ। उसलाई थाहा थियो कि परमेश्वरले क्षमा गर्नुहुनेछ तर उसले झूट बोल्‍यो र परमेश्वरले क्षमा गर्नुहुन्न भनी उसलाई हेर्ने स्वर्गदूतहरूलाई भने। यसले तिनीहरूलाई अन्धकार र शैतानको प्रभुत्वमा डुबाइदियो। हामी यस सिद्धान्तलाई उल्टो रूपमा निम्न रूपमा व्यक्त गरेको देख्छौं:

कि तिमीले तिनीहरूका आँखा खोल्दिदैन, र तिनीहरू **अन्धकारबाट ज्योतिर्तर्फ**, र **शैतानको शक्तिबाट परमेश्वरतर्फ फर्कून्**। यसरी तिनीहरूले **पापको क्षमा पाउनेछन्** र ममाथिको विश्वासद्वारा पवित्र भएकाहरूको स्थान तिनीहरूले पनि पाउनेछन्।’ **प्रेरित २६:१८**

परमेश्वरले क्षमा दिनुहुनेछैन भनी शैतानले व्यवस्था उल्लङ्घन गर्‍यो। यो शैतानको बीउ हो, र यो विचारलाई प्रतिध्वनि गर्ने सबैले परमेश्वरको कानून -

जीवन र स्वतन्त्रताको नियमलाई उल्लङ्घन गर्नेहरूलाई परमेश्वरले क्षमा दिनुहुन्छ।

शैतानको झूटमा विश्वास गर्ने स्वर्गदूतहरूले पनि आफ्नो भाग्यमा छाप लगाए। उनीहरूलाई क्षमा दिइने कुनै आशा थिएन किनभने उनीहरूले विश्वास गरेनन् कि परमेश्वरले क्षमा गर्नुहुन्छ, र त्यसैले उनीहरूले कहिल्यै मागेनन्।

बाइबलले भन्छ कि पिता सधैं दयालु हुनुहुन्छ। उहाँको दया कहिल्यै समाप्त हुँदैन।

परमप्रभुलाई धन्यवाद देओ, किनभने उहाँ **भलो हुनुहुन्छ, उहाँको प्रेम अनन्तकालसम्म रहिरहन्छ।** देवताहरूका परमेश्वरलाई धन्यवाद देओ, उहाँको **प्रेम अनन्तकालसम्म रहिरहन्छ।** प्रभुहरूका परमप्रभुलाई धन्यवाद देओ, किनभने **उहाँको प्रेम अनन्तकालसम्म रहिरहन्छ।** उहाँले मात्र **आश्चर्य कामहरू गर्नुहुन्छ:** उहाँको **प्रेम अनन्तकालसम्म रहिरहन्छ।** उहाँले आफ्नो समझशक्तिले स्वर्ग सृष्टि गर्नुभयो: **उहाँको प्रेम अनन्तकालसम्म रहिरहन्छ। भजनसंग्रह १३६:१-५**

परमेश्वर सधैं क्षमा गर्न तयार हुनुहुन्छ, तर उहाँले क्षमा दिनुहुनेछैन भनी विश्वस्त हुनेहरूले आफ्नो आत्माको विरुद्धमा पाप गर्छन् र मर्नेछन्; सबै किनभने तिनीहरूले कहिल्यै सोध्दैनन्। परमेश्वरको क्षमाले ख्रीष्टको जीवन र चरित्र ल्याउँछ जसले निको पार्छ र पुनर्स्थापना गर्दछ, हामीलाई जीवनको व्यवस्थामा

पुनर्स्थापित गर्दछ। तपाईंले माग्नु भए मात्र तपाईंले प्राप्त गर्नुहुनेछ। शैतानले बनाएको यो रूखको फल खायो भने पक्कै मर्नेछ।

यदि तपाईं विश्वास गर्नुहुन्छ कि परमेश्वरको चरित्रमा यो विचार छ कि परमेश्वर यस्तो ठाउँमा आउन सक्नुहुन्छ जहाँ उहाँले माफ गर्नुहुन्छ, तब तपाईं मर्नुहुन्छ। यो मृत्युको अधिराज्य हो। यो आत्मामाथि शैतानको शक्ति हो। शैतानको रणनीतिको सबैभन्दा ठूलो विजय भनेको ब्रह्माण्डलाई विश्वस्त गराउनु हो कि परमेश्वर मृत्युको परमेश्वर हुनुहुन्छ र उहाँले दण्ड दिन बल प्रयोग गर्नुहुनेछ, र

आवश्यक परेमा निरन्तर विद्रोह गर्नेहरूलाई मार्नुहुनेछ। बाइबलले हामीलाई बताउँछ:

भूँमा पोखिएर लोप भएको पानीझैँ हामी पनि मर्नु नै पर्छ, तर परमेश्वरले प्राण लिइहाल्नुहुन्न। बरु निकालावास भएको मानिस उहाँबाट अज्ञात नरहोस् भनी उहाँले उपाय पो गरिदिनुहुन्छ। २ शमूएल १४:१४

यो पद बहुमूल्य छ किनभने यो अब्शालोमको कथासँग सम्बन्धित छ। हामीलाई याद छ कि दाऊदले आफ्नो छोरा अम्नोनलाई अब्शालोमकी बहिनीलाई बलात्कार गरेकोमा अब्शालोमले चाहेजस्तो सजाय दिएनन्। अब्शालोमले मामिलाहरू आफ्नै हातमा लिए र आफ्नो सौतेनी भाइ अम्नोनलाई उसको कार्यको लागि मारे। दाऊदले अम्नोनलाई मारेको आफ्नो छोरा अब्शालोमलाई निर्वासित गरेका थिए। दाऊद र अब्शालोमलाई मिलाप गराउने प्रयासमा, दाऊदका प्रमुख सेनापति योआबले एउटी महिलालाई दाऊदकहाँ पठाउने योजना बनाए जसलाई उनीसँग भएको एउटा कथित मुद्दाको बारेमा अपील गर्नको लागि दाऊद र अब्शालोमको मामला जस्तै थियो। दाऊदले योजना तुरुन्तै बुझे तर स्त्रीले उहाँलाई अपील गरिन् कि परमेश्वरले जीवन लिनु हुन्न तर उहाँका निर्वासितहरूलाई पुनर्स्थापित

गर्न खोज्नुहुन्छ। यस नम्र महिला मार्फत परमेश्वरले स्वर्गको सबैभन्दा गहिरो सत्यहरू मध्ये एकलाई व्यक्त गर्नुभयो।

ईश्वरीय ढाँचा प्रणालीमा, स्वतन्त्र जीवन र मृत्यु कहिल्यै मिल्दैन। स्वतन्त्रता र भय कहिल्यै सँगै रहन सक्दैन। परमेश्वर प्रेम हुनुहुन्छ (१ यूहन्ना ४:८) र जब हामीले यो प्रेमलाई थाहा पाउँछौं तब सबै डर हटाइन्छ। (१ यूहन्ना ४:१८)। प्रेम (अगापे) मा कुनै डर छैन। तर मृत्युमा डर छ। त्यसैले मृत्युसँग परमेश्वरको कुनै सरोकार हुन सक्दैन।

नाश हुने अन्तिम शत्रु मृत्यु हो। १ कोरिन्थी १५:२६

कि हामी हाम्रा शत्रुहरूका हातबाट मुक्त होऔं, र निर्भयतासाथ। लूका १:७४

मृत्यु शैतानको प्रभुत्व हो। उनले कानूनको माध्यमबाट झूटो न्याय प्रणालीको विकास गरेर धेरैलाई कानून उल्लङ्घन गर्नेलाई दण्डित हुनैपर्छ भन्ने विश्वास दिलाए। गम्भीर अपराधमा मृत्युदण्ड हुनुपर्छ ।

शैतानले परमेश्वरको पुत्रलाई अब अस्तित्वमा नहोस् भन्ने चाहनाद्वारा मृत्युको कल्पना गरेको थियो। उहाँ बिनाको ब्रह्माण्डको कल्पना गर्यो। यसले मृत्युको सिद्धान्तको ढोका खोल्नो।

दुःखको कुरा, ब्रह्माण्डले शैतानको योजना बनाएको सत्यता पत्ता लगाउन सक्ने एक मात्र तरिका परमेश्वरको पुत्रले शैतानलाई उसले चाहेको कुरा गर्न दिनु थियो। येशूको क्रुसमा टाँगिनु भनेको शैतानको हृदयमा सुरुदेखि नै बसेको हत्यारा बीजको प्रकटीकरण हो।

जब पिताको साँचो चरित्र प्रकट हुन्छ र ब्रह्माण्डले उनीहरूले परमेश्वरको सेवा गर्ने आफ्नो छनौट गरेको छ, प्रत्येक घुँडा टेकेर येशू ख्रीष्ट परमेश्वर पिताको महिमाको लागि प्रभु हुनुहुन्छ भनेर स्वीकार गर्नेछ। कतिपयले मायामा यस्तो गर्छन् । कसै-कसैले रूँदै र दाँत किटाएर यसो गर्नेछन्।

त्यसपछि मृत्यु र नरक नष्ट हुनेछ। मृत्युको लेखक र उसलाई विश्वास गर्नेहरू आफ्नै दोषको बोझले कुचिनेछन्। उनीहरूले अनन्तता गुमाए र उनीहरूलाई दोष दिने अरु कोही छैन भन्ने अनुभूतिमा तिनीहरूको हृदयमा आगो बल्नेछ।

त्यसपछि मृत्यु र पाताललाई आगोको तालमा फालियो। यो दोस्रो मृत्यु हो। **प्रकाश २०:१४**

जसरी क्रुसमा ख्रीष्ट मर्नुहुँदा पृथ्वीलाई हिंस्रक रूपमा हल्लाउने भूकम्पजस्तै, पृथ्वी पनि फट्नेछ, शापितहरूको हिंसात्मक, घृणित विचारहरू प्रकट गर्दै र तिनीहरूलाई भस्म गर्नेछ। पृथ्वीले नै आफ्ना बासिन्दाहरूलाई उल्टी गर्नेछ। (लेवी १८:२५)। अनन्त करार उल्लङ्घन गर्नेहरूको जरा र हाँगाहरू सहित जलाइनेछन्। (यशैया २४:५-६; मलाकी ४:१-२)।

अध्याय १४: लुसिफर र उसका स्वर्गदूतहरूको पतन

सैतानले आफूसँग भएको बाटो रोज्ने कुनै तार्किक कारण थिएन। उसलाई थाहा थियो कि परमेश्वर मायालु, दयालु र क्षमाशील हुनुहुन्छ। उसलाई थाहा थियो कि परमेश्वरको पुत्रले उसलाई र सबै स्वर्गदूतहरू र ब्रह्माण्ड सृष्टि गर्नुभएको हो। वास्तविकताको उनको जानाजानी अस्वीकारलाई कुनै व्याख्या गर्न सकिँदैन। यो अधर्मको रहस्य हो। लुसिफर भनिने त्यो सुन्दर, कोमल स्वर्गदूत कसरी शैतान बन्न सक्छ? शैतानले किन झूट, छल र हिंसामा शरण लिन रोज्यो भन्ने कुनै व्याख्या छैन।

शैतान पक्कै पनि काँपेको हुनुपर्छ जब ऊ परमेश्वरको चरित्रको बारेमा त्यस्ता झूट बोल्न इच्छुक थियो। कयिनको जीवनमा, हामीले शैतानको बाटोमा हिँड्दा उसले अनुभव गरेको चकित र थरथर काँपेको देख्छौं। कयिनले शैतानको भित्री अशान्ति र उसको अनिश्चितता, डर र उदासीनतालाई आफ्नो पहिचान गुमाएर प्रकट गर्छौं।

के उसले सोच्यो कि उसले सुरुमा आफ्नो योजनाको अनुसार जानुपर्छ? के उसले परमेश्वर र उहाँको पुत्रको विरुद्धमा युद्ध गर्न आफूलाई पूर्ण रूपमा समर्पित गर्नेछ?

जाति-जातिहरू किन षड्यन्त्र रच्छन्, र मानिसहरू किन व्यर्थका जाल रच्छन्? परमप्रभु र उहाँका अभिषिक्त जनको विरुद्धमा पृथ्वीका राजाहरू खडा हुन्छन्, र शासकहरू आपसमा सल्लाह गर्छन्। तिनीहरू भन्छन्, “हामी उनीहरूका साइलाहरू छिनालौं,” “र उनीहरूका बन्धनहरू फुकाऔं।” **भजनसंग्रह २:१-३**

शैतानले स्वर्गदूतहरूलाई फ्याँकिएको यो गहिरो अन्धकारमा, परमेश्वरले आफ्नो पुत्रको अनुहारमा सत्यको ज्योति चम्काउनु भयो।

जुन परमेश्वरले “अँध्यारोबाट ज्योति चम्कोस्” भन्नुभयो, उहाँ हाम्रा हृदयमा चम्कनुभएको छ, ताकि परमेश्वरका महिमाको ज्ञानको ज्योति ख्रीष्टको मुहारमा चम्कोस्। **२ कोरिन्थी ४:६**

यो पाठ परमेश्वरको पुत्रमा भएको बीउको अभिव्यक्ति हो। उहाँ सधैं ज्योति हुनुहुन्छ; उहाँ सदैव पिताको सत्य हुनुहुन्छ र उहाँ सदैव पिताको बाटो हुनुहुन्छ। अन्धकारमा परमेश्वरको प्रेम, दया र अनुग्रहको कुरा गर्न परमेश्वरको पुत्रले कदम चाल्नुभयो।

उहाँका वचनहरू उहाँको मुखबाट निस्केको तरवारजस्तै र उहाँका आँखाहरू आगोको ज्वालाझैं थिए। उहाँमाथि विश्वास गर्ने स्वर्गदूतहरूका लागि प्रभुको महिमा आशा र आनन्द थियो, तर शैतानको झूटलाई विश्वास गर्ने स्वर्गदूतहरूको नजरमा उहाँ भस्म गर्ने आगो जस्तै हुनुहुन्थ्यो (प्रस्थान २४:१७)। अन्धकारमा उज्यालो आयो, र परमेश्वरको पुत्रको वचनले शैतानसँग भएकाहरू र परमेश्वरसँग भएकाहरूका बीचमा अलगाव ल्यायो।

हे परमप्रभु, समुद्रहरू उर्लिआएका छन्, समुद्रका छालहरूको गर्जन उच्च भएको छ, तिनका भयानक लहरहरू उर्लिआएका छन्। महासमुद्रको गर्जनभन्दा, समुद्रका शक्तिशाली तरङ्गहरूभन्दा पनि, उच्चमा विराजमान हुनुहुने परमप्रभु शक्तिशाली हुनुहुन्छ। **भजनसंग्रह ९३:३-४**

त्यस स्त्रीलाई बाढले बगाओस् भनेर त्यस सर्पले स्त्रीको पछि आफ्नो मुखबाट नदीजस्तै पानी निकाल्यो। **प्रकाश १२:१५**

पश्चिमका देशहरूदेखि मानिसहरूले परमप्रभुका नाउँको भय मान्नेछन्, र सूर्योदयदेखि तिनीहरूले उहाँका महिमाको सम्मान गर्नेछन्। **किनकि उहाँ उर्लंदो बाढजस्तै आउनुहुन्छ, जसलाई परमप्रभुको सासले हाँकेर ल्याउँछ। यशैया ५९:१९**

धर्मशास्त्रले शत्रुका वचनहरूलाई विश्वासीहरूलाई लैजान आउने बाढीजस्तै भनेर प्रतिनिधित्व गर्दछ। सर्पले आफ्नो झूटको माध्यमबाट सबै स्वर्गदूतहरू बोक्न चाहन्थे, तर परमेश्वरका पुत्रले पिताको महिमालाई उज्यालो ज्योतिको रूपमा प्रकट गर्नुभयो र यसले माथि रहने स्वर्गदूतहरू र तल ओर्लेका स्वर्गदूतहरू बीचको पानीमा विभाजन ल्यायो। । (उत्पत्ति १:६-७)।

शैतानको कटु निराशाको कारण स्वर्गदूतहरूको एक तिहाइ मात्र परमेश्वर र उहाँका अभिषिक्तहरू विरुद्धको युद्धमा पूर्ण रूपमा प्रतिबद्ध हुन रोजे।

त्यसको पुच्छरले स्वर्गको एक तिहाइ ताराहरूलाई सोहोरेर पृथ्वीमा फालिदियो। बालक जन्मनासाथ त्यसलाई निलिहालू भनी त्यो अजिङ्गर बालक जन्माउन लागेकी स्त्रीको सामुन्ने खडा थियो। प्रकाश १२:४

दर्शनमा यूहन्नाले स्त्रीको सन्तानलाई जन्म दिने स्त्रीका प्रतीकहरू देखे।

यद्यपि अजिङ्गर र ताराहरूका प्रतीकहरूले भविष्यसूचक रूपमा रोम मार्फत परमेश्वरका मानिसहरूका केही अगुवाहरूलाई नष्ट गर्न शैतानको कामलाई संकेत गर्दछ, यसले स्वर्गमा यो प्रक्रियाको कारण मूल बीउलाई पनि सन्दर्भ दिन्छ।

शैतानले स्वर्गदूतहरूलाई भन्यो कि परमेश्वरले तिनीहरूलाई क्षमा गर्नुहुन्न र स्वर्गदूतहरूको एक तिहाइले शैतानलाई विश्वास गरे र शैतानसँग मृत्युको खोरमा प्रवेश गरे।

आफ्नो अधिकारको मर्यादा कायम नराखेर उचित वासस्थान त्याग्ने स्वर्गदूतहरूलाई उहाँले पातालको अन्धकारमा न्यायको त्यस ठूलो दिनसम्म अनन्त बन्धनमा राख्नुभएको छ, यहूदा १:६

परमेश्वरले यी स्वर्गदूतहरूलाई "अन्धकारमुनिको साङ्लामा" राख्नुभएको भनिएको कारण हो किनभने शैतानले स्वर्गदूतहरूलाई तिनीहरू परमेश्वरमा फर्कन सक्छन् भनी विश्वास गर्नबाट रोकेको थियो। हामीले अधिल्लो अध्यायमा उल्लेख गरे अनुसार:

कि तिमीले तिनीहरूका आँखा खोल्दिऊ, र तिनीहरू अन्धकारबाट ज्योतिर्तर्फ, र शैतानको शक्तिबाट परमेश्वरतर्फ फर्कून्। यसरी तिनीहरूले पापको क्षमा पाउनेछन् र ममाथिको विश्वासद्वारा पवित्र भएकाहरूको स्थान तिनीहरूले पनि पाउनेछन्।' प्रेरित २६:१८

किनभने जसरी तिमीहरू अरूहरूलाई दोषी ठहराउँछौ, त्यसरी नै तिमीहरू पनि दोषी ठहराइनेछौ। जुन नापले तिमीहरू नाप्तछौ, त्यसै गरी तिमीहरूका निमित्त पनि नापिनेछ। **मती ७:२**

अन्धकारको साइलाहरू शैतानको शक्ति थियो कि तिनीहरूले पापको क्षमा प्राप्त गर्दैनन्। त्यसकारण तिनीहरूले परमेश्वरले प्रयोग गर्नुपर्छ भनी माग गरेको सजायको मात्र आशा गर्न सक्थे।

किनकि यदि सत्यताको ज्ञान पाएर पनि हामीले जानी-जानी पाप गर्छौं भने पापको निमित्त अब उसो अरू कुनै बलिदान रहँदैन, तर **इन्साफको डरलाग्दो प्रतीक्षा र विरोधीहरूलाई भस्म गर्ने क्रोधको अग्नि मात्र रहनेछ।**

हिब्रू १०:२६-२७

केही स्वर्गदूतहरू - स्वर्गदूतहरूको एक तिहाइ र आधा राज्य बीचको भिन्नता - परमेश्वरमा फर्के। परमेश्वरले क्षमा दिनुहुनेछैन भन्ने झूटलाई तिनीहरूले स्वीकार गर्न इन्कार गरे।

तिनीहरूले परमेश्वरको दयालु, मायालु, चरित्रको सत्यलाई अँगाले। तिनीहरूले शैतानका सबै आरोपहरूको जवाफ दिन नसके तापनि तिनीहरूले परमेश्वरप्रति वफादार रहने छनौट गरे। जब येशू क्रुसमा मर्नुभयो, शैतानको योजनाहरू प्रकट भयो र स्वर्गदूतहरूले अन्ततः तिनीहरूले खोजिरहेका जवाफहरू प्राप्त गरे।

र परमेश्वरले उहाँका क्रुसको रगतद्वारा शान्ति गराएर पृथ्वीको होस् वा स्वर्गको होस्, **उहाँद्वारा नै सबै थोकलाई आफूसँग मिलापमा ल्याउनुभयो।**

कलस्सी १:२०

जब ख्रीष्ट मर्नुभयो, त्यहाँ स्वर्गमा परमेश्वरसँग मेलमिलाप भएको चीजहरू थिए। अन्तमा, शैतानको विचार र त्यसको प्रभावलाई स्वर्गबाट हटाइयो।

त्यो ठूलो अजिङ्गर तल फालियो— त्यो प्राचीन सर्प, जो सारा संसारलाई बहकाउने दियाबलस वा शैतान हो। त्यो पृथ्वीमा फ्याँकियो र त्यसका

दूतहरू त्यसका साथसाथै फ्याँकिए। तब मैले स्वर्गमा यसो भनिरहेको एउटा ठूलो आवाज सुनें, “अब हाम्रा परमेश्वरको मुक्ति, शक्ति, राज्य र उहाँका स्त्रीष्टको अधिकार आएको छ। किनकि हाम्रा भाइहरूलाई दोष लगाउने, जसले हाम्रा परमेश्वरको सामुन्ने तिनीहरूलाई दिनरात दोष लगाउँछ, त्यो तल फ्याँकिएको छ। प्रकाश १२:९-१०

क्रुसको समय सम्म, शैतान अझै पनि स्वर्गमा पहुँच गर्न सक्थ्यो। स्वर्गमा शैतानको भौतिक उपस्थितिलाई मात्र अनुमति दिइयो किनभने स्वर्गदूतहरूको दिमागमा अनउत्तर प्रश्नहरू थिए। हामीलाई अत्युबको कथामा भनिएको छ।

एक दिन स्वर्गीय दूतहरू परमप्रभुको सामुन्ने उपस्थित हुँदा शैतान पनि तिनीहरूसँग आयो। परमप्रभुले शैतानलाई सोध्नुभयो, “तँ कहाँबाट आईस्?” त्यसले भन्यो, “पृथ्वीमा चारैतिर घुमफिर गर्दै आएको हुँ।”
अत्युब १:६-७

जब येशू क्रुसको नजिक आउँदै हुनुहुन्थ्यो, उहाँलाई थाहा थियो कि चाँडै शैतान प्रकट हुनेछ र स्वर्गबाट बिजुली जस्तै खस्नेछ। शैतानलाई अब स्वर्गमा कुनै सहानुभूति हुनेछैन, र यसरी उसले त्यहाँ जाने कुनै कारण हुनेछैन।

उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मैले शैतानलाई स्वर्गबाट बिजुलीझैं खसिरहेको देखें। लूका १०:१८

परमेश्वरको पुत्रले शैतानलाई सुरुदेखि नै शारीरिक रूपमा स्वर्गबाट खसेको देख्नुभयो, तर स्त्रीष्ट क्रुसमा मर्नुभएसम्म उसका विचारहरूले पूर्ण रूपमा स्वर्ग छोडेनन्।

परमेश्वरको चरित्रको सत्यतालाई पृथ्वीबाट कसले स्वीकार गर्छ र मृत्युको प्रभुत्वबाट मुक्त हुन्छ, यो अझै हेर्न बाँकी छ। समयको अन्त्यमा, धेरै चाँडै, परमेश्वरले सम्पूर्ण संसारलाई विवाद स्पष्ट पार्नुहुनेछ र स्वर्गदूतहरूले निर्णय गरेझैं मानिसले निर्णय गर्न आवश्यक हुनेछ।

परमेश्वरको कृपा सबैलाई स्वतन्त्र रूपमा फैलाएको छ भनेर जान्न कति बहुमूल्य छ। शैतानले आधा राज्यलाई संक्रमित गरे पनि, अझै पनि यी स्वर्गदूतहरूको बाँकी रहेकाहरू पिताको काखमा फर्किए।

स्वर्गीय अदालतहरूमा यस्तो रिक्तता देखेर स्वर्गका स्वर्गदूतहरू कति दुःखी भए होलान्। उनीहरूसँग अनमोल सम्झनाहरू बाँडेका धेरै साथीहरू गए। यो भयानक क्षतिको लागि स्वर्गदूतहरू कसरी रोए होलान्। तैपनि पिता र पुत्रले भोगेको हानिको अनुभूति कसले मापन गर्न सक्छ? उहाँहरू जसले यी स्वर्गदूतहरूलाई सृष्टि गरे, सिकाउनुभयो र प्रेम गर्नुभयो। पीडा, आँसु र हृदय विच्छेद अथाह भएको हुनुपर्छ।

अध्याय १५: अजिङ्गरले पृथ्वीमा आफ्नो आधार स्थापित गर्दछ

के सैतानलाई स्वर्गबाट धकेलिएको थियो? वा के उसले रणनीतिक रूपमा आफ्नो सेनालाई अर्को कार्यको थियेटरमा सार्यो जहाँ पृथ्वी सृष्टि हुने थियो?

अनि स्वर्गमा लडाइँ भयो। मिखाएल र तिनका दूतहरूले त्यस अजिङ्गरसँग युद्ध गरे। अजिङ्गर र त्यसका दूतहरूले पनि युद्ध गरे, तर यिनीहरू हारे, र यिनीहरूका निमित्त स्वर्गमा कुनै ठाउँ रहेन। त्यो ठूलो अजिङ्गर तल फालियो— त्यो प्राचीन सर्प, जो सारा संसारलाई बहकाउने दियाबलस वा शैतान हो। त्यो पृथ्वीमा फ्याँकियो र त्यसका दूतहरू त्यसका साथसाथै फ्याँकिए। प्रकाश १२:७-९

के परमेश्वरले उसलाई दुङ्गा हानेजस्तै स्वर्गबाट बाहिर निकाल्नुभयो? यो सम्भव छैन किनभने जब हामीले परमेश्वरको चरित्रलाई थाहा पाउँछौं तब हामीले थाहा पाउनेछौं:

तिनीहरूले मेरा सबै पवित्र पर्वतमा न त केही हानि न नोक्सानी गर्नेछन्, किनकि समुद्र पानीले भरिएझैं पृथ्वी परमप्रभुको ज्ञानले भरिपूर्ण हुनेछ।
यशैया ११:९

यसले परमेश्वरको पुत्रको बारेमा बताउँछ कि उहाँले कुनै हिंसा गर्नुहुन्न र पूर्ण रूपमा हानिरहित हुनुहुन्छ।

उसको चिहान दुष्टहरूसित बनाइयो, र मृत्युमा धनीहरू उसको साथमा थिए, यद्यपि उसले केही उपद्रव गरेको थिएन न त उसको मुखमा केही छल थियो। यशैया ५३:९

किनकि यो उचित थियो कि हाम्रा लागि यस्ता एक जना प्रधान पूजाहारी हुनुपर्दछ, जो पवित्र, दोषरहित, निष्कलङ्क, पापीहरूबाट अलग र स्वर्गभन्दा पनि माथि उचालिएका हुनुहुन्छ। **हिब्रू ७:२६**

त्यसोभए शैतान र उसका स्वर्गदूतहरूलाई कसरी बाहिर निकालियो? हामी यहूदा १:६ मा पढ्छौं, यी स्वर्गदूतहरूले आफ्नो पहिलो बासस्थानलाई छोडे। त्यसोभए के कारणले तिनीहरूलाई स्वर्गबाट "निकास" गरियो?

त्यसको पुच्छरले स्वर्गको एक तिहाइ ताराहरूलाई सोहोरेर पृथ्वीमा फालिदियो। बालक जन्मनासाथ त्यसलाई निलिहालू भनी त्यो अजिङ्गर बालक जन्माउन लागेकी स्त्रीको सामुन्ने खडा थियो। **प्रकाश १२:४**

अजिङ्गरको पुच्छरले के बुझाउँछ?

वृद्ध र आदरणीय मानिसहरू शिर हुन्, तथा झूटा कुरा सिकाउने अगमवक्ताहरूचाहिँ पुच्छर हुन्। **यशैया ९:१५**

शैतानको झूट र परमेश्वरको प्रतिको गलत प्रचारले धेरै स्वर्गदूतहरूले परमेश्वरलाई आफ्नो शत्रुको रूपमा देखेको थियो।

परमेश्वरले तिनीहरूलाई सत्य देखाउन खोज्नुभयो, तर स्वर्गदूतहरूलाई गरिने हरेक कुरालाई तिनीहरूमाथिको आक्रमणको रूपमा लिइयो।

तरै पनि तिनीहरू बागी भए, र उहाँका पवित्र आत्मालाई दुःखित तुल्याए। यसैकारण उहाँ तिनीहरूका शत्रु हुनुभयो, र उहाँ आफैले तिनीहरूका विरुद्धमा लड्नुभयो। **यशैया ६३:१०**

परमेश्वर तिनीहरूको शत्रु हुनुहुन्न, तर परमेश्वरको व्यवस्थाको सम्बन्धमा तिनीहरूको जीवन कहाँबाट आयो भनी तिनीहरूको आफ्नै गलतफहमीद्वारा “उहाँ तिनीहरूको शत्रु हुनुभयो”। जब परमेश्वर यी स्वर्गदूतहरूकहाँ आउनुभयो, आदमजस्तै जुन आदमले पाप गरेपछि धेरै डराएका थिए, तिनीहरू यस क्षेत्रतिर भागे जहाँ पृथ्वी सृजना हुने थियो।

यो शैतानको झूट थियो जसले स्वर्गबाट स्वर्गदूतहरूलाई फालिदियो जसरी यसले प्रकाश १२:४ मा उल्लेख गरेको छ। यस बिन्दुमा शैतानले के गन्यो भन्ने बारे थप विवरणहरू प्राप्त गर्न हामीले पद ४ अधिको प्रकाश १२:१-३ को जाँच गर्नुपर्छ।

स्वर्गमा एउटा आश्चर्यजनक चिन्ह देखियो: सूर्य पहिरेकी एउटी स्त्री देखा परी, जसको पाठमुनि चन्द्रमा थियो, र त्यसले शिरमा बाह्र वटा ताराको मुकुट लाएकी थिई। त्यो गर्भवती थिई, र जन्माउने अवस्थाको पीडामा प्रसववेदनाले चिच्याइरहेकी थिई। अनि स्वर्गमा अर्को एउटा चिन्ह देखियो: सात वटा शिर, दश वटा सीड र शिरमा सात वटा मुकुट लाएको एउटा ठूलो रातो अजिङ्गर देखा पन्यो। **प्रकाश १२:१-३**

आफ्नो खुट्टामुनि सूर्य र चन्द्रमा लुगा लगाएर स्वर्गमा देखा पर्ने स्त्री को हो? पद ४-६ ले पृथ्वीमा पुरुष-बच्चालाई जन्म दिने स्त्रीको बारेमा बताउँछ जसले राष्ट्रहरूमा शासन गर्ने थियो र स्वर्गमा उचालिएको थियो। एडम क्लार्कले यसरी टिप्पणी गर्दछन्:

यहाँ महिलाले स्त्रीष्टको साँचो चर्चको प्रतिनिधित्व गर्छिन् भन्ने कुरामा अधिकांश टिप्पणीकारहरू सहमत छन्। यो पुस्तकको अन्य भागहरूमा, स्त्रीष्टको शुद्ध चर्च स्पष्ट रूपमा एक महिला द्वारा चित्रित गरिएको छ। प्रकाश १९: ७ मा, एक ठूलो भीडलाई यसो भन्दै प्रतिनिधित्व गरिएको छ, "हामी खुसी र आनन्द गरौं, र उहाँलाई आदर गरौं; किनभने थुमाको विवाह आएको छ, र उहाँकी पत्नीले आफूलाई तयार पारेकी छिन्।"

यो पक्कै पनि सत्य हो कि एक शुद्ध स्त्रीले स्त्रीष्टको दुलही, उहाँको प्रिय मण्डलीको प्रतिनिधित्व गर्दछ।

किनकि पति पत्नीको शिर हो, जसरी स्त्रीष्ट मण्डलीको शिर हुनुहुन्छ, जुन मण्डली उहाँको शरीर हो, र उहाँ स्वयम् त्यसको मुक्तिदाता हुनुहुन्छ।
एफिसी ५:२३

पद १-३ मा र त्यसपछि पद ४-६ मा अजिङ्गर पृथ्वीमा आएपछि, स्त्रीले पृथ्वीमा पुरुष-बच्चालाई जन्म दिन्छन् भनेर किन यस स्त्रीलाई स्वर्गमा प्रस्तुत गरिएको छ? यस पृथ्वीको योजना परमेश्वर र उहाँको पुत्रको महिमा प्रकट गर्ने थियो। हामी उहाँहरूको छविमा बनेका छौं। यस संसारका सबै बासिन्दाहरू स्त्रीको दुलही बन्नु पर्ने थियो। परमेश्वरको पुत्रले उहाँको चरित्र र उहाँको पिताको चरित्रलाई पूर्ण रूपमा प्रतिबिम्बित गर्ने मानिसहरूको चाहना गर्नुभयो। आदमको शरीरको एक छेउबाट भएको नारीको सृष्टिमा, हामीले नारीको सिद्धान्तलाई प्रकट गरेका छौं, चर्च, जुन स्त्रीको हृदयबाट निस्किएको थियो। पिताबाट जन्मनुभएको, स्त्रीले आफ्नो शिरको इच्छा पूरा गर्नुहुनेछ; स्त्रीबाट जन्मिएको, मानवताले आफ्नो शिरको इच्छा पूरा गर्नेछ।

किनकि जसले परमेश्वरको इच्छा पालन गर्छ त्यो नै मेरो भाइ र मेरी बहिनी र मेरी आमा हुन्।” **मर्कस ३:३५**

येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “मलाई नछोऊ, किनभने म अहिलेसम्म पिताकहाँ गएको छैन। तर मेरा भाइहरूकहाँ गएर तिनीहरूलाई भनिदेऊ, ‘मेरा पिता र तिमीहरूका पिता, र मेरा परमेश्वर र तिमीहरूका परमेश्वरकहाँ गइरहेछु।” **यूहन्ना २०:१७**

स्त्रीका मानिसहरूको प्रतिनिधित्व गर्ने महिला, जसमा उहाँको चरित्र छ, सूर्य पहिरिएकी। स्त्री धार्मिकताको सूर्य, संसारको ज्योति हुनुहुन्छ। उहाँको दुलहीको भाग्य ब्रह्माण्डमा ईश्वरको चरित्रको सत्यता प्रकट गर्नु थियो। प्रकाश १२ को दृश्य दुई हजार वर्ष पहिले स्त्रीको जन्मको समयमा हो। महिला मसीहलाई जन्म दिने परमेश्वरको चर्च हो। अजिङ्गर रोमन शक्ति मार्फत प्रकट भएको छ र ताराहरू परमेश्वरका मानिसहरूका अगुवाहरू हुन्। तैपनि यस कथाको बीउले यसको सुरुवातमा उत्पत्तिमा लिएर जाँदछ। परमेश्वर र उहाँको पुत्रले ब्रह्माण्डलाई परमेश्वर र उहाँको पुत्रबीचको साँचो सम्बन्ध देखाउनको लागि स्त्रीको दुलही नारी सृष्टि गर्ने योजना बनाउनुभएको थियो। लुसिफरलाई यस संसारको सृष्टिको बारेमा छलफलमा समावेश गरिएको थिएन। छलफलहरू केवल परमेश्वर र उहाँको पुत्रको

बीचमा मात्र थिए किनभने परमेश्वरको पुत्रलाई मात्र उहाँको पिताको चरित्रको सत्यता थाहा थियो।

उहाँका आँखा आगोका ज्वालाजस्ता थिए, र उहाँका शिरमा धेरै राजमुकुट थिए। उहाँमा एउटा नाउँ अङ्कित थियो, जो उहाँलाई बाहेक अरु कसैलाई थाहा थिएन। **प्रकाश १९:१२**

यो संसारको राजकुमार बन्ने शैतानको चाहना थियो। जब आदम र हव्वाले शैतानलाई आफ्नो प्रभुत्व सुम्पे, उसले आफूले चाहेको उपाधि प्राप्त गर्यो।

म तिमीहरूसँग अब धेरै बोल्नेछैनँ, किनभने यस संसारको शासक आइरहेछ। त्यसको ममाथि केही शक्ति छैन। **यूहन्ना १४:३०**

शैतानले आफ्नो सरकारको सिद्धान्तहरू यस पृथ्वीमा आफ्नो नयाँ न्याय प्रणालीको साथ प्रदर्शन गर्न चाहन्थे, तर परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई यस संसारको सृष्टिकर्ता र सही शासक दुवै हुन दिनुभयो।

“राती मैले मेरो दर्शनमा हेरेँ, र त्यहाँ मेरो सामु आकाशका बादलका साथ आइरहनुभएको एक जना मानिसको पुत्रजस्तै हुनुहुन्थ्यो। उहाँ ती अति प्राचीनकहाँ आउनुभयो, र उहाँकै सामु उपस्थित गराइनुभयो। उहाँलाई अधिकार, महिमा र सार्वभौमिक शक्ति दिइयो, र हरेक भाषा बोल्ने सबै मानिसहरू र जातिहरूले उहाँको आराधना गरे। उहाँको प्रभुत्व अनन्तसम्म रहने प्रभुत्व छ, जुनचाहिँ कहिल्यै टल्नेछैन, र उहाँको राज्य त्यो हो जुन कहिल्यै नष्ट हुनेछैन। **दानिएल ७:१३-१४**

अगमवक्ता दानियलले दर्शनमा देखेका कुराहरू पिताको सुरुदेखि नै भएको मौलिक ढाचाको पूर्ति हो। कि उहाँको पुत्र एक शासक हुनुहुनेछ र पृथ्वीको प्रभुत्व गर्नुहुनेछ। परमेश्वरको पुत्रले यो पृथ्वी सृष्टि गर्नु अघि, शैतानले ख्रीष्टले सृष्टि गर्न लाग्नु भएको कुरालाई निल्न र बन्दी बनाउन आफूलाई तयार पार्न पृथ्वीको क्षेत्रमा आफ्ना सबै शक्तिहरू लगाएको थियो।

त्यसको पुच्छरले स्वर्गको एक तिहाइ ताराहरूलाई सोहोरेर पृथ्वीमा फालिदियो। बालक जन्मनासाथ त्यसलाई निलिहाल्न भनी त्यो अजिङ्गर बालक जन्माउन लागेकी स्त्रीको सामुन्ने खडा थियो। प्रकाश १२:४

२००० वर्ष पहिले ख्रीष्टको जन्मको कथा संसारको जगमा के भयो भन्ने अभिव्यक्ति हो। जब येशूको जन्म भयो, शैतानले उहाँलाई नष्ट गर्न र यो संसारलाई आफ्नो अधिकारको रूपमा दाबी गर्न खोज्यो।

जब ख्रीष्टले यस संसारको सृष्टि गर्न र पृथ्वीमा आफ्नी दुलहीलाई जन्माउन लाग्नुभएको थियो, शैतानले यसलाई परमेश्वरको पुत्रको प्रभुत्वबाट हटाउन तयार भयो। स्वर्गमा योजना गरेको, सपना देखेको र ढाचा गरिएको स्त्रीको अचम्म अब पृथ्वीमा उनको सृष्टिकर्ता ख्रीष्टको हातबाट निकालिने थियो।

सुरुमा परमेश्वरले स्वर्ग र पृथ्वी सृष्टि गर्नुभयो। उत्पत्ति १:१

परमेश्वरको पुत्रले पृथ्वी भनिने यस ठाउँको सृष्टि गर्ने बित्तिकै शैतानले तुरुन्तै यस ठाउँलाई कब्जा गर्न खोज्यो किनभने सुरुमा यो ठाउँमा अन्धकार थियो।

पृथ्वी आकारविहीन र शून्य थियो। र गहिराइको सतहमा अँध्यारो थियो।

उत्पत्ति १:२

हामीलाई थाहा छ यो अन्धकार राम्रो थिएन किनभने परमेश्वरले अन्धकारलाई असल भन्नुभएन। उहाँले उज्यालोलाई मात्र राम्रो भन्नुभयो।

अनि परमेश्वरले भन्नुभयो, “उज्यालो होस्।” तब उज्यालो भयो। र परमेश्वरले उज्यालोलाई हेर्नुभयो, त्यो असल थियो। उहाँले उज्यालो र अँध्यारोलाई अलग-अलग गर्नुभयो। उत्पत्ति १:३-४

परमेश्वर प्रकाश हुनुहुन्छ। शैतान अन्धकार हो। अन्धकारको उपस्थिति, जसलाई राम्रो भनिएन, हामीलाई बताउँछ कि शैतान, अजिङ्गर, परमेश्वरको पुत्रले सृष्टि गरिरहनुभएको कुरालाई निल्न र आफूलाई यस संसारको राजकुमार बनाउन तयार भएर पृथ्वीमा आएको थियो।

सृष्टिको कथा स्वेच्छाचारी चरणहरूको श्रृंखला होइन। सृष्टि परमेश्वरको पुत्रमा भएको बीउको प्रकटीकरण हो र ख्रीष्टको बीउ र सर्पको बीउ बीचको द्वन्द्वको प्रकटीकरण पनि हो।

हामी सम्झन्छौं कि जीवनको नियमले बाध्यकारी बल प्रयोग गर्दैन। परमेश्वरले शैतानलाई कुनै पनि हिसाबले जबरजस्ती गर्नुभएन। उसले कुनै पनि हालतमा आफ्नो आन्दोलनलाई रोकेन। स्वतन्त्रताको कानूनले यसरी काम गर्दैन।

यस स्वतन्त्रताको अर्को प्रमाण यो तथ्यमा प्रकट हुन्छ कि शैतान र त्यसका स्वर्गदूतहरू बाँचिरहे तापनि तिनीहरू आफ्नै शक्तिले बाँचेनन्।

त्यहाँ एक मात्र छ जो अमर छ र त्यो परमेश्वर हो। स्वर्गदूतहरू ख्रीष्टमा भएको जीवनद्वारा बाँच्छन्।

परमेश्वरले एउटा कुरो बोल्नुभएको छ, मैले दुई कुरा सुनेको छु, कि हे परमेश्वर, तपाईं बलिया हुनुहुन्छ, **भजनसंग्रह ६२:११**

ख्रीष्टले यी पतित स्वर्गदूतहरूलाई जीवन दिन जारी राख्नुभयो। तिनीहरूको जीवनको हरेक धड्कन ख्रीष्टबाट आएको हो। उहाँ र उहाँको पिताले तिनीहरूको हरेक विचार पढ्न सक्षम हुनुभयो। उनीहरूलाई शैतानको हरेक घृणित विचार र कार्यहरू थाहा थियो। तैपनि परमेश्वरले तिनीहरूलाई जीवन दिनुभयो। यो किन भयो?

पहिलो, हामीले देखेका छौं कि परमेश्वरले जीवन लिनुहुन्न। दोस्रो, धेरै स्वर्गदूतहरूसँग अझै पनि अनउत्तर प्रश्नहरू थिए र शैतानलाई आफ्नो विचारहरू विकास गर्न र तिनीहरूको फल हेर्नको लागि समय दिन आवश्यक थियो। नतिजाको रूपमा, परमेश्वरको पुत्र यी पतित स्वर्गदूतहरूको फोहोर र घिनलाग्दो व्यञ्जनहरू सुन्न र अवलोकन गर्न बाध्य हुनुहुन्छ। ख्रीष्टको लागि यो कस्तो क्रुस हो जुन उहाँले सहनु हुन्छ। ख्रीष्टले अझै पनि शैतानलाई आफ्नो काखमा एक अर्थमा च्यापि रहनुभएको छ, जबकि शैतानले परमेश्वरको पुत्रलाई थप्पड, कुटपिट, गिल्ला र चोट पुर्याउँछ। हामी सम्झन्छौं:

“परमेश्वर, जसले संसार र त्यसमा भएका यावत् थोक बनाउनुभयो, उहाँ स्वर्ग र पृथ्वीका प्रभु भएका हुनाले हातले बनाएको मन्दिरमा वास गर्नुहुन्न, उहाँलाई कुनै थोकको खाँचो परेजस्तो गरी मान्छेको हातबाट उहाँको सेवा हुनुपर्छ भनी नसोच्नुहोस्। किनभने उहाँले नै सबैलाई जीवन, सास र सबै चीज दिनुहुन्छ। **प्रेरित १७:२४-२५**

पिता र पुत्रले शैतानलाई निरन्तर जीवन दिनुहुन्छ ताकि उसको सिद्धान्तहरू प्रकट हुन सकून् र बल प्रयोग नगर्ने उहाँहरूको सिद्धान्तहरू कायम रहोस्। — शैतानले त्यो जीवन चोर्न, मार्न र नाश गर्न प्रयोग गर्छ। ख्रीष्ट परमेश्वरको बुद्धि र शक्ति हुनुहुन्छ। (१ कोरिन्थी १:२४)। शैतानले शक्ति लिन्छ र बुद्धिलाई अस्वीकार गर्छ। शैतानले आफूलाई परमेश्वरको पुत्रको विरुद्धमा पूर्ण रूपमा कठोर बनाउँछ र अझै पनि उहाँको प्रत्येक सासले बाँच्छ।

प्रत्येक समय शैतानले नाश गर्छ, यो मोशाको हातमा लट्ठी जस्तै हो कि जब यो भुँडमा फ्यालियो, यो सर्प बन्यो।

तब परमप्रभुले तिनलाई भन्नुभयो, “तेरो हातमा के छ?” तिनले भने, “लट्ठी।” परमप्रभुले भन्नुभयो, “त्यो भुँडमा फाल्।” मोशाले त्यो भुँडमा फालिदिए, र त्यो एउटा सर्प भयो, र मोशा त्यसदेखि डराएर भागे। तब परमेश्वरले मोशालाई भन्नुभयो, “तेरो हात लम्काएर त्यसको पुच्छरमा समात्।” अनि मोशाले हात लम्काएर समाते, र त्यो तिनको हातमा फेरि लट्ठी नै भइहाल्यो। **प्रस्थान ४:२-४**

ख्रीष्ट पिताको दाहिने हातको लौरो हुनुहुन्छ। जब परमेश्वरले शैतानलाई नष्ट गर्न अनुमति दिनुहुन्छ, ख्रीष्टमा भएको शक्तिलाई शैतानलाई यी दुष्ट कामहरू गर्न अनुमति दिइन्छ। परमेश्वरको पुत्रले यी दुष्ट कामहरू गर्न चाहनुहुन्न, तर छनौट गर्ने स्वतन्त्रताले यो शक्ति शैतानमा जान दिनुपर्छ।

प्रत्येक चोटि शैतानले परमेश्वरका छोराछोरीहरू मध्ये एकलाई मार्छ र नष्ट गर्छ, ख्रीष्टलाई छेडिन्छ। उहाँ यी अपराधहरूले घायल हुनुहुन्छ।

किन उहाँले शैतानलाई यसो गर्नबाट रोक्नुहुन्न? किनभने शैतान आफैले स्वतन्त्र इच्छाको सिद्धान्त बुझ्दछ, र उसले मानिसहरूलाई तिनीहरूको कार्यको परिणाम प्राप्त गर्न र तिनीहरूको रोजाइको ईश्वरद्वारा शासन गर्न माग गर्दछ -

जुन, यदि तिनीहरूले पाप गरिरहेका छन् भने, शैतान हो, जसले तिनीहरूलाई हेरफेर गरेर, तिनीहरूलाई उत्तेजित गरेर, तिनीहरूलाई सताउने र अन्तमा तिनीहरूलाई नष्ट गरेर तिनीहरूमाथि शासन गर्छ। ख्रीष्टले शैतानलाई प्रभुको व्यवस्थामा हिँड्न अस्वीकार गर्ने र उहाँका नियमहरू र न्यायहरू पालन गर्न अस्वीकार गर्नबाट शैतानलाई रोक्न सक्नुहुन्न। उहाँले तिनीहरूलाई हानिको बाटोबाट बाहिर निस्कन उहाँकहाँ फर्केर आउन अनुरोध मात्र गर्न सक्नुहुन्छ।

कतिपयले यहाँ तर्क गर्छन् कि निर्दोषलाई पनि चोट लागेको छ; परमेश्वरले यसलाई कसरी व्याख्या गर्नुहुन्छ? धेरै बच्चाहरू युद्धहरू, वा रक्सी पिउने बुबाहरू, वा भयानक सरकारहरू, आदि अन्तर्गत पीडित छन्। यहाँ महत्त्वपूर्ण शब्द तल छ। परमेश्वरले एउटा प्रणाली बनाउनुभयो जहाँ हामी प्रत्येकको कार्य र विश्वासले हाम्रो वरपरका मानिसहरूलाई असर गर्छ - त्यो स्वतन्त्र इच्छाको अंश हो। यो विशेष गरी सत्य हो यदि हामी एक अधिकारी हौं, एक प्रमुख हौं भने; हामीले के सोच्छौं र गर्छौं त्यसको प्रत्यक्ष असर हामी मुनि भएकाहरूमा पर्नेछ। यो हामीलाई र स्वर्गदूतहरूलाई हाम्रो आफ्नै स्थान, र हामी भन्दा माथि र तलका व्यक्तिहरूको स्थान बुझ्नको लागि थियो, अस्तित्वको ठूलो श्रृंखलामा; र हाम्रा कार्यहरूले हामीलाई मात्र असर गर्दैन तर अरु सबैसँग सम्बन्धमा काम गर्दछ। जब मानिसले र स्वर्गदूतहरूले ख्रीष्टलाई अस्वीकार गर्ने छनौट गर्छन्, यसले आफैलाई मात्र होइन, तर तिनीहरूको वरपरका सबैलाई चोट पुर्याउँछ।

शैतान र तिनका स्वर्गदूतहरू स्वर्गबाट भागेपछि, परमेश्वर र उहाँको पुत्रले अगाडि बढेर यो संसार सिर्जना गर्ने निर्णय गर्नुभयो। ब्रह्माण्डको धेरैजसो भाग शैतानको झूट र परमेश्वरको व्यवस्थाको सम्बन्धमा उसको झूटो न्याय प्रणालीबाट प्रभावित भएको थियो। परमेश्वर र उहाँको पुत्रले मानव जातिमा परमेश्वरको चरित्रको सत्यता प्रकट हुनेछ भनी आशाका साथ हेर्नुभयो।

परमेश्वरको पुत्रको दुलही, र परमेश्वरको विरुद्ध शैतानको आरोपहरूको जवाफ दिन मद्दत गर्न। तर उहाँहरूले शैतानको चाललाई रोक्नुभएन।

शैतान सृष्टि गरिएको नयाँ संसारको क्षेत्रहरूमा घुम्न स्वतन्त्र थियो। परमेश्वरको पुत्रप्रतिको उसको घृणाले उहाँलाई यस ठाउँमा आउन र यसलाई नियन्त्रण गर्न प्रयास गर्न प्रेरित गर्यो। यो सृष्टिको पहिलो दिनमा अवस्थित अन्धकारको कारण हो। शैतान आफ्नो स्वर्गदूतहरूसँग आउन के को तयारी मा यहाँ आएको थियो।

शैतानमाथिको प्रतिबन्ध उसको आफ्नै न्याय प्रणालीबाट आएको हो र उसले परमेश्वरले उसलाई जे गर्नुहुनेछ भन्ने कल्पना गरेको थियो। नयाँ सृष्टिले शैतानबाट डराउनु पर्ने छैन जबसम्म तिनीहरू ख्रीष्टको आत्माले भरिपूर्ण रहन्छन्। उनीहरू नभागी तिनीहरूको उपस्थितिमा लामो समय सम्म रहन सक्षम हुनुहुने थिएन। उसलाई दण्डको डर र दण्डको डरले बाहिर निकालिनेछ।

अध्याय १६: सृष्टि हसा भविष्यवाणी

शैतान र परमेश्वरको सरकार बीचको द्वन्द्व सर्पको बीउमा पूर्ण रूपमा विकसित भएको थियो। यी चीजहरूको अन्त्य के हुनेछ भनेर केवल परमेश्वर र उहाँको पुत्रलाई थाहा थियो। परमेश्वरले आफ्नो बुद्धिमा, सृष्टिको घटनाहरू मार्फत, ख्रीष्टमा भएको बीउ र शैतानमा भएको बीउको तत्वहरू प्रकट गर्न सक्षम हुनुभयो। परमेश्वरको राज्य र शैतानको राज्यबीचको यस द्वन्द्वमा के हुनेछ भनेर हाम्रा पिताले सिद्धान्तमा बताउन सक्षम हुनुहुन्थ्यो।

यस संसारको नियतिलाई केन्द्रको मञ्चको रूपमा नियुक्त गरिएको थिएन जहाँ यो नाटक खेल्नु थियो, तर सृष्टिको क्रमले ख्रीष्ट र शैतान बीचको द्वन्द्वको मुख्य चरणहरू बताउँछ। यो निश्चित छ कि सर्पको बीउले आफ्नो सिद्धान्तहरू प्रकट गर्न ठाउँ भेट्टाउनेछ, तर यो निश्चित रूपमा थाहा थिएन कि यो पृथ्वी दुखको रूपमा यो एक ठाउँ बन्नेछ जहाँ यो प्रकट हुनेछ, किनकि परमेश्वर सबै-जान्ने भन्दा पनि सर्वज्ञ हुनुहुन्छ। भिन्नता, जसरी हामीले छलफल गरिसकेका छौं, जुन सुरुदेखि अन्त्य थाहा पाउँदै भन्ने पाठमा पाइन्छ। जुन सुरु हुनुभन्दा अगाडि छ त्यो कुनै कुरा होइन। यो थाहा छैन र त्यसैले त्यहाँ जोखिमको तत्व समावेश छ।

लुसिफरले आफ्नो निर्माताको विरुद्धमा पूर्ण रूपमा विद्रोह गर्न आफूलाई प्रतिबद्ध गर्नु अघि, परमेश्वरको आत्मा स्वर्गदूतहरूको हृदयमा घुमिरहेको थियो जुन धेरै मानिसहरू तर्फ लागेका थिए। सृष्टिको कथाले यही यथार्थ झल्काउँछ ।

पृथ्वी आकारविनाको र शून्य थियो। अथाह समुद्रमाथि अन्धकार थियो, र परमेश्वरका आत्मा पानीमाथि परिभ्रमण गर्दैरहनुहुन्थ्यो। **उत्पत्ति १:२**

गहिरोको लागि हिब्रू शब्दको अर्थ पानीको बढ्दो पिण्ड हो। अमरताको बारेमा आफ्नो झूट मार्फत परमेश्वरको व्यवस्थालाई पुनर्स्थापित गर्ने शैतानको कुकर्मले स्वर्गदूतहरूमाझ हंगामा मच्चाइरहेको थियो। उसले आफूलाई कसरी बाँच्ने भन्ने

उदाहरणको रूपमा स्थापित गरेको थियो, परमेश्वरको पुत्रको विपरीत। परमेश्वरका पुत्र र वफादार स्वर्गदूतहरूका वचनहरू सुन्न तिनीहरूको अन्तस्करणलाई आग्रह गर्दै परमेश्वरको आत्मा तिनीहरूमाथि चलिरहनुभएको थियो।

लुसिफरले परमेश्वर र उहाँको सरकारको विरुद्धमा आरोप लगाएका थिए, तर ख्रीष्ट स्वर्गको ज्योति हुनुहुन्थ्यो जसले परमेश्वरको चरित्रको सत्यता प्रकट गर्नुभयो। लुसिफरको न्यायले अपराधको लागि मृत्युको माग गर्छ भनी आग्रह गरिरहनुभएको थियो, तर ख्रीष्टले पापको लागि बलिदान चाहनुहुन्न भनेर ख्रीष्टले प्रकट गर्नुभयो।

अनि परमेश्वरले भन्नुभयो, “उज्यालो होस्।” तब उज्यालो भयो। र परमेश्वरले उज्यालोलाई हेर्नुभयो, त्यो असल थियो। उहाँले उज्यालो र अँध्यारोलाई अलग-अलग गर्नुभयो। परमेश्वरले उज्यालोलाई “दिन” र अँध्यारोलाई “रात” भन्नुभयो। साँझ पन्यो र बिहान भयो— पहिलो दिन।

उत्पत्ति १:३-५

परमेश्वरले "उज्यालो होस्" भन्नुभएन। उहाँले भन्नुभयो "त्यहाँ उज्यालो होस्।" यो हामीले हाम्रो दिमागमा राख्नु पर्ने कुरा हो र धन्यवादका साथ प्राप्त गर्नुपर्दछ। शैतानले ज्योतिलाई अस्वीकार गर्यो; र यदि तपाईंको आँखा अँध्यारो भयो, अनिच्छुक र उज्यालो प्राप्त गर्न असक्षम भयो भने, तपाईंको वरपरको संसार कतिको अँध्यारो हुन सक्छ?

“आँखा शरीरको बत्ती हो। यसकारण यदि तिम्मा आँखा स्वस्थ छन् भने, तिम्मा सारा शरीर उज्यालो हुनेछ। तर तिम्मा आँखा खराब छन् भने, तिम्मा सारा शरीर अँध्यारो हुनेछ। यसकारण तिमीभित्र भएको उज्यालोचाहिँ अँध्यारो भयो भने, त्यो अँध्यारो कस्तो घोर हुन्छ! मती ६:२२-२३

हामीले अघिल्लो अध्यायमा भनेझैं, परमेश्वरले ज्योतिलाई असल भन्नुभयो। उहाँले अन्धकारलाई राम्रो भन्नुभएन। सृष्टिको घटनाहरूमा प्रकट हुने कथाको प्रमाण यहाँ छ। परमेश्वरले उज्यालोलाई अन्धकारबाट अलग गर्नुभयो।

आफ्नो पिताको सत्यता प्रकट गर्दै, परमेश्वरको पुत्रले शैतानमा भएको अन्धकारलाई उजागर गर्नुभयो।

परमेश्वरका पुत्रले बोलेका शब्दहरू उहाँको आत्माद्वारा स्वर्गदूतहरूको दिमागमा लगाइयो र यसले तिनीहरूका विचार र इच्छाहरू बुझ्यो (हिब्रू ४:१२)। आत्मा छुट्टिने हावाको धारा जस्तै हो। यो हामीले आकाशमा देख्छौं: पृथ्वी माथिको पानी र पृथ्वी मुनिको पानी बीचको हावाको खल्ती।

अनि परमेश्वरले भन्नुभयो, “पानीका बीचमा एक क्षेत्र होस्, र त्यसले पानीलाई दुई भाग गरोस्।” परमेश्वरले सो बनाएर क्षेत्रमुनिको र माथिको पानीलाई अलग-अलग गर्नुभयो। तब त्यस्तै भइहाल्यो। परमेश्वरले यस अन्तरिक्षलाई आकाश भन्नुभयो। साँझ पच्यो र बिहान भयो— दोस्रो दिन। **उत्पत्ति १:६-८**

प्रकाशको ज्योतिको परिणाम निर्णयमा ल्याउनु हो। के त्यहाँ ज्योतिको स्वीकृति हुनेछ वा त्यहाँ प्रकाशबाट टाढा गएर घुमाउरो रूपमा अलग नेतृत्व हुनेछ?

हामी चासोका साथ ख्याल गर्छौं कि परमेश्वरले पानीको विभाजन गर्नु राम्रो कुरा हो भनेर भन्नुभएन तर यो त्यस्तै होस् भन्नुभयो। यो सृष्टिमा प्रकट भएको बीज सिद्धान्त हो। हामी यो प्रक्रियालाई सृष्टिको चार र पाँच दिनमा फेरि देख्छौं। फेरी चौथो दिन उज्यालो हुन्छ र पाँचौं दिन बिछोड हुन्छ । हामी छिट्टै यसमा आउनेछौं। सृष्टिको दोस्रो दिनबाट हाम्रो बिन्दु सत्यको आत्माले विभाजन गर्छ भन्ने हो। यहाँ पृथ्वीमा हुँदा येशूले यो सिद्धान्त व्याख्या गर्नुभयो।

“म पृथ्वीमा शान्ति ल्याउन आएको हुँ भनी नठान। शान्ति ल्याउन होइन, तर तरवार चलाउनलाई म आएको हुँ। किनकि म मानिसलाई उसका बाबुको विरुद्ध, र छोरीलाई उसकी आमाको विरुद्ध, र बुहारीलाई उसकी सासूको विरुद्ध गराउन आएँ। मानिसका शत्रु उसको आफ्नो परिवार भित्रकैहरू हुनेछन्। **मती १०:३४-३६**

परमेश्वरले अन्धकारमा भएकाहरूलाई उहाँतिर फर्कन आग्रह गर्नुहुन्छ। हृदयमा निरन्तरको आग्रहले यसलाई नरम वा स्थायी रूपमा कडा बनाउँछ। यसरी परमेश्वरले फिरऊनको हृदय कठोर बनाउनुभयो। परमेश्वरले उसलाई आफ्नो हृदय नरम गर्न आग्रह गरिरहनुभयो र फिरऊनले बारम्बार अस्वीकार गरे। यही कारणले विछोड हुन्छ ।

तेस्रो दिनले सृष्टिको दोस्रो दिनबाट सुरु भएको विभाजनलाई विस्तार गर्दछ। यसले ख्रीष्टको सन्तान र शैतानको सन्तानको विकासलाई अझ बढी प्रकट गर्छ।

अनि परमेश्वरले भन्नुभयो, “आकाशमुनि [H8478] भएको पानी एक ठाउँमा जम्मा होस् र ओबानो भूमि देखा परोस्।” तब त्यस्तै भइहाल्यो। परमेश्वरले ओबानो भूमिलाई “पृथ्वी” भन्नुभयो, र जम्मा भएको पानीलाई “समुद्र” भन्नुभयो। अनि परमेश्वरले हेर्नुभयो, त्यो असल थियो। उत्पत्ति १:९-१०

अण्डरको लागि हिब्रू शब्दको अर्थ:

H8478 tachath (takh'-ath) - तल, (उदासीन रूपमा) H8430 tôach (to'-akh) बाट - उदास, नम्र।

परमेश्वरलाई आफ्नो पुत्रत्व अस्वीकार गर्दा, शैतान निराश भयो। उनको चरित्रका तत्वहरू डगमगाउन र हल्लाउन थाले। (उत्पत्ति ४:१२)। परमेश्वरलाई आफ्नो पुत्रत्व अस्वीकार गर्न उसँग सामेल भएकाहरूले आफूलाई लुसिफरसँग बाँधिएको पाए। हिब्रूमा शब्दहरू एकसाथ भेला हुन्छन्:

H6960 qâvâh; (kaw-vaw'): एक आदिम जरा; एकसाथ बाँध्नु (सायद घुमाएर) त्यो हो, सङ्कलन; (लाक्षणिक रूपमा) अपेक्षा गर्न: - जम्मा (सँगै), हेर्नुहोस्, धैर्यपूर्वक, पर्खनुहोस् (का लागि, मा, मा)।

शैतान र त्यसका स्वर्गदूतहरू सामूहिक रूपमा परमेश्वरको पुत्रमा सत्यको ज्योतिबाट टाढा गए। तिनीहरू क्रोध, हिंसा, ईर्ष्या, र परमेश्वर र उहाँको पुत्रको विरुद्ध न्यायले भरिएका थिए। तिनीहरू पनि न्यायको डरलाग्दो प्रत्याशाले

भरिएका थिए। हामीले शैतानको यो बीउ आदम र हत्वामा प्रकट भएको देखेका छौं जब तिनीहरूले पाप गरे। जब परमेश्वर तिनीहरूका बगैंचामा जानुभयो, तिनीहरू दौडिए र डरले लुके। तिनीहरू परमेश्वरप्रति डर, दोष र शत्रुताले बाँधिएका थिए। यस बीजलाई यसरी व्यक्त गरिएको छ।

परमप्रभु र उहाँका अभिषिक्त जनको विरुद्धमा पृथ्वीका राजाहरू खडा हुन्छन्, र शासकहरू आपसमा सल्लाह गर्छन्। **भजनसंग्रह २-२**

तसर्थ, ज्योतिको प्रतिक्रियाको कारण प्रकाशको अभिव्यक्तिले पतित स्वर्गदूतहरूलाई बाँध्ने प्रभाव पाउँछ। प्रकाशको प्रतिक्रियामा यो तिनीहरूको आफ्नै डर र न्याय हो, जसले तिनीहरूलाई दास बनाउँछ र तिनीहरूलाई एकसाथ भेला गर्छ।

उहाँले पानीलाई बादलको थुप्रोमा बन्द गरी राख्नुहुन्छ, तापनि तिनको भारले मेघहरू फुटेर निस्कँदैनन्। **अय्यूब २६:८**

आफ्नो अधिकारको मर्यादा कायम नराखेर उचित वासस्थान त्याग्ने स्वर्गदूतहरूलाई उहाँले पातालको अन्धकारमा न्यायको त्यस ठूलो दिनसम्म अनन्त बन्धनमा राख्नुभएको छ, **यहूदा १:६**

परमेश्वरको पुत्र तिनीहरूको उपस्थितिमा आउँदा पतित स्वर्गदूतहरूले प्रकट गरेको डर हामी देखेका छौं।

तिनीहरूले यसो भन्दै चिच्छ्याए, “हे परमेश्वरका पुत्र, तपाईंको हामीहरूसँग के सरोकार? हाम्रो समय नपुगी हामीहरूलाई कष्ट दिन तपाईं यहाँ आउनुभएको हो?” **मती ८:२९**

सृष्टिको तेस्रो दिनले मुनि वा तल रहेको पानीको भेलालाई प्रकट गर्दछ। यसले शैतान र त्यसका स्वर्गदूतहरूलाई परमेश्वर र उहाँको पुत्रको घृणा र आउँदै गरेको तिनीहरूको न्यायको डरमा बाँधिएको प्रतिनिधित्व गर्दछ। हामी चासोका साथ ध्यान दिन्छौं कि पानीको जमघटले सुख्खा जमिन देखा पर्यो।

अनि परमेश्वरले भन्नुभयो, “आकाशमुनि भएको पानी एक ठाउँमा जम्मा होस् र ओबानो भूमि देखा परोस्।” तब त्यस्तै भइहाल्यो। **उत्पत्ति १:९**

यहाँ हामी शैतानको पहुँचको बीज सिद्धान्त देख्छौं। प्रभु र उहाँका अभिषिक्तहरू विरुद्ध उसका सेनाहरू एकसाथ जम्मा गर्न, सुख्खा भूमि, नारीको उदय, देखा पर्न अनुमति दिइयो र यस सुख्खा जमिनमा बीउ, जो ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, रोप्न सक्षम भयो।

अनि परमेश्वरले भन्नुभयो, “**भूमिले वनस्पति, बीउ हुने बोट-बिरुवाहरू र आ-आफ्नो किसिमको बीउ हुने फल फल्ने वृक्षहरू पृथ्वीमा उमारोस्।**” तब त्यस्तै भइहाल्यो। **उत्पत्ति १:११**

सुख्खा भूमिको लागि हिब्रू शब्दले निम्न तरिकामा मुक्तिको बाटो वा मार्गको विषयवस्तु लिन्छ।

उहाँले समुद्रलाई सुख्खा जमिन तुल्याउनुभयो, तिनीहरूले पैदलै नदी तरे— आओ, हामी उहाँमा आनन्दित होऔं। **भजनसंग्रह ६६:६**

तापनि जहाजलाई किनार लगाउनलाई ती मानिसहरूले सकेसम्म खियाए, तर तिनीहरूले सकेनन्, किनकि तिनीहरूका विरुद्धमा समुद्र झन्-झन् खराब हुँदैगयो। **योना १:१३**

शैतान र त्यसका स्वर्गदूतहरूले पृथ्वीलाई आफ्नो मुख्यालय बनाउने र परमेश्वर र उहाँको पुत्रको योजनामा बाधा पुऱ्याउने संकल्प गरे तापनि तिनीहरूको आफ्नै न्याय प्रणाली, ख्रीष्टप्रतिको घृणा र उहाँप्रतिको तिनीहरूको डरले तिनीहरूलाई ख्रीष्टलाई सुख्खा जमिन प्रकट गर्न र बीज रोप्नको लागि बाधा गर्न रोक्यो। सृष्टिको तेस्रो दिनमा प्रकट भएको बीउ ख्रीष्टको प्रतीक हो।

प्रतिज्ञाहरू अब्राहाम र उनको सन्तानलाई दिइएका थिए। धर्मशास्त्रले “सन्तानहरूलाई” भन्दैन, यसले त धेरै मानिसहरूको सङ्केत दिन्छ। तर धर्मशास्त्रले “तिम्रो सन्तानलाई” भन्छ, यसले एक जना मानिसको मात्र सङ्केत दिन्छ, जो ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। **उत्पत्ति ३:१६**

हामी यस सिद्धान्तलाई ध्यानपूर्वक पालन गर्छौं किनकि यो सुसमाचारको अभिव्यक्ति हो।

जब ख्रीष्टले सृष्टिको पहिलो दिनमा व्यक्त गरेको आफ्नो पिताको सत्यतालाई प्रकट गर्नुभयो, यसले स्वर्गदूतहरूका बीचमा अलगावको कारण बनायो। त्यसपछि शैतानले आफ्ना सेनाहरू जम्मा गर्यो र पृथ्वीमा सर्यो जहाँ तिनीहरू "परमप्रभु र उहाँका अभिषिक्तको विरुद्धमा ... उठ्छन्।" (प्रेरित ४:२६, NIV)। पापको गहिराइहरू प्रकट हुन थाल्छ जब यो जम्मा हुन्छ जहाँ अन्धकार तीव्र हुन्छ, जसले गर्दा अनुग्रह धेरै प्रशस्त हुन्छ जसले पृथ्वीमा बीउ रोप्न अनुमति दिन्छ।

मानिस पृथ्वीको धुलोबाट बनेको हो र सृष्टिको तेस्रो दिन मानव हृदयमा रोपिएको ख्रीष्टको बीउको प्रतीक हो जसले तिनीहरूलाई सत्यको ज्योतिर्तर्फ आकर्षित गर्दछ। यो येशूको आत्माको प्रतीक हो जसले मानिसलाई निरन्तर ज्योतिमा समर्पण गर्न अपील गर्दछ। जसरी आत्मा देखा पर्दैन, त्यसरी नै मानव हृदयमा रहेको बीउको क्रिया पनि देखिदैन। यो अन्तमा प्रकट नभएसम्म यसको कार्य लुकेको छ।

संक्षेपमा, हामी देख्छौं कि सृष्टिको तीन दिनको ढाँचाले यो क्रमलाई पछ्याउँछ:

व्यवस्था आयो र अपराधको वृद्धि भयो, तर जहाँ पाप बढ्यो अनुग्रह झन् बढी मात्रामा बढ्यो, **रोमी ५:२०**

यस पाठलाई सृष्टिको सन्दर्भमा राख्दा हामी देख्छौं:

- पहिलो दिन - प्रकाश: "यसबाहेक व्यवस्था [चरित्र] प्रविष्ट भयो"
- दोस्रो दिन - पृथक्करण: "अपराध धेरै हुन सक्छ"
- दिन ३ क - पानीहरू सँगै जम्मा भयो: "तर जहाँ पाप बढ्यो"
- दिन ३ ख - बीउ रोपिएको छ: "अनुग्रह धेरै बढ्यो"

रोमी ५:२० ले शैतानको सन्तान र ख्रीष्टको सन्तानको बीचको अन्तरक्रियाको क्रमलाई देखाउँछ।

बीउ सिद्धान्त मार्फत, यस संसारको सृष्टिले ख्रीष्ट र शैतान बीचको ठूलो विवादको उत्पत्तिलाई प्रकट गरेको हामी देख्न सक्छौं।

<p>दिन १ सत्यताको प्रकाश: शैतानले परमेश्वरको चरित्रको बारेमा गरेको झूटको अन्धकार ख्रीष्टले परमेश्वरको चरित्र प्रकट गर्नुहुन्छ उज्यालो होस्</p>	<p>दिन २ अलगाव: शैतान र उसको दूतहरूले स्वर्ग छाड्छन्। तिनीहरूले आत्मालाई तुच्छ ठाने र क्षमालाई इन्कार गरे पानीलाई विभाजन गरियो</p>	<p>दिन ३ बिज: तलको पानी जम्मा भयो। जसले गर्दा भूमी देखा पर्यो। बिज रोपियो। समुन्द्र मार्फत बाटो। बिजले जीवन ल्याउँछ। सुक्खा जमिनमा जरा</p>
<p>कानून/चरित्र प्रवेश गर्छ</p>	<p>अपराधको प्रशस्तता</p>	<p>अनुग्रह धेरै बढ्छ</p>
<p>संसार सुरु हुनु अघि स्वर्गमा युद्ध</p>	<p>संसार सुरु हुनु अघि मात्र स्वर्गमा युद्ध</p>	<p>ख्रीष्टको जन्म सम्म मानिसको पतन</p>

सृष्टिको पहिलो तीन दिन स्वर्गमा भएको युद्धको प्रकटीकरण हो जुन शैतान र त्यसका स्वर्गदूतहरू यस पृथ्वीमा आउँदै गरेको सन्तानको प्रतिरोध गर्न आउँछन्। घटनाहरूको यही क्रम यूहन्ना १६:८ मा येशूका शब्दहरूमा पाउन सकिन्छ:

र जब उहाँ आउनुहुनेछ, उहाँले संसारलाई पाप, धार्मिकता र न्यायको दोषी ठहराउनुहुनेछ। **यूहन्ना १६:८**

<p>प्रायश्चित्त:</p>	<p>पाप</p>	<p>धार्मिकता</p>
----------------------	------------	------------------

यी घटनाहरूलाई प्रकाश १२:१-४ को भाषामा पनि व्यक्त गरिएको छ।

<p>दिन १ सत्यताको प्रकाशः</p> <p>स्वर्गमा एउटा आश्चर्यजनक चिन्ह देखियोः सूर्य पहिरेकी एउटी स्त्री देखा परी, जसको पाउमुनि चन्द्रमा थियो, र त्यसले शिरमा बाह्र वटा ताराको मुकुट लाएकी थिई।</p> <p>उज्यालो होस्</p>	<p>दिन २ अलगावः</p> <p>त्यो गर्भवती थिई, र जन्माउने अवस्थाको पीडामा प्रसववेदनाले चिच्याइरहेकी थिई।</p> <p>पानीलाई विभाजन गरियो</p>	<p>दिन ३ बिजः</p> <p>अनि स्वर्गमा अर्को एउटा चिन्ह देखियोः सात वटा शिर, दश वटा सीङ र शिरमा सात वटा मुकुट लाएको एउटा ठूलो रातो अजिङ्गर देखा पर्‍यो। त्यसको पुच्छरले स्वर्गको एक तिहाइ ताराहरूलाई सोहोरेर पृथ्वीमा फालिदियो। बालक जन्मनासाथ त्यसलाई निलिहालूँ भनी त्यो अजिङ्गर बालक जन्माउन लागेकी स्त्रीको सामुन्ने खडा थियो।</p>
--	---	--

हामी यहाँ स्त्री, सर्प/अजिङ्गर, र बीउ प्रकट भएको देखेका छौं। यो इडेनको बगैंचामा भएको घटनाहरूको प्रतिबिम्ब हो जहाँ हामी महिला, सर्प अजिङ्गर र बीउ देखेका छौं।

तेरो (सर्प) र स्त्रीको बीचमा, र तेरो सन्तान (बिज) र स्त्रीको सन्तानको बीचमा म दुश्मनी हालिदिनेछु। त्यसले तेरो शिर कुच्च्याउनेछ, र तँले त्यसको कुर्कुचो डस्नेछस्।” उत्पत्ति ३:१५

यस युद्धको प्राथमिकता प्रतिबिम्बित पहिलो तीन दिन स्वर्गमा केन्द्रित रहेको छ। सृष्टिको चौथो दिन पृथ्वीमा ख्रीष्टको दृश्यात्मक कार्यको प्रकटीकरण हो जहाँ परमेश्वरको चरित्र पूर्ण रूपमा प्रकट भएको थियो। पृथ्वीमा यो प्रकाशको प्रकटीकरण, सुरुमा स्वर्गमा भएको जस्तै प्रक्रिया सुरु भयो, अझ स्पष्ट रूपमा, अपराधको कारणले गर्दा अनुग्रह धेरै प्रशस्त हुन सक्छ।

उहाँमा जीवन थियो, र त्यो जीवन मानिसहरूको ज्योति थियो। त्यो ज्योति अन्धकारमा चम्कन्छ, र अन्धकार त्यसमाथि विजयी भएको छैन।

यूहन्ना १:४-५

येशूले फेरि तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “म संसारको ज्योति हुँ। मलाई पछ्याउने अन्धकारमा हिँडुल गर्नेछैन, तर त्यसले जीवनको ज्योति पाउनेछ।” **यूहन्ना ८:१२**

येशूको सेवकाईले परमेश्वरका जनहरूका बीचमा विभाजन ल्यायो।

तिनीहरूले त्यसलाई गाली गर्दै भने, “तँ पो उसको चेला होस्, तर हामी त मोशाका चेला हौं। हामीलाई थाहा छ मोशासँग परमेश्वरले बोल्नुभएको थियो, तर हामीलाई थाहा छैन यो मानिसचाहिँ कहाँको हो।” **यूहन्ना ९:२८-२९**

अनि येशूले भन्नुभयो, “म न्यायको लागि यस संसारमा आएँ, कि नदेख्नेहरूले देखून् र देख्नेहरूचाहिँ अन्धा होऊन्।” **यूहन्ना ९:३९**

ख्रीष्टको कामले परमेश्वरको आत्मालाई अस्वीकार गर्नेहरूलाई उहाँलाई मार्न ख्रीष्टको विरुद्धमा भेला हुन दियो।

बिहान सबेरै, सबै मुख्य पूजाहारीहरू र जनताका धर्म-गुरुहरूले येशूलाई मृत्युदण्ड दिन भनी उहाँको विरुद्धमा सरसल्लाह गरे। **मती २७:१**

त्यसपछि, त्यस दिनदेखि तिनीहरूले उहाँलाई मार्न षड्यन्त्र रचे। **यूहन्ना ११:५३**

शैतान र यी दुष्टहरूका कार्यहरू अन्धकारको बाक्लो बादलमा बाँधिएका थिए।

अब मध्याह्नदेखि तीन बजेसम्म सारा देशमा अन्धकार भयो। **मती २७:४५**

ख्रीष्टलाई मार्दा, शैतान र नेताहरूको पाप प्रकट भयो। तिनीहरू आफैमा भरीपूण भए र सत्यको बीउले मानव हृदयलाई छुन सक्षम भयो। कुसमा ख्रीष्टलाई मार्ने पापले अनुग्रहलाई अझ धेरै बढायो किनभने अन्धकारका कामहरू पर्दाफास भएका थिए।

किनकि छोरा-छोरीहरू मासु र रगतका सहभागी भएका हुनाले उहाँले पनि त्यही स्वभाव लिनुभयो, ताकि मृत्युद्वारा नै मृत्युको शक्ति भएकोलाई, अर्थात् दियाबलसलाई उहाँले नष्ट गरून्, **हिब्रू २:१४**

ख्रीष्टले संसारमा प्रकट गर्नुभएको ज्योतिले पानीमा जम्मा भएका अन्धकारलाई उजागर गर्यो। यसले हावाको शक्तिको राजकुमारलाई पनि प्रकट गर्‍यो, (एफिसी २:२)। स्वर्गदूतहरू (स्वच्छ आत्माहरू) र प्रेतहरू (अपवित्र आत्माहरू) को काम प्रकाशमा ल्याइयो।

जब शैतानले ख्रीष्टलाई मार्यो, शैतान स्वर्गबाट बिजुली जस्तै खस्यो। उसले पहिले जस्तै स्वर्गीय क्षेत्र पहुँच गर्न सक्षम थिएन। उसका विचारहरूबाट स्वर्गका कुनै पनि स्वर्गदूतहरू प्रभावित भएनन्। सृष्टिको चौथो दिनमा सूर्य र चन्द्रमाको सृष्टिको प्रतीक ख्रीष्टको जीवनमा प्रकाशको माध्यमबाट सबै स्वर्गीय स्वर्गदूतहरू परमेश्वरसँग मेलमिलाप भएका थिए।

त्यो ठूलो अजिङ्गर तल फालियो— त्यो प्राचीन सर्प, जो सारा संसारलाई बहकाउने दियाबलस वा शैतान हो। त्यो पृथ्वीमा फ्याँकियो र त्यसका दूतहरू त्यसका साथसाथै फ्याँकिए।

तब मैले स्वर्गमा यसो भनिरहेको एउटा ठूलो आवाज सुनें, “अब हाम्रा परमेश्वरको मुक्ति, शक्ति, राज्य र उहाँका ख्रीष्टको अधिकार आएको छ। किनकि हाम्रा भाइहरूलाई दोष लगाउने, जसले हाम्रा परमेश्वरको सामुन्ने

तिनीहरूलाई दिनरात दोष लगाउँछ, त्यो तल फ्याँकिएको छ। प्रकाश
१२:९-१०

माथिका पदहरूमा वर्णन गरिएका घटनाहरू तिनीहरूको मुख्य बिन्दु भनेको ख्रीष्टको पुनरुत्थानको समयमा हो। शैतानका विचारहरू स्वर्गीय ब्रह्माण्डको दिमागबाट हटाइयो। शैतानलाई यहाँ कसरी तल फ्याँकियो?

परमेश्वरका ज्ञानको विरुद्धमा खडा हुने बहसहरू र हरेक अहङ्कारपूर्ण बाधालाई हामी नाश गर्छौं, र हरेक विचारलाई ख्रीष्टको आज्ञापालन गर्नलाई वशमा पाउँछौं। २ कोरिन्थी १०:५

यो शैतान र त्यसका अनुयायीहरूको तर्क थियो जुन ख्रीष्टको पुनरुत्थानको समयमा स्वर्गबाट बाहिर फ्याँकिएको थियो। स्वर्गीय स्वर्गदूतहरू हिंस्रक छैनन्, र परमेश्वर र उहाँको पुत्रले जस्तै तिनीहरू बल प्रयोग गर्दैनन्।

प्रकाश १२:४ मा व्यक्त गरिएझैं पृथ्वीको सृष्टिको समयमा शैतानले भौतिक रूपमा स्वर्ग छोडेको थियो। शैतानको विचारहरू ४००० वर्ष पछि स्वर्गबाट बाहिर फ्याँकिएको थियो जब परमेश्वरको पुत्रको ज्योतिले पिताको महिमा प्रकट गर्यो।

जब त्यस अजिङ्गरले आफू पृथ्वीमा फ्याँकिएको देख्यो, तब त्यसले छोरो जन्माउने त्यस स्त्रीलाई खेदयो। प्रकाश १२:१३

जब शैतानले स्वर्गमा सवै सहानुभूति गुमाएको देख्यो, उसले पृथ्वीका बासिन्दाहरूमा आफ्नो ध्यान केन्द्रित गर्यो र ख्रीष्टको दुलहीलाई नष्ट गर्न कटिबद्ध भयो।

तब त्यो अजिङ्गर त्यस स्त्रीसँग क्रोधित भयो, र त्यसका बाँकी सन्तानसँग युद्ध गर्न गयो— अर्थात् तिनीहरूसँग, जुनहरूले परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्दछन्, र येशूको गवाही दिन्छन्। प्रकाश १२:१७

अब पृथ्वीले समान तीन चरण प्रक्रिया मार्फत जानेछ जुन स्वर्गले सृष्टिको पहिलो तीन दिनमा प्रतीकको रूपमा पार गरेको थियो।

अनि परमेश्वरले भन्नुभयो, “पानी जीवित प्राणीहरूले प्रशस्त गरी भरिऊन् र पक्षीहरूचाहिँ पृथ्वीमाथि आकाशमा उडून्।” यसैले समुद्रका विशाल जलचरहरू, पानीहरूमा भरिएर चलहल गर्ने किसिम-किसिमका सबै जीवित प्राणीहरू र जात-जातका पखेटा भएका सबै पक्षीहरू परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभयो। अनि परमेश्वरले हेर्नुभयो, त्यो असल थियो। **उत्पत्ति १:२०-२१**

सृष्टिको पाँचौँ दिनमा एक प्राणीलाई विशेष रूपमा नाम दिइएको छ भने बाँकीलाई सामान्य शब्दमा दिइएको छ। महान व्हेलको लागि हिब्रू शब्दको अर्थ के हो?

[H8577] (इजकिएल २९:३ मा प्रयोग गरिएको दोस्रो रूप); H8565 जस्तै बाट गहन; एक समुद्री वा भूमि राक्षस, अर्थात्, समुद्री सर्प वा स्यालः - ड्रैगन, समुद्री राक्षस, सर्प, हेल।

ख्रीष्ट आउनु अघि, स्वर्गदूतहरू र विशेष गरी मानिसहरूलाई शैतान र त्यसका कार्यहरूबारे सीमित ज्ञान थियो। ठूलो हेल, वा सर्प/ड्रैगन, जो एकै ठाउँमा भेला भएका पानीमा पौडी खेल्ने शैतानलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

“त्यस दिन परमप्रभुले आफ्नो कठोर, ठूलो र शक्तिशाली तरवारले त्यो छेँड्ने सर्प लिव्यातानलाई, अँ, त्यो टेढो सर्प लिव्यातानलाई दण्ड दिनुहुनेछ; अनि उहाँले समुद्रमा भएको अजिङ्गरलाई [H8577] मार्नुहुनेछ। **यशैया २७:१ (KJV)**

परमप्रभुले प्रयोग गर्नुहुने तरवार के हो?

उहाँको दाहिने बाहुलीले सात वटा ताराहरू पक्रिराखेको थियो, र उहाँको मुखबाट धारिलो दुईधारे तरवार निस्केको थियो। उहाँको मुहारचाहिँ पूरा तेजमा चम्केको सूर्यजस्तै थियो। **प्रकाश १:१६**

किनकि परमेश्वरको वचन जीवित र क्रियाशील हुन्छ, र कुनै पनि दुईधारे तरवारभन्दा बढी धारिलो हुन्छ। यसले प्राण र आत्मालाई त्यसका जोर्नी-

जोर्नी र हाइको गुदीसम्मलाई भाग-भाग पारुञ्जेल वारपार छेड्ने र हृदयका विचार र इच्छा जाँचन सक्ने हुन्छ। **हिब्रू ४:१२**

ख्रीष्टले हामीलाई बोल्नुभएको प्रेम र दयाका शब्दहरूद्वारा सर्पको पर्दाफास भयो। उहाँको कोमलता र करुणाको कार्यले उहाँको वचनको सत्यता देखाएको छ।

यसले सृष्टिको तेस्रो दिनको प्रतीक अन्धकारमा भेला भएको समुद्रमा झ्यागन प्रकट गर्‍यो।

शैतानले मानव जातिको कब्जामा, मानवतालाई माछाको रूपमा चित्रण गरिएको छ जसलाई ख्रीष्टले समात्र र पानीमा झ्यागनबाट बचाउन खोज्दै हुनुहुन्छ।

उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मेरो पछि लाग, र म तिमीहरूलाई मानिसहरूका मछुवा तुल्याउनेछु।” **मती ४:१९**

त्यसैले समुद्रको पानीमा स्वच्छ र अशुद्ध प्राणीहरू हुन्छन्। हावाका चराहरूमा स्वच्छ र अशुद्ध जीवहरू हुन्छन्। यी ख्रीष्टका वचनहरू ग्रहण गर्ने र नमान्नेहरू बीचको पृथकताको प्रतीक हुन्। येशूले चेलाहरूको बारेमा भन्नुभयो:

मैले तिमीलाई भनेको वचनले गर्दा तिमी पहिले नै शुद्ध छौ। **यूहन्ना १५:३**

पाँचौं र छैटौं दिनले हानिरहित, पवित्र र अपवित्र हुने थुमालाई पछ्याउनेहरू र ख्रीष्टका वचनहरूलाई अस्वीकार गर्ने र उठ्ने र मासु खानेहरू बीचको निरन्तर विभाजनको प्रतीकलाई बुझाउँदछ।

“अनि मेरो अगि दोस्रो पशु थियो, जुनचाहिँ भालूजस्तै देखिन्थ्यो। त्यसलाई शरीरको एकपट्टिबाट उठाइयो, र त्यसको मुखको दाँतहरूका बीचमा तीन वटा करडहरू थिए। त्यसलाई यस्तो आज्ञा दिइयो: ‘उठ र खानसक्ने जति मासु खा!’ **दानिएल ७:५**

किनभने समस्त व्यवस्था एउटै वचनमा पूरा भएको छ, “तैले आफ्नो छिमेकीलाई आफूलाई झैं प्रेम गर्।” तर तिमीहरू एउटाले अर्कोलाई टोक्ने

र निल्ने गर्छौं भनेता होशियार गर, तिमीहरू एक-अर्काबाट नै खतम हुनु नपरोस्। **गलाती ५:१४-१५**

शैतानको अशुद्ध आत्माले भरिएकाहरूले आफ्नो मालिकले जस्तै धेरै मासु खानेछन्। हामी दानियलको दर्शनमा देख्छौं, कि यस संसारको राज्यहरू मध्ये एकलाई प्रतिनिधित्व गर्ने जनावर उठ्यो र धेरै मासु खायो। यस संसारका शासक राज्यहरू अरूको हत्या गरेर बाँच्छन्। मासु खानु शैतानको कार्यको प्रतिक हो।

ख्रीष्टको निस्वार्थ आत्माको विपरित, शैतानको आत्माको विशेषता स्वार्थ हो। - शैतानले के गर्न चाहन्छ, उसले गर्छ, यसले अरूलाई हुने पिडालाई वास्ता नगरी गर्छ। अन्ततः शैतानले अरूलाई नाश गर्न चाहन्छ। जसलाई उसले खान्छ त्यो ऊ भन्दा कमजोर साबित हुन्छ र यसरी उसले आफ्नो बारेमा राम्रो महसुस गर्छ।

सचेत रहो, जागा रहो, तिमीहरूको शत्रु दियाबलस कसलाई भेट्टाऊँ र खाइहाँलू भनी गर्जने सिंहझैँ खोजिहिँड्छ। **१ पत्रुस ५:८**

तिमीहरू आफ्नो पिता दियाबलसका हौ, र तिमीहरूका पिताको इच्छा पूरा गर्ने तिमीहरूको सङ्कल्प छ। त्यो त **सुरुदेखि नै हत्यारा थियो, र सत्यसँग त्यसलाई केही वास्ता छैन।** किनभने त्यसमा केही सत्य छैन। जब त्यसले झूट बोल्दछ, त्यो आफ्नै स्वभावअनुसार बोल्दछ, किनभने त्यो झूटो हो र झूटको पिता हो। **यूहन्ना ८:४४**

परमेश्वरको पुत्रले कुनै हिंसा गर्नुहुन्न र मासु खानुहुन्न। हामी देख्छौं कि ख्रीष्ट शैतानको विपरीत हुनुहुन्छ। ख्रीष्ट झूट बोल्नुहुन्न र उहाँले मार्नु हुन्न। यस बारे थप जानकारीको लागि, हाम्रो कोमल परमेश्वरको कार्यहरू र अगापे नामक पुस्तक fatheroflove.info मा हेर्नुहोस्।

फुटेको निगालो तिनले भाँच्नेछैनन्, र धिपधिप भइरहेको सलेदो तिनले निभाउनेछैनन्, र अन्त्यमा न्यायलाई विजयसम्म पुऱ्याउनेछन्। तिनैको नाउँमा जाति-जातिहरूले आशा राख्नेछन्।” **मती १२:२०-२१**

ईश्वरीय जोखिम

...किनभने उहाँले कुनै हिंसा गर्नुभएको थिएन, न त उहाँको मुखमा कुनै छल थियो। **यशैया ५३:९**

माछा, चराचुरुङ्गी र जमिनका प्राणीहरू जो सफा छन् र माछा, चराचुरुङ्गी र अशुद्ध भएका भूमि प्राणीहरू बीचको विभाजनले सुसमाचारको अलग गर्ने शक्तिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसरी सृष्टिको दोस्रो दिन र तेस्रो दिनमा पानीको विभाजन हुन्छ।

किनकि पापमय स्वभावका लालसा पवित्र आत्माको विरुद्ध हुन्छन्, अनि पवित्र आत्माको इच्छा पापमय स्वभावको विरुद्ध। तिमी जे गर्न चाहन्छौ त्यसबाट तिमीहरूलाई रोक्नका निम्ति यीचाहिँ एक-अर्काको विरुद्धमा हुन्छन्। **गलाती ५:१७**

यो कुनै संयोग होइन कि सृष्टिको छैटौँ दिन मानिस ईश्वरको स्वरूपमा बनाइन्छ। पुरुष र स्त्री परमेश्वर र उहाँको पुत्रको स्वरूपमा छन्। जब परमेश्वरको चरित्रको छवि पुनर्स्थापित हुन्छ तब विश्रामको सब्बथमा प्रवेश हुन्छ।

यसकारण परमेश्वरका जनहरूका निम्ति शबाथको विश्राम बाँकी नै छ। किनकि परमेश्वरको विश्राममा प्रवेश गर्ने जोसुकैले पनि आफ्नो परिश्रमदेखि विश्राम गर्छ, जसरी परमेश्वरले आफ्नो परिश्रमदेखि विश्राम लिनुभयो। **हिब्रू ४:९-१०**

<p>दिन ४</p> <p>सत्यको प्रकाश "म संसारको ज्योति हुँ"</p> <p>ख्रीष्टले परमेश्वरको चरित्रको सत्यता प्रकट गर्नुहुन्छ। सूर्य, चन्द्रमा र ताराहरूले पृथ्वीलाई उज्यालो दिन्छ</p>	<p>दिन ५</p> <p>अलगाव माछा र चराहरू निस्कन्छन्। कतिपय शुद्ध छन् र कोही अशुद्ध छन्।</p> <p>अजिङ्गर प्रकट भएको</p>	<p>दिन ६</p> <p>परमेश्वरको स्वरूपमा पशु र मानिस या त सफा वा अशुद्ध रूपमा प्रकट भयो। तिनीहरू या त मासु खान्छन् वा हानिरहित र हेरचाहको रूपमा बाँच्छन्। परमेश्वरसँग डराऊ र उहाँलाई महिमा दिनु।</p>
<p>कानून/चरित्र प्रवेश गर्छ</p>	<p>अपराध धेरै हुन्छ</p>	<p>अनुग्रह धेरै प्रशस्त हुन्छ</p>
<p>पृथ्वीमा ख्रीष्टको जीवन</p>	<p>यरुशलेमको विनाशदेखि अँध्यारो युगको अन्त्य र १२६० वर्षसम्म</p>	<p>अन्त्यको समय। ख्रीष्ट मानिसहरूमा प्रकट हुनुभयो।</p>

त्यहाँ धेरै कुराहरू छन् जुन सृष्टि हसाको बारेमा भन्न सकिन्छ, तर हाम्रो ध्यान यहाँ परमेश्वरले कसरी दुई बीउहरू आफैँ प्रकट हुनेछ र हुने वाला विभाजनको कथा बताउनुभएको छ। एक पटक फेरि, हामी दोहोर्थाउँछौं, यो पृथ्वीमा घटनको लागि निर्धारित गरिएको थिएन, तर परमेश्वरले आफ्नो पुत्रको तुलनामा शैतानको

दिमाग पढेर परमेश्वरले जान्नुभएको कुराबाट कसरी चीजहरू प्रकट हुन्छन् भन्ने ढाँचा ब्रह्माण्डमा राख्नुहुनेछ।

स्वर्गदूतहरूको मेलमिलाप जब ख्रीष्ट पृथ्वीमा आउनुभयो र उहाँको पिताको चरित्र र शैतानको चरित्र प्रकट गर्नुभयो यो पुनः पृथ्वीको इतिहासको अन्त्यमा दोहोरिनेछ, १४४००० ले ख्रीष्टको चरित्रलाई पूर्ण रूपमा प्रतिबिम्बित गर्नेछ।

अनि मैले हेरेँ, र सियोन डाँडामा थुमा खडा हुनुभएको मैले देखेँ। उहाँको साथमा एक लाख चवालीस हजार थिए, जसका निधारमा उहाँको नाउँ र उहाँका पिताको नाउँ लेखिएका थिए। प्रकाश १४:१

दुलहीले आफैँलाई तयार तयार राखिछन्। परमेश्वरका आज्ञाहरू र येशूको विश्वास पालन गर्नेहरूले संसारलाई परमेश्वरको चरित्र कस्तो छ भनी देखाउनेछन्। सारा संसारले आफैँ निर्णय गर्नेछ कि तिनीहरूले कसको सेवा गर्ने। परमेश्वरको थुमालाई पछ्याउनेहरूको दिमागबाट शैतानलाई बाहिर निकालिनेछ।

यो उच्चारण गरिनेछ:

दुष्ट काम गर्नेले दुष्ट काम गरिरहोस्, अश्लील काम गर्नेले अश्लील काम गरिरहोस्, धर्मात्माले धार्मिक कार्य गरिरहोस्, र पवित्र जनचाहिँ पवित्र नै भइरहोस्।” प्रकाश २२:११

त्यसपछि ख्रीष्ट आफ्ना सन्तानहरू दाबी गर्न आउनुहुनेछ। शैतानको चरित्रले छाप लगाएका दुष्टहरू, ख्रीष्ट र उहाँका स्वर्गदूतहरू पृथ्वीमा आउँदा डराउँनेछन्।

उहाँको आगमनको उज्यालोद्वारा तिनीहरू नष्ट हुन्छन्, (२ थेसलोनिकी २:८)। तिनीहरूको परमेश्वरको डरको साथमा पापको दोषले तिनीहरूलाई डुबाउँछ। परमेश्वरले तिनीहरूलाई बल प्रयोगद्वारा नाश गर्नुहुन्न तर तिनीहरूले कमाएको ज्यालाले तिनीहरू नष्ट हुन्छन्। दुष्टले दुष्टलाई नष्ट गर्नेछ, (भजन ३४:२१)। पापको अन्त्यको यस कथामा थप विवरणहरू छन् तर म यो रोचक विचारलाई अँल्याउन चाहन्छु। सृष्टिको पहिलो छ दिन दिन र रातको चक्रलाई पछ्याउँछ। दिनले सधैं

रातलाई पछ्याउँछ। तर सातौं दिनमा रातको उल्लेख छैन। असल र खराब बीचको द्वन्द्वको अन्त्यमा हामीलाई भनिएको छः

त्यहाँ फेरि रात हुनेछैन, तिनीहरूलाई बत्ती वा घामको उज्यालो चाहिनेछैन, किनकि परमप्रभु परमेश्वर नै तिनीहरूको उज्यालो हुनुहुनेछ, र तिनीहरूले सदासर्वदै राज्य गर्नेछन्। **प्रकाश २२:५**

सातौं दिनले अन्धकारसँगको द्वन्द्व समाप्त भएपछि ब्रह्माण्डमा आउने विश्रामलाई व्यक्त गर्दछ। बाँकी रहेका सबैले आफ्नो सारा हृदयले परमेश्वरलाई प्रेम गर्नेछन् र उहाँमा कुनै पनि अन्धकार छैन भनी उनीहरूलाई थाहा छ। (१ यूहन्ना १:५)।

अध्याय १७: परमेश्वरको छविमा बनाइएको

शैतान र त्यसका स्वर्गदूतहरूले, मूल रूपमा परमेश्वर पितालाई स्वीकार गर्न इच्छुक हुँदा, परमेश्वरको पुत्रको अख्तियार र नेतृत्व स्वीकार गर्न अस्वीकार गरे। शैतानले आफू सर्वोच्च अर्थात् पिताजस्तै हुनेछु भनी घमण्ड गर्यो। परमेश्वरको पुत्र पितासँग बराबर छ भनी उसले इन्कार गर्यो। यस विद्रोहको बीठ खुल्दै जाँदा, हामी समस्याहरूको स्पष्ट चित्र देख्छौं।

ताकि सबैले पुत्रको आदर गरून्, जसरी तिनीहरूले पिताको आदर गर्दछन्।
पुत्रको आदर नगर्नेले उसलाई पठाउनुहुने पिताको पनि आदर गर्दैन।
यूहन्ना ५:२३

उहाँको पिताबाट परमेश्वरको पुत्रको उत्तराधिकारले सुनिश्चित गर्दछ कि समानतालाई शक्ति, महिमा र बुद्धिले मापन गर्न सकिँदैन। परमेश्वरको पुत्रको उत्तराधिकार पिता अगापे हुनुहुन्छ भन्ने सबैभन्दा ठूलो प्रमाण हो; कि उहाँले पूर्णतया प्रकृतिमा दिनुभएको छ।

पिताले पुत्रलाई प्रेम गर्नुहुन्छ, र सबै थोक उहाँको हातमा दिनुभएको छ।
यूहन्ना ३:३५

शैतानले ख्रीष्टबाट आफ्नो उत्तराधिकारलाई बेवास्ता गर्न छनौट गर्यो बरु आफ्नो बुद्धि, शक्ति र धन मा महिमित भयो। (यर्मिया ९:२३; इजकिएल २८:१७ हेर्नुहोस्)।

परमेश्वरको पुत्रले आफ्नो पिताबाट सबै कुरा प्राप्त गरेपछि, परमेश्वरको पुत्रको उपासना शैतानको लागि असहनीय भयो। परमेश्वरको पुत्रको आराधना गर्नु भनेको सबै चीजहरू पिताबाट आउँछन् र हामीलाई दिइएका हुन् भनी निरन्तर सम्झाउने थियो।

यस सन्दर्भमा हामी परमेश्वरले आदम र तिनकी पत्नीलाई परमेश्वरको स्वरूपमा बनाउनुको कारणलाई अझ राम्ररी बुझ्न सक्छौं। आदमले आफ्नी पत्नीमाथि पाएको

शिरत्वमा परमेश्वरले आफ्नो छोरामाथि राख्नुभएको शिरत्वलाई प्रतिबिम्बित गर्नुपर्थ्यो, जसलाई उहाँले पछि हट्ट्या भन्नुभयो।

तर तिमीहरूले यो बुझ्न भन्ने म चाहन्छु, कि हरेक मानिसको शिर ख्रीष्ट हुनुहुन्छ, स्त्रीको शिर तिनको पति हो, अनि ख्रीष्टको शिर परमेश्वर हुनुहुन्छ। **१ कोरिन्थी ११:३**

अलि अलि तल हामी आदमको शिरत्वले कसरी अख्तियारको विषयमा स्वर्गदूतहरूलाई सिकाउन सेवा गर्छ भनेर सिक्छौं।

यसैकारण र स्वर्गदूतहरूका खातिर पनि स्त्रीले आफ्नो शिर घुम्टोले ढाकेको हुनुपर्छ। **१ कोरिन्थी ११:१०**

माथिको शब्द ग्रीक शब्द $\delta\iota\alpha$ बाट आएको हो - जसको अर्थ कार्यको माध्यम हो। यसलाई यसरी पनि अनुवाद गर्न सकिन्छ:

पछि, सँधै, बीचमा, मा, बचनको लागि, (त्यो) को कारण, छोटकरीमा, द्वारा, (कारण) पहिले, बाट, मा, को, को, कारणले, यसरी, त्यसैले x यद्यपि, (-आउट) मार्फत, तर्फ, त्यसकारण, (मा) सँग।

हामी यस खण्डलाई यसरी अनुवाद गर्न सक्छौं:

१. स्वर्गदूतहरूको कारणको लागि
२. स्वर्गदूतहरूको कारणले
३. स्वर्गदूतहरूको खातिर

आदम र हट्ट्या बीचको सम्बन्धलाई हेर्दा, स्वर्गदूतहरूले स्वर्गमा ईश्वरीय सरकारको आधार राम्रोसँग सिक्न सक्छन्।

परमेश्वरको विषयमा जान्न सकिने कुरा तिनीहरूमा प्रष्टै छ, किनकि परमेश्वरले तिनीहरूलाई त्यो कुरा देखाइदिनुभएको छ। उहाँको अदृश्य गुण, अर्थात् उहाँको अनन्त शक्ति र ईश्वरीय स्वभाव संसारको सृष्टिदेखि

नै बनाइएका थोकहरूमा छर्लङ्गै देखिएको छ। यसैले यिनीहरूलाई कुनै किसिमको बहाना छैन। रोमी १:१९-२०

यो संसार कसले बनायो भनेर बाइबलले बताउँछ।

सबै कुरा सृजनुहुने परमेश्वरमा युग-युगदेखि लुप्त रहेका रहस्यको योजना के हो, सो सबै मानिसलाई खुलस्त गराउने, येशू ख्रीष्टद्वारा सबै थोक सृष्टि गर्नुहुने परमेश्वर। एफिसी ३:९

तर यी आखिरी दिनहरूमा उहाँ आफ्ना पुत्रद्वारा हामीसँग बोल्नुभएको छ। पुत्रलाई नै उहाँले सबै कुराका उत्तराधिकारी नियुक्त गर्नुभयो, उहाँद्वारा नै समस्त सृष्टि रचनु पनि भयो। हिब्रू १:२

यो संसार सृष्टि गर्नुहुने पिता र उहाँको पुत्र हुनुहुन्छ। पिता स्रोत हुनुहुन्थ्यो र उहाँको पुत्र नै माध्यम थियो जसद्वारा यो सृष्टि भयो। यसले निम्न पदमा ठूलो महत्त्वलाई थप्छ।

अनि परमेश्वरले भन्नुभयो, “मानिसलाई आफ्नै स्वरूपमा, हाम्रै प्रतिरूपमा बनाओँ। तिनीहरूले समुद्रका माछाहरू, आकाशका पक्षीहरू, पाल्तु पशुहरू र जमिनमा चलहल गर्ने सबै जन्तुहरूमाथि अधिकार गरून्।” उत्पत्ति १:२६

परमेश्वरले आफ्ना पुत्रद्वारा सबै थोकहरू सृष्टि गर्नुभएपछि, परमेश्वरले "हाम्रो स्वरूपमा मानिसलाई बनाओँ" भन्नुहुँदा परमेश्वरले उहाँको पुत्रसँग बोल्दै हुनुहुन्थ्यो भन्ने कुरा स्पष्ट हुन्छ। पावल सही छ जब उनले भने कि हामी यस प्रश्नमा बहाना बिना छौं किनभने आदम र हव्वा दुई प्राणीहरू हुन्, एउटा अर्कोबाट निस्कन्छ। पुरुष र महिलाको सृष्टिमा ईश्वरका अदृश्य गुणहरू स्पष्ट रूपमा देखिन्छन्।

यसैकारण परमेश्वरले मानिसलाई आफ्नै स्वरूपमा सृष्टि गर्नुभयो। परमेश्वरकै प्रतिरूपमा उहाँले तिनलाई सृष्टि गर्नुभयो। नर र नारी नै गरी उहाँले तिनीहरूलाई सृष्टि गर्नुभयो। उत्पत्ति १:२७

परमेश्वरले मानिसलाई आफ्नो स्वरूपमा सृष्टि गर्नुभयो, व्यक्तिगत रूप र विशेषता दुवैमा साथै त्यहाँ दुई व्यक्तिहरू थिए भन्ने तथ्य। त्रिएकको सिद्धान्तले यो छविलाई नष्ट गर्छ।

यसले परमेश्वर र उहाँको पुत्र बीचको सम्बन्धको वास्तविकतालाई अस्पष्ट बनाउँछ। यसले परमेश्वरले ब्रह्माण्डलाई सिकाउन चाहनुभएको सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण बिन्दुहरूमध्ये एकलाई नष्ट गर्दछ।

परमेश्वरले बगैंचामा परमेश्वरको स्वरूपलाई प्रतिनिधित्व गर्नका लागि तीन सहसमान प्राणीहरू सृष्टि गर्नुभएन। उहाँले दुई प्राणीहरू सृष्टि गर्नुभयो जसमा एउटा अर्कोबाट निस्कियो। यसलाई प्राप्त गर्न इच्छुक सबैको लागि यसको सरलता स्पष्ट छ।

यसैकारण परमप्रभु परमेश्वरले मानिसलाई मस्त निद्रामा पार्नुभयो, र उनी निदाएको बेलामा उनका करडहरूमध्येको एउटा निकाल्नुभई त्यसको ठाउँमा मासु भरिदिनुभयो। जुन करड परमप्रभु परमेश्वरले मानिसबाट निकाल्नुभएको थियो, त्यसबाट एउटी स्त्री बनाउनुभई मानिसकहाँ ल्याउनुभयो। मानिसले भने, “यो त मैरे हाडको हाड र मासुको मासु हो। तिनलाई स्त्री भनिनेछ। किनभने तिनी पुरुषबाट निकालिएकी थिइन्।”

उत्पत्ति २:२१-२३

हव्वालाई आदमबाट बाहिर निकालिएको थियो जुन तथ्यको रूपमा परमेश्वरको पुत्र पिताबाट निकालिएको थियो।

किनभने जुन वाणी तपाईंले मलाई दिनुभयो, मैले तिनीहरूलाई दिएको छु, र तिनीहरूले ती ग्रहण गरेका छन्। **म तपाईंबाट आएको हुँ भन्ने तिनीहरूले साँच्चै जानेका छन्,** अनि तपाईंले मलाई पठाउनुभएको हो भनी तिनीहरूले विश्वास गरेका छन्। **यूहन्ना १७:८**

येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “परमेश्वर तिमीहरूका पिता हुनुहुँदो हो त तिमीहरूले मलाई प्रेम गर्नेथियौं, किनभने **म परमेश्वरबाट निस्किएँ।**”

म आफ्नै इच्छाले आएको होइन, तर उहाँले मलाई पठाउनुभयो। **यूहन्ना ८:४२**

मैले तिमीहरूलाई भनें, 'तिमीहरू आफ्ना पापमा मर्नेछौं,' किनभने म उही हुँ भनेर तिमीहरूले विश्वास गरेनौं भने आफ्ना पापमा मर्नेछौं।' **यूहन्ना ८:२४**

“तर ए बेथलेहेम एप्राता, तँ यहूदाका कुलहरूमध्ये सानो भए तापनि तँबाट मेरो निम्ति एक जना निस्कनुहुनेछ, जो इस्राएलका शासक हुनुहुनेछ, जसको सुरु पुरानो समयदेखि, अर्थात् प्राचीनकालदेखि नै छ।” **मीका ५:२ (NLT)**

हव्या आदमबाट निस्कइन् र तैपनि उनी आदमसँग बराबर छिन्। सुरुमा नारी थियो र नारी पुरुषको साथ थियो र नारी पनि पुरुष जस्तै मानव थियो। (यूहन्ना १:१ मा समानान्तर हेर्नुहोस्)।

उहाँले तिनीहरूलाई नर र नारी गरी सृष्टि गर्नुभयो। तिनीहरूको सृष्टि भएको दिन उहाँले तिनीहरूलाई आशिष् दिनुभयो र “मानिस” नाउँ दिनुभयो। **उत्पत्ति ५:२**

जसरी स्त्रीष्ट पिताको महिमाको ज्योति हुनुहुन्छ, त्यसरी नै नारी पनि पुरुषको महिमाको ज्योति हुन्।

... जो उहाँको महिमाको चमक र उहाँको व्यक्तिको अभिव्यक्त छवि हुनुहुन्थ्यो... **हिब्रू १:३**

किनकि पुरुषले आफ्नो शिर ढाक्नुहुँदैन, किनभने ऊ परमेश्वरको प्रतिरूप र गौरव हो, तर **स्त्रीचाहिँ पुरुषको गौरव हो। १ कोरिन्थी ११:७**

जसरी परमेश्वरले आफ्नो पुत्र मार्फत ब्रह्माण्डलाई आबादी गर्नुभयो, त्यसरी नै आदमले आफ्नी पत्नी मार्फत पृथ्वीलाई आबादी दिनेछ। जसरी परमेश्वरका पुत्रले

परमेश्वरमा अदृश्य कुरालाई देखाउनुभयो, त्यसरी नै हव्वाले आदममा अदृश्य भएको बीउलाई पनि देखाउनेछ।

आदम र हव्वाको सम्बन्ध ब्रह्माण्डको लागि परमेश्वर र उहाँको पुत्रको साँचो सम्बन्ध बुझ्नको लागि एउटा सिकाउने पुस्तक हुनुपर्छ।

तिनीहरूलाई यो प्रकट गरिएको थियो, कि तिनीहरूले आफ्ना होइन, तर तिमीहरूका सेवा गरिरहेका थिए। यी कुरा स्वर्गबाट पठाइनुभएका पवित्र आत्माबाट तिमीहरूलाई प्रचार भएको सुसमाचार सुनाउनेहरूद्वारा अहिले तिमीहरूलाई घोषणा भएको छ। स्वर्गदूतहरू पनि यी कुरा हेर्न अति उत्सुक छन्। † पत्रुस १:१२

पुरुषले आफूलाई दिइएको सबै कुरा स्त्रीसँग बाँडे। उनले उनको बारेमा प्रेम, आशीर्वाद र आनन्दका शब्दहरू बोले। उसले उनलाई आफ्नो भागको रूपमा हेरचाह गर्न चाह्यो। उसले उनको हेरचाह गर्ने जिम्मेवारी महसुस गरे किनभने उनी उसबाट आएकी थिइन्।

हव्वाले आदमलाई दिएको अधिकार बाँडे; परमेश्वरले उसलाई दिनुभएका सबै कुरा तिनले उत्तराधिकारमा पाइन्। पुरुषसँग उनको समानता शक्तिमा आधारित थिएन किनभने पुरुषलाई महिला भन्दा बलियो बनाइएको थियो। यो उचाइमा आधारित थिएन किनभने पुरुष महिला भन्दा अग्लो थियो। यो उमेरमा आधारित थिएन किनभने पुरुष महिलाको अगाडि सृष्टि गरिएको थियो। तैपनि उनीहरू दुवै समान मानव थिए।

पुरुष र महिलाको बीचमा सद्भाव रहन्छ जबसम्म तिनीहरूले आफ्नो मूल्यलाई तिनीहरूको अन्तर्निहित गुणहरूमा आधारित गर्दैनन् तर तिनीहरूले साझा गरेको सम्बन्धमा। बगैंचामा एउटी महिला मात्र थिइन् जसमा पुरुषलाई चिन्न सक्ने क्षमता थियो। कुनै पनि जनावरमा आदमको आनन्द र आकांक्षाको कदर गर्ने क्षमता थिएन। जसरी पुत्रले आफ्नो पिताको बारेमा भने, त्यसरी नै हव्वाले एकलै भन्न सकिन्छन्।

जसरी पिता [आदम] ले मलाई चिन्नुहुन्छ, त्यसरी नै म पिता [आदम] लाई चिन्छु... यूहन्ना १०:१५

हव्वाले आदमको बराबरी हुनु चोरी गर्नु हो जस्तो लागेन। उनले आफ्नो मानवता साझा गरे; त्यो उसमा भएको रिबबाट बनाइएको थियो। उनले आफूलाई उससँग तुलना गर्ने आवश्यकताको बारेमा सोचेका थिएनन्, न त उनलाई यो कुरा उत्पन्न भयो कि उनले पुरुषलाई आकर्षित गर्नका लागि उनको प्राकृतिक विशेषताहरूमा जोड दिन आवश्यक छ। उनी मानिसको गर्भबाट आएको गर्भ-पुरुषको रूपमा आफ्नो पहिचानमा विश्राम लिइन्।

पिता र पुत्रको स्वरूपमा बनाइएका मौलिक पुरुष र स्त्रीबाट, पृथ्वी परमेश्वरको स्वरूपमा बनाइएका लाखौं परिवारहरूले भरिएको थियो, जसले पिता र पुत्रको प्रतिनिधित्व गर्ने र स्वर्गदूतहरूलाई कसरी पिता र पुत्रको सम्बन्धको बारेमा थप सिकाउने थियो। । मानव जातिलाई कस्तो नियति दिइएको थियो। यो सृष्टिमा कस्तो मायाको लगानी गरिएको थियो। पुरुष र स्त्रीलाई एउटै स्वतन्त्रता दिइएको थियो जुन परमेश्वरको पुत्रको हृदयमा थियो। जन्मेको पुत्रले आफूले पाएको भन्दा बढि केही दिन सकेन। पुरुष र महिला परमेश्वरको सेवा गर्न र उहाँको चरित्र प्रतिबिम्बित गर्न वा फरक मार्ग छनौट गर्न स्वतन्त्र थिए।

फरक बाटो छनोट गर्नु सरल प्रक्रिया होइन। यसको लागि परमेश्वरको भलाइमा अविश्वास, उहाँका अद्भुत वरदानहरू, र उहाँले त्यो वास्तविकता भित्र पूर्ण स्वतन्त्रता प्रदान गर्नुभएको अस्वीकार गर्न आवश्यक छ। प्राप्तकर्ताले उहाँसँगको आफ्नो सम्बन्ध तोडेको औचित्य प्रमाणित गर्नको लागि परमेश्वरको बारेमा झूटो विश्वास गर्न आवश्यक छ। हाम्रो आफ्नै बुद्धिमा भर पर्दा आत्म-विनाश हुनेछ भनी देखाउने सबै प्रमाणहरूको सामना गर्दै, परमेश्वर बिना हाम्रो जीवन राम्रो हुनेछ भन्ने विश्वास गर्दै।

हाम्रो स्वर्गमा हुनुहुने पिता जीवन, प्रेम, स्वतन्त्रता र आनन्द हुनुहुन्छ। उहाँ भलाइ र सत्यले भरिपूर्ण हुनुहुन्छ। उहाँ दया र अनुग्रहमा प्रचुर मात्रामा हुनुहुन्छ, र उहाँ आश्चर्यजनक रूपमा धैर्य र कोमल हुनुहुन्छ। परमेश्वरले मानवतालाई हार

मान्नुहुने थिएन, विशेष गरी स्वर्गदूतहरूलाई, मानवताले उहाँलाई त्यागेको जस्तो देखिन्छ। हाम्रो पिताको एउटा योजना थियो।

हाम्रो पिताले सृष्टिलाई यस्तो तरिकाले निर्माण गर्नुभएको थियो कि मानिसले आफूलाई र परमेश्वरसँगको आफ्नो सम्बन्धलाई बुझ्न मद्दत गर्छ। उहाँले आदमलाई आफ्नो सृष्टिसँगको परमेश्वरको आफ्नै सम्बन्धको बारेमा बताउनको लागि भूमिसँग एउटा निश्चित सम्बन्ध दिनुभएको थियो। ब्रह्माण्डमा वास्तविकताको नयाँ धारणा रहेको तथ्यको कारण, आदनको बगैचाले यो तथ्यलाई प्रतिबिम्बित गर्नेछ। शैतानको नयाँ न्याय प्रणालीले ब्रह्माण्डलाई असर गरेको थियो। एक तिहाइ स्वर्गदूतहरू यी नयाँ राज्य सिद्धान्तहरू पालन गर्न प्रतिबद्ध थिए। प्रेमले छनौट गर्ने स्वतन्त्रता प्रदान गर्नुपर्छ।

अध्याय १८: आदनको बगैंचाको प्रभुत्व

आदनको बगैंचामा बस्न पाउनु कति सुन्दर भएको हुनुपर्छ। प्रेम, शान्ति र आनन्दको सुगन्धले भरिएको जीवित, जीवन्त स्वर्ग। परमेश्वर र उहाँको पुत्रको स्वरूपमा बनाइएका, स्त्रीले आफ्नो पतिको काखमा आराम गरिन्; उनी कहाँबाट आएकी भनेर सम्झाउने; उनको बस्नको लागि सबैभन्दा सुरक्षित र शान्त ठाउँ।

परमेश्वरलाई कसैले कहिल्यै देखेको छैन। पिताको साथमा हुनुहुने एक मात्र पुत्रले उहाँलाई प्रकट गर्नुभएको छ। **यूहन्ना १:१८**

परमेश्वरले आदम र तिनकी पत्नीलाई आशिष् दिनुभयो। यसमा पाँच मुख्य बुँदाहरू समावेश थिए:

परमेश्वरले तिनीहरूलाई आशिष् दिनुभयो, र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “**फल्दै-फुल्दै, वृद्धि हुँदै, पृथ्वीमा भरिँदै र त्यसलाई आफ्नो वशमा पाउँदाओ।** समुद्रका माछाहरू, आकाशका पक्षीहरू तथा पृथ्वीका सबै जीवित प्राणीहरूमाथि अधिकार गर।” **उत्पति १:२८**

फल्दैफुल्दै भनेको तपाईंको आफ्नै छविमा बच्चाहरू उत्पादन गर्ने आनन्द भन्दा धेरै हो। परमेश्वरको आशिष् भनेको सबैभन्दा पहिले र सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण कुरा आत्माको फल फलाउनु थियो।

तर पवित्र आत्माको फलचाहिँ प्रेम, आनन्द, शान्ति, धैर्य, दया, भलाइ, विश्वस्तता, नम्रता, संयम हुन्। यस्ता कुराहरूका विरुद्धमा कुनै व्यवस्था छैन। **गलाती ५:२२-२३**

पुरुष र महिलालाई दिइएको सम्बन्धमा, चरित्रको यस्तो सुन्दरता विकास गर्ने अवसर थियो। पहिलो र सबैभन्दा बहुमूल्य तत्व प्रेम हो, अगापे प्रेम। परमेश्वरको पुत्रको स्वतन्त्रता मायालु, कोमल र नम्र चरित्र आदम र उनकी पत्नीको दिमाग, हृदय र आत्माको हरेक भागमा लेखिएको थियो। पुरुषबाट महिलालाई जन्माउन

ढिलाइ गर्दा, महिलालाई उनीसँग हिँड्न, उनीसँग कुरा गर्न र आफ्नो जीवन यात्रा साझा गर्न पाउँदा आनन्द र उनको सम्पन्नता बढ्यो।

हरेक बिहान, पुरुषले आफ्नी पत्नीको सम्पन्नताको लागि, कहिलेकाहीं आँसु बगाएर परमेश्वरलाई कृतज्ञता व्यक्त गर्थे। परमेश्वरको पुत्रको आत्माले भरिएको, उसले त्यसपछि दया र स्नेहका कामहरूसँगै प्रेम, विचारशीलता र उनको प्रशंसाका शब्दहरू खन्याउनेछ।

यसले महिलाको हृदयमा आध्यात्मिक बीउ रोप्नेछ र उनी आफ्नो पतिद्वारा बहुमूल्य, कदर र माया गरेको थाहा पाउँदा उनको आनन्द बढ्नेछ। सेवा गर्ने उनको चाहना, कृपया र पतिलाई आनन्द ल्याउनेछ र तिनीहरूको प्रेमको तालमेलमा, पुरुष र महिलाको चरित्र आत्माको फलमा बढ्नेछ। परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिनुभएको काम र परमेश्वरप्रतिको कृतज्ञताको सम्बन्धमा तिनीहरूको सम्बन्धको प्रतिध्वनि मार्फत तिनीहरू अनुग्रहमा बढ्नेछन्।

मानव आत्मसँग कम्पन आवृत्तिहरू प्रसारण र प्राप्त गर्ने क्षमता छ।

म्यानफ्रेड क्लाइन्सको वैज्ञानिक अनुसन्धानले व्यक्तिले अनुभव गरिरहेको भावनात्मक अवस्थसँग सम्बन्धित तरङ्गहरूले उत्सर्जन गर्ने क्षमता प्रकट गर्‍यो। प्रेम, दया, आनन्द वा पूजाको लागि उत्सर्जित आवृत्तिहरू लामो र ढिलो भएको पाइयो। घृणा र क्रोधसँग जोडिएको तरङ्ग छोटो र तीखो भएको पाइयो। यसबाट हामी सिक्न सक्छौं कि एक व्यक्तिमा प्रकट हुने आत्माको फलले सम्पूर्ण बगैंचा भरिने आवृत्तिहरू उत्सर्जन गर्दछ।

पुरुष र महिला पृथ्वी जस्तै एउटै पदार्थबाट बनेको हुनाले, तिनीहरूले उत्सर्जित आवृत्तिहरू जुन परमेश्वरको नियमसँग मिल्दोजुल्दो थियो वातावरणमा सकारात्मक र फलदायी प्रभाव पाउँछ।

दयालु र हेरचाहको शब्दहरूसँग बोटबिरुवा र जनावरहरूसँग बोल्ने प्रभावहरू देखाउने धेरै प्रयोगहरू सञ्चालन गरिएका छन्।

यसको विपरित, मानव आत्मसँग वातावरणलाई नकारात्मक असर गर्ने आवृत्तिहरू उत्सर्जन गर्ने क्षमता छ।

पापमय स्वभावका कामहरू प्रत्यक्ष छन्, जो यी नै हुन्— व्यभिचार, अपवित्रता, लम्पटपना, मूर्तिपूजा, मन्त्रतन्त्र, दुश्मनी, झैँझगडा, ईर्ष्या, क्रोध, स्वार्थीपन, फूट, गुटबन्दी, डाह, पियक्कडपन, अक्षील मोजमज्जा र यस्तै अरू, जसका विषयमा म तिमीहरूलाई चेताउनी दिन्छु, र अघि पनि दिएकै हुँ। जस-जसले यस्ता कामहरू गर्दछन्, परमेश्वरका राज्यका हकदार बन्नेछैनन्। **गलाती ५:१९-२१**

नकारात्मक विचार र कार्यहरूको यो सूची परमेश्वरको नियम तोड्ने उत्पादन हो। स्वतन्त्रता र स्वतन्त्रताको नियम भनेको परमेश्वरको व्यवस्थाले पृथ्वीलाई हानि पुऱ्याउने आवृत्तिहरू उत्पादन गर्दैन।

पुरुष र नारी फल्नेफूलने र बृद्धि हुने र पृथ्वीलाई भलाइले भर्ने रहस्य तिनीहरूको मन र हृदयबाट वरपरको संसारमा बग्ने प्रेम, आनन्द, कृतज्ञता, धैर्य, दया र भलाइको निरन्तर प्रवाहमा पाइन्छ।

मानिस र पृथ्वी बीचको यस सम्बन्धको प्रमाण आदमको पापको माध्यमबाट बगैँचामा भएको प्रभाव र कयिनले आफ्नो भाइ हाबिलको हत्याबाट पृथ्वीमा पार्ने प्रभावबाट नकारात्मक पक्षको पता लगाउन सकिन्छ।

त्यसपछि आदमलाई उहाँले भन्नुभयो, तँले तेरी पत्नीको कुरा सुनेर मैले नखानू भनेको रूखको फल खाएको हुनाले, “भूमि तेरो कारण श्रापित भएको छ। तेरो जीवनभरि दुःखसँग त्यसको उब्जनी तँले खानेछस्। त्यसले तेरो निम्ति काँढा र सिउँडीहरू उमार्नेछ, र तँले खेतको सागपात खानेछस्। **उत्पत्ति ३:१७-१८**

पृथ्वी किन श्रापित भयो भनेर देखाउनको लागि मैले यंगको शाब्दिक अनुवाद उद्धृत गरेको छु। धेरैजसो अनुवादहरूले तिनीहरूलाई पाठ सिकाउनको लागि परमेश्वरले भूमिलाई श्राप दिनुभयो भनी संकेत गर्छन्। यद्यपि वास्तविकता यो हो

कि आदम र तिनकी पत्नीबाट उत्सर्जित गलत तरङ्गहरू मार्फत जमिनलाई श्राप दिइनेछ। तीखो शब्दहरूले तीखो काँडा र डाँठहरू उत्पादन गर्न बिरुवाहरूलाई असर गर्छ। यी चीजहरू मानिसहरूको पापबाट हुन्, बरु परमेश्वरले मानिसहरूलाई यी चीजहरू सृजना गरेर सजाय दिनुहुन्छ।

कयिनले हाबिललाई मार्दा पृथ्वीमा भएको प्रभावलाई ध्यान दिनुहोस्:

कयिनले आफ्ना भाइ हाबिललाई भने, “आऊ, हामी बाहिर खेतमा जाऔं।” अनि जब तिनीहरू खेतमा थिए तब कयिनले आफ्ना भाइ हाबिलमाथि आक्रमण गरेर तिनलाई मारे। तब परमप्रभुले कयिनलाई सोध्नुभयो, “तेरो भाइ हाबिल कहाँ छ?” तिनले भने, “मलाई थाहा छैन। के म मेरो भाइको गोठाला हुँ र?” परमप्रभुले भन्नुभयो, “यो तँले के गरिस्? तेरो भाइको रगतले भूमिबाट मलाई दुहाई दिइरहेछ। तँ अब श्रापित भएर यस भूमिबाट खेदिएको छस्, जसले तेरो भाइको रगत तेरो हातबाट लिनलाई आफ्नो मुख उघान्यो। तँले भूमिको खेती गर्दा अब उप्रान्त त्यसले तँलाई आफ्नो उब्जनी दिनेछैन। तँ पृथ्वीमा एक विनाचैनको डुलुवा हुनेछस्।”

उत्पत्ति ३:१७-१८

कयिनमा हत्या गरेको घटनाको भावनाले पृथ्वीको उर्वरतालाई हानि पुऱ्यायो।

हाबिलको मृत्यु हुनुभन्दा ठीक अघि, कयिनले उसलाई के गरेको थियो भन्ने महसुस गर्दा उसको शरीर र दिमागमा भएको पीडा, आघात र शोकलाई पनि पृथ्वीले ग्रहण गर्यो र यसलाई क्षति पुऱ्यायो, ताकि यो पहिलेको स्तरमा उत्पादन नहोस्।

अदनको बगैचा पृथ्वीको एउटा सानो भाग मात्र थियो। आदम र हव्वा चरित्रमा अझ सुन्दर हुँदै गएपछि, तिनीहरूले यस छविमा बच्चाहरू जन्माउनेछन्। बच्चाहरूलाई सुगन्धित वातावरणमा हुर्काइनेछ जहाँ केवल प्रेम र करुणाका शब्दहरू बोलिन्थ्यो र कुनै पनि नकारात्मक कम्पनहरूले उनीहरूको दिमाग वा शरीरलाई छुने थिएन।

मानव जातिको लागि कस्तो सुन्दर नियति योजना गरिएको थियो। सारा पृथ्वी प्रेम, आनन्द र आशिषले भरिएको हुन्थ्यो। फूल, फलफूल, रूख र बगैँचाले सारा पृथ्वी भरिएको हुन्थ्यो। मानिस जाति चरित्रमा सुन्दर हुने थियो, त्यति नै उसको प्रभुत्वमा रहेको पृथ्वीले यसलाई झल्काउने थियो।

उत्पत्ति १:२८ को पहिलो तीन कार्य शब्दहरूलाई हामीले कसरी बुझ्छौं, यसले अन्तिम दुई कार्य शब्दहरूको सन्दर्भ निर्धारण गर्नेछ।

परमेश्वरले तिनीहरूलाई आशिष् दिनुभयो, र तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “**फल्दैं-फुल्दैं, वृद्धि हुँदैं, पृथ्वीमा भरिँदैं** र त्यसलाई आफ्नो वशमा पाउँदाओ। समुद्रका माछाहरू, आकाशका पक्षीहरू तथा पृथ्वीका सबै जीवित प्राणीहरूमाथि **अधिकार गर।**” **उत्पत्ति १:२८**

जब येशू पृथ्वीमा हुनुहुन्थ्यो, उहाँले नियमित रूपमा आफ्ना श्रोताहरूलाई शरीरका विचारहरूबाट आत्माको विचारहरूमा डोर्याउन प्रयास गर्नुपर्थ्यो। जब येशूले निकोदेमसलाई भन्नुभयो कि उहाँ फेरि जन्मनु पर्छ, निकोदेमसले व्यक्त गरेको पहिलो विचार शारीरिक वा शारीरिक प्रकृतिको जन्म थियो। यद्यपि येशूले आत्मिक कुराहरू बोल्दै हुनुहुन्थ्यो।

शरीरबाट जन्मेको शरीर हो, र पवित्र आत्माबाट जन्मेको आत्मा हो। मैले तिमीलाई नयाँ गरी जन्मनुपर्छ भन्दा अचम्म नमान। बतास जता चाहन्छ उतै बहन्छ। तिमी बतासको आवाज सुन्छौ, तर त्यो कहाँबाट आउँछ र कता जान्छ, त्यो जान्दैनौ। आत्माबाट जन्मेको हरेक व्यक्ति त्यस्तै हुन्छ।” **यूहन्ना ३:६-८**

येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई संकेत गर्नुभयो कि पहिले शारीरिक समझ लिनु कठोर हृदयको परिणाम हो।

येशूले चेलाहरूलाई यसो भनेर चेताउनी दिनुभयो, “तिमीहरू फरिसीहरूको खमिर र हेरोदको खमिरदेखि सतर्क रहो।” तर तिनीहरूका साथमा रोटी नभएकोले येशूले यसो भन्नुभएको हो भनी तिनीहरूले आपसमा बहस

गर्न लागे। येशूले यो थाहा पाएर तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तिमीहरूसित रोटी छैन भनी किन तिमीहरू बहस गर्दछौ? के तिमीहरू अझै पनि देख्दैनौ वा बुझ्दैनौ? के तिमीहरूको मन कठोर भएको छ? **मर्कूस १५:१५-१७**

हामी केही टिप्पणीकारहरूको विचारलाई चासोका साथ ध्यान गर्छौं:

...यदि यो एक स्पष्ट आदेश होइन, यहूदीहरूले बुझेझैं, विवाह र सन्तान जन्माउनको लागि, यो एक खाली अनुमति भन्दा बढी देखिन्छ; कम्तिमा यो मानवजातिको वृद्धिको लागि, र पृथ्वीलाई बासिन्दाहरूले भर्नको लागि उपयुक्त र सुविधाजनक के थियो भनेर निर्देशन र सल्लाह हो, जुन यसको निर्माणको अन्त्य थियो। —**यशैया ४५:१८। जोन गिल कमेन्टरी**

तिनीहरूलाई आफ्नो विशेष सुरक्षा अन्तर्गत रहेको रूपमा चिन्ह लगाइयो, र तिनीहरूलाई पृथ्वीमा तिनीहरूको आफ्नै प्रकारको प्रचार र गुणा गर्ने शक्ति दिनुभयो। —**यशैया ४५:१८। एडम क्लार्क कमेन्टरी**

यदि हामीले फलदायी शब्दहरू लियौं र चरित्रको आध्यात्मिक बुझाइमा गुणा/बृद्धि गर्छौं भने, हामीले पृथ्वी के भरिएको छ र यसलाई कसरी वशमा राखिएको छ र के शासन भइरहेको छ भन्ने कुराको स्पष्ट धारणा हुनेछ।

यदि हामीले हिब्रूमा वशमा र अधिकार शब्दहरू हेर्नौं भने, हामीसँग निम्न अर्थको दायरा हुन्छ:

वशमा [H3533] kâbash काबास

तल हिङ्गन; त्यसैले नकारात्मक रूपमा बेवास्ता गर्न; सकारात्मक रूपमा जित्नु, वश गर्नु, उल्लङ्घन गर्नु: - बन्धनमा ल्याउनु, बल गर्नु, अधीनमा राख्नु, वशमा ल्याउनु, नियन्त्रणमा ल्याउनु।

अधिकार [H7287] रादा

तल टेक्नु, अर्थात्, वशमा राख्नु; विशेष गरी टुक्राटुक्रा पार्नु: - (आउनु, बनाउनु) प्रभुत्व प्राप्त गर्नु, विरुद्ध प्रबल हुनु, शासन गर्नु, (सहन गर्नु, बनाउनु) शासन गर्नु, (-र, माथि), लिनु।

शरीरमा, यो पाठ यसरी पढ्न सकिन्छ जस्तो कि परमेश्वरले आदमलाई पृथ्वीलाई कुल्ने र सृष्टिको सबै तल्लो अर्डरहरूलाई अधीनमा राख्न र अधीनमा हुनको लागि प्रभुत्व दिनुभएको छ। आत्मामा, यो पाठ येशूको जीवनमा पूरा हुन्छ जब उहाँले बतास र छालहरूसँग बोल्नुभयो र तिनीहरूलाई शान्त हुन आज्ञा दिनुभयो। यो आज्ञा प्रभुत्व वा बलको थिएन, यो उहाँमा शान्ति र शान्तिले भरिएको आत्माको श्वास थियो। स्त्रीष्ट वरपरको वातावरणले उहाँको वरिपरिको सबै कुरालाई शान्ति, प्रेम र आनन्दद्वारा वशमा पारेको थियो।

आदम र तिनकी पत्नीले पृथ्वीलाई तिनीहरूको निस्वार्थ, कोमल चरित्रले भर्ने थियो। जनावर र प्राणीहरू कोरा वा बलपूर्वक आदेशले होइन तर प्रेम, निर्ममता र सद्भावको आवृत्ति मार्फत वश हुन्छन्।

येशूको आत्मा स्वतन्त्रताको आत्मा हो, स्वतन्त्रता बिना संयम। (यूहन्ना ८:३६)।

यस सन्दर्भमा पृथ्वीलाई वशमा राख्ने र प्रभुत्व प्राप्त गर्ने एउटै उपाय भनेको यस वायुमण्डललाई दिइएको क्षेत्रका सबैमा विकिरण गर्नु हो। सुन्ने कान भएकाहरूका लागि मूल शासन साँच्चै के थियो भनी सुनून्।

अध्याय १९: स्वर्ग हराएको

यस सुन्दर बगैँचा बाहिर, झ्यागन माथि र तल हिडिरहेको थियो कि उसले यो सुन्दर जोडीलाई कसरी नष्ट गर्न सक्छ जस्तो रूप, विशेषता र चरित्र दुवैमा परमेश्वर र उहाँको पुत्रसँग मिल्दोजुल्दो छ। परमेश्वरको चरित्रको सुन्दरता देखेर मोशाको अनुहारमा ज्योति कसरी चम्कियो, त्यसरी नै, आदम र तिनकी पत्नी परमेश्वरको महिमाले चम्किए; तिनीहरूमा प्रकट भएको परमेश्वरको बुद्धिको उपयुक्त प्रतीक।

बुद्धिमान्हरू आकाशको चमकजस्तै र धेरैलाई धार्मिकतामा डोच्याउनेहरूचाहिँ ताराहरूजस्तै सदासर्वदै चम्किरहनेछन्। **दानिएल १२:३**

हामीले प्रकाश १२:४ मा ख्रीष्टको जन्मको बारेमा पता लगाएझैं, अजिङ्गर बच्चाको जन्म हुने बित्तिकै निल्न तयार थियो। ख्रीष्टको जन्ममा, हामी प्रारम्भमा के भयो भन्ने अभिव्यक्ति देखेझैं। ख्रीष्ट भर्खरै आदम र तिनकी पत्नीको हृदयमा जन्मनुभएको थियो।

यस रहस्यको महिमामय सम्पत्ति अन्यजातिहरूमा कति महान् छ, त्यो कुरा आफ्ना सन्तहरूलाई प्रकट गर्न परमेश्वरले चुन्नुभयो। यो रहस्य **ख्रीष्ट तिमीहरूमा हुनु हो, जो महिमाको आशा हो। कलस्सी १:२७**

आदम र हच्वा पूर्ण रूपमा विकसित शरीरमा बस्दा पनि बुद्धि र आध्यात्मिक कदमा र परमेश्वर र स्वर्गदूतहरूको पक्षमा बढ्न थाले।

शैतानले हेरोदलाई प्रयोग गरेको तरिकाबाट हामीले सुरुमा भएका कुराहरूको झलक पाउँछौं।

तब हेरोदले ती ज्योतिषीहरूलाई गुप्तमा बोलाएर तारा कुन समय देखा परेको हो, सो तिनीहरूबाट पता लगाए। तिनले तिनीहरूलाई यसो भनेर बेथलेहेममा पठाए, “जाओ, र ठीकसँग त्यस बालकको खोजी गर। तिनलाई

भेट्टाएपछि मलाई खबर गर, र म पनि तिनलाई दण्डवत् गर्नेछु।” मती

२:७-८

हेरोदले स्त्रीष्टको जन्म भएको ठाउँमा पहुँच खोज्न छलको प्रयोग गरे। उसले बच्चा येशूको आराधना गर्ने इच्छा देखायो तर उसको साँचो मनसाय उसलाई मार्न थियो।

हामी सम्झन्छौं कि स्वर्गदूतहरूले आदम र तिनकी पत्नी मार्फत पिता र पुत्रको पाठ सिक्नु पर्ने थियो। जसरी जोसेफ, मरियम र येशुलाई आशिष दिन र पालनपोषण गर्नका लागि उपहारहरू ल्याउनका लागि ज्ञानी मानिसहरू टाढाको देशबाट आएका थिए, त्यसरी नै स्वर्गदूतहरू आदम र हव्वा, नवनिर्मित जोडीका लागि आशिष र उपहार बोकेर स्वर्गको महादेशबाट आएका थिए। जसरी ज्ञानी पुरुषहरूले मसीहको आराधनामा घुँडा टेक्छन्, त्यसरी नै स्वर्गदूतहरूले आदम र तिनकी पत्नीलाई देखेर आश्चर्यचकित भए, जो परमेश्वरको स्वरूपमा बनाइएका थिए, र तिनीहरूको सृष्टिकर्ताको भलाइ र बुद्धिलाई विचार गरे। आदम र हव्वाको अवलोकनमा, स्वर्गदूतहरूले पिता र पुत्रको सत्यता सिक्ने थिए।

के शैतानले स्वर्गदूतहरूलाई बगैंचाबाट पछाडी फर्केर नयाँ मानिसहरूलाई नष्ट गर्नको लागि प्रवेश गर्ने अनुमति दियो?

आदम र तिनकी पत्नीसँग सङ्गति गर्न बगैंचामा आएर गएपछि बुद्धिमान् मानिसहरूले जस्तै के स्वर्गदूतहरूलाई सैतानलाई छलफलमा सङ्लग्न नगर्न प्रोत्साहन दिइएको थियो?

यो ध्यान दिन चाखलाग्दो छ कि बुद्धिमान् मानिसहरू पूर्वबाट आएका थिए। यो पनि महत्त्वपूर्ण छ कि यही ग्रीक शब्द पुरानो नियमको ग्रीक अनुवाद सेप्टुआजिन्टमा सुरुमा परमेश्वरले रोपेको बगैंचाको बारेमा कुरा गर्दछ।

हेरोद राजाको समयमा यहूदियाको बेथलेहेममा जब येशूको जन्म भयो, **पूर्वका [G395] ज्योतिषीहरू** यरूशलेममा आइपुगे र तिनीहरूले भने, **मती २:१**

परमेश्वरले **पूर्वतिर** [G395] अदनमा एउटा बगैँचा लगाउनुभयो, र उहाँले बनाउनुभएको मानिसलाई त्यहीँ राख्नुभयो। **उत्पत्ति २:८**

यस पुस्तकको सुरुमा उल्लेख गरिएझैं, पूर्वको लागि हिब्रू शब्दले पुरातनता वा पुरातन समयको अर्थ पनि बोक्छ। हामी यहाँ ख्रीष्टको समयमा ज्ञानी पुरुषहरू र नयाँ जोडीलाई भेट्न आएका स्वर्गदूतहरू बीचको जोडिएको लिङ्क देख्छौं।

तिनीहरूले ल्याएका उपहारहरूको रूपमा; सुनको वरदानले विश्वासको निर्माणलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, (१ पत्रुस १:७) भर्खरै स्वर्गमा भएको युद्धको आगोमा परेको थियो। पवित्र स्थानको सेवामा, पीठो र तेलमा मिसाइएको धूपले खाद्यबलि बनाउँछ, (लेवी २:१)। यो जीवनको स्रोत, जीवनको रोटी को हो भन्ने मान्यता थियो (यूहन्ना ६:४८)। मानिसजातिसँग स्वर्गदूतहरूको बैठकले तिनीहरूलाई ख्रीष्ट र शैतान बीचको ठूलो विवादको बारेमा निर्देशन दिन अनुमति दियो। गन्धरको तेलले ईश्वरीय उपस्थितिको प्रतीक प्रदान गर्‍यो जब तिनीहरू एकसाथ भेट्छन्। निस्सन्देह, टाढा देशका ज्ञानी मानिसहरूका खजाना यूसुफ र तिनकी पत्नीको लागि आशिष् साबित भयो।

जबसम्म आदम र तिनकी पत्नी आफ्नो ईश्वरको चरित्रमा हिँडे; जबसम्म ख्रीष्ट विश्वासद्वारा तिनीहरूमा वास गरिरहनुभएको थियो, शैतानले तिनीहरूलाई आक्रमण गर्न वा सताउन सकेन। जसरी व्यवस्थाको पुस्तकले व्याख्या गर्छ:

आज मैले तिमीहरूलाई आदेश दिएबमोजिम तिमीहरूले होशियारीसाथ परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरका सबै आज्ञाहरू मानेर उहाँको वचन पालन गर्‍यो भने, उहाँले तिमीहरूलाई पृथ्वीका सबै जातिहरूमध्ये श्रेष्ठ तुल्याउनुहुनेछ। परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको वचन पालन गर्‍यो भने यी सबै आशिष् तिमीहरूलाई लाग्नेछन्, र तिमीहरूसाथ रहिरहनेछन्: भित्र आउँदा र बाहिर जाँदा तिमीहरूले आशिष् पाउनेछौं। **तिमीहरूका विरुद्धमा आउने शत्रुहरूलाई परमप्रभुले तिमीहरूकै सामु परास्त गर्नुहुनेछ।** उनीहरू तिमीमाथि एक बाटो आउनेछन्, तर तिमीबाट सात बाटा भाग्नेछन्।
व्यवस्था २८:१-२, ६-७

यद्यपि शैतानले पवित्र जोडीमा प्रत्यक्ष पहुँच प्राप्त गर्न सकेन, शैतानलाई बगैँचाको बीचमा रहेको ठाउँ कब्जा गर्न दिइएको थियो जहाँ असल र खराबको ज्ञानको रूख खडा थियो।

अनि उहाँले मानिसलाई यो आज्ञा दिनुभयो, “बगैँचाका सबै रूखका फल तैले सङ्कोच नमानी खाए हुन्छ, तर असल र खराबको ज्ञान दिने रूखको फलचाहिँ नखानू, किनभने जुन दिन तैले त्यो खान्छस् तँ निश्चय नै मर्नेछस्। **उत्पत्ति २:१६-१७**

येशूको आत्मा सधैं स्वतन्त्रताको आत्मा हो। विकल्प बिना स्वतन्त्रता हुन सक्दैन। जसरी ब्रह्माण्डमा अर्को राज्यको उपस्थिति थियो, त्यस राज्यको प्रकटीकरण पनि हुनुपर्दछ। आफ्ना छोराछोरीहरूलाई जीवनको वास्तविकताहरूका लागि तयार पार्न, उहाँले तिनीहरूलाई यस्तो तरिकामा आश्रय दिनुभएन कि उनीहरूलाई सही छनौट गरेर चरित्र विकास गर्ने मौका नदिने।

जबसम्म आदम र तिनकी पत्नीले बगैँचाको बीचमा रूखलाई बेवास्ता गरे, तिनीहरूले एक चरित्र विकास गर्दै थिए र परमेश्वरलाई प्रेम र सेवा गर्न आफ्नो छनौट अभ्यास गर्दै थिए।

शैतानले बगैँचाको केन्द्रबाट घृणा, क्रोध र अवसादको आवृत्तिहरू उत्सर्जन गर्न सक्छ, तर परमेश्वरको वचन र विश्वासको ढालको लागि प्रेमले पवित्र जोडीलाई हानिबाट जोगाउने थियो।

बाइबलले हामीलाई बताउँछ:

आदम छलिएका होइनन्, तर स्त्रीचाहिँ छलिएर अपराधमा फसेकी हुन्।
१ तिमोथी २:१४

यसरी, कथनलाई सत्य साबित गर्दै:

एकभन्दा दुई असल हो, किनभने तिनीहरूले आफ्नो कामको असल फल पाउनेछन्। यदि एउटा लोट्यो भने त्यसको मित्रले त्यसलाई उठाउन

सहायता गर्छ। तर लोट्टा पनि उठाउने कोही साथी नहुने बिचरा! उपदेशक
४:९-१०

आदम र तिनकी पत्नी कसरी छुट्टिए, हामीलाई भनिएको छैन। माथिको पाठमा सोलोमनबाट व्यक्त गरिएको बुद्धि सुरुदेखि नै अस्तित्वमा रहेको बीउको अभिव्यक्ति हो। आदम र तिनकी पत्नी सँगै बस्नु बुद्धिमानी थियो।

बगैंचामा एकलै बस्नु बुद्धिमानी थिएन जब शैतानले ज्ञानको रूखबाट आफ्नो तरङ्गको धड्कन निकाल्न सक्छ। के भइरहेको थियो भन्ने आदमको धारणा हच्चाको धारणा भन्दा फराकिलो थियो; उसलाई हच्चाको बनावट हुनु अघि ख्रीष्टबाट निषेध गरिएको रूखको फलबाट बच्नको लागि मौलिक आदेश दिइएको थियो, जुन आदमले उनलाई हस्तान्तरण गरे। जसरी ख्रीष्ट आफ्नो पिताको सुरक्षामा बस्नुभयो, त्यसरी नै हच्चाले पनि आदमको सुरक्षामा बाँच्नुपरेको थियो। उनी उसको साथमा हुनेथियो भने उनले उसको मार्गदर्शनले आशिष् पाउनेथिए।

कसै-कसैले प्रश्न गर्न सक्छन्, किन परमेश्वरले आदम र तिनकी पत्नीलाई धेरै खतरनाक चरहरू भएको वातावरणमा ल्याउनुभयो? प्रश्न सोध्न सक्छ, किन आमाबाबुले बच्चाहरूलाई यति खतरापूर्ण संसारमा ल्याउँछन्? बच्चाहरूलाई किन फोहोरमा खेल्न वा बाइक चलाउन वा जोखिम हुने कुनै पनि कुराहरू गर्न दिने? ब्रह्माण्डको वास्तविकता यो हो कि त्यहाँ एक शत्रु थियो जसले परमेश्वर र उहाँको पुत्रले गरिरहेको कामलाई नष्ट गर्न चाहन्थे। यस वातावरणमा बाँच्ने एकमात्र तरिका शैतानको विरुद्धमा छनौट गर्न सक्षम हुन र यसरी साँचो चरित्र विकास गर्नको लागि सीमित प्रस्तुति थियो। शैतानमा सीमित प्रस्तुतिले पनि परमेश्वरको चरित्र र शैतानको चरित्रमा भिन्नता प्रदान गर्दछ। यसले तिनीहरूलाई परमेश्वर र उहाँको पुत्र किन यतिको अद्भुत थियो र पाप किन यति खतरनाक थियो भनेर बुझ्न र मनन गर्न मद्दत गर्नेछ।

अगाडि हच्चा बगैंचाको केन्द्र तर्फ गइन् र उनी आदमबाट जति टाढा थिइन्, उनी शैतानले ज्ञानको रूखबाट उत्सर्जन गरिरहेको आवृत्तिको नजिक थिइन्। सर्पलाई शैतानले किन प्रयोग गर्न सक्षम बनायो त्यो रहस्य हो। सर्प, वा ड्रैगन, एक सुन्दर

पखेटा भएको प्राणी थियो। यो सर्प आदमको शासन अन्तर्गत रहेका प्राणीहरू मध्ये एक थियो। शैतानले आदमको शासनमा केही उल्लंघन नगरी आफ्नो उद्देश्यका लागि सर्पलाई कब्जा गर्न सक्षम हुने थिएन।

के यो सम्भव छ कि आदमबाट हव्वाले अलग्गै यस उल्लंघनलाई सहज बनायो? आफ्नी पत्नीको हेरचाह गर्नु आदमको कर्तव्य थियो। के यो बेवास्ता उसलाई आफ्नो नजिक रहन प्रोत्साहित गर्न को लागी बगैंचामा तरङ्ग पठाएर अन्य प्राणीहरूलाई असर गर्यो? यो निश्चित रूपमा भन्न गाह्रो छ, तर जब महिलाले सर्पले उनीसँग कुरा गरेको सुनिन, उनले आफ्नो आन्तरिक विचारहरू प्रतिबिम्बित गरे जस्तो देखिन्थ्यो।

परमप्रभु परमेश्वरले बनाउनुभएका वन-पशुहरूमध्ये सर्प सबभन्दा धूर्त थियो। त्यसले स्त्रीलाई भन्यो, “के परमेश्वरले तिमीहरूलाई बगैंचाको कुनै पनि रूखको फल नखानू भनी भन्नुभएको छ?” **उत्पत्ति ३:१**

सर्पले उनीसँग कुरा गरेको देख्दा अचम्म लाग्थ्यो। हव्वालाई शत्रुको बारेमा स्वर्गदूत आगन्तुकहरूले चेतावनी दिएका थिए, तर उनी सर्पको छलको माध्यमको सट्टा एक स्वर्गदूतको अभियोगको अपेक्षा गरिरहेकी थिइन्। शैतानलाई थाहा थियो कि हव्वा यसबाट छक्क पर्नेछिन र उसले उनको शरीरको भाषा पढ्न सक्छ।

हव्वाका विचारहरू, र भावनाहरूले पनि शैतानले पढ्न सक्ने आवृत्तिहरू उत्पादन गरे। उसलाई उसको सही विचार थाहा थिएन, तर उनको अन्योल वा प्रश्नहरू उसको माध्यमबाट आयो।

जवाफमा हव्वाले आफ्नो चिन्ता प्रकट गर्दै परमेश्वरका शब्दहरूलाई अतिरंजित गर्छिन्।

स्त्रीले सर्पलाई भनिन्, “बगैंचाका रूखहरूका फल हामी खान सक्छौं, ३तर बगैंचाको बीचमा भएको रूखका फलको विषयमा परमेश्वरले भन्नुभएको छ, ‘त्योचाहिँ नखानू र नछुनु, नत्रता तिमीहरू मर्छौं।’” **उत्पत्ति ३:२-३**

परमेश्वरले भन्नुभएको थिएनन् "तिमीले यसलाई छुनु हुँदैन।" उसले 'खानु हुँदैन' भनेको मात्रै थियो । यसलाई छुनु खतरनाक हुनेछ तर यसले मृत्युको नेतृत्व गर्दैन। फल खाँदा मात्र मृत्यु हुन्छ । हृवाले सन्देशमा थपे जुन आदमले उनलाई परमेश्वरले भन्नुभएको कुराको बारेमा बताइन्।

परमेश्वरले आदमलाई भन्नुभएको कुरा मोशाले लेखेका छन्:

מִתְּמוּתָּ:

परमेश्वरले के भन्नुभयो त्यो हिब्रू क्रियाको रूपमा लेखिएको थियो Qal असिद्ध। यसको अर्थ के हो भने परमेश्वरले रुखको फल खाँदा मृत्युमा पुर्‍याउने प्रक्रिया सुरु हुन्छ भनी भनिरहेका थिए । हिब्रूमा 'मर्नु' को लागी मोशाले लेखेको शब्दले Qal रूपमा निम्न अर्थहरू व्यक्त गर्यो:

१क) (Qal)

१क१) मर्नु

१क२) मर्न (दण्डको रूपमा), मृत्युदण्ड दिनुहोस्

१क३) मर्नु, नष्ट हुनु (एक राष्ट्रको)

१क४) अकाल मर्नु (बुद्धिमान नैतिक आचरणको बेवास्ता गरेर)

यस शब्दको अर्थ मृत्युदण्ड वा बुद्धिमानी नैतिक आचरणको बेवास्ता गरेर अकालमै मर्नुको अर्थ हुन सक्छ। परमेश्वरले भन्नुभएको कुरा आदमले कसरी व्याख्या गरे? मोशाले हृवाले सर्पलाई भनेकी थिइन् भनी यो कुरा रेकर्ड गरिएको छ।

מִתְּמוּתָּ:

हृवाले भनेका अलिकति परिवर्तनले फल खाएमा मर्ने पछि भन्ने अर्थ बुझायो।

यो शैतानले हव्वालाई भनेको थियो।

לֹא-תִּמְנָה אֱלֹהִים

उसले भन्यो कि तिमी "मर्नु पर्दैन।" शैतानले उनलाई भनेको कुरा यस बिन्दुमा प्राविधिक रूपमा सही थियो। परमेश्वरले तिमी नष्ट हुनेछौं भन्नुभएको थियो तर हव्वाले तिमी मर्नुपर्छ भनेको थियो र शैतानले उनलाई यो सही होइन भन्यो। विनाश हुनु भनेको आफ्नै कर्मको स्वाभाविक परिणाम हो। "मर्नु पर्छ" भनेको परिणामहरूको लागि बाह्य निकायबाट घातक शक्तिको प्रयोग आवश्यक हुन्छ।

त्यसपछि शैतानले यो झूट थप्छ:

किनकि परमेश्वर जान्नुहुन्छ कि जुन दिन तिमीहरू त्यो खान्छौं त्यही दिन तिमीहरूका आँखा खुल्नेछन्, र असल र खराबको ज्ञान पाएर तिमीहरू परमेश्वरजस्तै हुनेछौं।” उत्पत्ति ३:५

शैतानले हव्वालाई यो रूखको फल खाएर अमर हुने र उनले परमेश्वरको जस्तै ज्ञान प्राप्त गर्ने सुझाव दिए। राम्रो र खराब को ज्ञान। सत्य यो हो कि परमेश्वरलाई दुष्टको ज्ञान थिएन। परमेश्वरलाई दुष्टताको बारेमा थाहा थियो तर उहाँलाई खराबी थाहा थिएन किनभने उहाँले यो कहिल्यै अनुभव गर्नुभएको थिएन। शैतान त्यो थियो जसले अनुभवबाट राम्रो र खराब थाहा पाएको थियो। उनी आफूलाई परमेश्वरको रूपमा प्रस्तुत गर्दै थिए।

हामीले यसलाई स्कुल केटासँग तुलना गर्न सक्छौं जसले आफ्नो जवान साथीलाई चुरोट प्रस्ताव गर्न थालेको छ। जेठो केटा बुद्धिमान् देखिन्छ किनभने उससँग ज्ञान छ जुन अर्को केटासँग छैन। तर दुष्टताको ज्ञानले नै मृत्युमा पुऱ्याउँछ। शैतानले हव्वालाई परमेश्वरको दृष्टिकोण प्रस्तुत गर्यो जसले सबै कुरा राम्रो र नराम्रो जान्दथ्यो। उसले परमेश्वरलाई सर्वज्ञको रूपमा प्रस्तुत गर्यो।

यो एलीहूको दाबीसँग मिल्दोजुल्दो छ। बूढा मानिसहरूले अय्यूबलाई तिनको पापको कारणले विपत्ति आइपरेको हो भनी विश्वस्त गर्न नसक्दा ती जवान

मानिस रिसाए। एलीहु भन्छन् कि परमेश्वर सिद्ध वा सम्पूर्ण ज्ञानमा हुनुहुन्छ, जब यो एलीहु आफैं हो जसले पाप र दण्डको सम्बन्धमा परमेश्वरको तरिकाहरू राम्ररी जान्दछन् भन्ने सोच्दछन्।

“बादलहरू कसरी माथि आकाशमण्डलमा झुण्डी रहन्छन्? यो त उहाँको अचम्मको काम हो, जो ज्ञानमा सिद्ध हुनुहुन्छ भनी के तपाईंलाई थाहा छ? **अय्यूब ३७:१६**

तैपनि भजनसंग्रहमा हामीलाई भनिएको छ कि परमेश्वरको समझ एउटा संख्या हो जसलाई गन्न सकिदैन।

हाम्रा प्रभु महान् हुनुहुन्छ, र शक्तिशाली हुनुहुन्छ। उहाँको समझ असीमित छ। [H4557] भजनसंग्रह 147:5

त्यसोभए भजनरचयिता सही छ? के परमेश्वरको समझ ठूलो संख्या हो जुन हामीलाई थाहा छैन वा यो एलिहूले बताए जस्तो सिद्ध वा पूर्ण छ? एलीहूले अय्यूबलाई पानीजस्तै घृणा पिउने, अधर्मका कामदारहरूसँग संगत गर्ने र दुष्ट मानिसहरूसँग हिँडेको आरोप लगाए (अय्यूब ३४:८)। यो दाबी गलत हो किनभने परमेश्वरले अय्यूब इमान्दार हुनुहुन्थ्यो, परमेश्वरको डर मान्नुभयो र दुष्टताबाट टाढा रहनुभयो भनेर बताउनु हुन्छ(अय्यूब १:१)।

एलीहूले उनी माथि गरेको आक्रमणबाट अय्यूबको परीक्षा हुन्छ। तर जसरी एलीहू अय्यूबको बारेमा आफ्नो मूल्याङ्कनमा गलत थिए, उनी पनि परमेश्वरको बारेमा आफ्नो मूल्याङ्कनमा गलत थिए। एलीहू जारी छ:

उहाँले सोधपूछविना नै शक्तिशालीहरूलाई नाश गर्नुहुन्छ, र तिनीहरूका सट्टामा अरूहरूलाई बसाल्नुहुन्छ। किनकि तिनीहरूले गरेका सबै काम उहाँ जान्नुहुन्छ, उहाँले तिनीहरूलाई राती पल्टाइदिनुहुन्छ र तिनीहरू धूलोपीठो हुन्छन्। तिनीहरूका अपराधहरूका कारण उहाँले तिनीहरूलाई दण्ड दिनुहुन्छ, जहाँ सबैले तिनीहरूलाई देख्न सक्छन्। **अय्यूब ३४:२४-२६**

परमेश्वरले उहाँको न्यायमा दुष्टहरूलाई कुचल्ने र प्रहार गर्नुहुनेछ भनी उनले बताउँछ। त्यसपछि परमेश्वरले अय्यूबलाई जाँचुन र उनको पर्दाफास गर्नु भन्ने उसको ठूलो इच्छा हुन्छ।

दुष्टले झैं दिएका जवाफहरूका निमित्त यदि अय्यूबलाई सकेसम्म जाँच गर्न सकिए त! **अय्यूब ३४:३६**

येशूले हामीलाई बताउनुहुन्छ कि परमेश्वरले कुनै पनि व्यक्तिलाई निन्दा गर्नुहुन्न, (यूहन्ना ५:२२)। धेरैजसो मानिसहरूले जस्तै ईश्वरप्रति एलीहुको विचार गलत छ। उसले परमेश्वरलाई झूटो प्रकाशमा प्रस्तुत गर्दछ। उसले सर्वज्ञानी ईश्वरको पूजा गर्छ। साँचो परमेश्वरले सुरुदेखि नै अन्त्य जान्नुहुन्छ र उहाँलाई खराबी गरेर खराबीको व्यक्तिगत ज्ञान हुँदैन।

हव्वा सर्प मार्फत शैतानको शब्दहरू द्वारा बहकाइन्छ। फल खाएर सर्पले वाक्शक्ति प्राप्त गरेको देखेर उनी मोहित भइन् । हव्वाले फल खाँदा छिट्टै र तुरुन्तै सजाय पाउने आशा गरेको थिइन्, तर सर्पलाई कुनै पनि हिसाबले हानी भएको देखिएन।

यसले हव्वालाई फल खाँदा छिटो र तुरुन्तै सजाय नदिने हो भनी विश्वास दिलाउन मद्दत गर्‍यो जसले गर्दा तिनले परमेश्वरको वचनको सत्यतामाथि प्रश्न उठाइन्।

हव्वा आफ्नो पतिबाट टाढा गएको र ज्ञानको रूखको नजिक हुनुको अर्थ उनको इमानदारीको भावना कम भएको थियो। उनको जिज्ञासा र आन्तरिक प्रश्नले उनलाई रूखमा शैतानको दिशामा तान्यो। उसको उपस्थितिले उसलाई भ्रमित गर्न र प्रलोभित गर्न आवृत्तिहरू उत्सर्जन गरिरहेको थियो।

बाइबलले बताउँछ कि जब स्त्रीले त्यो रूख खानाको लागि राम्रो छ भनी देख्यो, तब तिनले त्यसबाट निकालिन्। आफ्नो हातमा फल भएको, हव्वाले कुनै पनि प्रकारले कुनै अप्ठ्यारो वा सजाय महसुस गरिनन्। फल छोएमा तिम्रो मृत्यु हुन्छ भनी पहिले बताएकी थिइन्, फल खाँदा केही नराम्रो नहुने कुरा पनि उनले प्रमाणित गरिन् ।

परमेश्वरले यो अवस्थालाई किन रोक्दैन? उहाँले यसलाई हस्तक्षेप नगरी किन प्रकट हुन दिनुहुन्छ? हव्वालाई छनोट गर्न आवश्यक सबै निर्देशन दिएपछि, भित्र पस्नु र उसलाई आफूले चाहेको काम गर्नबाट रोक्नु भनेको छनोटको स्वतन्त्रता दिनु होइन। महिलालाई यो छनोट गर्न अनुमति दिँदा स्त्रीलाई भयानक पीडा भयो। उहाँको आत्मा उनको हृदयमा बसिरहेको थियो, तर जब उनले फल खाइन्, उनले स्त्रीको आत्मालाई अस्वीकार गरिन् र शैतानको आत्मालाई स्वीकार गरिन्।

हव्वा दुष्ट आत्मसँग कुरा गरिरहेकी थिई। जब उनले फल खाइन् र त्यो आत्माले उनलाई भनेको कुराको पक्षमा निर्णय गरिन्, उनले उसलाई आफ्नो दिमाग नियन्त्रण गर्न निम्तो दिइन्। त्यसकारण, जब उनी आदमको नजिक पुगिन्, उनी दुष्टबत्माबाट निर्देशित भइन्। अझ नराम्रो कुरा के हो भने, उनी दुष्ट आत्माको सन्देश बोकेर आइन् जसले जादुई शक्तिहरूलाई परमेश्वर जस्तै बन्ने प्रतिज्ञा गरेको थियो, र परिभाषा अनुसार जसले हाम्रो पहिलो आमालाई जादूगर बनाउँछ।

रूखबाट फर्किँदा महिला शैतानको अधीनमा छिन्। उनी अब आफ्नो पतिसँग एक आज्ञाकारी पत्नीको रूपमा होइन्, तर नयाँ धर्मको शिक्षकको रूपमा आउँछिन्।

आदम हव्वाको अगाडि खडा हुँदा, हामीले डेलफी र अन्य स्त्रीवादी जस्ता दैवज्ञहरूका अगाडि उभिएका, उनीहरूलाई आफ्नो भविष्यको गन्तव्यको ज्ञान दिने वाचा गरेका युगौयुगका मानिसहरूको पूर्वनिर्धारितलाई देखौं। आदमले आफ्नो हड्डीको हड्डी भएको आफ्नी पत्नीलाई हेर्दा, उनी एक आत्माको सम्पर्कमा आउँछन् जसले अब उसलाई उनको शिर र परोपकारीको रूपमा चिन्न सक्दैन।

उनले अर्को आत्मा साथी भेट्टाइन्, अर्का शिक्षक जसले उनलाई कसैको अधीनमा नपरिकन आफ्नो हृदयले चाहेको सबै कुरा वाचा गरेका थिए। तिनी सिकाइन् होइन् तर सिकाउन आएकी हुन्। समर्पण गर्न होइन्, तर आदेश पेश गर्न। यो नारी आत्मा अब, अन्धकारको शक्तिहरू द्वारा शासित, आदमलाई विद्रोहमा सामेल हुन मनाउन लुसिफरको मोहक माध्यमको रूपमा प्रयोग गरिनेछ। हव्वाले परमेश्वरको छवि तोडेकी छिन्। शैतानबाट प्रभावित भएर, उनले आज्ञाकारी र सिकाउन योग्य येशूको आत्मा गुमाएकी छिन्। हव्वा अझ दृढ हुन्छिन्, आफूले

पहिले बुझेका कुरा गलत थियो भन्ने कुरामा आफूलाई ढुक्क बनाउँछिन्। आदमको हातमा फल थिच्ने यो आत्मविश्वासी आत्म-आश्रस्त महिलाको बारेमा केहि अनौठो आकर्षक छ।

आदमले अवस्थाको मूल्याङ्कन गर्छ; उसले फल खाएको देख्छ। अपराधको लागि मृत्युदण्डको बारेमा उनले उनीसँग बोलेका शब्दहरू उनको दिमागमा झगडा गर्छन्। उनी मर्ने पर्छ र परमेश्वरले उनलाई मार्नेछन् भन्ने कुरामा उनी निश्चित छन्। भावनाहरू उहाँका लागि नयाँ छन् र तिनीहरूलाई कसरी नियन्त्रण गर्ने भनेर उनी निश्चित छैनन्। यो भयावह अवस्थाको लागि कतै दोष लगाउन आवश्यक छ। उसको हृदयमा उठ्नु भनेको परमेश्वरको बिरुद्ध विद्रोह हो, यद्यपि उसलाई यसको बारेमा थाहा छैन। शैतान तुरुन्तै आदमबाट निस्कने आवृत्तिहरूमा आकर्षित हुन्छ। परमेश्वरप्रति कृतज्ञताका सबै विचारहरू परमेश्वरले आफ्नी पत्नीलाई मार्नेछन् भन्ने गलत धारणामा निलिएका छन्।

आदमको धारणा गलत छ तर आफ्नो भ्रमलाई आफ्नो प्रिय मालिक र साथीलाई लैजानुको सट्टा, उसले आफ्नै निर्णय गर्न थाल्छ। येशुको आत्माले आदमलाई आफ्नो मनमा बोलाउदै हुनुहुन्छ। आत्माले आदमलाई यो कुरा परमेश्वरको पुत्र वा स्वर्गदूतहरूकहाँ लैजान आग्रह गर्छ, निष्कर्षमा पुग्नु अघि यस विषयमा छलफल गर्न। तर, उसको क्रोध बढ्दै जान्छ, शैतानमा रहेको उही घृणाले आदमको हृदयमा प्रवेश पाउन थाल्छ। हृत्वा बिनाको जीवन कस्तो होला भनेर उसले सोच्छ। उसले सहन सक्दैन। शैतान, हृत्वालाई तिनीहरूको घरमा पछ्याउँदै, उसलाई परमेश्वरको मनमा उसको राम्रो चासो छैन र यो विद्रोहमा सामेल हुनु राम्रो हुनेछ भनि फुसफुस्लाउन थाल्छ।

आदमले आफ्नो हातमा फल उठाएर मुखमा राख्दा पूरै बगैँचा स्थिर रहन्छ। पिता र पुत्रले त्यस क्षणमा आदमसँग पुनर्विचार गर्न बिन्ती गर्नुहुन्छ, तर उसले बिन्ती गर्ने आवाजलाई रोक्छ जसरी जोसेफका भाइहरूले उसलाई दासत्वमा बेच्दा उसको बिन्ती गर्ने आवाजलाई बन्द गरे। आदमले रिस, शोक र विद्रोहको कार्य थियो भन्ने पूर्ण ज्ञानमा फल खान्छ। त्यस क्षणमा, परमेश्वरको पुत्रको आत्मामा गहिरो चोट पुर्याएको छ।

आदमले आक्रोश र घृणाको आध्यात्मिक चक्कु आफै भित्र ख्रीष्टको आत्मामा फ्याँक्यो र आफ्नो दिमागको सिंहासनबाट ख्रीष्टलाई आँसु दियो। यस क्षणमा ख्रीष्ट संसारको जगबाट आदमको हृदय र दिमागमा मारिएका छन्। (प्रकाश १३:८)।

परमेश्वरको पुत्रले आदम र हव्वालाई छोड्न सक्नुहुन्न किनभने यदि उहाँले गर्नुहुन्छ भने, तिनीहरू साँच्चै भुइँमा खस्नेछन् र तुरुन्तै मर्नेछन्। आफ्नो हृदयमा घाउहरू बोकेर, ख्रीष्टले आदम र हव्वालाई समात्नु हुन्छ र शैतानको आत्माले शासन गर्दा पनि उनीहरूलाई जीवन दिन जारी राख्नुहुन्छ। मानव जातिलाई जीवित राख्न ख्रीष्ट आफ्ना शत्रुहरूको उपस्थितिमा बास गर्नुपर्छ। आदम र हव्वाको पतन हुने सम्भावना हुँदाहुँदै पनि, यो हुनुपर्थ्यो भनी परमेश्वरले आदेश दिनुभएन। आदमले विद्रोही रोज्नु र उहाँको विरोध गर्नु उहाँको इच्छा थिएन। यो निश्चित

रूपमा हुनेछ भनेर थाहा थिएन। एक पटक आदमले पाप गरे र सर्पको बीउ निल्यो, यो कहाँ जान्छ र मानव जातिलाई के हुनेछ भनेर परमेश्वरलाई ठ्याक्कै थाहा थियो, किनकि उहाँले शैतानमा भएको बीउलाई जान्नुहुन्थ्यो। उहाँले सृष्टिको छ दिनमा आफ्नो पुत्रको सन्तानको विरुद्धमा सर्पको बीउको प्रभावलाई बताउनुभएको थियो।

ज्वलन्त प्रश्न जसले हामीलाई संकेत गर्छ: परमेश्वरले के गर्नुहुनेछ?

ईश्वरीय जोखिम

अध्याय २०: शारीरिक मन

आदमको दिमागमा भएको संक्रमण विनाशकारी थियो। उसले निषेधित फल खाने कार्यमा परमेश्वरको बारेमा उसको झूटा विचारको छाप लगाएको थियो। पतित मानव अवस्थाको बारेमा प्रेरणाले के भन्छ सुन्नुहोस्।

किनभने पापमय शरीरतिर लागेको मनचाहिँ परमेश्वरप्रति शत्रुता हो। परमेश्वरका व्यवस्थाको अधीनमा त्यो हुँदैन, न त त्यो कहिल्यै हुन सक्छ। **रोमी ८:७**

मानिसको हृदय सबै कुराभन्दा छली हुन्छ, र त्यसलाई निको पार्न सकिँदैन। त्यसलाई कसले जान्न सक्छ र? **यर्मिया १७:९**

यसरी तिनीहरूले परमेश्वरलाई मान्यता दिन नचाहेका हुनाले परमेश्वरले तिनीहरूलाई भ्रष्ट मनका अवस्थामा अनुचित आचरणको निमित्त त्यागिदिनुभयो। तिनीहरू सबै किसिमका बदमाशी, दुष्टता, लोभ, इबीले भरिएका छन्। तिनीहरू डाह, हत्या, झैँझगडा, छल, बदखाइँले भरिएका हुन्छन्, र तिनीहरू कुराँटे, र बदनाम गर्ने, परमेश्वरलाई घृणा गर्ने, ढीट, अहङ्कारी, अभिमानी, दुष्ट कुरा रचिँदैंने, आमा-बुबाको आज्ञापालन नगर्ने, मूर्ख, विश्वासघाती, निर्दयी र क्रूर हुन्छन्। यस्ता काम गर्नेहरू मृत्युको योग्य हुन्छन् भन्ने परमेश्वरको धार्मिक-विधान जान्दाजान्दै पनि तिनीहरू यी काम गर्ने मात्र होइनन्, तर यस्ता गर्नेहरूसँग पूर्ण सहमत पनि हुन्छन्। **रोमी १:२८-३२**

यी सबै गुणहरू अब आदममा बसेको थियो। तिनीहरू बीउको रूपमा थिए। आफूमा भएको परिवर्तनको हृदसम्म उनलाई थाहा थिएन। सृष्टिको पहिलो दिनमा गहिरो पानीजस्तै आफूभित्र उफिरहेको आवेगको उसलाई कुनै कल्पना थिएन।

आदमले शैतानको दिमाग पाए र परमेश्वरमा आफ्ना सबै गुणहरू प्रस्तुत गर्न उसँग सामेल भए। प्रतिबन्धित फल खाएको कारण परमेश्वरले आफ्नी पत्नी र आफूलाई मार्न चाहनुभएको थियो भनी आदमले कल्पना गरे। उसले परमेश्वरलाई आफ्ना छोराछोरीहरूको विनाश गर्ने व्यक्तिको रूपमा कल्पना गर्यो। उसले कानून तोड्नको लागि परमेश्वरले मृत्युको माग गर्नुभयो भनी कल्पना गर्यो।

किनकि पापले आज्ञाद्वारा मौका पाएर मलाई छल्यो, र त्यसैद्वारा मलाई मान्यो। **रोमी ७:११**

व्यवस्था भित्र हामीले सत्य प्रकट गरेका छौं कि परमेश्वरले उहाँलाई प्रेम गर्ने र उहाँका आज्ञाहरू पालन गर्नेहरूप्रति दयालु हुन सक्षम हुनुहुन्छ किनभने आज्ञाहरू पालन गर्नु भनेको परमेश्वरको चरित्र जान्नु हो। ईश्वर आफ्नो कृपामा प्राप्तकर्ताको विश्वास द्वारा सक्षम छन्। परमेश्वरको कुनै पनि कार्यलाई परमेश्वरलाई घृणा गर्नेहरूका लागि शत्रुको रूपमा हेरिन्छ।

तर मलाई प्रेम गर्ने र मेरा आज्ञाहरू पालन गर्नेहरूका हजारौं पुस्तामाथि म कृपा गर्नेछु। **प्रस्थान २०:६**

हामीले अध्याय १३ मा सिकेका छौं, परमेश्वरको कृपा सधैंभरि रहन्छ; यो कहिल्यै समाप्त हुँदैन। त्यसकारण, जब हामी साँचो परमेश्वरमा विश्वास गर्न छोड्छौं, दया बन्द हुन्छ।

जब आदमले परमेश्वरले आफ्नी पत्नीलाई मार्नुहुनेछ भन्ने विचारमा विश्वास गर्न रोजे, उसले परमेश्वरको चरित्रको नियम उल्लङ्घन गर्न रोज्यो। उसले आज्ञा पालन गर्न असफल हुनेहरूलाई परमेश्वरले दया देखाउनुहुन्न भन्ने विश्वास गर्न रोजे। यही कारणले तोडिएको कानूनले अपराधीको मृत्युको माग गर्दछ र यो विश्वास गर्ने अपराधी हो।

वास्तवमा, व्यवस्थाअनुसार रगतले प्रायः सब थोक शुद्ध पार्दछ, र रगत नबगाईकन पापको क्षमा हुनै सक्दैन। **हिब्रू ९:२२**

भर्खरै उद्धृत गरिएको यो पदले परमेश्वरको दिमागको कुरा गर्दै न तर पतित मानिसको दिमागको कुरा गर्छ। परमेश्वरले कहिल्यै पापको लागि बलिदान चाहनुभएन।

बलिदान र भेटी तपाईंले चाहनुभएन, तर मेरा कानहरू तपाईंले खोलेदिनुभएको छ। होमबलि र पापबलिको माग तपाईंले गर्नुभएन।
भजनसंग्रह ४०:६

पापीलाई बुझ्न यो अविश्वसनीय रूपमा गाह्रो छ। क्रिस्चियन संसारले लगभग विश्वव्यापी रूपमा विश्वास गर्दछ कि परमेश्वरले अपराधीको मृत्युको माग गर्नुहुन्छ र उहाँको पुत्रको रगतको बलिदानले मात्र उहाँको विरुद्धमा मानिसको अपराधको लागि तिर्न सक्छ। परमेश्वरले एकै समयमा बलिदान नचाहेर मृत्युको माग गर्नु कसरी सम्भव छ? यो असम्भव छ। आदमले झूटो विश्वास गरे कि परमेश्वरले तिनीहरूको अपराधको लागि मृत्युको माग गर्नुभयो र यसैले उसले विद्रोहमा फल खायो।

त्यसकारण यो मामला हो कि मानिसलाई बचाउनको लागि, परमेश्वरले उसलाई छुटकारा दिनको लागि तिर्न आवश्यक भएको विश्वासको ऋण तिर्नुपर्दछ।

आदमले परमेश्वरको कृपामा विश्वासलाई अस्वीकार गरेका थिए जब उसले विश्वास गर्न रोज्यो कि परमेश्वरले आफ्नी पत्नीलाई मार्न चाहनुहुन्छ। यदि उसले ईश्वरको कृपामा विश्वास गरेको भए, उसले ईश्वरमा गएर दया माग्ने थियो। तर उनले यस्तो गरेनन् ।

मानवताको दिमागमा, तोडिएको कानूनलाई मृत्यु चाहिन्छ, र केवल मृत्युले हामीलाई व्यवस्थामा मिलाउन सक्छ। यो नभएसम्म, हामी परमेश्वरसँग निराशाको सम्बन्धमा बाँचेका थियौं। परमेश्वरले हाम्रो लागि यो गर्न इच्छुक हुनुहुन्थ्यो, हामीलाई एक पटक फेरि परमेश्वरसँग मेलमिलाप भएको महसुस गर्न सक्षम बनाउनुभयो (यद्यपि परमेश्वर सधैं मृत्यु बिना मेलमिलाप गर्न इच्छुक हुनुहुन्थ्यो, तर हामी यसलाई विश्वास गर्दैनौं)।

यस पहिलो चरणबाट परमेश्वरले हामीलाई उहाँको व्यवस्था र उहाँको सरकारको बारेमा अझ सही रूपमा सिकाउनुहुनेछ, उहाँको चरित्रको अनुग्रह र समझमा बढ्दै जाँदा हाम्रा गलत धारणाहरू र हाम्रो पापपूर्णतालाई बिस्तारै औँल्याउनुहुन्छ।

किनकि छोरा-छोरीहरू मासु र रगतका सहभागी भएका हुनाले उहाँले पनि त्यही स्वभाव लिनुभयो, ताकि मृत्युद्वारा नै मृत्युको शक्ति भएकोलाई, अर्थात् दियाबलसलाई उहाँले नष्ट गरून्, र मृत्युको डरले आजीवन बन्धनमा परेकाहरूलाई उहाँले मुक्त गरिदेऊन्। **हिब्रू २:१४-१५**

मौलिक रूपमा परमेश्वरले हामीले यो बुझेको चाहनुहुन्छ: कानूनको प्राथमिक उल्लङ्घन भनेको यो विश्वास गर्नु हो कि परमेश्वरले क्षमा गर्न सक्षम हुनको लागि कसैलाई मार्न आवश्यक छ वा यो मात्र कारण हो कि भत्किएको कानूनले उल्लङ्घनकर्ताको मृत्युको माग गर्दछ।

जब मानिसले ईश्वरको चरित्रको सत्यलाई अस्वीकार गर्दछ, ईश्वरको स्थानमा उसले आफ्नै कल्पनाको मूर्ति खडा गर्छ; र जब मानिसले मूर्तिको पूजा गर्छ, परमेश्वर ईर्ष्यालु ईश्वर बन्छ।

उसको मूर्तिपूजामा मानिसले परमेश्वरको सुरक्षाको घेरा भन्दा पर कदम चाल्छ र शैतानले उसलाई सताउन, हानि गर्न र अन्ततः नष्ट गर्न सुरु गर्न सक्छ। मानिस दयालु ईश्वरबाट जति अगाडि बढ्छ, उति नै ठूलो हानि उसलाई पुग्छ र मानिसले आफूलाई यो दण्ड दिने ईश्वर नै हो भनी विश्वास गर्छ। तर दुष्टलाई नाश गर्ने दुष्ट हो, परमेश्वरले होइन।

**दुष्टले दुष्टलाई मार्नेछ, र धर्मीहरूलाई घृणा गर्नेहरू दोषी ठहरिनेछन्।
भजनसंग्रह ३४:२१**

बाइबलले हामीलाई बताउँछ कि परमेश्वरले दुष्टहरूको विरुद्धमा गर्नुहुने न्याय तिनीहरूलाई आफ्नै हातको काममा पासोमा पर्न दिनु हो। तिनीहरूले साँचो परमेश्वरको मित्रतालाई इन्कार गरेकोले, परमेश्वरले तिनीहरूलाई मार्दै हुनुहुन्छ भनी झूटो भ्रममा दुष्टहरू मर्छन्।

परमेश्वरले आदमको दिमागमा कसरी पुग्न सक्नुभयो? परमेश्वरले उसलाई मार्न चाहनुहुन्छ भनेर आदम पूर्णतया विश्वस्त थिए।

अब उनी मृत्युको अधीनमा थिए भने परमेश्वरले उनीसँग कसरी कुरा गर्न सक्नुहुन्थ्यो? परमेश्वरलाई जवाफ दिन आदममा कुनै राम्रो कुरा थिएन। उसमा परमेश्वरलाई चाहने वा उहाँलाई खोज्ने कुनै पनि कुरा थिएन।

धर्मशास्त्रले भन्दछ, "कोही धर्मी छैन - एक जना पनि होइन। कोही पनि साँच्चै बुद्धिमानी छैन; कसैले परमेश्वरलाई खोजेको छैन। सबै टाढा भएका छन्; सबै बेकार भएका छन्। कसैले राम्रो गर्दैन, एकले पनि गर्दैन।" **रोमी**

३:१०-१२ (NLT)

मानव जातिको सम्भावना देखेर पिता र पुत्र गहिरो शोकमा हुनुभयो। जसरी कसैलाई थाहा हुन्छ कि कुन साथीहरू तिनीहरूको विरुद्धमा भएको छ, एक पटक कसैलाई विश्वास भयो कि तिनीहरूप्रतिको तपाईंको विचार केवल खराब र हानिकारक छ, त्यहाँ तिनीहरूलाई मनाउनको लागि तपाईंले केहि भन्न सक्नुहुन्न।

बीउ निल्न तयार भएको झ्यागनले परमेश्वर र उहाँको पुत्रलाई हराएको जस्तो देखिन्थ्यो। शैतानले कल्पना मात्र गर्न सक्छ कि परमेश्वरले मानवतालाई आफ्नो इच्छा अनुसार गर्न छोड्नुहुन्छ। तर परमेश्वर यस विषयमा अन्याय हुनुहुन्न। उहाँका सृष्टिहरूले उहाँको बारेमा झूटा कुराहरू विश्वास गर्ने र आफूलाई मृत्युको खोरमा थुन्ने छनौट गर्ने सम्भाव्यताबारे उहाँ सचेत हुनुहुन्थ्यो।

शैतानले परमेश्वर को हुनुहुन्छ भन्ने पूर्ण ज्ञानमा परमेश्वरको चरित्रलाई अस्वीकार गरेको थियो। आदम र हव्वा केही वर्ष मात्र बाँचेका थिए र तिनीहरूको परमेश्वरको ज्ञान एकदमै सीमित थियो। पतित जातिहरूको लागि छुटकाराको

मौका थियो। हाम्रो लागि गहिरो दयामा, परमेश्वरको पुत्रले उहाँलाई आफ्ना पतित छोराछोरीहरूको मागहरू पूरा गर्न सक्नु भनी उहाँले बिन्ती गर्नको लागि पितासँग सम्पर्क गर्नुभयो।

अध्याय २१: अगापेको जोखिम

अँ, उसैले परमप्रभुको मन्दिर बनाउनेछ; अनि उसैले महिमा धारण गर्नेछ र आफ्नो सिंहासनमाथि बसेर शासन गर्नेछ; अनि ऊ आफ्नो सिंहासनमाथि पूजाहारी हुनेछ; अनि ती दुवैको बीचमा शान्तिको मन्त्रणा हुनेछ। जकरि. ६:१३ (KJV)

पिता र पुत्रले मानव जातिलाई छुटकारा दिन उनीहरूले चाल्ने कदमहरूबारे छलफल गर्न सँगै शान्तिको सल्लाह दिए। यूहन्ना १७ मा येशूको प्रार्थनामा हामी त्यो सल्लाहको प्रकट फल देखेछौं। यस प्रार्थनामा, लुकेको कुरा प्रकट हुन्छ।

ख्रीष्टलाई मानव जातिको सम्बन्धमा अधिकार दिइएको थियो भन्ने तथ्यलाई हामीलाई सम्झाइन्छ।

...जसरी तपाईंले उहाँलाई सबै शरीरमाथि अधिकार दिनुभएको छ, कि तपाईंले उहाँलाई दिनुभएका धेरैलाई उहाँले अनन्त जीवन दिनुहुन्छ।
यूहन्ना १७:२

यो योजनामा मानव जातिले एकमात्र जन्मेको पुत्र मार्फत पिताको बारेमा सत्य थाहा पाउनु समावेश थियो।

अनि यो अनन्त जीवन हो, कि तिनीहरूले तपाईंलाई, एकमात्र साँचो परमेश्वर, र तपाईंले पठाउनुभएको येशू ख्रीष्टलाई चिनुन्। **यूहन्ना १७:३**

पृथ्वीमा उहाँको प्रार्थनामा, येशूले मानिसको पतनको समयमा उनीहरूले छलफल गरेको योजनाको उपलब्धि प्रकट गर्नुभयो। शैतानले यो सत्य लुकाउन खोजेको थियो कि परमेश्वरको पुत्रले आफ्ना पिताबाट सबै कुराहरू पाउनुभयो ताकि उसले आफैँले परमेश्वरको पुत्रबाट प्राप्त गरेको कुरालाई अस्वीकार गर्न सकोस्।

अब तिनीहरूले थाहा पाएका छन् कि तपाईंले मलाई दिनुभएको सबै चीजहरू तपाईंबाट हुन्। **यूहन्ना १७:७**

प्रार्थनाको मुख्य विषय भनेको पिताको चरित्र, वा नामको प्रकटीकरण हो, र परमेश्वरको पुत्र साँच्चै उहाँबाट आएको हो।

“संसारबाट जुन मानिसहरू तपाईंले मलाई दिनुभयो, तिनीहरूलाई तपाईंको नाउँ मैले प्रकट गरिदिएको छु। तिनीहरू तपाईंका थिए, अनि तपाईंले तिनीहरू मलाई दिनुभयो, र तिनीहरूले तपाईंको वचन पालन गरेका छन्। तिनीहरूलाई अब थाहा छ, कि तपाईंले मलाई दिनुभएको प्रत्येक कुरा तपाईंबाट आएको हो। किनभने जुन वाणी तपाईंले मलाई दिनुभयो, मैले तिनीहरूलाई दिएको छु, र तिनीहरूले ती ग्रहण गरेका छन्। म तपाईंबाट आएको हुँ भन्ने तिनीहरूले साँच्चै जानेका छन्, अनि तपाईंले मलाई पठाउनुभएको हो भनी तिनीहरूले विश्वास गरेका छन्। जबसम्म म तिनीहरूसँग थिएँ, तपाईंले मलाई दिनुभएको तपाईंको नाउँमा तिनीहरूलाई सुरक्षित राखेँ। तिनीहरूको रक्षा गर्ने। अनि तिनीहरूमध्ये विनाशको छोराबाहेक अरु कोही नष्ट भएन, किनकि धर्मशास्त्र पूरा हुन आवश्यक थियो। यूहन्ना १७:६-८,१२

“धार्मिक पिता, संसारले तपाईंलाई चिन्दैन, तर म तपाईंलाई चिन्दछु, अनि तपाईंले मलाई पठाउनुभएको हो भनी यिनीहरूले जान्दछन्।

मैले तपाईंको नाउँ यिनीहरूमा प्रकट गर्ने, अनि तपाईंको नाउँ यिनीहरूमा प्रकट गराइरहनेछु, ताकि जुन प्रेमले मलाई तपाईंले प्रेम गर्नुभयो, त्यो तिनीहरूमा रहोस्, र म तिनीहरूमा रहँ।” यूहन्ना १७:२५-२६

यस प्रार्थनामा, येशूले घोषणा गर्नुभयो कि उहाँले पिताले उहाँलाई दिनुभएको काम पूरा गर्नुभयो। यो काम पिताको चरित्रलाई उहाँका कार्यहरूद्वारा प्रकट गर्ने, पश्चात्ताप गर्ने र क्षमा पाउने शक्ति स्वर्गबाट स्वतन्त्र रूपमा दिइएको थियो भनी देखाउन र तिनीहरूको सम्बन्धको प्रकृति र यसले कसरी सृष्टिलाई कायम राख्छ भनेर घोषणा गर्ने थियो: परमेश्वरको पुत्र साँच्चै उहाँको पुत्र हुनुहुन्थ्यो। , उहाँबाट अनन्तकालमा जन्मिनुभयो र त्यसपछि हाम्रो संसारमा पठाइयो।

मैले पृथ्वीमा तपाईंको महिमा गरेको छु। तपाईंले मलाई दिनुभएको काम मैले पूरा गरेको छु। **यूहन्ना १७:४**

तर पिताले चाहनुभएको काम पूरा गर्नुभन्दा पनि धेरै कुरा थियो। काम पूरा गर्नको लागि, तिनीहरूले पापको दण्ड तिर्नु पर्थ्यो जुन शैतानले विकास गरेको थियो र मानिसलाई विश्वास गर्न विश्वस्त पारेको थियो। यूहन्ना अध्याय १८ र १९ ले मानिसलाई उसको विश्वासबाट बचाउने योजनाको अंश प्रकट गर्दछ कि परमेश्वरले मृत्युको माग गर्नुभयो र केवल एक विकल्पको रगत बलिदानले तिनीहरूलाई बचाउन सक्छ।

परमेश्वर र उहाँको पुत्रले शैतानको दिमाग पढ्न सक्नु भएकोले, उहाँहरूले यूहन्ना १८ र १९ मा वर्णन गरिएको समयको प्रतीक्षा गर्न सक्नुहुन्थ्यो; उहाँहरूले गेथसेमनीको बगैंचामा पुत्रलाई पापको भयानक भावनाको अनुभूति गरेको देख्न सक्नुहुन्थ्यो जुन मानिसले पापीको मृत्युको लागि परमेश्वरले माग गरेको झूटो विचारद्वारा ल्याएको थियो। मतीको पुस्तकले यस क्षणलाई वर्णन गर्दछ:

तब उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “मेरो प्राण गहिरो शोकले मरेतुल्य भएको छ। तिमीहरू यहीं बस, र मसँग जागा रहो।” अनि उहाँले अलि अगाडि गएर लम्पसार परी प्रार्थना गर्नुभयो, “हे मेरा पिता, हुन सक्छ भने, यो कचौरा मबाट हटोस्। तरै पनि मैले इच्छा गरेबमोजिम होइन, तर तपाईंले इच्छा गर्नुभएबमोजिम होस्।” मती २६:३८-३९

मानिसलाई बचाउन आवश्यक पर्ने कदमहरू लेवी २३ मा पाइने प्रभुको चाडहरूको अनुक्रममा राखिएको थियो। स्त्रीष्टको सिद्ध अखमिरी जीवन र उहाँको मृत्यु निस्तार चाडको पहिलो चाडमा प्रकट हुन्छ। पेन्टेकोस्टको दोस्रो चाडमा पवित्र आत्माद्वारा उहाँको साँचो चरित्र खन्याउनु हो। घटनाहरूको अन्तिम अनुक्रम जसले परमेश्वर र मानिसको बीचमा पूर्ण मेलमिलाप ल्याउँछ ७ औं महिनाको भोजहरूमा पाइन्छ: तुरही, र प्रायश्चितक, र शुद्धिकरणको दिन। स्फूर्ति दिने यी मौसमहरूले परमेश्वरका जनहरूलाई वर्षमा तीन पटक एकसाथ ल्याए।

“वर्षमा तीन पल्ट तिमीहरूले मेरो निम्ति चाड मनाओ। तिमीहरूले अखमिरी रोटीको चाड मान। तिमीहरूलाई आज्ञा गरेबमोजिम आबीब महिनाको ठहराएको समयमा सात दिनसम्म अखमिरी रोटी खानू किनकि त्यही महिनामा तिमीहरू मिश्रबाट निस्केर आएका हौ। “कोही पनि मेरो सामुन्ने रिक्तो हात लिएर देखा नपरोस्।” “तिमीहरूले खेतमा छरेको अन्नको अगौटे फल चढाएर कटनीको चाड मनाओ।” “वर्षको अन्तमा जब तिमीहरू आफ्नो खेतबाट आफ्नो मेहनतको फल बटुल्छौ, त्यस बेला अन्न भित्र्याउने चाड मनाओ। “वर्षमा तीन पल्ट तिमीहरूका सबै पुरुषहरू परमप्रभुको सामु देखा परून्। प्रस्थान २३:१४-१७

परमेश्वरका जनहरूका यी तीनवटा भेलाहरू शान्तिको सल्लाहमा विकसित भएको बीउको अभिव्यक्ति हुन्।

मुक्तिको योजना र यसको कार्यान्वयनका विभिन्न पक्षहरूबारे छलफल गर्न परमेश्वरको पुत्र पितासामु तीन पटक आठनुभयो। स्त्रीष्टले गेथसेमानी बर्गेंचामा प्रार्थना गर्नुभएको तीन पटकमा पनि यो सिद्धान्त प्रकट भएको छ।

फेरि दोस्रो पल्ट गएर उहाँले प्रार्थना गर्नुभयो, “मेरा पिता, मैले यो नपिई हुँदैन भने तपाईंके इच्छा पूरा होस्।” उहाँ फेरि आएर तिनीहरूलाई निदाइरहेकै भेट्टाउनुभयो, किनकि तिनीहरूका आँखा लोलाएका थिए। यसकारण उहाँले तिनीहरूलाई फेरि छोड्नुभयो, र गएर फेरि उही शब्दहरू दोहोर्‍याई तेस्रो पल्ट प्रार्थना गर्नुभयो। मती २६:४२-४४

प्रार्थनाको यो संख्या मनमानी छैन; यो स्त्रीष्टको सन्तानको प्रकाश हो जुन पूर्ण रूपमा बनाइएको थियो र उत्पत्ति ३:१५ मा स्त्रीको सन्तानको रूपमा वर्णन गरिएको छ।

परमेश्वर र उहाँको पुत्रले यो योजनालाई कार्यान्वयनमा ल्याउनु अघि, वास्तविक परिणाम वास्तवमा थाहा थिएन। यो अज्ञात तत्व कुसमा येशूका शब्दहरूमा प्रकट भएको थियो।

करिब तीन बजे येशूले ठूलो स्वरमा चिच्याउनुभयो, "एली, एली, लामा सबकथनी?" जसको अर्थ "मेरो परमेश्वर, मेरो परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्याग्नु भयो?" मती २७:४६ (NLT)

परमेश्वरको पुत्रले आदमको दोषको बोझ बोक्नको लागि, पापीले परमेश्वरको प्रेम र कृपा देख्न नसक्ने ठाउँमा पाइला चाल्नुपर्ने थियो।

उहाँले त्यो क्षणमा देख्न सक्ने एउटै कुरा भनेको मृत्यु थियो। आदमको मनमा यही थियो। हाम्रो स्वरूप लिँदा, ख्रीष्टले हाम्रो लागि यो अनुभव गर्नुहुनेछ। के त्यो परम अन्धकारको क्षणमा येशूको विश्वासले उहाँको पितालाई पक्रिरहन सक्नुहुन्छ? सुरुमा यो निश्चित रूपमा थाहा थिएन।

परमेश्वरको पुत्रले यस प्रार्थनामा शान्तिको सल्लाहमा छलफल गरिएको अनिश्चितता व्यक्त गर्नुभयो: "हे पिता, यो कचौरा मबाट हटाउनुहोस्, तर मेरो इच्छा अनुसार होइन तर तपाईंले चाहान अनुसार होस्।" (मती २६:३९)।

कलभरीको क्रुस हुनुभन्दा हजारौं वर्ष अघि तिनीहरूले येशूलाई उहाँको पिताबाट अलग्गिनु पर्ने क्षणको बारेमा छलफल गरेका थिए - उहाँले कसरी उहाँको पिताले उहाँलाई माया गर्नुहुन्छ भन्ने सत्यलाई पक्रिरहन सक्नुहुन्छ जब उहाँले महसुस गर्न सक्नुभएन, तर मात्र महसुस गर्नुहुन्छ।

अनन्त मृत्युको निश्चितता। यो येशूले कहिल्यै अनुभव नगरेको कुरा थियो; उहाँ सधैं आफ्नो पितासँग जोडिनुभएको थियो; यसको विचार अत्यन्तै कष्टप्रद थियो।

के पुत्रले आफ्नो पितालाई विश्वासमा थामिरहन सक्नुहुन्थ्यो? शान्तिको सल्लाहमा, पिताले आफ्नो पुत्रलाई सदाको लागि गुमाउन सक्नुहुन्छ भन्ने सोचेर काँप्नु भयो। यो भजनसंग्रह १८ मा वर्णन गरिएको छ:

मेरो आपत्मा मैले परमप्रभुलाई पुकार गरेँ, र मदतको निम्ति मेरा परमेश्वरलाई हपारें। आफ्नो मन्दिरबाट उहाँले मेरो सोर सुन्नुभयो, मेरो पुकार उहाँको सामु, उहाँका कानमा पुग्यो। पृथ्वीमा कम्पन भयो, अनि भूकम्प गयो, पहाडहरूका जगहरू हल्लिए। तिनीहरू थरथर कामे, किनभने

उहाँ रिसाउनुभएको थियो। उहाँको नाकबाट धूवाँ निस्क्यो, र भस्मकारी अग्नि उहाँको मुखबाट निस्क्यो, जलिरहेको आगोको भुङ्ग्यो त्यसभित्र दन्क्यो। **भजनसंग्रह १८:६-८ (NLT)**

हिब्रूमा क्रोध शब्दले शोकको भावना बोक्न सक्छ। यहाँ आफ्नो पुत्रलाई सदाको लागि गुमाउने सोचमा गहिरो शोक र पीडामा आत्माको चमक व्यक्त गरिएको छ।

एक क्षणको लागि शान्तिको त्यो सल्लाहको कल्पना गर्नुहोस्, जसरी पिताले आफ्नो बहुमूल्य पुत्रलाई हेर्नुहुन्छ र अपहरणकर्ता शैतानको क्रूर मागहरूको बारेमा सोच्नुहुन्छ। के म मानव जातिलाई बचाउनको लागि मेरो एकमात्र जन्मेको पुत्र समर्पण गरौं? यो सोचेर उहाँको आत्मामा प्रलयको धुवाँ पिताबाट निस्कियो। उहाँले आफ्नो स्वरूपमा बनाएको आफ्नो बहुमूल्य पुत्रलाई कसरी त्याग्नुहुन्छ? जसलाई उहाँले तालिम दिनुभयो, जसलाई उहाँले जान्नुभएको सबै कुरा सिकाउनुभयो? उहाँले आफ्नो सबैभन्दा नजिकको साथी, उहाँलाई साँच्चै बुझ्ने एक मात्र व्यक्तिलाई कसरी त्याग्नुहुन्छ? हामी यस पदमा पिता प्रकट भएको देख्छौं:

“अनि म दाऊदको घराना र यरूशलेमका बासिन्दाहरूमाथि अनुग्रह र नम्र-निवेदन गर्ने आत्मा खन्याउनेछु। तिनीहरूले मलाई हेर्नेछन्, जसलाई तिनीहरूले घोचेका छन्, र जसरी एकमात्र छोराको लागि कोही शोक गर्दछ, त्यसरी नै तिनीहरू उनको लागि शोक गर्नेछन्, पहिले जन्मेको पुत्रको निमित्त गरेजस्तै शोक गर्नेछन्। **जकरिया १२:१०**

मानव जातिको सम्पूर्ण भाग्य सन्तुलनमा झुण्डिएको थियो। अब हामी यस पुस्तकको मुख्य विषयवस्तुमा आउँछौं। साँचो प्रेम मानव जाति बचाउनको लागि अन्जानबाट टाढा पुग्यो। पिताले आफ्नो पुत्रलाई सिकाउनुभएका सबै कुरा र उनीहरूबीचको प्रेम दृढ रहन्छ र विभाजित हुन सक्दैन भन्ने विश्वासको लागि बाटो रोज्नुहुन्छ। यो विश्वासको एक सास फेर्ने छलांग थियो।

कोमल र मायालु पुत्रले आफ्नो पिताको हात समात्नुहुन्छ, उहाँको आँखामा हेर्नुहुन्छ, र उहाँलाई सिकाइएको चरित्रमा, उहाँले उहाँको पितालाई आउन र हामीलाई बचाउन अनुमति माग्नु हुन्छ।

के तपाईं यस्तो माया बुझ्न सक्नुहुन्छ? यो परिमाणको प्रेमको चिन्तनमा म शब्दहरू मात्र लेख्न सक्छु। परमेश्वरको पुत्र हामीलाई बचाउन सधैंभरि गुम्नको लागि इच्छुक हुनुहुन्थ्यो। हामीलाई बाँच्ने मौका दिन उहाँले आफ्नो अनन्त जीवनलाई खतरामा राख्नुभयो। परमेश्वर र उहाँको पुत्रले हामीलाई कति माया गर्नुहुन्छ भन्ने कुरा हामीलाई थाहा छैन। दुवैले देखाएको निस्वार्थता अतुलनीय छ। म त्यसमा पूर्ण रूपमा कैद भएको छु। यसले मलाई उनीहरूको प्रेम र हामीलाई बचाउने प्रतिबद्धताको शुद्धताको मीठो भावनाले ढाक्छ।

“किनभने परमेश्वरले संसारलाई यस्तो प्रेम गर्नुभयो, कि उहाँले आफ्ना एकमात्र पुत्र दिनुभयो, ताकि उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नाश नहोस्, तर त्यसले अनन्त जीवन पाओस्। **यूहन्ना ३:१६**

हामीलाई बचाउनको लागि पिताले उठाउनुभएको जोखिम हो जसले भनभने शब्दको अर्थ दिन्छ; परमेश्वरले संसारलाई प्रेम गर्नुभयो कि उहाँले आफ्नो एकमात्र पुत्र दिनुभयो। आफ्नो पुत्र गुमाउन सक्ने सम्भावनामा पिताको हृदय यति तीव्रताका साथ धड्कियो तर उहाँले आफ्नो चरित्र सिद्धान्तहरू त्याग्नुभएन्। उहाँले शैतानको सिद्धान्तमा आत्मसमर्पण गर्नुभएन। धेरै मानिसहरूले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई धम्की दिँदा,

र एकै क्षणमा शैतानलाई कुचल्दा जस्तै उहाँले पनि आफूलाई परिवर्तन गर्नुभएको हुन सक्छ, तर शैतानले आफ्नो जीवनको सिद्धान्तहरूमा सधैंभरि बाँच्नेछ र परमेश्वर लुसिफरद्वारा विजयी भएका थिए भनेर मरेपछि मुस्कुराएको हुन सक्छ।

किनकि म परमप्रभु हुँ, म परिवर्तन हुन्न। यसकारण हे याकूबका सन्तानहरू, तिमीहरू नष्ट भएका छैनौ। **मलाकी ३:६**

यो संकटको सामना गर्न पिताले आफ्नो चरित्र बदल्नु हुन्छ। उहाँको लागि सबैभन्दा बहुमूल्य कुरा जोगाउनको लागि विद्रोहलाई बलपूर्वक कुचल्नको लागि उहाँ कुनै अनौठो "चरित्र बाहिर" पलमा संलग्न हुनुहुन्छ।

ख्रीष्टले आफ्नो प्रार्थना समाप्त गरिसकेपछि, आत्माको पूर्ण शान्ती हामी गेथसेमनी बगैंचामा देख्छौं। यो शान्तिको सल्लाहबाट बीजको अभिव्यक्ति हो। प्रत्येक पटक पिता र पुत्रले एकसाथ भेट गरे र मुक्तिको योजना पूरा गर्ने संकल्प गरे पछि पिताको हृदयबाट पूर्ण शान्ति निस्कियो र उहाँको पुत्रमाथि खन्याइयो।

त्यो आश्वासनको आत्मा हृदयमा शुद्ध हुनेहरूलाई आउँछ। यो तिनीहरूको लागि आउँछ जो आफ्नो निष्ठामा छोटो कटौती गर्दैनन्। सब्बथको अनुभव यस धन्य आरामले भरिएको छ र पिताबाट आउने उद्देश्यहरूमा विश्वास गर्नेहरूमा आउनेछ। वर्षमा तीन पटक हामी चेतनाको त्यो धारामा प्रवेश गर्न सक्छौं जसले मानिसको उत्कृष्ट इच्छा र सद्गुणहरूलाई पूर्णतया, पूरा गर्ने र उत्थान दिन्छ, जसले आत्मामा शान्तिको शुद्ध भावना उत्पन्न गर्दछ।

यो पिता र पुत्रको जोखिम हो - अगापेको जोखिम - जुन अनन्तकालभरि छुटकाराको विषयवस्तु हुनेछ। पिताको यो माया कहिल्यै भुल्ने छैन। यो हरेक भेलाको विषय हुनेछ।

व्यवस्था दिइएन अघि पनि संसारमा पाप थियो, तर जहाँ व्यवस्था छैन, त्यहाँ पापको लेखा पनि हुँदैन। **रोमी ५:१३**

अध्याय २२: ईश्वरको कमजोरी

हामीले पहिले छलफल गरेझैं, परमेश्वरको जन्मेका पुत्र जसलाई उहाँले जान्नुहुने सबै कुरा सिकाइएको थियो, उहाँले ज्ञानलाई दिव्यताको मापन हुने सम्भावनालाई नष्ट गर्नुहुन्छ। त्यसै गरी, परमेश्वरको पुत्रले आफ्नो पिताबाट सबै शक्ति प्राप्त गरेको तथ्यको मतलब यो पनि हो कि शक्ति वा सर्वशक्तिमानता ईश्वरत्वको मापनको रूपमा प्रयोग गर्न सकिँदैन।

यो सत्य हो कि बाइबलका परमेश्वरसँग अचम्मको शक्ति र बुद्धि छ तर एक पटक त्रिएकको पिंजराबाट मुक्त भएपछि, यी तत्वहरूलाई दिव्यताको मापनको रूपमा आवश्यक पर्दैन।

परमेश्वरको विरुद्धमा संसारमा मानिसहरूको मुख्य तर्कहरू मध्ये एक यो हो कि यदि उहाँ सबै शक्तिशाली हुनुहुन्छ भने, उहाँले किन यो सबै पीडा र दुःख रोक्नुहुन्छ? यदि उहाँसँग संसारका सबै समस्याहरू समाधान गर्ने शक्ति छ भने, उहाँले किन सबैलाई दुःखमा राख्नुहुन्छ?

स्वतन्त्र इच्छाको बारेमा हामीले अध्याय ८ मा छलफल गरेझैं, हामी जन्मेको पुत्रमा देखेझैं जुन पूर्ण रूपमा अनियन्त्रित छ। यसको मतलब पिताले उहाँलाई कुनै बल वा दबाव दिनुहुन्छ। त्रिएक शिक्षामा, पुत्रको शक्ति पिताको शक्ति बराबर छ भन्ने आधारमा स्वतन्त्र इच्छालाई मानिन्छ।

यहाँको अन्तर्निहित धारणा यो हो कि पिताले पुत्रको इच्छालाई जबरजस्ती गर्न सक्नुहुन्छ किनभने पुत्रसँग पिताको बराबर शक्ति छ।

यो विचार पृथ्वीमा राम्रोसँग बुझिएको छ। चीन जस्तो देशले अमेरिकाजस्तो देशमाथि आक्रमण नगर्नुको कारण दुवैसँग सामूहिक विनाशका हतियार छन् । तिनीहरू दुवैको उच्च स्तरको शक्ति हो जसले तिनीहरूलाई एकअर्कालाई आक्रमण गर्न र विश्वव्यापी प्रभुत्व जोड्नबाट रोक्छ।

परमेश्वरको बाइबलीय ढाँचामा, पिताले आफ्नो पुत्रमाथि प्रभुत्व वा बल प्रयोग गर्नुहुने छैन तापनि उहाँले उहाँलाई आफूसँग भएको सबै थोक दिनुभयो। परमेश्वरले आफ्नो पुत्रमाथि बल प्रयोग गर्न सक्नुहुन्थ्यो, पिता ख्रीष्टको शिर हुनुहुन्थ्यो, तर उहाँ विश्वास गर्नुहुन्छ कि ख्रीष्टले उहाँको आफ्नै इच्छाले उहाँको आज्ञा पालन गर्नुहुनेछ।

किनकि म आफैले बोलेको होइन, तर मलाई पठाउनुहुने पिताले मलाई के बोल्ने भन्ने आज्ञा दिनुभएको छ। **यूहन्ना १२:४९ (NASB)**

येशूले उहाँको पिताले भनेको कुरा मात्र गर्नुहुन्छ किनभने उहाँ बाध्य हुनुभएर होइन, तर उहाँले उहाँको पिताले उहाँलाई भन्नु भएको कुरा सही हो भनेर विश्वास गर्नुहुन्छ। ख्रीष्टले स्वेच्छाले उहाँको इच्छालाई उहाँको पिताको साथ एक बनाउनुहुन्छ, र यो मायालु समर्पण अनन्त जीवनको कुञ्जी हो जुन ख्रीष्टले उहाँको आत्मालाई स्वीकार गर्ने सबैलाई दिनुहुन्छ। परमेश्वरको पुत्रको स्वतन्त्र इच्छा ब्रह्माण्डको राज्यको आधारशिला हो।

यस सम्बन्धले हामीलाई परमेश्वरको शक्ति कसरी प्रयोग गर्न सकिन्छ र कसरी प्रयोग गर्न सकिँदैन भनेर बुझ्न मद्दत गर्दछ। परमेश्वरको शक्ति उहाँका कुनै पनि सन्तानको इच्छालाई जबरजस्ती गर्न प्रयोग गरिदैन।

पिताले आफ्नो पुत्रलाई दिनुभएको स्वतन्त्र इच्छाको विचार यति अचम्मको छ कि पावलले परमेश्वरको पुत्रलाई परमेश्वरको शक्तिको रूपमा उल्लेख गरेका छन्।

तर बोलाइएकाहरूका निमित्त – दुवै यहूदीहरू र ग्रीकहरूका निमित्त ख्रीष्ट **परमेश्वरको सामर्थ्य** र परमेश्वरको बुद्धि हुनुहुन्छ; किनभने **परमेश्वरको मूर्खता मानिसहरूभन्दा बुद्धिमान् हुन्छ**, र परमेश्वरको दुर्बलता मानिसहरूभन्दा बलवान् हुन्छ। **१कोरि. १:२४-२५ (KJV)**

परमेश्वरको शक्ति उहाँको चरित्र हो। उसको चरित्र उसले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई दिने स्वतन्त्र इच्छामा प्रकट हुन्छ। यो परमेश्वरको चरित्रको यस्तो सुन्दर

प्रकटीकरण हो। यो शक्तिलाई संसारले कमजोरीको रूपमा हेरेको छ। पावल भन्छन् कि यो कथित कमजोरी मानिसहरू भन्दा बलियो छ।

उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “अन्यजातिका राजाहरूले तिनीहरूमाथि प्रभुत्व गर्छन्, र तिनीहरूमाथि अधिकार चलाउनेहरू ‘उपकारी’ भनिन्छन्। तर तिमीहरू चाहिँ यस्तो नहोओ। तिमीहरूमध्ये जो ठूलो छ, त्यो सानो बनोस्, र अगुवा हुनेले चाहिँ सेवा गरोस्। लूका २२:२५-२६

येशू मर्नु अघिको रातमा, उहाँले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नुभयो कि उहाँको राज्यमा अधिकारको प्रयोग छैन बरु सेवा सबैभन्दा ठूलो हो। मानिसहरू अरुमाथि अधिकार प्रयोग गर्न चाहन्छन् किनभने यो इच्छा शैतानबाट आएको हो।

तैले आफ्नो हृदयमा भनिस, “म स्वर्गमा उक्लनेछु। परमेश्वरका ताराहरूभन्दा माथि म मेरो सिंहासनलाई उच्च पार्नेछु। पवित्र पर्वतको सबैभन्दा उच्च टाकुरामा सभासद्को पर्वतमा म विराजमान हुनेछु। यशैया

१४:१३

शैतानले भने कि उसले आफ्नो सिंहासनलाई ताराहरू वा परमेश्वरका स्वर्गदूतहरूमाथि उचाल्नेछ। उसले आवश्यक परेमा तिनीहरूलाई पेश गर्न बाध्य पार्नुहुनेछ। हामीले अध्याय १२ मा दानियल र सिंहको गुफाको कथाको बारेमा छलफल गरेझैं, हामी देखेझैं कि दानियलको अधीनमा भएकाहरूले मृत्युको आदेशको मुखमा आराधना गरेका थिए। पूजा गरेनौं भने मर्छौं। यो प्रभुत्व को अभ्यास हो। यो सार्वभौम सेवा गर्न मानिसहरूलाई बाध्य पार्न बल प्रयोग हो।

हाम्रो स्वर्गमा हुनुहुने पिताले कसैलाई उहाँको सेवा गर्न बाध्य पार्नुहुन्न। उहाँले हामीमाथि प्रभुत्व प्रयोग गर्नुहुन्न, बरु उहाँले हाम्रो सेवा गर्नुहुन्छ र हाम्रो हेरचाह गर्नुहुन्छ, जस्तै हेरचाह गर्ने बुबाले गर्नुहुन्छ। परमेश्वरको जन्मेको पुत्रमा मात्र हामीले परमेश्वरको शक्तिको साँचो रूपरेखा बुझ्न सुरु गर्न सक्छौं। परमेश्वरको साँचो पुत्रले उहाँको पितालाई उहाँको परमेश्वर भन्नुहुन्छ।

येशूले तिनलाई भन्नुभयो, “मलाई नछोऊ, किनभने म अहिलेसम्म पिताकहाँ गएको छैनँ। तर मेरा भाइहरूकहाँ गएर तिनीहरूलाई भनिदेऊ, ‘मेरा पिता र तिमीहरूका पिता, र मेरा परमेश्वर र तिमीहरूका परमेश्वरकहाँ गइरहेछु’।” यूहन्ना २०:१७

येशूले आफ्नो पितालाई आफ्नो परमेश्वर, एकमात्र साँचो परमेश्वरको रूपमा आराधना गर्नुहुन्छ। (यूहन्ना १७:३)। आफ्नो पिताको यस उपासनामा, पिताले उहाँलाई आराधना गराउनको लागि कुनै बल प्रयोग गर्नुहुन्न।

दण्डको धम्की छैन तर स्वतन्त्रता र प्रेम मात्र छ। केवल आवश्यकता भनेको पुत्रले स्वीकार गर्नु हो कि उहाँ पूर्णतया पिताबाट आउनुभएको हो र यसले उहाँको हृदयबाट उहाँको पिताको लागि प्रेम निस्कन्छ।

परमेश्वरको पुत्रको स्वतन्त्र इच्छा ख्रीष्टद्वारा हामीलाई विस्तार गरिएको छ।

त्यसकारण यदि पुत्रले तिमीहरूलाई स्वतन्त्र बनाउनुहुन्छ भने, तिमीहरू साँचै स्वतन्त्र हुनेछौ। यूहन्ना ८:३६

परमेश्वरको पुत्रको स्वतन्त्रता हाम्रो स्वतन्त्रता हो। जब हामी बुझ्छौं कि पिताले आफ्नो पुत्रलाई जबरजस्ती वा धम्की दिनुहुन्न, हामी यस ज्ञानद्वारा पिताकहाँ आउन सक्छौं र जान्न सक्छौं कि उहाँले हामीलाई उहाँको पछि लाग्न बाध्य पार्न बल प्रयोग गर्नुहुन्न।

प्रेरित यूहन्नाले आफ्नो पहिलो पत्रमा लेखे कि "प्रेममा कुनै डर हुँदैन ... डरले यातना समावेश गर्दछ।" (१ यूहन्ना ४:१८)।

यातना शब्दको अर्थ "दण्ड प्रत्यारोपण वा दण्ड" हो। परमेश्वरको पुत्रको हृदयमा कुनै डर छैन कि उहाँको पिताले उहाँलाई आज्ञाकारिताको कमीको लागि दण्डको रूपमा बल लगाउनुहुनेछ। यो पुत्र अनियन्त्रित हुनुको मुख्य तत्व हो। सजायको डर छैन । जब हामीले यो सत्यलाई अँगाल्छौं तब हामीले हाम्रो डर गुमाउनेछौं।

ख्रीष्टले परमेश्वरलाई पछ्याए जस्तै परमेश्वरलाई पछ्याउने हाम्रो अनिच्छुकता नै मानवजातिले यस संसारको दुःखकष्ट भोग्नुको कारण हो। हामीलाई उहाँलाई पछ्याउन र व्यवस्थाको पालना गर्न बाध्य पार्नु भनेको परमेश्वरले दुःखको अन्त्य गर्न सक्ने एक मात्र तरिका हो। यो हाम्रा पिताले कहिल्यै गर्नुहुन्न किनभने उहाँले हामीलाई परिवर्तन गर्न जबरजस्ती गर्नुहुन्न। उहाँले हामीलाई अपील गर्नुहुनेछ र हामी हिँड्ने बाटोका समस्याहरू देखाउनुहुनेछ, तर उहाँले हामीलाई जबरजस्ती गर्नुहुनेछैन। यो अनुभूतिले परमेश्वरको सर्वशक्तिमानताको मानिसको गलत बुझाइलाई नष्ट गर्छ जुन उहाँलाई दुःखको लागि क्रूर र निर्दयी सहयोगीको रूपमा चित्रण गर्न प्रयोग गरिन्छ।

जो कोहीसँग बच्चाहरू छन् जसले गलत बाटो रोज्छन् र आफैंमा पीडा ल्याउँछन् उनीहरूलाई थाहा छ कि तपाईंले आफ्ना बच्चाहरूलाई परिवर्तन गर्न बाध्य पार्न सक्नुहुन्न। यदि तपाईं बल प्रयोग गर्नुहुन्छ भने, तिनीहरू तपाईंबाट टाढा जान्छन् वा तपाईंको स्वतन्त्रता प्रतिबन्धको लागि घृणा गर्नेछन्।

बलको विकल्प भनेको आफ्नो पिडित बच्चासँग हिँड्नु र तिनीहरूलाई उज्यालो देख्न मद्दत गर्ने प्रयास गर्नु हो। आफ्ना छोराछोरीले आफूलाई हानि पुर्याउँदै गर्दा तिनीहरूसँगै हिँड्नु आमाबाबुको लागि कष्टप्रद हुन्छ। सामान्यतया, बच्चा आफ्नो बाटोमा जति बढी भ्रममा पर्छन्, उनीहरूले आफ्ना आमाबाबु वा अन्य अधिकारीहरूलाई आफ्ना दुःखका लागि दोष दिने सम्भावना बढी हुन्छ। यो वास्तवमा मानवताले परमेश्वरलाई गरेको छ।

अध्याय २३: पितालाई छँडिएको

परमेश्वरको सर्वशक्तिमानताको क्रिश्चियन शिक्षा, न्याय प्रणालीसँग मिलाएर जसले अपराधीको मृत्युको माग गर्दछ, मानिसहरूलाई पिताको साँचो पीडाहरूमा अन्धो बनाउँछ।

ख्रीष्टले हामीलाई स्पष्ट रूपमा भन्नुहुन्छ:

जसले मलाई देखेको छ उसले पितालाई देखेको छ। त्यसोभए तिमी कसरी भन्न सक्छौ, 'हामीलाई पिता देखाउनुहोस्'? **यूहन्ना १४:९**

येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, पुत्र आफैले केही गर्न सक्दैन, तर पिताले जे गर्नुभएको देख्छ त्यही मात्र गर्छ, किनकि पिताले जे गर्नुहुन्छ, पुत्रले त्यसै गर्छ। **यूहन्ना ५:१९**

यस सन्दर्भमा, गेथसेमनीको बगैंचामा ख्रीष्टको पीडा, उहाँको परीक्षणमा येशूलाई पिट्नु, गलगोथा जाने बाटोमा कुसमुनि येशूको लोट्नु, र कुसमा उहाँको मृत्यु पिताको न्यायको सन्तुष्टि होइन, तर। बरु उहाँलाई घृणापूर्वक अस्वीकार गर्ने मानवताबाट व्युत्पन्न पिताको पीडाको खुलासा हो।

परमेश्वरको विरुद्धमा मानवजातिमा रहेको प्राकृतिक शत्रुता (रोमी ८:७) परमेश्वरले हाम्रा पापहरूका लागि उहाँको मूल्य चुकाउनु भएको रूपमा प्रस्तुत गर्नको लागि कुसलाई नमुना बनाउँछ।

यदि हामीलाई पूर्ण सत्य देख्न दिइयो भने - कि हाम्रो अनैतिकताहरूले हाम्रो पिताको हृदयलाई छेडेको छ र उहाँलाई हाम्रो भ्रष्टताहरूको बोझले ढालेको छ भने - अनुग्रह कायम नगरी हाम्रो अपराध पूर्ण रूपमा असहनीय हुनेछ। यसैले मानवता स्वेच्छाले यो वास्तविकतामा आफैलाई अन्धा बनाउँछ:

“अनि म दाऊदको घराना र यरूशलेमका बासिन्दाहरूमाथि अनुग्रह र नम्र-निवेदन गर्ने आत्मा खन्याउनेछु। तिनीहरूले मलाई हेर्नेछन्, जसलाई

तिनीहरूले घोचेका छन्, र जसरी एकमात्र छोराको लागि कोही शोक गर्दछ, त्यसरी नै तिनीहरू उनको लागि शोक गर्नेछन्, पहिले जन्मेको पुत्रको निम्ति गरेजस्तै शोक गर्नेछन्। **जकरिया १२:१०**

यस पदमा बोल्ने व्यक्ति परमेश्वर हुनुहुन्छ। हामीले हाम्रा पापहरूले उहाँलाई चोट पुर्याएका छौं भनेर हेर्न सक्षम हुनको लागि विशेष अनुग्रह चाहिन्छ। जसरी पिताले आफ्नो पुत्रको मानवीय अस्वीकृति र आफैलाई अस्वीकार गरेको देख्नुहुन्छ, एक साँचो पिताको रूपमा, उहाँले शोक गर्नुहुन्छ उहाँलाई यसले घोच्नेछ। किनकि येशूले नूआको दिनमा जस्तै मानिसको पुत्रको आगमनको समयमा पनि त्यस्तै हुनेछ भन्नुभएको थियो। (मत्ती २४:३७)। जब संसारले परमेश्वरलाई पूर्ण रूपमा अस्वीकार गर्छ संसारको अन्त्य हुन्छ।

पृथ्वीमा मानिसलाई बनाउनुभएकोमा परमप्रभुले अफसोस गर्नुभयो, र उहाँ मनमा साह्रै दुःखित हुनुभयो। **उत्पत्ति ६:६**

के हामी यस पदमा पितालाई छेडिएको देख्न सक्छौं? उहाँले धेरै माया गर्नुहुने आफ्ना छोराछोरीहरू गुमाउनु पर्दा भयानक शोकले भरिनुभएको छ। इजरायललाई बेबिलोनले बन्धनमा पार्ने बेलामा हामी पिताको दुःख देख्छौं। पिताले सदोम र गोमोराको छेउमा बसोबास गर्ने सहरहरू त्याग्न पर्दाको पीडा सम्झनुहुन्छ।

“ए एफ्राइम, म तँलाई कसरी छोडिदिन सक्छु र! ए इस्राएल, म तँलाई कसरी दुश्मनका हातमा सुम्पिदिन सक्छु? म तँलाई कसरी अदमालाई झैं व्यवहार गर्न सक्छु? म तँलाई कसरी सबोयीमलाई झैं बनाउन सक्छु! मेरो हृदय मभित्र परिवर्तित भएको छ। मेरो मन दयाले जागृत भएको छ। **होशे ११:८**

पिताको हृदय उहाँभित्र मन्थन भइरहेको छ। उहाँको दुःखको भारी उहाँले बोक्नुभएको छ। उहाँ आफ्ना छोराछोरीहरू गुमाउनुले उहाँलाई घोचेको छ। जब हामी कुसको घटनाहरूमा येशूको व्यवहारलाई विचार गर्छौं, हामीले विचार गर्नुपर्छ कि यो उहाँलाई पठाउनुहुनेको लागि पनि थियो।

म आफ्ना पिताको नाउँमा आएको छु, तर तिमीहरू मलाई ग्रहण गर्दैनौ।
अर्को कोही आफ्नै नाउँमा आयो भने त्यसलाई ग्रहण गर्नेछौ। **यूहन्ना**
५:४३

शरीरमा येशूलाई जे जति गरियो आत्मामा पितालाई गरिएको थियो। यदि हाम्रो पिताले महसुस नगरी भँगेरा भुइँमा खस्न सक्दैन भने, उहाँको आफ्नै पुत्रलाई गिल्ला, कुटपिट र मार्दा उहाँलाई के लाग्छ होला?

तब हाकिमका सिपाहीहरूले येशूलाई महलमा लगे, र जम्मै पल्टनलाई उहाँको सामुन्ने भेला गराए। तिनीहरूले उहाँको वस्त्र फुकालेर उहाँलाई लाल वस्त्र लगाइदिए। तिनीहरूले काँढाको मुकुट गाँथेर उहाँको शिरमा लगाइदिए, र उहाँको दाहिने हातमा निगालो दिए, र उहाँको सामु घुँडा टेकेर उहाँलाई यसो भन्दै उहाँको गिल्ला गरे, “हे यहूदीहरूका राजा, प्रणाम।” तब तिनीहरूले उहाँलाई थुके, र त्यो निगालो लिएर उहाँको शिरमा हिकोए।

उहाँको गिल्ला गरिसकेपछि तिनीहरूले त्यो वस्त्र फुकालिदिए, र उहाँको आफ्नै वस्त्र पहिराएर उहाँलाई क्रूसमा झुण्ड्याउन लगे। **मती २७:२७-३१**

परमेश्वरको पुत्रलाई यी कुराहरू गर्दा, तिनीहरू पितालाई गरियो। यदि हामीले ख्रीष्टलाई देखेका छौं भने, हामीले पितालाई देखेका छौं भनेर हामीलाई सम्झाइन्छ।

ईश्वरको सर्वशक्तिमान शक्तिको बारेमा सोच्ने मानवीय त्रुटि जसले उहाँलाई कुनै न कुनै रूपमा अछूत बनाउछ, मानव जातिले पिताको हृदय तोड्दै थियो भन्ने कालो वास्तविकतालाई अस्पष्ट बनाउँछ। पिताको यो पीडा यति ठूलो थियो कि पिता रोएपछि पृथ्वी अन्धकारले ढाकेको थियो।

अब छैटौं घण्टादेखि नवौं घण्टासम्म सारा देशमा अन्धकार थियो। **मती २७:४५**

अन्धकारले शैतानको चरित्रलाई प्रतिबिम्बित गर्‍यो जुन क्षणमा मानवताले परमेश्वर र उहाँको पुत्रप्रतिको घृणा प्रकट गरेको थियो। ख्रीष्टको मृत्यु भन्दा अलि अगाडि, हामी देख्छौं कि येशू एउटा गधामा सवार हुनुहुन्थ्यो र यरूशलेमको खातिर रोइरहुनुभएको थियो।

जब येशू नजिकै आइपुग्नुभयो र सहरलाई देख्नुभयो, उहाँ त्यसको निम्ति रुनुभयो, “शान्ति कुन कुराले ल्याउँछ भनेर तँले आज पनि जानेको भए हुनेथियो! तर अब तेरो दृष्टिबाट त्यो लुकेको छ। लूका १९:४१-४२

के हामी यहाँ फिलिपलाई येशूका शब्दहरू लागू भएको देख्न सक्छौं? जसले मलाई देखेको छ, उसले पितालाई देखेको छ। के हामीले टुटेको मन भएका पितालाई उहाँका मानिसहरूको लागि रोइरहेको देख्छौं?

अनि म पक्कै त्यो दिन मेरो अनुहार लुकाउनेछु किनभने तिनीहरूले गरेका सबै दुष्टताहरूका कारण, तिनीहरू अन्य देवताहरूतिर फर्केका छन्।

व्यवस्था ३१:१८

जब तपाईंले सर्वज्ञता र सर्वशक्तिमानताको झूटो रूपले बनाएको विचारहरू हटाउनुहुन्छ, तपाईंले उहाँका विचलित छोराछोरीहरूको पापले यातना दिएको पिताको वास्तविकता देख्न सक्नुहुन्छ। तपाईंले यसलाई ख्रीष्टमा प्रकट भएको र संसारद्वारा उहाँको अस्वीकृति देख्न सक्नुहुन्छ।

हामीले हाम्रा पितालाई हेरौं जसलाई हामीले छेडेका छौं र उहाँको लागि रुनु भयो जसरी उहाँ आफ्नो जेठो छोरा र हाम्रो लागि रुनुभयो। अन्ततः हामीले आफ्नो कर्मको जिम्मेवारी लिऔं र उहाँलाई भयानक दुःख दिनको लागि हामी जिम्मेवार छौं।

त्यसोभए हामीले यस तथ्यमा ठूलो सान्त्वना पाउन सक्छौं कि उहाँले हामीलाई दोष दिनुहुन्न बरु हामीले उहाँ र उहाँको पुत्रलाई गरेको कामको लागि हामीलाई क्षमा गर्नुहुन्छ। परमेश्वरको क्षमा र प्रेमको वास्तविकता बिस्तारै हाम्रो आत्मामा

डुब्न थाल्छ जब हामीले महसुस गर्छौं कि परमेश्वरले हाम्रो लागि वास्तवमा के गर्नुभयो।

अध्याय २४: अन्धकारबाट बाहिर आउनुहोस्

उहाँको पुत्रमा प्रकट भएको परमेश्वरको प्रेमको महिमामा यस्तो खिच्ने शक्ति छ कि, जब यसको शुद्धतामा दिख्न्छ, यसले सबै मानिसहरूलाई ख्रीष्टतर्फ आकर्षित गर्न सक्छ।

र म, यदि मलाई पृथ्वीबाट माथि उठाइयो भने, सबै मानिसहरूलाई मतिर तान्नेछु। यूहन्ना १२:३२ (KJV)

शैतानले यस प्रेमको चमकलाई अस्पष्ट पार्नु थियो वा उसले मानवतामाथिको आफ्नो नियन्त्रण गुमाउनेछ, उसलाई शक्तिहीन र कमजोर महसुस गराउनेछ जुन उसले सहन सक्दैन। शैतानले असल र खराबको ज्ञानको रूखको सम्बन्धमा हव्वालाई परमेश्वरको आज्ञालाई बढावा दिएर फाइदा उठाएको थियो। बारम्बार, शैतानले मानव जातिलाई हराउनको लागि - एक विचारलाई सम्मान गर्ने तर वास्तवमा यसलाई कमजोर पार्ने विचारलाई उच्च बनाउने विधि प्रयोग गर्नेछ। क्रिस्चियन सिद्धान्तमा, शैतानले परमेश्वरको पुत्रलाई 'पुत्र परमेश्वर' मा उचाल्छ जुन, उसलाई कहिल्यै केही सिकाएको छैन वा केही प्राप्त गरेको छैन। ख्रीष्ट पिताबाट आउनुभएको र त्यसपछि सबै चीजहरू प्राप्त गर्नुभएको भन्दा ख्रीष्ट धेरै उच्च र सम्मानित हुनुहुन्छ जस्तो लाग्छ।

शैतानले यस धारणालाई न्यायको सिद्धान्तसँग जोड्दछ र बलियो सर्वशक्तिमानतासँग जोड्दछ जसले उहाँको अपमानित महिमाको लागि मृत्युको माग गर्दछ।

यो ढाँचाले ख्रीष्टको क्रुसको वास्तविक शक्तिलाई अस्पष्ट बनाउँछ। यी झूटा विचारहरूले भरिएको बेलामा क्रुसले अझै पनि मानिसहरूमा तान्ने शक्ति राखेको एउटा चमत्कार हो।

शैतानले यो उचाइको उपकरणलाई परमेश्वरको ज्ञानको सन्दर्भमा प्रयोग गरेको छ। यदि उसले परमेश्वरमा विश्वास गर्नेहरूलाई विश्वास दिलाउन सक्छ कि

परमेश्वरले सबै कुरा जान्नुहुन्छ - कि उहाँलाई थाहा थियो कि मानिस पतन हुनेछ र उहाँलाई थाहा थियो कि ख्रीष्ट आफ्नो मिशनमा सफल हुनुहुनेछ।- तब शैतानले परमेश्वरले आफ्नो पुत्रमा दिनुभएको वरदानको प्रभावलाई यति धेरै हदसम्म कम गर्न सक्छ कि यसले धेरैजसो मानिसहरूको लागि आफ्नो शक्ति गुमाउन सघाउ पुर्याउनेछ।

यदि परमेश्वरले निश्चित रूपमा जान्नुभएको थियो कि उहाँको पुत्र आफ्नो मिशनमा सफल हुनेछ, तब परमेश्वरले केही पनि त्याग्नुभएन। अगापे प्रेमको सत्य भनेको तपाईंले चाहानु भएको कुराको आश्वासन बिना पूर्ण रूपमा दिनु हो। हामी मध्ये धेरैलाई कसैलाई हेरफेरको प्रभाव थाहा छ। अचानक तपाईंलाई उपहार र प्रशंसाको वर्षा हुन्छ तर त्यहाँ एक बल्छी छ: दाताले तपाईंबाट केहि प्राप्त गर्नको लागि दिइरहेको छ जसलाई केहि स्तरमा तपाईंको स्वतन्त्रताको आत्मसमर्पण चाहिन्छ।

अगापे जोखिमको एक ढाँचामा मात्र प्रकट गर्न सक्नुहुन्छ। एक सर्वज्ञ, सर्व-नियन्त्रक, र धेरै-नाश गर्ने ईश्वरले साँचो परोपकारी प्रेम प्रकट गर्न सक्दैन।

प्रेममा डर हुँदैन, तर सिद्ध प्रेमले डरलाई हटाउँछ। किनकि डरको सम्बन्ध त दण्डसँग हुन्छ, अनि जो डराउँछ प्रेममा त्यो सिद्ध भएको हुँदैन। †

यूहन्ना ४:१८

यस सन्दर्भमा, संसारले परमेश्वरको साँचो प्रेमलाई सायद कहिल्यै उजागर गरेको छैन। जहाँ सबै कुरा जान्ने, सबैलाई नियन्त्रण गर्ने, न्याय गर्ने-निन्दा गर्ने-नाश गर्ने देवता हुन्छ, त्यहाँ डर, यातना र विद्रोह हुन्छ। अगापेको आत्म-त्यागी निःशर्त प्रेम नष्ट हुन्छ, किनकि सबै कुरा थाहा हुँदा कुनै आत्म-त्याग हुँदैन, र प्रेम सशर्त हुन्छ जब जन्मजात जीवन भएका व्यक्तिहरू कानूनदाताद्वारा प्रत्यक्ष रूपमा नष्ट हुन्छन् (बरु जीवनको स्रोतबाट विच्छेदको कारण नाश हुनु भन्दा)। यही कारणले गर्दा सबै मानिसहरू अहिले परमेश्वरको पुत्रतर्फ आकर्षित भइरहेका छैनन्। यही कारणले गर्दा संसारको अधिकांश मानिसहरू अन्य धर्महरूमा वा कुनै धर्ममा आराम खोजिरहेका छन्।

यसको शुद्ध रूप अगापे प्रेममा सँधै जोखिम समावेश हुन्छ, किनकि जब परमेश्वरले कसैलाई स्वतन्त्र इच्छा दिनुहुन्छ भने उनीहरूलाई छनौट गर्ने स्वतन्त्रता दिनमा जोखिम लिनुहुन्छ। जब सृष्टिकर्ताहरूले उहाँको इच्छामा आफ्नो इच्छा रोज्छन्, यसले उहाँलाई हानि पुऱ्याउँछ भनेर परमेश्वरले यो जान्नु भयो। अगापेको प्रेमलाई कायम राख्नको लागि परमेश्वर दुःख भोग्न इच्छुक हुनुहुन्थ्यो।

आदमले पाप गर्नु अघि र स्वर्गमा पापको सुरुवात हुनु अघि, परमेश्वरलाई मानिसको पतनको बारेमा निश्चित ज्ञान थिएन। उहाँलाई यसको सम्भावनाको चेतना थियो।

एक पटक मानिसले पाप गरेपछि, सर्पको बीउले के उत्पादन गर्छ भनेर उहाँलाई थाहा थियो र त्यसैले भविष्यमा धेरै वर्षसम्म हुने घटनाहरू भविष्यवाणी गर्न सक्थे। शैतानले सबै कुरा जान्ने बलशाली परमेश्वरको गैरबाइबलीय धारणाले क्रिस्चियन धर्मको शिक्षालाई संक्रमित गरेको कति दुःखको कुरा हो। यसले अगापे प्रेमबाट हृदयलाई च्यातिएको छ र यसलाई कालो बादलको पछाडि लुकाएको छ।

बाइबलीय सत्यको प्रकाशमा जानुहोस् र स्वर्गमा बस्नुहुने तपाईंको पिताले तपाईंलाई दिनुभएको स्वतन्त्र इच्छालाई पुनः दावी गर्नुहोस्।

किनभने परमेश्वरले संसारलाई
यस्तो प्रेम गर्नुभयो, त्यो प्रेम यति
महान थियो कि हामीलाई बचाउन
उहाँले आफ्नो सवैभन्दा बहुमूल्य
खुशीलाई जोखिममा राख्नुभयो,
आफ्नो एकमात्र पुत्रलाई।